ELTA - Universitate

Ion Dumitrescu

Editura SOLTERIS

CUPRINS

1. MESAJUL 5
2. METAFIZICA 16
3. SUBCONŞTIENTUL 27
4. ASTROLOGIA 37
5. FIII ÎNTUNERICULUI 47
6. MEDITAŢIA 58
7. ALIMENTAŢIA 69
8. FEMEIA 80
9. JURNALUL 91
10. APOCALIPSA 101
11. SEXUL 111
12. STRATEGIA VIEŢII 121
13. SOMNUL 131
14. HAINA 141
15. TEAMA DE VIAŢĂ 151
16. CHRIST 161
17. ÎNVĂŢĂTORUL 171
18. ÎNVĂŢAREA 181
19. EVOLUŢIA 191
20. MENTALUL 201
21. MEDICINA 211
22. PROFESORUL 221
EPILOG 231

ELTA - UNIVERSITATE

Acesta este primul Manual de Metafizică ELTA,

bazată pe

Principiile spiritualității universale

Formarea nucleului fraternității universale a omenirii, fără diferență de rasă, credință, sex sau culoare.

Încurajarea studiului comparat al religiei, filosofiei și științei.

Cercetarea inexplicabilei legi a naturii și a puterii latente din om.

ELTA - Universitate

Principiile prime

Sunt ceea ce gândesc.

Îmi ridic vibrațiile.

Nu mi-e teamă de nimic.

Acestea sunt necesare pentru a doua naștere.

CAPITOLUL 1

MESAJUL

Atunci, în anul Calului, când Marele Fiu al Luminii va fi în casa a VIII-a a Iubirii şi a Morţii, când Ei îl vor şti în cu totul alt loc, în decada Kastanului, în acea zi mare şi frământată, când Apollo se va întâlni cu Pluton, păzitorul Întunericului Cosmic şi al Terrei, când se va îndrepta spre cei Trei părinţi din Casa X-a pentru continuarea etapei a doua a Marelui Apocalips, atunci NOI vom întocmi Mesajul Divinei Elta către

Copiii Luminii, care mai stau în întunericul unei vieți ce pare să fie stăpânirea demonilor degenerați ai lui Lucifer...

Vom aduce Raza care se naşte din Semnul Iubirii lui Maitreya, către cei derutați şi speriați de rotirea Coasei lui Saturn în timp ce-şi priveşte ultimele fire din nisipul Timpului cum se scurg din Clepsidra Înțelepciunii sale...

Din Ea se naşte Lumina Fiului Omului în fața unei alte Ere, a unui drum prin care Naşterea - Moartea vor fi stăvilite ca moduri de existență.

Vom reactualiza Învățăturile lui Rama, Krishna, Gautama şi ISUS cât şi ale altor Învățători care şi-au făcut datoria în Planul Fizic al Iluziei şi Durerii; le vom aduce Apa şi Aerul Vărsătorului, îi vom scoate din Casa a XII-a pentru minunata Casă a Cerului cu numărul XI.

Legea Karmei se va manifesta în urma acumulărilor dramatice, mereu mai trist pentru cei răi şi mereu mai frumos pentru cei buni; astfel cei răi vor deveni şi mai răi iar cei buni vor deveni mai buni.

NOI suntem aici în trudnica țară a Carpaților, când vom definitiva începuturile lui Akhnathon din Luminosul Egipt, pe ale lui ISUS de pe malurile Sfinte ale Galileei, şi de acolo, aici în Țara Românească se va închide un drum lung şi trist al Fiului Omului. NOI îi vom învăța să învețe, îi vom conduce la primii paşi printre ultimele amintiri ale unei lumi care se va stinge împreună cu întunericul.

Legea Karmei în examenul Apocaliptic va alege Oile de Kapre, lumina de întuneric, efortul de lene, pe cei Sănătoşi de cei Bolnavi, pe cei Frumoşi de cei Urâți, pe Om de Bărbați - Femei...

Vor fi lacrimi pentru cei ce le au, vor muri de foame mâncând, se vor duce la spitale pentru a muri, se vor lovi în timp ce se vor apăra; credincioşii vor pleca împreună cu preoții care i-au condus atât de rău timp de mii de ani pe nevinovații naivi care s-au lăsat amăgiți şi înşelați de clerul care nici în al doisprezecelea ceas nu-i mai poate trezi, predicând pentru luciferienii decăzuți.

Vor rămâne cei care n-au pregetat să spere în Christ şi în întoarcerea lui prin căderea ultimului văl. Minunatul nostru Învățător se va întoarce prin oameni în oameni. NOI vom explica acestor Fii ai Luminii cuvintele şi culorile, formele şi conținuturile, cauzele şi efectele, Legile Kybalionului şi mai

ales Legea Karmei, îi vom trezi; le vom aduce o nouă naştere.

Le vom vorbi despre minunata ştiinţă a Astrologiei elementare şi esoterice, cheia Metafizicii, cuvântul cuvântului, le vom reaminti ce înseamnă cu adevărat Rugăciunea, Meditaţia şi mai ales IUBIREA...

Scrisorile noastre nu trebuie să circule prin pânzele negre ale ziarelor, revistelor, pe undele posturilor de radio, folosite încă de ultimii luciferieni.

În schimb, cei care vor profita de aceste informaţii, îşi vor asuma cea mai grea pedeapsă, pe care nimeni şi nici ei înşişi nu vor mai putea s-o ierte.

Copiii au crescut dar tot copii au rămas. Fraţilor, treziţi-vă!

De această dată aveţi nevoie mai mult ca niciodată de a privi ivirea primelor acorduri ale fascinantului crepuscul al unor zori care s-au anunţat de acum patru mii de ani... Voi nu mai trebuie să fiţi atribute, concepte, ecusoane, certificate, buletine, anonimi; nu mai trebuie să fiţi copii, maturi sau bătrâni, bolnavi şi săraci, singuratici şi pierduţi pe cărările unei vieţi despre care aţi uitat atât de mult încât nu v-a mai rămas nimic, doar o umbră a speranţei sau a visului...

NOI cei din echipa ELTEI, minunata noastră prietenă cosmică - formată din şapte entităţi simple şi iubitoare -, ne asumăm fericita datorie de a vă explica cele necesare trezirii, celei de a doua naşteri, de a învăţa să învăţaţi.

Omul nu trebuie să muncească, cum nici animalele nu muncesc, el este Creatorul, El este Eternul şi manifestarea Luminii Iubitoare. Sunteţi Fii ai Luminii Divine, comportaţi-vă firesc şi sincer, deschideţi-vă sufletul vostru evitând suferinţa; în inima şi mâna voastră stau puterile cosmice ale Fericirii, ale revenirii la câmpiile verzi ale bogăţiei şi sănătăţii, ale vieţii continue, ale înţelepciunii practice, ale darurilor care se află numai în voi.

Veţi vedea cum pe parcursul acestor sute de pagini veţi citi cât de simple sunt adevărurile pe care de fapt le cunoaşteţi. Noi nu vom face decât să vă trezim, să vă întoarcem privirile de la exterior spre interior; asta nu înseamnă penitenţe, rugăciuni deşarte, posturi, renunţat la fumat sau iubiri aventuroase...

Trebuie să reţineţi de la bun început câteva lucruri simple, NOI le spunem mantre:

ELTA - UNIVERSITATE

1. Sunt ceea ce gîndesc
2. Îmi ridic vibrațiile
3. Nu-mi este teamă de nimic

NOI vom preda aici numai principiile de bază, fără să ne aventurăm în comentarii de atmosferă, explicații ca şi cum nu ați înțelege, ci vă vom oferi aceste daruri spre meditație, fiindcă tot aşa trebuie să rețineți că Metafizica Eltei este Mentală. Orice lucru trebuie particularizat, astfel va funcționa şi tot aşa vă veți putea folosi integral de Legile Universului.

Pentru primul an, avem doar trei lucruri de pus la punct. Lucrurile acestea, pe cât sunt de simple, vor părea ridicole, dar nu sunt aşa.

Ciclul Eltei are şapte etape, fiecare etapă fiind formată dintr-o triadă.

Vă vom da prima şi ultima Etapă pentru a vă face o imagine de ansamblu a Universității Elta. În prima etapă veți pune la punct prima triadă:

- Informația
- Alimentația
- Sexul

Altfel spus, pe limba noastră, ne vom trezi chakrele:

Anahata - Manipura, Svadhischtana şi Muladhara.

Sau mai pe româneşte:

Inima, Plexul-Solar şi Organele Genitale.

Planşa pe care o ataşăm, de la bun început vă va familiariza cu aceste cuvinte; cu ele vom lucra de acum înainte. Vom scrie atât pentru începători cât şi pentru cei avansați deja; vă vom da bibliografia pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine, dar la aceste texte nu există nici o adresă, ele sunt numai din experiența particulară a Universității Elta.

În schimb, ştiința Astrologiei va fi obiectul principal. Prin ea veți descoperi Cauzele, astfel veți realiza că ele se află în voi; astronomia nefiind decât ştiința exteriorului iluzoriu...

Pentru ultima etapă avem triada:

- Creație
- Materializare
- Iubire

De la bun început este necesar să acceptați un sistem particular de lucru şi în primul rând vă veți reține să puneți întrebări, să contestați programul, fiindcă în realitate vă veți

contesta propriile calități ale existenței. Este mai bine să nu înțelegi - decât să crezi că ai înțeles numai de dragul de a nu te face de râs.

Veți constata de la primele pagini că Adevărul Absolut este deosebit de simplu, tocmai aici aflându-se lumea minunată a Luminii. Metafizica fiind Mentală, dar şi Practică, apare un prim paradox. Chiar aşa şi este, pentru a face ceva nu trebuie să faci nimic. Noi nu producem, ci creăm.

Nu prelucrăm materia pentru alte forme materiale. Pentru a învăța trebuie să ne dezvățăm, pentru a merge înainte trebuie să ne întoarcem de unde ne-am oprit...

În prima lecție putem deja să vorbim despre Informație, Alimentație, Sex, de altfel cele două lucruri - Alimentația şi Sexul, tot informație sunt.

Informația nu vine din exterior, acesta nu există, el este doar rezultatul creației noastre, bune sau rele, nu importă. Informația sau Adevărul; aici trebuie să deosebim Informația adevărată de cea falsă, informația ca efect de cea cauzală, cum se ajunge la informație, cum se modelează, cum funcționează.

În cazul informației, trebuie să folosiți metoda Jurnalului - un caiet în care însemnați zilnic trăirile, gândurile, meditațiile, amintirile mai serioase.

Practic în el se scrie la persoana I prezent; Jurnalul nu este vreun fel de proces verbal, ci unul spiritual.

Jurnalul face parte din autoeducație.

Astfel veți deveni independenți de instituția falsă a educației; aceasta nu poate veni din exterior, ci numai din interiorul vostru. Educația este instrumentul prin care se formează tradiția, naționalismul, egoismul de clasă, materializarea vieții...

Autoeducația este unica posibilitate prin care folosim judecata asupra noastră şi nu asupra celorlalți. Porunca: "NU AI DREPTUL SĂ JUDECI!" se referă numai la aspectul exterior al manifestării judecării, dar pentru cazul nostru avem nevoie de judecată, fiindcă o manifestăm numai asupra noastră.

Jurnalul reprezintă primele comunicari cu EUL şi, după un timp, cu Supra - EUL. Prin eliminarea atâtor lucruri inutile şi nefaste, vă veți trezi şi veți manifesta limpezimea lucrurilor, vă veți cunoaşte pentru a putea cunoaşte mai departe.

Practic, Jurnalul se scrie când se scrie, numai în situații rare se povestesc lucruri care s-au întâmplat. El se scrie în

clipa când te apleci asupra caietului.

Aici se mai implică alte câteva pregătiri absolut necesare pentru buna funcționare a Jurnalului, a Informației, a Autoeducației. Nu se scrie decât la aceleași ore, mai ales evitați primele două ore după răsăritul Soarelui; la fel, două ore de la prânz (în general, acestea oscilează după anotimp, dar aproximativ ele se află între orele 14 - 16 vara, și 15 - 17 iarna); de asemenea, primele două ore după apus. Celelalte ore sunt cele mai benefice pentru a contacta EUL. Vă veți spăla pe mâini, numai cu apă fără săpun sau alte substanțe sintetice; vom vedea cu timpul și problemele alimentației cum se vor rezolva pentru bunul mers al Jurnalului. Poziția mesei, deci și a privirii voastre, trebuie să fie cel mai bine îndreptate spre Nord și, în cazuri mai secundare, spre Est - în nici un caz spre Apus. Nu veți scrie într-o cameră unde se circulă, de oaspeți, de experiențe comune.

În raport de Ascendentul fiecăruia veți purta metalul, pietrele și culoarea specifică îmbrăcămintii. În nici un caz haine sintetice sau folosirea curelei pentru pantaloni, a elasticelor pentru hainele intime, a oricărui lucru care ar putea produce o proastă circulație. Se poate scrie la mașina de scris, cu pixul cu pastă, dar nu folosind culorile negre sau roșii; în schimb merg albastru sau verde. Nu veți folosi Jurnalul în stări emotive dificile, când sunteți supărați, bolnavi, când sunteți epuizați.

Este bine să se folosească un mediu ambiant în care să puteți asculta muzică - aceasta să fie de calitate, indiferent din ce gen. Este bine să fie în preajmă o pisică sau un câine, plante verzi și nu tăiate. Picioarele, mai ales pentru cei născuți în Kapricorn, Vărsător sau Pești, trebuiesc bine învelite, protejate împotriva frigului. Asigurați protecția Jurnalului, atrăgând atenția asupra lui, folosind termeni pe care numai voi îi cunoașteți, dând pseudonime personajelor, locurilor (acest aspect vă va dezvolta imaginația ca și caracterul de particularizare, de care vom avea nevoie mai departe în alte lecții), veți pune data și veți numerota paginile cu grijă deosebită. În schimb nu vă epuizați prin a folosi un stil cât mai elevat, acesta va veni cu timpul. Nu vă feriți de greșeli de gramatică, tocmai pentru acest lucru este făcut Jurnalul - numai greșind scapi de greșeli; este laboratorul, bucătăria sufletului vostru...

ELTA - UNIVERSITATE

Pentru început, aparent vi se va părea ceva greu, cu toate că a scrie nu implică forța; greutatea este aparentă, fiindcă este un lucru absolut nou, cu timpul acest aspect dispare de la sine. În schimb veți descoperi libertatea comunicării (pe lângă eliminarea atâtor lucruri nefaste și comune din viața voastră), Autoeducația, Autodescoperirea, descoperirea unei încrederi și punerea la punct a unor planuri și programe de viață. Astfel acest Jurnal vă va pune în legatură cu primele manifestări informaționale, în care veți descoperi puterea cuvântului și faptul că-l scrieți în tăcere - a cuvântului Mental.

Pe parcursul celorlalte lectii vom mai reveni asupra teoriei despre Jurnal. Și, pentru început, un sfat esențial: nu spuneți tuturor că scrieți un Jurnal, nu-l dați să fie citit, sau să citiți voi din el, astfel va dispărea caracterul intim, libertatea, sinceritatea și se vor obține efecte total contrarii autoeducației.Pentru cei care își vor descoperi talente literare, ei pot scrie separat schițe, nuvele, eseuri care nu vor avea în nici un caz caracter de Jurnal.

Atragem atenția studenților maturi și mai ales acelora care au depășit vârsta de 60 ani, că trebuie sa faceti un efort modest de a renunța la această imagine a vieții. Sunteți tot atât de copil ca și cei care au 20 sau 30 de ani. Suntem entități nemuritoare, în ciclul acesta avem deja câteva milioane de ani pe Terra, astfel ce diferență există între un om care are 3.437.260 de ani față de altul care are 3.437.220 ani? Când vom vorbi despre viețile anterioare, lucrurile se vor limpezi. Cerem astfel celor aparent maturi să-și domine si să-și controleze caracterul dogmatic, conservatorismul, tradițiile, obiceiurile; toate nu sunt decât experiențe false și adunate pe parcursul unei vieți trăite într-o lume iluzorie. În caz că nu se poate opera acest lucru, este necesar ca studentul să se retragă din activitatea Universității Elta. Într-o încarnare următoare va avea condiții mai prielnice pentru a obține o a doua naștere.

Acum, câteva rânduri despre Alimentație, hrană, substanță...

În porunca "Nu ucide..." nu se spune clar ce anume crime să evităm și desigur, tot omul ajunge să se sperie deoarece nu știe care-i motivul pentru care i se spune asemenea lucru. ca și cum ar fi un criminal potențial.

Desigur,Domnii-Preoți nu-și prea dau silința să explice un asemenea lucru. Această poruncă se referă la a nu ucide

mâncarea.

Iarăşi trebuie să aruncăm o privire asupra fraţilor noştri din regnul inferior nouă, în lumea animală. Nu putem afirma că animalele ţin regim, că sunt sectare, fanatice, că nu ştiu ce fac... Dar vedem că aceste fiinţe - tot o creaţie divină - n-au nevoie de fabrici de prelucrare a alimentelor, n-au spitale, farmacii, cimitire... La o primă constatare putem vedea că sunt într-un număr mult mai mare decât cele aproape 6 miliarde de entităţi umane şi cu toate acestea n-au nevoie de nici o astfel de manifestare. Natura nu poate fi ajutată pentru a fi mai bună, dimpotrivă, ceea ce putem face prin intervenţiile aduse ei este să-i dereglăm în mod tragic echilibrul, mai ales profitând de ştiinţa materialistă a ecologilor, care în final nu este decât un ultim atac serios împotriva naturii. Armonia Universala nu poate fi patronată de armonia socială, materialistă...

Pentru ceea ce vrem să facem spunem de la bun început că mâncarea noastră este şi aliment şi medicament, suntem vii şi avem nevoie de hrană vie... Un exemplu: laptele se consumă crud, altfel vaca ar fi evoluat între timp şi ni-l oferea gata fiert. Desigur sunt destui încurajaţi de pasteurizare, fiindcă se feresc de nişte fraţi de-ai noştri, cam micuţi, numiţi bacterii, care n-ar avea altă treabă decât să ne ucidă pe noi. Singurul argument pentru moment se referă la faptul că atunci când aţi supt de la mama acel lapte divin, ea, mama, n-a fiert laptele ci l-am consumat direct de la sursa naturală, CRUD.

Să facem o mică trecere prin câteva aspecte interesante. În primul aspect vedem cum organismul (mai târziu îi vom spune Vehicol Terestru, Templu) n-are nevoie de calitate cât de o cantitate-calitativă (calitativul aici se referă la natura vie a alimentului) şi îşi sintetizează elementele nutritive de care are nevoie. Astfel Calul consumă toată viaţa numai iarbă, paie, deci celuloză, acesta fiind doar suportul. Cu toate acestea acest frumos animal, atât de blând, puternic şi sănătos ne dă un exemplu de regim alimentar cam drastic, dar nu este aşa. Tot aşa facem tapaj de anumite aspecte ale alimentaţiei: calorii, vitamine, glucide, zaharuri etc. dar ce facem cu acel condamnat care trebuie să-şi facă detenţiunea de câtiva ani într-o închisoare, în care administraţia acesteia nu prea este preocupată de dietetica condamnaţilor şi totuşi acel om nu moare, nu se îmbolnăveşte.

Aceste mofturi ale civilizaţiei materialiste sunt mai mult

decât ne putem imagina. Peste câteva lecții, când deja ne vom fi obișnuit cu acestea, vom vedea că alimentația este o penitență și mai ales o relație informațională. Este o mare deosebire între cavitatea bucală și sistemul digestiv.

Mâncăm dar nu știm ce mâncăm, ne hrănim și totodată ne otrăvim; tradiția și obișnuința ne-au orbit, ne îmbolnăvim, îmbătrânim și murim... în realitate unde este realitatea?

Vom vedea cum prin trecerea la o alimentație vie descoperim bucuria și sănătatea, libertatea spirituală, cum nu mai putem ajunge bătrâni și nici la cimitir.

Trăim într-un plan al iluziilor, trebuie să deschidem bine ochii minții pentru a descoperi frumusețea și fericirea existenței. Astfel noi avem un contact masiv cu materia prin alimentație: într-o lună consumăm 42-49 kg de substanță, într-un an am ajunge la 504-588 kg, cam atât ar trebui să cântărim dacă am acumula această substanță. Până la lecția următoare meditați la aceste aspecte ale alimentației și mai ales aveți în vedere noul context al haosului economic, atât de firesc în urma succeselor materialiste.

Pentru moment încercați să reduceți sarea din alimente; la zahăr puteți renunța complet, cel puțin este mult mai ieftin în acest fel...

Ultimul punct al triadei se referă la Sex. Se pare că toată lumea știe totul despre el, totul despre ignoranța sexuală. Sexul este o confuzie mult mai dramatică decât Alimentația și Informația, cu toate că se manifestă tot la capitolul cunoașterii existenței...Tradiționalismul și-a făcut de cap și aici și mai ales instituția bisericii reducând aspectul sexual al omului la păcat și - de ce nu ? - la ceva ruşinos. Numai că frații noștri de leagăn din regnul animal fac nudism și nu se jenează de organele lor de reproducere, desigur la ele sunt în mod special de reproducere. La noi sunt cu totul altceva. Chiar și cu deschiderea de astăzi Sexul apare ca lucrul cel mai indecent, cel mai aiurit și cel mai neisprăvit cu putință.

Vom vedea în lecțiile care urmează câte lucruri fantastice și fireşti se manifestă prin Sex, cât de mult depindem de cunoașterea lui. Pentru început să facem puțină lumină cu ajutorul Bibliei. Chiar din primul capitol - Geneza - putem citi o interesantă povestire despre aventura din rai a doi protagoniști, Adam și Eva, dar mai există și alte personaje Biblice: Pomul, șarpele, Mărul cât și cuvântul Eden. În general,

nu se ştie că Biblia este a patra variantă a Kabalei, ceva pentru cei care nu trebuie să afle adevărurile pure, dar la nivelul la care ajunge Biblia astăzi, Ea este într-un stil metaforic şi alegoric. Trebuie doar să traducem termenii, aducându-i la cei originali.

Adam = lut, substanţă, corp;

Eva = viaţă, iubire;

Pom = evoluţie, progres, cunoaştere;

Şarpele = Kundalini, Şarpele de foc, Energia Cosmică, vitalitatea vieţii;

Mărul = sfera, capul, encefalul - în sferă este maximul de acumulare energetică, biblioteca;

Edenul = câmpie, de fapt este vorba de civilizaţia Uigură când exista o câmpie de la Atlantic la Pacific, unde într-adevăr era un Rai.

Desigur, în acest mod un ateist este în stare să fie atras de Biblie şi tot aşa să descopere că este un monument de cunoaştere universală şi eternă.

Desigur, solicităm răbdare, vom studia în mod amănunţit ce înseamnă Chakrele, după care vom putea înţelege perfect ce înseamna Sexul.

De la început atragem atenţia că Eva este în vigoare şi acum, Ea este mai aptă sexual decât bărbatul. Dar Ea neştiind să-şi folosească această forţă cosmică, nu face decât să-şi extermine partenerii, nu este un cuvânt dur cât realitatea pură, neaşteptat de crudă.

Cel puţin prin acţiunea Sexului descoperim că putem renunţa pentru puţin timp la egoism, că putem descoperi sau mai bine zis întrezări un licăr de iubire în existenţa noastră. Dar această lumină se aprinde doar pentru o clipă, după care ne întoarcem în întunericul din care îndrăznim să evadăm (o frumoasă asociaţie în cuvântul "evadăm"-> Eva şi Adam). Meditaţi asupra acestui subiect, evitând experienţa comună. Asociind elementele originale cu mult curaj şi libertate veţi descoperi orizonturi care vă vor apropia de realitate.

Am stabilit ca aceste scrisori să conţină numai 7 pagini. În timpul celor două faze ale Lunii nu veţi încerca, ci veţi aplica aceste lucruri. Le vom doza în aşa fel încît să fie comod şi răbdător, constructiv şi eficace. Pentru a veni în ajutorul vostru am pregătit pentru Alimentaţie, lucrarea doctorului elveţian Ernst Günther, care se referă la hrana vie.

ELTA - UNIVERSITATE

Revenim asupra unui punct sensibil. Aceste materiale, inclusiv scrisorile, să nu fie transmise decât într-un cerc cât mai restrâns. În nici un caz să nu fie publicate sub nici o formă; cei care au nevoie de acestea, pot să se înscrie ca studenți prin corespondență în cadrul Universității ELTA.

Atragem în mod serios atenția că textele sunt sub protecția unor Entități din alte dimensiuni spirituale.

În Apocalipsa în care ne aflăm şi prin venirea lui Maitreya nu se va mai face apel la Învățători blânzi şi totodată s-a terminat cu crucificările acestora. Situația este deosebit de dură pentru cei răi, vor trebui să înțeleagă că-şi fac rău cu mâna lor, pur şi simplu.

MEDITAȚI LA:

SUNT CEEA CE GÂNDESC

ÎMI RIDIC VIBRAȚIILE

NU-MI ESTE TEAMĂ

P A C E Ş I I U B I R E

CAPITOLUL 2

METAFIZICA

Acest cuvânt se traduce simplu: meta = deasupra, peste, mai mult, dincolo, deasupra; - fizică = natură, univers, lume, viață, firesc, materie, substanță.

Împreuna şi mai ales pentru cazul de față, înseamna supranatural, deasupra materiei, peste firesc, dincolo de substanță.

În contextul nostru - Elta-Universitate - metafizica înseamnă o alternativă, paralela la cunoaşterea în care ne aflăm, o deviere spre alte orizonturi. Situația în care am ajuns

aproape că ne obligă. Este ultima posibilitate de a mai salva TOTUL. Metafizica nu ne interzice plăcerile, obişnuinţele, tradiţiile, apucăturile, particularităţile unei vieţi în care deja am fost contactaţi la modul absolut.

Un alt termen care ni se impune din capul locului: ELTA

Este numele unei personalităţi dintr-o altă dimensiune, care face parte dintr-o echipă de 7 personalităţi care intervin în momentele de Apocalips şi mai ales la intersecţia schimbării de civilizaţie şi nu de sistem, societate. Echipa Elta nu ne învaţă, cum s-ar părea, fiindcă nu suntem într-o asemenea situaţie, ci numai ne reaminteşte cine suntem; practic ea ne învaţă să învăţăm - acest lucru însemnând trezirea sau, în termeni clasici (biblici), a doua naştere. Prin deriva de la ea ne-am abandonat, am ajuns într-o situaţie de uitare, pierdere, rătăcire, alienare, handicapaţi, deviaţi, am bulversat valorile, sensurile, elementele, totul cu nimic, realitatea cu iluzia...

Nu trebuie să vedem, cât să ne vedem, omul fiind dimensiunea universală a existenţei "lumii universale"; în el se găseşte totul, în afara lui e un tot al creaţiei sale - dar la nivel iluzoriu, fiindcă această lume exterioară are un caracter efemer, iluzoriu, de necesitate. Dar în Legea Necesităţii nu se specifică eternitatea unei necesităţi, aceasta fiind doar atunci când se impune o situaţie, un eveniment, o dorinţă...

Nouă, afirmaţia că "Universul este Mental" ne vine peste mână; trebuie să facem un efort care mai repede ne convinge să renunţăm la o asemenea stare de lucruri, fiindcă "efortul" în metafizică, în existenţa mentală, nu există, el fiind firesc şi necesar în lumea exterioară unde nu se implică creaţia, ci numai prelucrarea.

Dar ştim cu toţii că înainte să realizăm un lucru, dorinţă, eveniment, prima manifestare este în minte, imaginaţie, vis - faza de proiect, cum s-ar spune, şi cum de altfel se impune.

Acestei prime imagini noi îi spunem formă-gând. Aceasta este indestructibilă, în schimb rezultatul, materializarea, înfăptuirea, este destructibilă, deci de aici apare aspectul de iluzoriu, efemer, de fizic, substanţă.

În acest univers mental există un termen comun, folosit în majoritatea cazurilor: ETHER. Aceasta este o substanţă subtilă (subtil - un alt termen prin care definim tot ce se manifestă în afara planului fizic: energie subtilă, plan subtil, culoare subtilă, corp subtil). Etherul umple în mod uniform

acest univers (nu spațiu - în Metafizică nu există spațiu și timp, vom discuta la timpul potrivit acest lucru), în sens biblic acest ether formează "corpul lui Dumnezeu", fiind uniform repartizat; orice acțiune mentală asupra sa nu implică folosirea forței, voinței, instrumentelor, ci numai gândul, mentalul.

Prin condensarea acestei substanțe etherice se obține orice; de la stele până la arici de mare, carne, bilete de tren, apartamente, sau, cum se poate deduce acum, orice. Dealtfel tot ce exista reprezintă condensarea acestei substanțe universale și, prin dematerializare, prin creșterea vibrațiilor ei, substanța fizică revine la nivelul stabil, universal, omniprezent de ether.

Am folosit aici cuvântul "vibrație". Desigur, este un termen cunoscut din lumea fizicii și mai mult a electronicii; curentul electric la priză are 50Hz; solidul, lichidul, gazul, plasma se diferențiază prin vibrații diferite.

În Metafizică, manipularea vibrațiilor se manifestă mental, cu ajutorul gândului: când sunteți triști vibrațiile sunt mai mici, grosolane; când sunteți bolnavi, când vă enervați, asemenea; dar este deajuns să zâmbiți, să vă întâlniți cu un lucru plăcut, ca să simțiți o ușurare, o altă manifestare, în care putem spune că avem vibrații mai mari. Dealtfel, așa cum s-a cerut în prima epistolă, trebuie să facem din acest lucru o permanentă acțiune și să nu lăsăm să ne scadă vibrațiile. Desigur, nu este vorba de un joc, un om cu vibrații mai mari e sănătos, frumos, liber, nu-și pierde banii, poate munci mult, este iubit, sociabil.

În privința materializării și dematerializării, alți doi termeni pe care în viața de toate zilele îi folosim mai rar, mai mult metaforic, ei sunt în Metafizică termeni de bază.

Materializarea: desigur, pare ceva de domeniul fantasticului, dar nu este așa; sub nasul nostru se manifestă atâtea aspecte de materializare. Să-l luăm pe cel mai comun. Aparatul de radiorecepție captează, din exteriorul său, unde - ceva invizibil, pur și simplu inexistent pentru organele noastre senzoriale, cu o vibrație de milioane de oscilații pe secundă. Dupa ce le captează, selectează o anumită frecvență, specifică unui post de radio; urmează câteva etaje de amplificare a acestui semnal și detecția în ultimul etaj pentru a fi posibil să se acționeze un difuzor. De fapt se întâmplă o materializare, coborârea vibrațiilor înalte ale undei purtătoare

a semnalului, informației, aducerea în planul fizic al senzorialului nostru pentru a putea înțelege informația. Paradoxul a apărut aici când s-a spus că semnalul este amplificat, s-ar înțelege că se măresc vibrațiile dar nu este așa, amplificarea fiind în putere și nu în frecvență. Acești termeni sunt familiari fizicienilor, electroniștilor - dealtfel în Elta - Universitate sunt foarte mulți studenți la Facultatea de Electronică și Telecomunicații. Procesul materializării pare acum ceva firesc, iar cel de dematerializare se manifestă, desigur, la stațiile de emisie ale posturilor de radio...

Un alt exemplu, mai interesant, la care mulți nu s-ar aștepta, este cel pe care-l manifestăm în preajma unui dispozitiv, cum ar fi un automobil. Cei care conduc automobilul înjurând, fiind nervoși, produc vibrații joase (piesele mașinii sunt la o vibrație specifică, standard); în asemenea situații, piesele din lanțul cinematic al dispozitivului sunt supuse unei uzuri premature, producându-se ruperi, blocări, înfundări, creșterea consumului de benzină. În schimb, cei ce conduc automobilul iubindu-l, vorbind frumos, ajung în situația să mărească rezistența acestuia prin creșterea vibrațiilor pieselor, consumul fiind minim.

Același lucru se întâmplă cu cei care înjură: nu fac decât să scadă vibrațiile organelor ajungând primii la starea de boală, bătrânețe, moarte.

Nu încercăm acum să reducem la absurd; exemplele acestea sunt pur și simplu pentru a explica, în mare, termenii de vibrație, materializare, dematerializare.

Prima concluzie care se impune este faptul că acela care vrea să ajungă la Metafizică trebuie să cunoască, cât de cât, Fizica, respectiv cea de școala generală. Pentru etapele superioare din Metafizică trebuie să aibă o minimă experiență de viață; acest lucru este valabil de la vârsta de 30 ani, dar putem trece peste aspectul vârstei dacă urmărim aceste epistole moderne - nu facem nici o aluzie la epistolele Sf. Pavel. Cum s-a mai spus în prima parte, omul ca entitate are o vârstă incomensurabilă; el este numai adormit, trebuie deci trezit.

Să vedem încă un termen pe care-l folosim des în Metafizică: CREDINȚA.

Desigur, unii dintre dumneavoastră au tresărit, este specific religiei, bisericii, dar nu este așa. Biserica l-a preluat,

şi nu numai atât, l-a falsificat de nu se mai înţelege nimic, absolut nimic...

În primul rând, credinţa nu este un sentiment, ci un instrument. Un instrument mental. Unora dintre dvs., care aţi stat pe scaunul din dreapta celui ce conduce un automobil, vi s-a manifestat un moment de stinghereală, de emoţie şi nelinişte, fiindcă acela care conduce poate manipula cu atâta siguranţă maşina, care aşa cum ştim are patru roţi ce se-nvârt nebuneşte... Dupa ce v-aţi acomodat aţi observat că respectivul face cam aceleaşi manevre, nimic mai mult; că sunt cam multe pentru început, asta nu are importanţă.

Într-o simplă meditaţie, aţi constatat că totul se reduce la un şir de operaţii (care nu pot fi inversate, sau să se sară peste o etapă) este, cum spun matematicienii, un algoritm. În două cuvinte, dvs. nu ştiţi să conduceţi sau - în termenii noştri - nu Credeţi că puteţi conduce, pe când cel care se află la volan este un Credincios, ştie, este în stare, este liniştit, eliberat de ignoranţă. Da, la acest nivel Credinţa ni se limpezeşte ca sens; oricât ai iubi automobilul (deci ca un sentiment) nu vei fi în stare să-l conduci, dar dacă înveţi aceste operaţii ajungi la Credinţă.

Un alt exemplu de puterea Credinţei. Plecăm de la serviciu spre casă. Constatăm de la început că aceste case sunt multe, şi nu numai atât- fiecare are pat, masă, scaune, obiecte... N-ar fi mai simplu să intrăm în prima casă? Şi totuşi ceva ne opreşte. Oricât am dori acest lucru, l-am considera nebunesc, efracţie, hoţie, şi totuşi nu stăm să ne căutăm propria casă, ceva ne conduce automat acolo; intrăm liniştiţi, bucuroşi c-am ajuns acasă. Da, noi Credem că locuim acolo, totodată această Credinţă nu ne permite să intrăm în orice casă (mai aproape de serviciu).

A şti să faci un lucru înseamnă o Credinţă, altfel spus Credem că putem. Când nu crezi că poţi face un lucru devii temător, neliniştit, de multe ori într-o stare de boală, insucces, neîncredere, nefericire...

În fine, întâlnim un alt termen:FERICIRE

Fericirea nu înseamnă numai clipă în care ne gâdilă ceva, când ne place o băutură, când primim bani, când câştigăm, când suntem sănătoşi.

Fiindcă, din cauza obişnuinţei, constatăm că această fericire este efemeră, trebuie mereu să reducem sistemul la un

nivel de excitație, de ceva ce în realitate scade imediat în timp. În aceste exemple constatăm că totul vine din exterior, din lumea iluziilor, a efemerului, a efectului.

Fericirea este interioară și tot de acolo vine.

Dar noi nu știm nimic despre lumea interioară; prima încercare a novicelui este să se uite la el în mod anatomic, undeva prin burtă, plămâni, stomac.

Dar să ne folosim și acum de un exemplu la-ndemână. În timpul călătoriei cu metroul constatăm că ne rotim privirile, acțiunile, gândurile numai în atmosfera din vagon; acolo se petrece totul. Încercând să privim afară nu vedem nimic, nu vom găsi decât un tunel, canal, care este neplăcut de urmărit. Aici avem trei elemente: interiorul vagonului, exteriorul și lumina. Prin analogie putem spune că interiorul vagonului este lumea noastra interioara iar exteriorul, tunelul, lumea exterioară. Lumina, în acest caz, este știința noastră, credința (con-știința), întunericul fiind deci ignoranța, necredința (inconștientul).

Lumea interioară nu este cea anatomică; aceasta din urma fiind din substanță, este tot o iluzie, o creație a mentalului.

Fericirea este lumina, știința despre realitatea care poate răspunde la orice problemă în mod absolut, ceva ce n-are limite și nici nu poate avea limite.

Cum poate fi un om fericit când își denaturează alimentele, ducând astfel la denaturarea organismului? Cei ce au trecut la "hrana vie" au scăpat de stressul, de amenințarea bolii; spunem acest lucru din proprie experiență și nu ca pe o publicitate ce nu și-ar avea aici rostul. Cum poate fi fericit un om când iarna îi este frig și vara cald, când nu are bani și se teme să nu fie în situația să fure sau, și mai rău, el văzând în bani ultima scăpare.

Cum poate fi fericit un om când constată că, prin trecerea anilor (cu timpul), corpul său se schimbă, devine urât, pe când dorința lui de viață este mereu mai mare; puterea sexuală, sentimentul, sunt în contradicție cu realitatea lui fizică - de aici căderea într-un cerc vicios al dezamăgirii, apoi permanenta teamă de moarte, de faptul că muncește inutil, că rămâne altora averea sa...

Cum poate fi fericit un om când, în jur de 17 ani, merge la școală, liceu, facultate și dupa ce termină acest periplu în ale științei constată că nu s-a schimbat cu nimic, nu înțelege

nimic din realitatea înconjurătoare şi pune deja la-ndoială tot angrenajul ştiinţei materialiste, obiective, a experienţei şi memoriei.

Cum poate fi fericit un om când se căsătoreşte şi constată după câteva luni că s-a ales praful de iubirea lui - ceva nu funcţionează, cu tot efortul lui de înţelegere.

Şi asemenea exemple se pot da în toate sensurile. Fiindcă în toate acestea lucrurile stau cu totul altfel.

Unii se duc la biserică pentru a descoperi o eventuală pocăinţă, mântuire, ajutor ceresc, dar se constată că nici acest lucru nu aduce Fericire... Alţii se dau peste cap, îşi sacrifică sănătatea pentru a avea cât mai mulţi bani, dar nici acest aspect nu duce la Fericire. Alţii vor femei sau bărbaţi (dupa sex) cât mai multi, dar nici aici nu este Fericire.

După cum vedem, tot în exterior căutăm rezolvarea, în acest tunel prin care ne ducem viaţa; la momentul oportun viaţa (metroul) se opreşte şi trebuie să coborâm. Ultimul examen, cel mai dificil, care pentru mulţi înseamnă că s-a sfârşit cu toate aceste necazuri şi temeri.

Avem Fericirea în noi, numai că trebuie să facem "efort" şi acesta trebuie făcut într-un plan în care ceva din noi ne spune că este "drumul cel bun".

Câţi dintre cei din preajma dvs. care citesc aceste pagini nu râd şi încep o campanie de argumente cum că cele scrise aici reprezintă altă încercare de a atrage omul într-o altă mistificare a realităţii? Desigur, atunci sunteţi puşi ori în situaţia să-l cooptaţi, ori să-l combateţi, dar încă nu aveţi destule argumente şi încercaţi un sentiment de stânjenire când ceilalţi prezintă argumente ştiinţifice, pline de persuasiunea cuvintelor; şi totuşi ceva din dvs. spune că aici se află un fir, acel fir al Ariadnei care este încă prea subţire, dar decât deloc înseamnă ceva. Noi putem spune că acel ceva din dvs. exprimă faptul că aici este adevărul, este Christul...

Da, un alt cuvânt prin intermediul căruia ceilalţi vor exploda de bucurie - "vedeţi, a apelat la religie, un termen tipic pentru preoţi, pentru biserică, pentru prezenţa unei secte dubioase. Ce vă spuneam, azi se văd multe asemenea şmecherii pentru a lua banii oamenilor şi asta n-ar fi nimic, dar vor să vă deruteze, să vă ia mintile, acum când viaţa a devenit atât de dură".

Nu, prieteni (putem folosi şi termenul de "fraţi"), nu vă

dedicați, nu vă încordați; nu vă gândiți să vă apărați, este prea devreme; peste câteva luni vom avea mai multă Credință, mai multă Știință.

În privința lui Hristos, sau Christ, lucrurile stau așa cum le-am expus. ISUS a spus că se va întoarce, desigur textul biblic este metaforic; dacă s-ar întoarce ar păți la fel, dar nu este nevoie de o întoarcere la propriu. Preoții n-au spus un anumit lucru pe care Marele Învățător l-a explicat la vremea lui. ISUS se va întoarce când în fiecare Om se va trezi Christul, aceasta este a doua venire a lui ISUS. Pentru mulți El s-a întors, alții, desigur, mai mulți, mai așteaptă încă venirea Lui.

Urmăriți evoluția cuvântului: ISUS Hristos, Christ, Credință, Conștiință, Știință, a ști, a gândi, a judeca, a putea, a fi...

Ce și Cine? Cel care a trecut prin școala inițierii, după 30 de ani de învățătură spirituală va spune: E U S U N T.

Acest EU SUNT înseamnă trezirea divinității, a demnității umane, a IUBIRII, a CREDINȚEI, a ADEVĂRULUI; Fericirea și Eternitatea spirituală.

Dar să nu ne avântăm prea departe. Am spus mai sus, este vorba de un EFORT. Și mai sus spuneam că "efortul" și "voința" nu sunt valabile în Metafizică. Dar totul este atât de simplu și firesc, chiar banal, uluitor de banal...

Să luăm un alt exemplu atât de cotidian: problema Morții.

Nu numai materialiștii au declarat că omul este muritor, dar și biserica din zona noastră geografică. Oare este posibil ca ceva să apară și apoi să dispară? Avem porunca: "NU UCIDE". Nu se specifică și dacă se vorbește de crimă la propriu, aceasta înseamnă o jignire, o umilire a oricărui om cinstit, căruia nici prin cap nu-i trece să ucidă. Biserica, la fel ca Materialismul, nu e decât o instituție care are tot interesul să ascundă adevărul, pentru că ea transformă omul într-un sclav. Vom vedea altă dată cum Fiii Întunericului, Luciferienii, au dorit ca cei mai puțin evoluați să fie în slujba lor.

Acum Lăcașurile Leului s-au deschis, adică Lumina (Soarele - Leul), Adevărul este Eliberat. Omul are acces la Lumină, Soare, Adevăr, la Libertate...

Dar ce-i cu moartea? Nu este mare lucru, este un simplu termen care definește trecerea de la o etapă la alta, în orice sens. Să apelăm la un exemplu plastic: murim în fiecare seară când ne culcăm; în fiecare dimineață înviem. Simplu. Desigur,

nu ne-am gândit, fiindcă e ceva firesc, natural, de ce să murim tocmai când ne culcăm? Fiindcă așa este și Moartea, când nu mai înviem, dar înviem într-o altă dimensiune. Același lucru se petrece când ne culcăm.

VISUL. Când visăm nu vedem niște imagini, cât trăim la propriu; de multe ori în vis uităm că dormim, suntem acolo de când lumea, ceva ne atrage, ne trezește și ne regăsim în locul unde dormim - mai clar, în corpul fizic. Mai nimeni nu se visează în camera unde doarme. Mulți îi visează sau îi văd pe cei care au murit, vorbind sau trăind în mod firesc cu ei, dar partea cea mai frumoasă e faptul că ne place foarte mult acolo - de aceea ne sculăm cu părere de rău dimineața. Când murim cu adevărat, atunci nu ne mai întoarcem; Cordonul de Argint care ne leagă de trupul fizic se desface, eliberându-ne.

Putem spune de pe acum: acolo este realitatea, acolo este lumea noastră, pentru început să-i spunem Lumea Astrală, Dimensiunea, Cerul, Universul Astral.

Corpul nostru adevărat și etern fiind corpul astral, cel schițat în prima planșă, cu el trăim și aici, în planul fizic, în lumea iluziei, numai că este îmbrăcat cu o substanță mai grosolană, căreia îi spunem carne - suntem încarnați. Simțurile, plăcerile, le simțim cu corpul astral, nu cu cel fizic, carnal. Avem destule exemple. Cei care n-au o mână simt mâncărime în palma pe care nu o au, nu o văd. De ce nu ne doare când ne tăiem părul, când ne scurtăm unghiile, când anesteziem înainte de operație o anumită parte a corpului?...

În privința morții, lucrurile sunt mai simple decât "Credem": este vorba de o falsă credință. Am fost păcăliți pentru a suferi inutil, pentru a nu ajunge la Fericire, Demnitate, Putere și Iubire.

Efortul de care vorbim este mental, în liniște și echilibru psihic.

Stai în așa zisa "relaxare", nu te mai gândi la toate nimicurile acestei lumi și pune-ți o întrebare de orice natură; ceva din tine îți va spune "da" sau "nu". Se manifestă prin intuiție, prevestire, auz, simț; mai târziu vom putea apela la revelație, identificare. Și tot așa, mai târziu, prin anul III, vom învăța să ieșim din corp în mod conștient, să-i vizităm pe cei pe care-i credem morți; și tot așa, să ne întoarcem în casa noastra carnală. Pentru moment nu vă grăbiți, nu faceți nici un efort, meditați la nivelul la care vă găsiți.

Nu vă cerem să ne credeți, ci să vă credeți. Viața într-adevăr a devenit mai grea, căci este un moment de examen pentru tot ce există - atât pentru regnul Mineral, Vegetal, Animal, cât și pentru cel Uman. Fiți liniștiți, nu vă agitați, nu permiteți să vă ia apa iluziilor. și pentru această epistolă învățați un lucru esențial: nu folosiți SUGESTIILE NEGATIVE - "nu sunt în stare", "nu știu", "nu simt", "alții sunt mai buni", "nu am noroc", "nu am bani", "mi-e rău", "sunt obosit", "sunt bătrân", "nu mă ascultă nimeni"...

În epistola următoare vom vorbi de Conștient și Subconștient, puterea cuvântului, rugăciune, meditație, relaxare...

Viața e frumoasă, suntem fericiți, suntem atât de dornici să lubim, vrem să-i ajutăm pe toți frații noștri, suntem liberi și ni se deschid căi mereu mai luminoase; nu ne vom mai îmbolnăvi, suntem tineri și frumoși.

Desigur, nu toți vor să fie bine și frumos; pentru voi acest aspect este consternant. Într-adevăr sunt oameni care doresc numai răul, negrul, sărăcia, boala, necazul, cu o forță - mai bine zis cu o Credință - atât de puternică încât nu mai știi ce să Crezi. Aceștia sunt "fiii întunericului"; se simt bine, sunt atât de sadici în dorința lor de urâțenie și moarte, de putreziciune, de ură și mizerie. Evitați-i, dați-le dreptate, nu-i atacați, nu încercați să-i convingeți; dorința lor este să vă atragă în cursa și cercul vicios al întunericului lor. Veți vedea că aceștia nu vor să muncească, fac ce fac și trișează, vorbesc foarte mult, au posibilități de a convinge, înșeală în stânga și în dreapta și fac rost de bani și de averi; dar dacă sunteți atenți, constatați imediat că ei n-au fost niciodată cinstiți, că se numesc comuniști, fasciști, diverse secte religioase, n-are nici o importanță. Scopul lor este să nu-i vadă pe Oameni că pot ridica fruntea din țărâna în care i-au împins, nu le va conveni că Oamenii nu vor mai fi sclavii lor. În Epoca Informațională în care intrăm, aceștia nu vor mai putea manipula adevărul, știința, conștiința, Credința...

În scurt timp - zece, cincisprezece ani - vor dispare toate formele de religie, apoi formele de administrație de stat, partidele, guvernele; va rămâne numai un aparat polițienesc, juridic.

Toate acestea vor veni brusc, lumea nu este încă pregătită, dar Semnele și Evenimentele sunt mereu mai prevestitoare.

Să încheiem aici această a doua epistolă, rugându-vă încă o dată să nu vă grăbiți. Deja putem spune cu siguranță că suntem pe drumul cel bun, drept, firesc. În scurt timp veți afla cât de frumoasă și veșnică e viața!

PACE ȘI IUBIRE

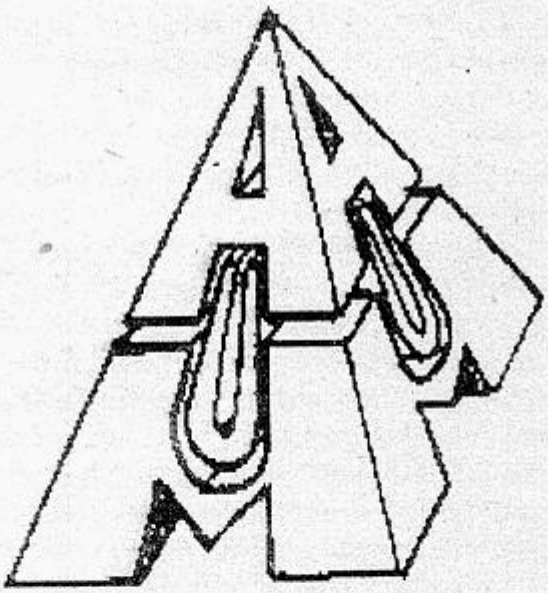

CAPITOLUL 3

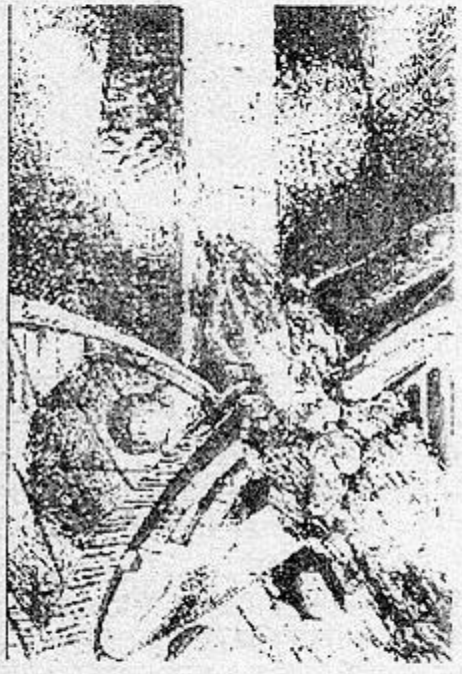

SUBCONŞTIENTUL

Omul de azi consideră, ştie că foloseşte capul (encefalul) pentru gândire...

Acest lucru este mai mult o justificare şi orice justificare acoperă ignoranţa. Dacă aim rămâne totuşi să considerăm acest aspect, atunci ar trebui să acceptăm faptul că aparatul de radio însuşi cântă. Oricine îşi dă seama că acest lucru este aparent, este o impresie, o iluzie; dacă acest aparat ar cânta,

n-ar mai fi fost nevoie de talentul artistic al celor care pot cânta, sau oricum omul n-ar fi avut această calitate. Justificările noastre sunt un tertip prin care ne amăgim. În procesul comunicării, facem afirmații pe care nu le mai acoperim cu argumente, dar folosim definiția, justificarea și-n anumite situații acest aspect devine chiar persuasiv, mai ales în cadrul unor ideologii, unor grupări sectare și mai ales în cazul ignoranței.

Dacă am gândi cu creierul, atunci ar gândi toată lumea, creier având și animalele... Lucrurile sunt mult mai simple și totodată ceva mai abstracte.

În filosofia orientală se spune că Anahata este centrul gândirii; această chakră se află în dreptul inimii. Acest lucru este o simplă trimitere, și tot nu vom rezolva problema noastră.

Când NOI am afirmat că universul este Mental, deci gânditor, acest lucru înseamnă că judecăm cu tot universul, dar noi făcând parte din acesta ne putem confunda foarte ușor cu el, nu există "eu" sau "el"...

Desigur, creierul nu este un simplu aparat de radio, dar în linii mari se poate spune că se manifestă similar sau, mai bine zis, noi am copiat creierul sub forma radioului.

Personalitatea noastră este condiționată de conștient, în Metafizică i se mai spune EUL nostru - în aspect spiritual, biblic, acesta ar fi Divinitatea.

Conștientul se caracterizează prin creație, decizie, analiză, sinteză, selecție; în urma acestor procese, el lansează ideea, dorința, cererea. Aceasta este preluată de un alt aspect pe care-l numim SUBCONȘTIENT (termenul este impropriu, dar s-a încetățenit așa); acesta se caracterizează numai printr-un singur atribut: acționează.

În sens spiritual, se mai numește și Dumnezeu.

Rezultatul, produsul, lucrul respectiv, obiectul, evenimentul, ceea ce facem, alcătuiește etapa a treia a acestui proces de gândire...

Noi îl folosim numai pentru lucruri minime, obișnuite, tradiționale, efemere - mai clar, pentru prelucrarea materiei, pentru a da o altă formă formei, o altă culoare, dimensiune, greutate, altă destinație. Mai pe românește, nu facem decât să mutăm în spațiu cantități de materie, astfel crezând că trăim la un nivel efectiv superior; dar toate acestea le fac și animalele.

Adică Divinitatea şi Dumnezeu ar face numai lucruri banale. Desigur că nu este aşa. Noi suntem "cauza" care procedează în acest fel minimalizant, reductor, primitiv, leneş şi indiferent.

Procesul acesta de gândire este mai mult pentru creaţie, pentru continuarea Universului, şi mai ales pentru înfrumuseţarea lui!!!

Celui de-al treilea element care a apărut în acest cortegiu în sens spiritual i se mai dă configuraţia de FIU. Este vorba de triada obişnuită credincioşilor.

Despre orice proces din cadrul Metafizicii trebuie să ştim clar din ce triadă face parte, fiindcă aceasta face parte la rândul ei dintr-o altă triadă sau principiu universal.

Începătorii în Metafizică nu se vor despărţi de noţiunile pe care le-au învăţat, preluat mai bine zis. Ei vor să depistăm în creier acest spaţiu al Conştientului, Memoriei şi al altor centri nervoşi cu calităţile respective...

Acest lucru îl fac deja de câteva sute de ani şi ţele se încurcă mai mult decât să se descurce. Dar încăpăţânarea materialistă nu se lasă şi, din fals în fals, din şcoală în şcoală, merg până în pânzele materiale.

Aceasta triadă - Divinitate, Dumnezeu şi Fiu - nu sunt separate, respectiv Conştient, Subconştient, Realizare... Cei ce s-au familiarizat cu textele spirituale au auzit, au citit că trei este în unu.

Acest UNU este principiu, Legea, DOMNUL. Chiar şi unei părţi a începătorilor în Metafizică le vine greu să-şi imagineze această situaţie, obişnuiţi cu timpul şi spaţiul, ei vor să stabilească locul şi durata unui proces. Desigur, avem de-a face cu un nivel de abstracţie deosebit; nu trebuie să ne frământăm asupra acestor aspecte. Aşa cum folosim NOI aici diferite nume pentru aceleaşi lucruri, trebuie să se reţină că numele nu importă în nici o situaţie. Obişnuiţi cu un limbaj material, sonor, vrem să dăm nume la orice, şi cât mai clar; mai intervine şi limbajul schimbat după naţionalitate... dar cel puţin aici se poate spune că se manifestă acelaşi lucru, fiecare îi spune pe limba lui, deci nu are un rol deosebit că Conştientului îi mai spunem Divinitate sau Creatorul.

Singurul efort care se cere constă în a înţelege pentru început cât mai puţin şi, prin răbdare şi meditaţie, să pătrundem mai în adâncul acestor sensuri abstracte. A înţelege de la

început totul înseamnă că nu mai e nimic de înțeles pentru mai departe, ceea ce înseamnă anularea existenței, autodistrugerea...

Pentru liniștirea cerebralilor putem spune că în Metafizică nu se află adevăruri absolute, adică nu se mai poate spune nimic mai departe. Singurul lucru pe care trebuie să-l înțelegem este faptul că Adevărul este Unic, nu Absolut; sensul de absolut nu există, n-are nici o logică, în nici un proces.

Dar să vedem mai departe. Unul din fiii acestei existențe mentale este însuşi corpul nostru, acest aşezământ din carne în care spiritul universal s-a instalat pentru a cunoaşte, pentru a învăța, pentru a evolua. Dar am ajuns la situația aberantă de a folosi Fiul pentru Fii. Copilul face copii.

Corpul este în permanentă schimbare la nivel de secundă, acest lucru nu-l putem observa, dar pe parcursul vieții constatăm că el este mic, matur şi bătrân; deci el se schimbă, sau noi îl schimbăm? Tot noi suntem şi noi ne construim un loc pe care nu ştim să-l folosim, trăind efectiv această lipsă, ceea ce ne duce la boală, sărăcie, teamă, bătrânețe şi moarte... Moartea rezultă acum că aparține acestei case şi nu nouă... Noi ne mutăm în virtutea legilor vieții într-o altă dimensiune, acolo unde nu mai avem nevoie de această casă carnală, rămânând cu cea care se numeşte astrală, tot aşa de voinică şi solidă în dimensiunea respectivă. De altfel, acest corp astral îl folosim în escapadele noastre nocturne, când ieşim din vehicolul terestru şi ne învârtim aiurea printr-o dimensiune despre care, tot aşa, nu vrem să ştim.

Noi nu ştim nici măcar cum este lumea fizică în care credem că ne consumăm toată existența. Cu titlu de exemplu: lumea fizică are 7 substanțe; de primele trei - solidul, lichidul şi gazul - ne ocupăm destul de mult pentru a pierde nu numai timpul, dar şi sensul realității. Mai sunt alte patru substanțe - etherice - tot atât de palpabile şi reale ca şi cele de mai sus, numai că nu sunt vizibile - dar nici aerul nu e vizibil. Cercetătorii, în loc să se chinuie să-şi sensibilizeze aparatura de laborator, mai bine s-ar sensibiliza ei înşişi; dar ei n-au nici un interes să afle adevărul, căci au decis că universul este material şi acceptă cu încăpățânare situația de fapt: boală, mizerie, lipsă de libertate... şi pentru ce?

În dimensiunea mică, corpul acesta fabrică într-o secundă sute de mii de celule şi tot atâtea se distrug. În realitate, dacă

am apela la imaginație, ar trebui să vedem acest corp ca pe un vârtej, turbion, într-o permanentă schimbare. Pentru cei care și-au dezvoltat al treilea ochi, corpul se vede ca o constelație policromă - de aici definiția după care suntem FIII LUMINII, căci într-adevăr Fiii Întunericului sunt cam negri, tuciurii, plini de nuanțe din ce în ce mai închise; mai concret putem spune că aceștia sunt Fiii Materialismului, care fac tot posibilul ca omul să nu știe nimic despre Lumină, despre adevăr...

Dar să revenim la tema noastră. Conștientul folosește ca vehicul spiritual "cuvântul", desigur nu în sensul obișnuit, tot așa cum nici aparatul de radio nu ascultă muzică pentru a produce muzică. Cuvintele noastre sunt mai mult vorbe, una gândim și alta spunem, cu tot efortul de a reda cât mai bine. Dealtfel, pasăm această responsabilitate poeților, dar nici ei nu ajung prea departe. Mitul Babilonului cu amestecarea limbilor este doar metafora obișnuită a credincioșilor; aici e vorba de o etapă a evoluției, un moment când s-a trecut la articularea gândurilor, la descoperirea cuvântului în sensul sonor. Să nu uităm că și animalele scot sunete nearticulate, deci procesul de articulare a produs un haos, o diferențiere, încurcătura. Atunci, ca și acum, și la animale, limbajul universal era telepaticul. Animalele folosesc un limbaj de mii de ori mai bogat în informație decât cel al omului, așa-zisa "imagine"; noi folosim doar cuvântul cât mai concret, litere și forme care am stabilit, la nivel de concept, să însemne ceva.

Evident, în majoritatea timpului nu vorbim, dar folosim cuvântul, elementul funcțional al conștientului - ne gândim, imaginăm, frământam, prelucrăm, nici în somn nu ne oprim. Problema e alta: Divinitatea se poate juca în folosirea cuvântului, dar Dumnezeu nu știe de joacă. Aici ajungem la puterea cuvântului și, mai bine zis, la puterea subconștientului. O jignire ne înfurie, ne îmbolnăvește - la japonezi se ajunge până la acea sinucidere, harakiri. Un cuvânt frumos ne înalță, îmbogățește, însănătoșește, înviem din morți, cum s-ar spune.

În general știm aceste efecte, dar nu și mecanismul subtil, metafizic...

De noi depinde în mod unic, total, folosirea cuvântului. Oare nu ar fi mai frumos și mai bine să folosim numai sensurile pozitive, constructive, ideale ale cuvintelor? Desigur. Dar așa cum am văzut mai sus, Fiul produce Fii, și la fel și aici, ne ia gura pe dinainte și ne trezim că spunem numai prostii.

Aceste prostii - cu ajutorul lui Dumnezeu şi al Subconştientului - se materializează.

Lista iniţială a minimului de efort ne duce în final la cele mai dificile eforturi, când de obicei spunem că e prea târziu. Dar cel puţin, sau cel mult, nu vrem să învăţăm din aceste greşeli - le conservăm, le păstrăm, ţinem la ele cu toate că vedem cât rău ne aduc şi mai ales cât ne costă, de multe ori până şi viaţa.

Nu trebuie să facem de pe acum filosofie metafizică pentru a înţelege că de noi depinde şi depindem. Minimul de efort este aproape insesizabil, uneori nici nu se observă, dar ce câştiguri fabuloase - fericire, putere, sănătate - putem obţine şi, mai ales, putem scăpa de moarte.

Subconştientul este într-adevăr Dumnezeu. Despre Dumnezeu ştim că a făcut lumea, totul, este Omniprezent, Omniscient, Omnipotent. În orice text spiritual, religios, se ridică în slăvi calităţile lui Dumnezeu, dar noi nu vrem să le înţelegem. E adevărat, nici nu ni se spune mai concret despre ce e vorba, fiind aşa de mare în modestia noastră şi în măreţia ignoranţei, nici nu vrem să visăm că suntem acest Dumnezeu prin manifestările noastre. Mulţi s-au întrebat, rămânând la nivelul religios de Dumnezeu, de ce unii sunt bogaţi şi alţii săraci, de ce unul e sănătos şi altul bolnav, ajungând la justificarea aberantă că "aşa a vrut Dumnezeu"... Oare nu-i mai uşor să înţeleagă că aşa a vrut Omul?

El face şi desface, el este.

Nu trebuie să cedăm în faţa unor definiţii şi calităţi redate în mod metaforic, alegoric, n-ar fi nimeni câştigat. Nici preoţii nu o duc mai bine în această privinţă, nefolosindu-l pe Dumnezeu la propriu, ci numai ca ideologie. Iar aceasta se manifestă acum mereu mai fals căci noile generaţii, tinerii, au nevoie de informaţie nu de vorbe, texte şi amintiri biblice, de sfinţi redaţi prin falsă interpretare. Noile generaţii s-au încarnat după ceea ce au văzut în lumea astrală (şi acolo există o lume similară, dar acolo nu se poate minţi; vom expune această realitate a lumii astrale într-o altă scrisoare); ei au învăţat acolo la modul practic, eficient, folositor, în ce constă universul şi cum se manifestă el Mental.

Universitatea Elta este un simplu transfer în planul fizic al universităţilor din astral. Fiindcă în evoluţia sa, încetul cu încetul omul începe să ţină minte visele sale şi într-o mică

măsură faptul că între moarte şi naştere a fost undeva, venind de acolo cu o bogăţie pe care nici n-are cum s-o obţină decât căutând-o la acelaşi nivel, tot Mental.

Există într-adevăr religie, filosofie, ştiinţă, dar toate acestea nu pentru a falsifica adevărul cât pentru a-l realiza, a-l duce mai departe. Cum am spus, în universul spiritual nu sunt rezolvate toate problemele de cunoaştere, nu există cineva care să ştie ce va face la infinit, însuşi sensul evoluţiei nu permite o asemenea dare peste cap a valorilor existenţei.

A nu şti, deci, să folosim cuvântul, înseamnă a ne alege cu rezultate proaste, dureroase, ostile propriei noastre vieţi. Astfel Omul, printr-o asemenea falsă evoluţie, a ajuns să creadă că depinde de cineva, aşteaptă de undeva (de sus) să primească ordine, idei, bogăţie, sănătate sau fericire, devenind astfel leneş, bolnav, un muritor la propriu, un nimic între nimicuri. De altfel religia excelează în a face din om orice, numai om niciodată... Ba că este o râmă, ori un boţ de lut, o plămădeală, creatură... Desigur, într-un asemenea context nu se mai poate continua să visezi la fericire şi bogăţie, înţelepciune sau Iubire Universală. Şi toate acestea pentru că dezamăgirea nu vine niciodată singură.

Oare vă este frică de cineva să gândiţi aşa: "Răul duce la rău, binele duce la bine. Cine ridică sabia, de sabie va cădea"...

Dar fiindcă tot ne aflăm aici, hai să învăţăm un lucru deosebit de necesar, şi precizarea o facem mai ales pentru prietenii noştri credincioşi: cum să ne rugăm.

Cum se manifestă şi ce este rugăciunea. Da, de data asta vom desconspira mecanismul biblic, alegoric, vom vedea cum şi aici e vorba de un proces matematic, ştiinţific, prilej pentru materialişti să vadă că lucrurile sunt universale.

Rugăciunea face parte din meditaţie, meditaţia face parte din al doilea munte sau Taborul, sau Transfigurarea. Deci trebuie să ştim ce este primul Munte.

Prietenul nostru ISUS s-a căznit serios pentru "Predica de pe Munte"; atunci s-a adresat numai maselor, vulgului (acum se va adresa numai oamenilor de ştiinţă) şi oamenii acestui popor, la acea vreme, nu prea ştiau să vorbească nici între ei, darămite să înţeleagă un trimis al unei civilizaţii din spaţiu care a fost forţat de evoluţia lucrurilor terestre să intervină, cu tot sacrificiul la care se aştepta, dar care era

absolut necesar. În concluzie, în "Predica de pe Munte" ISUS s-a axat pe prima etapă a procesului de revenire a omului la realitatea vieții. Nimic mai complicat; acolo, El s-a adresat mulțimii, vorbindu-le de liniște, de pace, renunțare la orgoliu, egoism, trufie, minciună, și-n final s-a ocupat mai mult de o problemă deja catastrofală azi, anume GRIJA.

"De ce te temi, drept-necredinciosule?"

Firesc ca omul să se teamă când nu știe ce este credința, când n-are informație, și dacă o are, e falsă. Grija, grijile noastre, sunt forme-gând, adică niște ființe tot atât de vii ca și noi, care ne slujesc cu cea mai mare fidelitate; desigur, nu e vorba de magie neagră, și o practicăm zi de zi. Se aude din când în când cineva spunând "Nu pot scăpa de gândul cutare", "Mă urmărește un gând"... Acesta este bau-bau pe care ni-l creăm din belșug și astfel el ne va goli de orice bucurie sau bogăție, de sănătate sau de orice am fi agonisit între timp. Grija este producția noastră obișnuită, ni se pare firesc să fim îngrijorați să nu ne îmbolnăvim, să nu ne prade hoții, să nu-mai-știu-ce... Toate acestea atrag: De ce fugi nu scapi niciodată. Proverbele nu sunt proverbe, sunt legi universale exprimate metaforic.

Dacă scăpam de toate astea, e minunat. Dar nici ISUS n-a reușit să-i scape pe oameni de grijă, așa încât în final se adresează mai moralistic și cam indispus: "Cine are urechi de auzit, să audă, cine are ochi de văzut, să vadă".

Să presupunem prin absurd că ați scăpat de producția de griji (mai ales pentru cei născuți în anii Caprei și Câinelui și în zilele de 4 - 10 februarie, 1 - 14 mai, 4 - 8 august, ar fi mai greu), așa încât veți putea trece la al doilea Munte, Taborul din Biblie. Aici, în a doua cuvântare, ISUS vorbește de posibilitățile reale ale omului în fața Divinității și mai ales a divinității umane. La acest nivel, transfigurare, transformare, trezire, realitate... omul este mai stăpân pe calitățile sale divine, spirituale, mai bine zis pe Conștient și Subconștient, când se poate spune: "Cere și ți se va da". Acum putem vorbi despre rugăciune la propriu, tehnologic.

"Te vei retrage în cămăruța unde vei fi singur și în tăcere". Desigur, nu e vorba de o retragere la propriu, fiindcă zgomotul și formele moderne de conviețuire nu pot asigura un asemenea loc și nici în mijlocul pădurii nu avem timp să ne retragem de câte ori avem nevoie de un lucru (de altfel, nici n-

am avea loc în pădure, de câți ar trebui să fie acolo pentru un asemenea gest). Retragerea înseamnă că nu poți să te rogi în mijlocul troleibuzului sau tramvaiului. Cămăruța reprezintă aici deconectarea de la tensiunile vieții cotidiene, relaxarea, înseamnă lăsarea corpului pe ceva pe care să nu mai fie încordat. Credincioşii noştri se roagă în genunchi - o asană destul de neplăcută, putem spune, producând încordări musculare.

Într-un fotoliu sau în pat, sau pe duşumea, pe un covor, ne întindem, lăsăm toți mușchii să se destindă, respirația să devină egală, bătăile inimii mai modeste, ca şi cum ne-am odihni, dar în general facem acest lucru când suntem deja odihniți, nu după lucru. Preludiul mai constă în citirea unui text frumos, sacru, poezie, ascultarea unei muzici minunate. Ne concentrăm numai asupra lucrului pe care-l dorim, îl cerem, pentru care ne rugăm. În nici un caz în cuvintele noastre nu ne adresăm unui nume, unui sfânt sau Fecioarei Maria, nici lui ISUS. "Nu vă mai rugați prin Mine fiindcă şi Eu trebuie să apelez la Tatăl Meu".

Tatăl acesta este Legea, cuvântul obişnuit poate fi rugăciunea către Tată sau un altul mai simplu: Domn, Doamne. Primele propoziții vor fi de apoteoză a Legii, a Tatălui Divin, autoflatarea Conştientului. Când pronunțăm cuvântul, când se cere acest lucru, el trebuie spus în maximum 7 cuvinte, după care se multumeşte pentru sănătatea, banii, puterea, înțelepciunea... practic mulțumiri pentru că ați obținut acel lucru, ceea ce ați cerut; devansați în timp rezultatul, închideți cercul. Aici mai trebuie să spunem că toată rugăciunea se face cu o intonație sigură, precisă, imperativă, fără scene modeste, păreri, leşinuri, lene, indiferență... Dimpotrivă, cerem persuasiv în sens energic, ca Subconştientul să fie bine impregnat de cerere, de dorința Divinității. Spre final, după ce am mulțumit, încheiem prin cuvinte de laudă şi glorie pentru Lege, Tatăl, Dumnezeu...

Şi mai este un amănunt important, niciodată nu cereți pentru voi, rugați un prieten să facă acest lucru pentru voi, de fapt aici este şi realitatea prieteniei, un adevărat prieten nu aşteaptă să-l rogi pentru un lucru, ci el se roagă să-l obții, să treci, să învingi... tot aşa cum facem noi pentru atâția prieteni, desigur pentru toți oamenii, fiindcă toți sunt minunați, chiar şi cei pe care-i privim prin ignoranța noastră ca dușmani.

Dușmanul este în noi, nu în străini sau vecini: "Iubește-ți dușmanul și-l vei învinge"; se poate spune "iubește-te și te vei învinge". Niciodată nu cereți verbal cuiva, celorlalți, acest lucru n-ar fi decât un gest care se numește cerșit. Tot așa, nu abuzați în cererea voastră, cereți numai ceea ce aveți nevoie; aici intervine Legea Necesității, o lege universală care se manifestă pozitiv în orice cerere, pentru realizarea ei, dacă s-a ținut cont de cantitatea și calitatea lucrului. Ca un lucru prețios pentru voi, NOI vă mai putem spune o metodă practică și eficientă pentru buna funcționare a oricărei rugăciuni: obișnuiți-vă ca măcar în ziua respectivă să nu realizați sugestii negative, păreri negative, critici, să nu vă certați, să nu vedeți lucrurile pesimist...

Cerem scuze prietenilor noștri credincioși fiindcă a trebuit să "vindem roșii grădinarului", dar în urma cercetărilor noastre, marea majoritate a credincioșilor nu știu să se roage, ajungând la dezamăgirea ce-i face pe unii să-l hulească pe Dumnezeu, fiindcă s-au rugat zile și ani, iar acesta nu i-a ascultat. Rugăciunea este pentru începătorii în ale vieții metafizice, mentale, spirituale; mai urmează al treilea Munte: GOLGOTA, renunțarea și sacrificarea.

Nu e vorba de renunțare și sacrificiu în sensul obiectiv; vom vorbi în altă scrisoare despre semnificația practică și reală a acestor imagini. Deci peste cîțiva ani nu vom mai avea nevoie de rugăciune căci atunci vom ști să materializăm noi înșine, să obținem prin creație ceea ce ne trebuie, dar sigur că aici e necesar să cunoaștem cât mai multă informație, deci cât mai multă Credință și mai ales Iubire.

"Ceea ce este al Tatălui este și al tău";

"Ceea ce pot Eu, poți și tu, și chiar mai bine";

"Cere și ți se va da";

"Bate și ți se va deschide";

"Iubește-ți dușmanii și-i vei învinge ";

"Prin adevăr veți fi Liberi"...

Azi nu mai e necesar să ne referim la urechi și la ochi, cunoaștem destul de bine și ușor sensurile abstracte, imaginația, anticiparea... toate acestea ne sunt de folos în procesele mentale.

PACE ȘI IUBIRE

CAPITOLUL 4

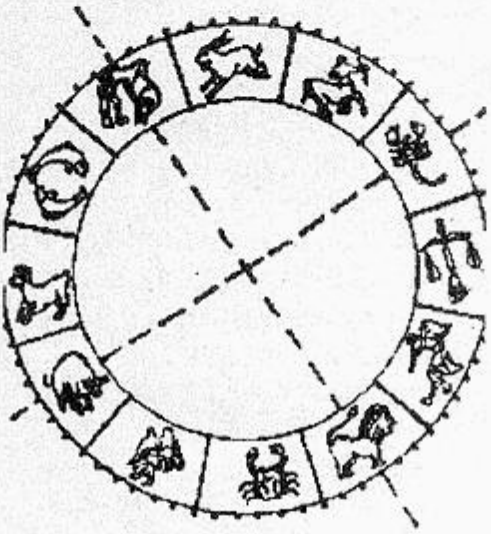

ASTROLOGIA

Aceasta este o ştiinţă din dimensiunea a patra, respectiv cunoaşterea mentală, Astronomia derivă din Astrologie; când cunoaşterea decade, se ajunge într-un moment de întoarcere din drumul evoluţiei. În Astronomie se folosesc instrumente şi senzorialul, experienţa şi acumularea de date statistice; în Astrologie nu se folosesc instrumente, în schimb revenirea la ea aduce un control asupra cauzelor - sociale, naturale din viaţa omului...

Astrologia şi Alchimia sunt surori prin faptul că sunt singurele specializări în cadrul sferei Metafizicii. Ca şi-n Alchimie, în Astrologie nu se folosesc instrumente,

oare; prin Alchimie noi vom şti să m şti să materializăm, dar şi m nevoie de Mental, cu instrumenttrumentele sale: Conştientul conştientul - pe scurt, de Credin Credință, adică Informație, unoaşterea la propriu a realității alității fizice şi spirituale.

În Astrologie avem trei elemen elemente prin care îi vom e mai firesc şi mai uşor mecanismecanismul:

Zodiacul

Astralul

Spiritul sau Astrologul.

imul element este la rândul lui forul lui format din trei elemente:

Anul ca animal. Aici avem date prin date prin astrologia Asiatică, ă, Tibetană. Toți cei născuți în intuți în intervalul cuprins între n zilele 16 ianuarie - 10 februarie ebruarie până aproximativ la i dată după 12 luni Lunare apartre aparțin unei categorii de încarnate, de exemplu anii Şobolanii Şobolanului: 1924, 1936, 1960, 1984, 1996... Caracteristicateristica acestei prime axe ale constă în faptul că prin ea prin ea putem afla afinitatea oameni, în relațiile dintre ei - re ei - prietenia, căsătoria, zarea unei întreprinderi, şcoli (clşcoli (clase), dacă un medic mpatibil cu pacientul. Ca primă e primă experiență trebuie să i afinitățile se manifestă într-o altntr-o altă triadă, între cele 12 e avem deci 4 grupe triadice; de exce; de exemplu, Şobolanul se asocia numai cu Maimuța şi Drag şi Dragonul.

ntervalul dintre anii naşterii celor ii celor aflați în afinitate este ltiplu de 4 ani, iar nu un multiplumultiplu de 12 ani. Reluând lul nostru, oricare altă asociație, ociație, inclusiv Şobolan cu an, este nefastă, perturbatoare, atoare, ducând la tensiuni, , boli, nefericire. Aici apare un jore un joc al aurei entităților - într-o lipsă de afinitate există o incompatibilitate între câmpurile aurice. În concluzie, toți aceşti ani se repetă din 12 în 12, 1990 este anul Calului, anul care urmează este anul Kaprei.

b) Semnul sau Luna de naştere. Şi aici avem 12 categorii de entități, numai că toate acestea fac parte dintr-un animal al anului, deci animalul de bază se împarte acum în 12; vom avea astfel 12 Şobolani sau 12 Cai care se deosebesc între ei. În general, acest Zodiac, folosit mai mult în țările occidentale moderne, începe în jurul datei de 12-23 ale lunii şi se termină cam în aceaşi perioadă a lunii următoare; avem de-a face cu o deplasare datorată mişcării de precesie a sistemului solar. Dealtfel, calendarul nostru materialist este decalat față de realitate, iar acest decalaj creşte în fiecare an cu 59 de

secunde. Această a doua axă zodiacală este formată din patru elemente:

- Polaritate (Masculin sau Feminin);
- semne Cardinale (Capricorn, Berbec, Cancer, Balanță);
- semne Fixe (Taur, Leu, Scorpion, Vărsător);
- semne Mutabile, adică alternante (Gemeni, Fecioară, Săgetător, Peşti).

Mai există o împărțire după aşa-zisele elemente: Pământ, Apă, Foc, Aer. Prin ea aflăm afinitatea de gradul doi, amplificarea celei bazate pe Animale (anuală).

Acest Zodiac ne ajută mult în Medicina Astrologică, alimentație, temperament, personalitate, comportament...

c) Zodiacul Druidic. Druizii sunt preoții care s-au refugiat pe țărmul estic al Atlantidei în urma catastrofei Atlantice. Zodiacul lor are la bază noțiuni dendrologice (legate de arbori); este format din 21 de asemenea arbori şi este şi el împărțit într-o triadă:

Arborii Practici,
Arborii Intelectuali,
Arborii Artistici.

Tot aici descoperim 4 arbori Magici: Alunul, Scoruşul, Salcia, Frasinul. Această axă se mai numeşte zodiacul decadal, fiindcă fiecare asemenea copac durează în jur de 10 zile, cu repetiție la aprox. 180 zile sau 180° pe Tema Astrologică. Numai Plopul face excepție, având trei reprize de apariție; prin caracteristica sa - pesimismul - putem deduce caracterul preponderent pesimist al societății umane... Mai concret, fiecare Zodie Lunară se împarte în 3 asemenea arbori. Astfel, Şobolanul nostru nu este reprezentat numai de 12 tipuri, ci există în total 12 x 3 = 36 Şobolani, fiecare Semn Anual având această caracteristică.

Dacă tot am ajuns contextual la această situație, putem afla şi tâlcul numărului 144 din Apocalipsa lui Ioan, în care cei aleşi sunt 144; acest număr nu este altul decât cele 12 zodii anuale înmulțite cu cele 12 lunare - deci cei aleşi sunt toți oamenii dar, desigur, oameni şi nu atribute - medici, ingineri, țărani, țigani, femei sau bărbați, copii sau maturi - ci pur şi simplu oameni. Omul reprezintă prima treaptă în evoluția divină a entității; următoarele sunt Îngerii, Arhanghelii... Omul, sau entitatea care nu mai depinde de atribut, ci numai cu simpla noțiune OM.

E vorba de acea ființă care s-a putut ridica dincolo de senzorialitate, instinctualitate, experiență, acumulare cantitativă... Acest OM ştie totul în privința realității sale, inclusiv Astrologie, deci îşi cunoaşte cauzele - astfel el îşi rânduieşte destinul, nu mai este o victimă a sorții, a efectului, nu mai depinde de reprezentări exterioare, ci numai de cele ale Lumii Interioare.

Până aici am prezentat aşa-zisul Zodiac, sau Astrologia Zodiacală, sau mai simplu, generalitățile despre entitate şi entități. Mai departe intrăm în Astrologia propriu-zisă.

Mulți dintre dvs. s-au întrebat de ce pe atâtea acte - certificat de naştere, buletin de identitate - există aceste lucruri, cifre. Surpriza e că nimeni nu cunoaşte tâlcul, necesitatea, realitatea acestora, majoritatea cred că pur şi simplu sunt trecute ca omul să ştie câți ani are, ceea ce nu e ceva extraordinar, această vârstă văzându-se şi pe chipul oamenilor, desigur; în urma acestor elucidări, ne dăm seama că aceste date sunt de o importanță deosebită pentru a ne cunoaşte. Sigur că aceste date sunt generale. Mai lipsesc două elemente absolut necesare pentru ca entitatea să cunoască totul despre ea: ora şi locul naşterii. Cu acest total de cinci date putem afla totul despre entitatea respectivă. Prin ora de naştere şi localitate intrăm propriu-zis în Astrologie, unde generalitatea zodiacală devine Particularitate Astrologică, unde entitatea este unică sub toate aspectele. În general, Astrologia fiind o ştiință vastă, mai toți cei ce s-au apropiat de ea au tratat-o cu uşurință, ajungând astfel la rezultate aiurea. Au definit-o ca pe o pseudo-ştiință, o prostie, ceva cu totul nefolositor... Desigur aşa stau lucrurile când confundăm dorințele cu realitatea universală. Dealtfel, cei ce s-au opus Astrologiei n-au făcut nici un efort să o cunoască, cât de cât. Partea ironică este că aceia care au pornit la un asemenea drum, studiind Astrologia pentru a o combate cu propriile sale arme, au descoperit măreția acestei ştiințe şi au devenit renumiți Astrologi.

Pe scurt, toți vedem propria noastra realitate din aceste zile (decembrie 1990), haosul care tinde spre un alt haos; ne uităm în jurul nostru, suntem derutați, speriați, amenințați şi încercăm să ne justificăm dând vina pe guvern, pe şefi, pe vecini, pe orice şi oricine. Aşa cum s-a spus şi-n scrisorile anterioare, vina se află în noi; a exterioriza realitatea nu

înseamnă decât să o complici în detrimentul existenței noastre. Câți dintre dvs. știu că ceea ce se-ntâmplă pe Pământ, deci în Planul Fizic (Planul Iluziilor, al Efemerului) sunt manifestările ca efect, deci coada unui proces, finalitatea unei realități...

Cauzele sunt ceva mai departe, la miliarde de km și ani-lumină, mai plastic exprimându-ne, "în cer". Acest cer se află tot într-un plan fizic, material. Cei care pot citi cerul din fiecare zi și noapte știu că de acolo se produc aceste evenimente. Astfel, în aceste zile, într-un sector de 30° al Cerului sunt 7 planete, fiecare cu altă acțiune, mai bună sau mai rea. Cei ce pot cunoaște astfel știu ce urmează în suita evenimentelor terestre - pot anticipa, se pot feri sau pot exploata un lucru la momentul potrivit. Când spunem "la timpul potrivit", o spunem mai mult intuind că ar fi așa ceva, dar puțini știu la propriu ce înseamnă.

În concluzie, prin Astrologie cunoaștem cauzele și astfel putem controla efectele. Aici apare o altă problemă pusă de profan-intelectualii materialiști (profanul-profan nu-și face nici un fel de probleme asupra existenței), ei considerând că prin cunoașterea Astrologiei ne punem într-o situație dramatică, cunoscând ce ne așteaptă fără să putem face nimic; după înțelegerea lor (mai degraba lipsa lor de înțelegere), se pare că omul este condamnat, n-are nici un liber-arbitru. Situația e cu totul alta. Așa cum s-a spus, cunoscând cauza putem controla efectul, acest lucru nu în sensul că trebuie să ne așteptăm la un efect în fața căruia să nu fim în stare de nimic. Când s-a spus că putem cunoaște, controla efectul, s-a spus totul.

Nu astrele impun, cât dispun într-un sens clar; atâta timp cât nu le cunoști, ești prizonierul ignoranței.

Atunci când le cunoști, ele devin colaboratoare, prietene; ca și atunci când nu cunoaștem un om, un viitor prieten - ne ferim, îl evităm, tratându-l pentru orice eventualitate ca pe un dușman; în momentul în care-l cunoaștem, constatăm că acesta nu ne poate face nici un rău (și aici situația e comică - și el la rândul sau ne trata la fel). Aici descoperim două elemente specifice Metafizicii: comicul, prin faptul că experiența materialistă numai la destindere nu duce, ci la Patul lui Procust, la constrângere, teamă și ignoranță intelectuală; de asemenea, un aspect simplu - primul principiu al Filozofiei Metafizice: "Ce este Sus este și Jos".

Este firesc ca în armonia Universală să existe şi Simetria Elementelor. Dealtfel e bine ca în primele noastre exerciţii de Metafizică să găsim corespondenţe ale unui eveniment în mai multe direcţii: gest, ideé, dorinţă...

Aici şi acum nu vom intra în amănuntele Zodiacale şi Astrologice, fiindcă ar însemna să transcriem toate acestea din cărţile şi publicaţiile care încep să apară pe piaţă. Aici şi acum vom trata aceste aspecte ale Astrologiei pentru a vedea şi mări câmpul de investigaţie din partea fiecăruia, desigur neimpunând teoria noastră. Dacă ne vom referi la alimentaţia prin Hrana Vie nu vom da aici reţete alimentare, acestea fiind puse la dispoziţie prin cartea care se găseşte la cei care centralizează organizarea Universităţii Elta din diversele localităţi. În domeniul medicinei avem cartea "Mintea poate vindeca", ea formând şi obiectul planşei lecţiei a treia; şi această carte o puteţi găsi la aceşti minunaţi prieteni care duc mai departe dorinţa Prietenilor din Univers.

Mulţi intelectuali materialişti ridică o problemă pe care ei consideră că ar putea-o imputa Astrologiei: caracterul de "prostie curată". Ei se întreabă cum un astru, o planetă, un corp ceresc aflat la miliarde de km de planeta Pământ, de noi, ar putea influenţa viaţa noastră. Întrebarea este bună şi necesară, mai ales pentru cei care fac primii paşi în Astrologie. Atât timp cât nu vom înţelege elementele esenţiale ale unui proces, vom avea faţă de acesta o reţinere mergând până la a-l nega cu totul. E firesc. Fiziologii au constatat că un organism în prezenţa unui câmp, în apropierea unui cuptor, se fereşte prin îndepărtare, prin aşa-numita izolare, prin care se manifestă instinctul de conservare. Chiar şi de Soare ne ferim când e prea cald, trecând la umbră sau sub umbrelă. În faţa sau în prezenţa celorlalte planete - pe care în general nici nu le vedem, nici nu ştim unde se află (de fapt le confundăm cu stelele) - nu ne mai ferim. Într-o asemenea situaţie organismul, sistemul, rămâne deschis. Influenţa planetelor fiind continuă, 24 de ore pe zi, organismul e supus unei intense influenţe, desigur mai mici decât în faţa unei radiaţii vizibile sau lânga un cuptor. Dar câte nu facem împotriva noastră în viaţă, necunoscând efectul. După ce îl constatăm spunem sau ştim că e prea târziu.

Dar să mai vedem în ce constă Astrologia. Ea este un limbaj mental şi, ca orice limbaj, are simbolurile, literele

alfabetului respectiv. Prin combinarea acestor litere formăm cuvinte, texte, adică putem spune totul despre viața noastră. Deci începem cu cele 10 planete: Soarele, Luna, Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun şi Pluton; mai sunt şi altele, dar deja pentru evoluția umană şi acestea sunt prea multe, foarte puțini răspunzând vibrațiilor planetelor Uranus, Neptun şi Pluton, iar dacă răspund în vreun fel, acesta e cât mai rău. În Astrologie, Soarele şi Luna sunt interpretate ca planete, desigur nu facem astronomie. Acestea sunt primele litere, următoarele 12 sunt constelațiile pe care deja le cunoaştem: ianuarie - Capricorn, februarie - Vărsător, etc... şi încă 12 litere, care sunt Casele Cerului de la I la XII.

În total avem, deocamdată, 34 de litere; ele sunt mai multe, dar în studiul nostru de început e bine să începem mai modest. Şi un alfabet de 34 de litere este impresionant - practic dă o infinitate de combinații. Putem spune, pentru moment, că aceasta este Astrologia - posibilitatea oferită de cunoaşterea celor 34 de elemente. Deci pentru a învăța la propriu cerem corespondenților să citească şi să memoreze ce înseamnă litera A sau Soarele, litera B sau Luna, ş.a.m.d. Cum s-a mai spus, NOI nu vrem să vă învățăm, ci numai să vă ajutăm să "învățați să învățați"; de aceea nu vom folosi acest spațiu pentru a detalia toate acestea, aici vă orientam, organizăm, elucidăm, vă oferim cheia cu care la rândul dvs. veți putea deschide orice uşă a Cunoaşterii. Mai putem spune un lucru esențial: Astrologia este Cheia Metafizicii.

După ce vom învăța, memora fiecare din aceste litere, le scriem, le folosim, şi vom începe cu exerciții simple: cum se manifestă Soarele în Vărsător, sau Luna în Leu - deci, în prima încercare, cu primii paşi, vom forma combinații de câte două elemente, litere. Urmează combinații de cât trei litere: cum se manifestă Soarele în Taur în Casa I a Cerului, de exemplu; mai departe, combinații de câte 4 litere, de exemplu cum se manifestă Marte şi Venus în Balanță în Casa a III-a a Cerului, până vom depista mersul liber şi fantastic de bogat în informație. Veți găsi în multe cărți, tratate de Astrologie, teme comentate sau caracteristici detaliate ale unor combinații. Sfătuim corespondenții să nu le aprofundeze, nici să nu le copieze când vor realiza o lucrare, o temă, un Horoscop. Fiecare Astrolog este o Astrologie; tentația este mare, mai ales din cauza lenei şi indiferenței cât şi a ignoranței celui

căruia-i facem un Horoscop - profităm în defavoarea noastră, dar mai ales a celui care aşteaptă de la noi numai adevărul.

În Astrologie vom vedea că nici o entitate nu seamănă cu alta, nici o Temă nu are elemente comune cu o altă Temă. Astrologia e o ştiinţă grea, dificilă, periculoasă... Dacă o privim de la depărtare, fără efort consecvent, luăm în braţe prea mult, încurcând simplitatea ei cu o complicaţie din care nimeni nu este câştigat. Azi suntem în momentul în care ştiinţa materialistă nu ne mai poate asigura securitatea, liniştea şi libertatea; suntem pur şi simplu nevoiţi să ne întoarcem unde ne-am oprit pentru a ne continua drumul evoluţiei. Acest lucru înseamnă să ne aducem aminte de sfintele ştiinţe prin care Informaţia este baza Credinţei. Astfel, omul revine în câmpul realităţii sale, devine stăpân şi nu sclav, fericit şi nu nefericit... Suntem în situaţia de a ne trezi, altfel riscăm inutil. Orice om cât de cât conştient îşi poate da seama că situaţia e de aşa natură încât ne facem pur şi simplu rău cu propria noastră ignoranţă intelectuală, medicii ne îmbolnăvesc, juriştii ne fac să furăm şi să înşelăm, instituţia armatei să ne războim între noi, profesorii să ne tâmpim... Investim din ce în ce mai mult pentru a ne distruge. Facem aceste comentarii în capitolul de faţă fiindcă, aşa cum am afirmat, Astrologia este Cheia Metafizicii, deci aici să ne orientăm cât mai repede şi cât mai bine. Ce scrie în ziare sau ce se spune la TV, acele horoscoape sunt infantile şi fără nici o realitate practică, deoarece aceste canale sunt controlate de cei ce nu numai că nu cunosc realitatea dar mai ales sunt împotriva cunoaşterii ei. În următoarea scrisoare, vom trata despre Fiii Întunericului pentru a elucida situaţia actuală, pentru a şti cum să ne ferim, şi mai ales de cine şi de ce.

Trebuie să vedem în Astrologie, ca şi în Fiul lui Dumnezeu, acelaşi lucru. Reluăm primul principiu Kybalion - "Ce este Sus este şi Jos". Universul acesta fizic (pozitiv) este identic cu corpul nostru Fizic: Soarele este Inima, Jupiter este Ficatul, Rinichii - Balanţa, Capricornul - Sistemul Osos şi Derma, Casa a Îl-a a Cerului - modul în care obţinem baza materială a vieţii noastre, Casa a XII-a a Cerului - dramele şi duşmanii nostri ascunşi, ş.a.m.d. Atâţia dintre chirurgi, necunoscând elementele de bază ale Astrologiei, fac atâtea victime inutile! De exemplu, când Luna se află în Berbec, şi mai ales în semnul ei de exaltare - în Taur - operaţiile pe creier sunt total pierdute,

irigația sanguină fiind prea puternică pentru a se mai putea opri o hemoragie operatorie... Acest aspect este destul de savant pentru chirurgi, dar fiecare dintre dvs. a observat cum, două ore după răsăritul Soarelui, toată lumea este nervoasă, agitată, se ceartă, totul este cu fundul în sus, ca după aceste două ore totul să devină pașnic și liniștit. Da, fiindcă Soarele în primele două ore se află în Casa a XII-a a cerului. Asemenea case nefaste sunt trei, respectiv a XII-a, a VIII-a și a VI-a. Casa a VIII-a se manifestă în jurul prânzului, când se produc accidente, tragedii, necazuri neașteptate. După două ore de la apusul Soarelui ne aflăm în Casa a VI-a a Cerului, când apare o tensiune ceva mai ușoară decât cea de dimineață. Pentru concretețea acestor date, rugăm să vă procurați Anuarul Astronomic pe anul în curs. Vom reveni într-o altă lecție la modul de folosire; atunci putem afla exact când se manifestă aceste Case ale Cerului și alte aspecte necesare pentru bunul mers al vieții.

Da, putem spune atât de multe, din care dvs., fără să vreți, constatați că sunteți de acord cu NOI. De fapt, toți trăim în același plan și nu are nici un rost să ascundem adevărul atât de simplu, și mai ales atât de practic.

Astrologia este o știință Metafizică mentală, se manifestă prin Credință, altfel spus, prin cât mai multă Informație, care la rândul ei aduce în prim plan cauzalitatea universală.

Vom vedea cum prin cunoașterea Cauzei evităm efectele negative ale Legii Karmei, lege care se referă la Cauză și Efect, de care ISUS ne-a izbăvit, nu prin simpla Lui dorință, , ci prin învățarea învățării.

Nimeni nu poate și nu are voie să gândească în locul nostru, nimeni n-are dreptul să-i judece pe ceilalți, implicit nici pe noi

În locul acestui haos, putem descoperi minunata lume a lui Dumnezeu, a Creației Noastre, a Bucuriei și a Păcii.

În finalul acestei scrisori și lecții aducem cele mai Sfinte urări de Fericire și Iubire pentru minunații noștri Prieteni, atât de pe Pământ cât și din Spațiile Spirituale.

Nu suntem singuri și n-am fost niciodată, dar am fost înșelați de cei înșelați, victime ale unor victime. Adevărul nu se află în cărți, ci în NOI; trebuie doar să ne trezim și nimeni nu ne poate ajuta în afară de noi înșine. Este un lucru pe cât de simplu, pe atât de necesar, mai ales acum.

ELTA - UNIVERSITATE

Prietenilor din Astral, din straturile IV, V, VI, VII, VIII, IX, din Oraşul de Aur, din Opal - unde se află Măreţia şi Lumina, Veşnicia şi Iubirea, le aducem pe această cale Sfânta noastră datorie: să ne întoarcem Acasă, în sânul nostru, acolo unde fericirea şi bogăţia, puterea şi înţelepciunea, sănătatea şi frumuseţea ne este dată de NOI înşine şi tot de noi înşine furată.

Prieteni din toate aceste dimensiuni, vă mulţumim pentru sprijinul dat în cele mai grele momente ale existenţei noastre. Nu trebuie să cădem în genunchi sau să facem pomeni sau alte manifestări de o proastă spectaculozitate - e de-ajuns să deschidem ochii minţii, să surâdem, să ne ştergem lacrimile, să uităm durerile şi urile, să nu ne mai negăm, să nu mai căutăm ceea ce nu se poate pierde. În mod special şi în particular aducem Mulţumirile noastre din partea prietenilor încarnaţi în acest moment - echipa ELTA, care coordonează această Universitate de Metafizică - minunatei echipe formate din 7 învăţători plini de Iubire Cosmică: M, E, H, Y, A, T, C. Suntem nevoiţi să redăm numai iniţialele acestor prieteni, pentru a nu abuza, prin rostirea numelui lor, de libertatea lor.

Aducem cele mai frumoase şi uimitoare mulţumiri şi colaboratorilor apropiaţi care, alături de NOI, duc mai departe această muncă, în condiţii de multe ori dificile - mai ales în perioada februarie 1986, când a început această Universitate, suportând cu stoicism anchete, confiscări, tratamente dure din partea "Băieţilor Veseli" (Securitatea). NOI îi iertăm pe aceşti Fii ai Întunericului, constatând că şi-au facut datoria, punându-ne la probe şi încercări din care am ieşit şi mai buni, şi mai înţelegători.

Urăm Corespondenţilor şi Studenţilor din amfiteatrul A500 din fostul sediu al ideologiei "Ştefan Gheorghiu" cele mai înalte urări de fericire şi prosperitate, şi astfel să meargă înainte.

LA MULŢI ANI !

OM MANI PADME HUM
PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 5

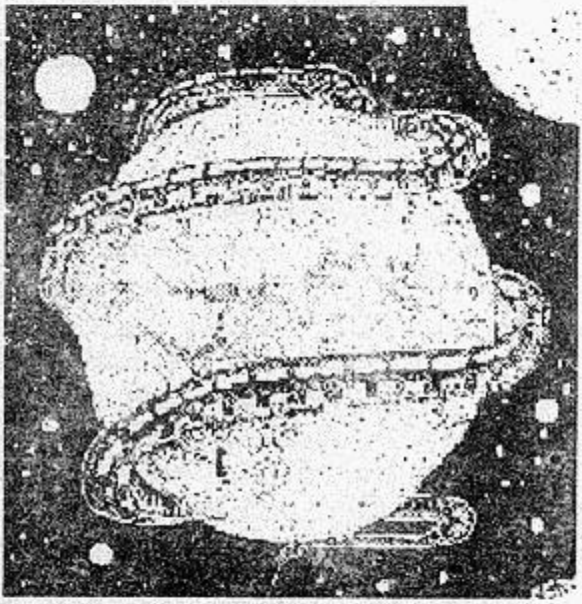

FIII ÎNTUNERICULUI

Trebuie să facem un prim efort pentru a trece dincolo de imaginea metaforică a acestui titlu. Graţie sistemului nostru formal de a înţelege lumea folosim dualitatea şi acest lucru n-ar fi nimic dacă la rândul ei n-ar fi şi senzorială, astfel ne limităm numai la două grade de libertate: bine - rău, frumos - urât, adevăr - minciună, iubire - ură... Prin metafizică tindem de la bun început spre logică polivalentă, simultan cu depăşirea senzorialităţii în cunoaşterea universului. Neînţelegând în profunzime un proces tindem să rezolvăm prin definiţii,

justificări sau în ultimă instanță să spunem că este vorba de coincidență, întâmplare sau pur și simplu încercăm să uităm, să negăm, să evităm.

Să începem cu începutul. În sistemul chiar metafizic de evoluție, constatăm un deficit care a dus lucrurile la o situație absolut dezarmantă. Despre ce este vorba? În primul rând, când ne încarnăm (noi nu ne naștem ci numai corpul fizic pe care-l preluăm prin așa-zisa reîncarnare) ne pierdem calitățile de continuitate, aparent spus pierdem fiindcă în realitate lucrurile sunt ceva mai complexe, și nu complicate. Totuși suntem supuși la o izolare față de șirul experientelor anterioare, dacă putem spune că există un anterior într-o existență eternă, continuă. Trebuie să evoluăm aparent cu creșterea corpului fizic, situație care implică cel puțin 14 ani tereștri, sau jumătate din ciclul lui Saturn; la trei sferturi ale acestui ciclu suntem deja în stare să redresăm evenimentul care s-a petrecut cu 21 ani mai înainte, adică încarnarea, ca la finalul primului ciclu să fim deja definitivați. Dar în toată această perioadă am fost supuși mediului fizic, iluzoriu, al substanței care corespunde cu exteriorul pe de o parte și pe de cealaltă parte care se confundă cu însuși corpul nostru fizic prin care cunoaștem realitatea până la a o confunda cu ea însăși, și de aici căderea într-o irealitate absolută, decadentă, în care ne pierdem total și în primul rând noțiunile universale: Libertatea, Pacea, Frumosul, Creația, Credința,... Situația n-ar fi așa de critică dacă n-am fi ajutați de ceilalți care sunt mai evoluați în vârstă, numai atât, să ne deruteze, să ne deturneze de la drumul în care suntem. Desigur și ei, în ultimă instanță au fost supuși unei prelucrări, educații, mentalități, în așa fel că sunt în stare să creada în iluziile admise, cu atâta credință încât nici nu mai fac efortul să recunoască că suntem într-o situație ridicolă față de adevărurile pe care le promulgă.

Dar aici putem descoperi că o parte din ei sunt ceea ce sunt, adică nu numai că cred în ceea ce oferă ca adevăr, dar fac tot posibilul să implice la modul persuasiv o realitate care se dovedește în contradicție cu sensurile chiar iluzorii ale planului fizic. Acestora le spunem, pentru început, Fiii Întunericului.

În evoluție sau mai bine zis în metaevoluție, planul de evoluție al entităților ajunsese într-o fază pozitivă, benefică, dar o parte dintre entități și mai ales un personaj principal au

decis ca cei mai slabi evoluați să fie supuși, să fie sclavii celor mai evoluați. Acest lucru n-a fost acceptat de celelalte entități împreună cu o entitate superioară, noi îi vom spune Principiu Suprem sau Părintele Universal, în textele sfinte se mai folosește termenul de Domn, Doamne (în nici un caz nu este vorba de Dumnezeu, care este un Principiu activ, creator, Principiul Universal, care execută sau realizează ceea ce dispune Domnul). Astfel, aceste entități împreună cu conducătorul lor Lucifer au fost mutați într-un plan pentru a fi izolați de entitățile care n-au aderat la principiul lor de a-i transforma, pe cei în curs de evoluție, în sclavi, servitori; de aici începe periplul unor evenimente mereu mai dezorganizate provocate de aceste entități care impuneau unde au fost mutate aceste dorințe, pasiuni. La ora actuală ne aflăm în culmea unui asemenea proces al libertății acestor entități ale Întunericului, de altfel planeta Pământ fiind singura în această situație, fiindcă aici au fost mutați în mai multe rânduri și aici și-au continuat această dogmă a sclaviei celor mai slab evoluați.

În contextul metafizic nu trebuie interpretat "mai slab evoluat" ca fiind ceva inferior, în metafizică nu există ierarhii, de altfel vom vedea, cu cât o entitate ajunge mai superioară este mai bună decât una mai slab evoluată, mai bună prin faptul că în primul rând este BUNĂ (modestie, altruism, iubire, dorința ca cei mai slabi să fie ajutați, sprijiniți în drumul lor, și în nici un caz că aceștia mai inferior evoluați să fie tratați ca ființe decăzute, fiindcă în realitate sunt pe drumul evoluției la propriu, nu vor fi tratați ca sclavi fiindcă nu înțeleg atâtea lucruri, chiar dacă ei se manifestă vulgar, sunt leneși, indiferenți, disperați, ignoranți). De altfel, și o entitate superioară a trecut prin aceste momente, fiindcă numai prin greșeli, prin neînțelegerea unor lucruri putem avea comparația care ne ajută, prin decelări, să avansăm. Luciferienii își măresc rândurile prin asimilarea cât mai multora din rândurile celor slab evoluați. La ora actuală suntem consternați cum printre cei promovați în rândurile Luciferienilor se află mulți oameni care au studii superioare, profesori, medici, preoți, artiști...

Dacă s-ar merge pe această linie, cu timpul, toate entitățile ar deveni Fii ai Întunericului, moment în care evoluția universală ar fi perturbată.

Acum se manifestă un proces firesc în Univers. În urma dezechilibrului care se manifestă prin acumularea vibrațiilor joase, care la rândul lor au început să penetreze celelalte spații universale şi mai ales spirituale, celelalte civilizații din acest univers sunt amenințate. Pe de altă parte, Domnul sau Legea intervine pentru a se redispune balanța Karmică (Cauză - Efect). Acest "proces" se numeşte Apocalips. Aşa cum am mai amintit în scrisorile Noastre, el se manifestă de fiecare dată când sistemul solar trece într-o altă zonă stelară, respectiv într-o altă dominantă zodiacală, eveniment care se manifestă aproximativ la 2000 de ani, dar există, în urma a 12 asemenea evenimente, un ciclu al tuturor acestor constelații, aşa-zisul an cosmic, el având în jur de 26 000 de ani, când apare aşa-zisul Apocalips Mare, când se trece la altă civilizație, respectiv în cele Mici se trece numai la alte sisteme sociale determinante în civilizația respectivă.

Mai trebuie să amintim că în acest an cosmic nu toate entitățile au fost asimilate de Fiii Întunericului, astfel evoluția a urmat în mod constant şi fară să fie determinată de acțiunea nefastă a acestora. Pe de altă parte, din când în când, entitățile din planul fizic, al iluziei, au fost vizitate de Fiii Luminii, sosiți cu misiunea de a readuce Lumina, Calea, Adevărul, pentru trezirea entităților la adevărata lor realitate. Astfel la Apocalipsa aceasta suntem într-o dublă realitate şi realizare. Fiii Întunericului propriu-zis vor fi eliminați de pe această planetă; vor rămâne cei care au primit experiența răului, dar nu sunt de fapt şi în fapt Fii ai Întunericului.

Orice om de bună-cuviință va înțelege în cele din urmă că senzorialitatea nu este o calitate de a cunoaşte valorile mentale, abstracte ale realității universale. Astfel, mereu mai mulți profesori, medici, preoți, vor reveni la destinul lor propriu, respectiv medicii se vor ocupa de menținerea elementelor fizice ale vieții, cum este corpul fizic, profesorii se vor ocupa de evoluția psihică, informațională a cunoaşterii şi preoții de aspectele spirituale ale entităților în planul iluziilor.

Noi, aici, nu ne vom ocupa de Fiii Întunericului, fiindcă de ei se ocupă forțe mai sublime, la care Noi, aici, acum, nu avem acces trăind în planul fizic. Ne vom ocupa de cei care riscă să devină încetul cu încetul Fii ai Întunericului. Omul trebuie să înțeleagă de la bun început, chiar şi acum în ultimul ceas, că nimeni nu-i face vreun rău. Nimeni, nici Dumnezeu,

nici Domnul, nici un alt sfânt sau oricare altă Entitate Superioară nu este pentru a judeca, pentru a dispune de viața și libertatea oricărei entități din cele patru regnuri: mineral, vegetal, animal sau uman. Răul care se manifestă totuși și mulți îl confundă cu răzbunarea lui Dumnezeu este inoculat de către Fiii Întunericului prin pervertirea informației, a adevărului. Am discutat despre sugestiile negative, despre vorbele rele, despre minciună, acestea nu sunt doar ceva teoretic, ele sunt ființe tot atât de vii ca și cei care le produc, le spun. Oricât ar fi un om de slab la minte, simte că aceste vorbe urâte au o acțiune asupra vieții, asupra sufletului său; dacă ar sta puțin să gândească, chiar cu mintea lui leneșă, ar constata că proverbul "vorba dulce mult aduce" este reală, fiindcă atunci când vorbește frumos, este amabil, înțelegător, renunțând la egoism, interesele particulare, orgoliu, trufie... - lucrurile, și mai ales sănatatea, se ameliorează.

Fiindcă vorbele rele sunt rele la propriu, ele se produc mai devreme sau mai târziu, nu există minciună care să nu fie descoperită, nu există hoție care să nu fie aflată, nu există orgoliu care să nu fie detronat, nu există egoism care să fie acceptat permanent, nu există gelozie care să ducă la ceva bun...

Adevărații Fii ai Luminii nu trebuie să fie confundați cu cei care vor o viață spirituală la modul rugăciuni toată ziua, jertfe, autoumilință, renunțarea la viață, pocăință fară sens, cunoașterea numai a anumitor sensuri ale vieții și acestea cât mai ridicole. Din contra, Fiii Luminii sunt cei care aduc Lumina la Propriu, ei sunt fericiți că oamenii au ajuns la calculatoare, dispozitive audio și video cât mai perfecte, aviație, mașini de tot felul care ușurează munca fizică și psihică a omului, și mai ales muzica, care aduce un plan mereu mai spiritual, indiferent dacă muzica este clasică sau cea electronică. Asemenea cuceriri ale spiritului constructiv se manifestă și în alte civilizații unde nu există Fiii Întunericului, și acolo sunt centrale nucleare, mașini de zburat, de calculat, de construit, de orice fel, și chiar mult mai sofisticate decât cele realizate de către pământeni.

Numai că Fiii Întunericului profită de această evoluție tehnologică pentru a deturna sensul lor evolutiv, în sensul ușurării vieții, pentru a-l face pe om sclav mai departe al mașinii, al programului umilitor de muncă unde el să-și

câştige dificil o minimă libertate materială şi socială, accentuând în ultima vreme şi mai serios această situaţie. Canalele informaţionale - tipografiile, şcolile, staţiile de radio-TV, sălile de spectacole - sunt tutelate de către Fiii Întunericului, astfel că informaţia nu este cenzurată, interpretată în sensul negativ, dramatic, tragic, producând devierea gândirii şi dorinţei omului de evoluţie în sens constructiv. În posturile de decizie se află asemenea Fii care fac tot posibilul să producă haos şi întreruperi a surselor de materii prime, comerţul să fie numai în avantajul unora, produsele alimenatre să fie mereu sintetice, fabricile de medicamente să fie mereu mai multe ca şi spitalele, sanatoriile. În sistemul educaţional sunt promovaţi numai profesorii care sunt materialişti, în sistemul religios preoţii care acceptă dogmele aşa cum sunt în Biblie sau în alte texte religioase. Oriunde am privi situaţia pare să fie total pierdută. Dar tocmai aici este aici, nu trebuie să privim înafară, în planul iluziei; tot aşa de uşor putem privi în noi, în lumea interioară, să ne restituim gândurilor, pasiunilor, gesturilor, ideilor bune.

Nici un Fiu al Întunericului nu are acces la lumea spirituală a interiorului, tocmai de aceea ei au transformat mediul, exteriorul, aşa cum au vrut, fiindcă aşa se poate şi s-a putut. Omul nu trebuie să renunţe la exterior în favoarea unei vieţi interiorizate, ci să combine în egală măsură această realitate a exteriorului cu interiorul, din când în când să-şi întoarcă privirile de la realitatea exteriorului şi să o descopere şi pe cealaltă în care, în scurt timp, va constata că răspunsurile la marile probleme ale vieţii sale îşi găsesc un sens mult mai liber şi eficient, mai sănătos, mai uman. Dar toate acestea sunt, desigur, dificile dacă omul n-are minimum de informaţie care să-i aducă aminte că există şi altceva în afară de experienţa exteriorului. Rândurile Noastre îl vor ajuta să facă primii paşi împreună cu noi, până ce va învăţa să meargă, după care va merge singur, fiindcă Noi nu vrem să facem epigoni, ci discipoli ai vieţii. Noi nu suntem în măsură să promitem, fiindcă cei cărora ar trebui să le promitem, pot singuri, sunt în stare; dacă am face noi acest lucru n-am face decât să dezvoltăm speranţa, aşteptarea, deziluzia, neîncrederea. Noi nu vom face decât să vă trezim, nu vă rămâne decât singuri să vă daţi jos din patul suferinţei, să mergeţi pe picioarele voastre, sunteţi liberi şi plini de iubire, nu uitaţi, fiindcă în fapt

vă uitați pe voi.

Dar să revenim la tema noastră. Situația este acum dificilă prin faptul că suntem la început, când prea mulți oameni sunt convinşi de materialitate, de experiența fizică, fac tot posibilul şi insistă să facă descoperiri în acest sistem, chiar dacă văd că mai există şi alte posibilități, practic n-au timp de ele sau le neagă fără să acorde nici o oră pe zi studierii lor. Fiindcă deja sunt total angajați în lucruri şi situații care-i obligă să meargă pe acelaşi drum. Vorbim aici despre Lene, aceasta nu este decât efectul unui principiu ciudat; omul, văzând că, oricât ar interpreta lucrurile, şi mai ales ajungând la situații înalte, nu găseşte fericirea, devine apatic, neîncrezător, accentuând şi mai serios deficitul vieții sale. Astfel tinde către minimum efort. Aceasta va duce la mişcare din ce în ce mai slabă, va sta mai mult în fața televizorului, va pierde timpul cu citirea unor cărți în care va cunoaşte numai crime şi acte perverse ale celorlalți, va citi ziare în care se va vorbi numai despre sărăcie, falimente, boli şi alte dezastre. Încetul cu încetul se va trezi că va trăi în aşa fel încât alții gândesc cum să trăiască, ce să mănânce, cum să facă amor, cum să-şi crească copiii, el devenind, în urma minimului efort, sclavul de care aminteam la începutul acestei epistole; urmează momentul de colapsare când el îşi pierde sensul, personalitatea, se lasă total în voia sorții, moment care în multe cazuri îl aduce pe om la alienare, pierderea minimumului de rațiune.

Viața înseamnă activitate, mişcare, a tinde către acțiuni mereu mai complexe în fizic, psihic şi spiritual. Acest aspect îl mai întâlnim numai la tineri până în jurul vârstei de 30 de ani, când deja şi ei sunt inoculați de aceeaşi stare de neparticipare, de debarcare, de indiferență. Dar vin mereu alte generații care mai întrețin lumina vieții. Tocmai de aceea tinerii au fost cei care au spart această stare de lucruri, dar din păcate ei n-au făcut-o decât tot la nivelul senzorial, necunoscând sensul spiritual al acțiunii, de aici foarte mulți dintre ei au cedat, plecând sau privind dezamăgiți la efectul acțiunii lor.

Lupta care duce numai la luptă nu duce la nimic. Fiii Întunericului profită din plin până şi de această situație. Războiul din Golf n-a fost un simplu război.În deşert s-au constituit citadelele Fiilor Întunericului, fiindcă mediul era mai aproape de spiritul lor. Cele 28 de state care formează

coaliția țărilor civilizate nu au fost acolo pentru a cuceri deșertul, dunele de nisip sau petrolul, sau să-i învingă pe oamenii nevinovați. Atât timp cât existau țările socialiste, această zonă era bine apărată, dar și țările socialiste erau sub ideologia lor, sclavie, depersonalizare, speranța într-un viitor mai bun. Odată cu eliberarea acestor state din estul Europei, aceste state ale Fiilor Întunericului au rămas fără apărare.

Desigur, Fiii Întunericului nu sunt numai în Golf ci pretutindeni, în scurt timp se va ajunge la "războiul tuturor împotriva tuturor". Dar, prin distrugerea punctului central al lor se va destabiliza situația celorlalți Fii ai Întunericului care acum se vor lupta disperați și dispersați de forța centralizatoare. Lumea trece prin Apocalipsul ca metamorfoză constructivă. În scurt timp canalele informaționale vor fi eliberate de tutela lor, începând chiar cu aceste scrisori. Umanitatea azi depinde numai de informație, aceasta fiind materia primă a evoluției, libertății, a regenerării vieții; dar această informație trebuie să fie pozitivă, sănătoasă, să nu ducă la rezultate false.

În urma "războiului tuturor împotriva tuturor", lumea nu va mai fi împărțită între națiuni, în bogați și săraci, puternici și slabi... vor rămâne numai două categorii: cei buni și cei răi. Și această clasificare nu va fi subiectivă, determinată de vreo instituție sau de alte forme sociale. Cei buni vor fi cei care sunt frumoși, sănătoși, echilibrați, altruiști, modești, cu o voce plăcută, armonioasă, cu ochii mari și luminoși, cu gesturi calme și plăcute, îmbrăcați modest, cu o viață determinată numai de necesitatea evoluției lor.

În schimb cei "răi" sunt determinați de caracterul lor: bolnavi, îmbătrâniți înainte de vreme, egoiști, cu gesturi bruște și încăp ățânate, indiferenți și leneși, îmbrăcați sfidător în haine cât mai scumpe, cu mâncăruri dintre cele mai sofisticate și scumpe, bazați numai pe produsele de carne, cu o privire întunecată, neîncrezătoare, aceștia vor trăi înconjurați de cât mai multe materiale cărora ei le spun bogății, bani și obiecte de lux.

Între aceste două categorii de oameni nu se va duce nici un război.

Cei "răi" vor trăi mereu mai rău, neînțelegând de unde le vine aceasta, încetul cu încetul; cel puțin copiii lor vor înțelege în ce constă frumusețea și bogăția vieții. Vor înțelege că nu s-au născut ca să moară, că nu trebuie să fii bolnav,

umilit, permanent într-o falsă realitate.

Cei buni vor construi oraşe frumoase, cu multe grădini, pline de animale domestice libere, vor călători în orice ţară pentru a cunoaşte cât mai mulţi oameni, pentru a-şi îmbogăţi experienţa din planul fizic; prin caracterul lor bun nu se vor mai îmbolnăvi, nu vor fi săraci şi temători, vor ajuta pe toţi cei care au nevoie de sprijin şi înţelegere. Şcolile nu vor mai dura aproape un sfert din viaţă, în maximum 7 ani se va aduce entitatea la realitatea universală, ea putând continua cercetarea vieţii sale cât şi a vieţii universale având acces la informaţia universală, nu prin cărţi şi şcoli, cât prin meditaţie.

Nemaiexistând naţiuni mari şi mici, graniţele nu-şi vor mai avea rostul, omul bun va fi dominant pe planetă, astfel că instituţiile militare, tribunale, închisori, spitale, azile vor dispărea încetul cu încetul. Omul va trăi mereu mai mult, nefiind o limită de vârstă, va avea acces la spaţiile spirituale unde acum se duce dupa aşa-zisa moarte, în scurt timp se vor unifica aceste două dimensiuni, iar moartea şi aşa zisa "naştere" vor dispărea ca prilej de continuitate.

Pentru aceste zile, când aparent conflictul armat se manifestă mereu mai puternic, nu trebuie să fie motiv de panică şi dezechilibru; sunt speriaţi numai cei care se simt ataşaţi de rău şi discordie umană, ei vor plânge după pierderea drepturilor prin care îşi băteau joc de viaţă şi iubire, de om şi libertatea sa. Ei acum se decimează singuri, dând vina pe orice şi în nici un caz pe faptele lor, fiindcă numai acestea, prin vibraţiile negative, îi determină să dispară la propriu. Cei buni ca prin minune vor fi protejaţi, desigur numai de vibraţiile lor pozitive, prin dorinţele lor de pace şi iubire, prin încrederea acordată vieţii. Fiindcă moarte nu există, chiar dacă se manifestă sub diferite chipuri.

Dar cei răi nu înţeleg ce înseamnă până şi această manifestare a "morţii".

Se naşte o noua lume din cea veche şi, ca orice naştere, nici aceasta nu e uşoară sau gratuită. Paralel cu această evoluţie dramatică se deschid Lăcaşurile Leilor, adică informaţia, adevărul informaţional, moment în care cei care o cer vor fi privilegiaţi prin primirea ei; astfel, voi toţi care citiţi aceste pagini v-aţi dorit rânduri în care să simţiţi adevărul, să vă conectaţi la propriile gânduri, fiindcă ceea ce citiţi aici nu este ceva nou pentru voi, ci numai argumentul pe care-l

căutați, pe care l-ați așteptat, de aici înainte există numai acest înainte. Vă vom ajuta să faceți primii pași și voi nu vă veți mai opri, veți fi opera voastră și nu a Noastră; nu ne vom putea bucura fiind întru totul de acord cu Noi, dorim numai ca prin faptele voastre să vă datorați mai departe, singura noastră dorință fiind numai să vă ajutăm să vă treziți, de altfel ceea ce veți face cu ceilalți care vă vor asculta.

Practic nu veți fi nevoiți să duceți discuții pe teme de Metafizică, ci însăși capacitatea dvs. mentală va radia asemenea gânduri ce vor fi simțite prin comportamentul, privirile, faptele voastre.

În concluzie, Fiii Întunericului nu sunt Fii Întunecați ci aparțin Întunericului și nu sunt iremediabil pierduți, numai că le va trebui mult timp să-și revină la starea normală a unei evoluții senine, fără urmele unor fapte dezaprobatoare. Așa cum nimeni nu ne poate judeca decât faptele noastre, tot așa noi putem corecta realizând fapte mai bune, care ne vor face mai buni; ecuația este simplă dar cere numai răbdare și desigur informație, respectiv despre răbdare vă veți ocupa numai voi. În privința informației, pentru moment, v-o asigurăm ca pe cea mai mare datorie din partea Noastră. Nu trebuie să fii filozof sau ceva mare pentru a face fapte bune, această calitate este la îndemâna oricui, chiar și a celor care nu cunosc principiile metafizice, există în natura entității, trebuie numai să evităm acțiunile directe, grăbite, senzoriale în actele noastre, puțină atenție și astfel știm dacă o acțiune duce la ceva bun sau la ceva rău. Pentru început atenția trebuie să fie ceva mai mărită fiindcă de pretutindeni ne vin informații false, cu iz de adevăr, dar și acestea, prin simpla determinare, vă veți da seama dacă sunt bune. A vorbi despre o boală cum trebuie tratată, pare un act pozitiv, în realitate este negativ, deci aparența întunecă imaginea clară a adevărului, un tertip des folosit de Fiii Întunericului pentru a-l aduce pe om în situația să se gândească la boală, să o interpreteze printr-o experiență tematoare până va fi în situația să fie bolnav, când fapta s-a realizat.

A vorbi de sărăcie și mai ales cum să scapi de ea, deci un act pozitiv, moral, este tot un act negativ. Desigur, nu ne vom contrazice aici și acum.

Fiindcă Noi vorbim despre boli și sărăcie, dar atragem atenția că situația în sine trebuie privită cu atenție, astfel

permanent determinăm actul negativ în aparența lui care ar putea deveni realitate dacă nu am specifică natura discursului. În realitatea celorlalți, când ei vorbesc despre aceste teme, nu spun nimic despre o realitate anume care ar duce la rezultate contrare, de altfel tocmai pe acestea le urmăresc.

Apelați la răbdare, evitați aparentul şi părerile, nu vă grăbiți fiindcă în scurt timp veți face totul împotriva voastră. Deschideți ochii minții, priviți experiențele bune ale celor care au reuşit, a copia frumosul nu este urât.

OM MANI PADME HUM

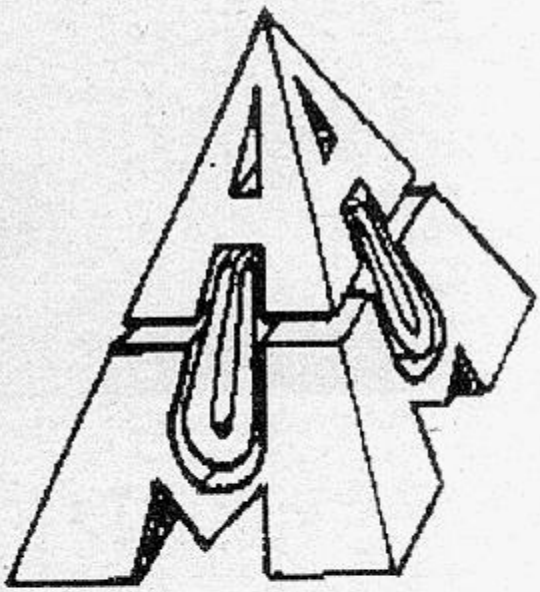

CAPITOLUL 6

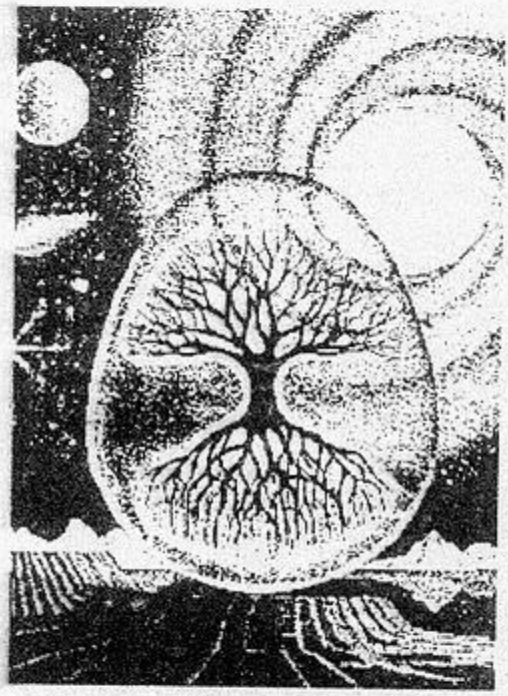

MEDITAȚIA

Credincioşii o cunosc sub denumirea de Rugăciune, biserica determinând cu totul altceva în această maximă metodă de cunoaştere.

Multe şi mai ales marile Adevăruri nu se pot spune nici în cele mai mari cărți. Aspectul metafizicii este particularitatea, aşa că a spune adevăruri la modul acesta ar implica câte o carte pentru fiecare, ceea ce este nu numai dificil, dar nimeni

nu poate gândi ca altul.

Materialismul implică informația la modul general, analitic, formal şi cantitativ, de aici desființarea particularității, a personalității şi mai departe determinarea falsului la aplicarea particulară. Ce înseamnă de fapt acest particular?

Omul, entitatea este un univers unic, chiar dacă formele şi acțiunile lui duc la rezultate aparent comune, de altfel însuşi binele are atâtea fațete încât nu mai deosebim unicitatea sa. Metafizica se manifestă prin principii, prin comentarii exemplificatoare, dar niciodată nu va putea determina şi experiența individului, individuală. Tocmai de aceea atragem atenția că orice subiect tratat în aceste pagini nu trebuie luat sine - die, ele sunt numai orientative, să aflați pur şi simplu cel puțin direcția în care trebuie să mergeți.

Cine ne asigură că această direcție este bună şi nu falsă?

Numai Meditația. Numai individualitatea entității voastre, numai actul pur particular al existenței voastre vă poate asigura de valabilitatea acestui sens, astfel nu veți fi nevoiți să vă temeți că aceste pagini sau Elta-Universitate este o altă manifestare a unei ideologii sau secte care încearcă într-un fel poate original să înşele.

Într-adevăr omul este o ființă activă, chiar şi când doarme sau când nu face nimic, când pur şi simplu stă. Tocmai când stă este mai activ, fiindcă este de ajuns să vă gândiți la momentul pasiv şi veți constata câte lucruri vă trec prin cap, cât de departe puteți ajunge lăsându-vă antrenați de cursivitatea unor imagini, unor stări psihice. În momentele de activitate la propriu, omul gândeşte mai puțin, trăieşte mai puțin, fiindcă atunci el execută un gând, o dorință, finalizează. În toate aceste aşa zise "acțiuni" el se vede de multe ori în situații dramatice, intuind că finalul nu va aduce nimic bun, atunci el se lasă în voia sorții, disperat şi descurajat că încă o dată lucrurile sunt cu totul altfel. La următoarea acțiune, deja slăbit şi temător, va aduce lucrurile într-o situație şi mai dezastruoasă. Oricum s-ar gândi, oricum ar face, mai ales că studiile, cărțile, experiențele celorlalți nu-l pot ajuta la nimic, el din contră se va găsi şi mai epuizat, neliniştit... De aici înainte ori nu mai face nici o acțiune nouă, ori le va repeta pe cele care au un rezultat asigurat, dar acestea şi acest fel de existență duce la obişnuință, aceasta la tradiționalism, apatie, pesimism, nefericire, boală, bătrânețe şi entitatea iese din

planul evoluției care se manifestă numai în mediul fizic al iluziei.

Ce este această iluzie? Oricine își dă seama că este ceea ce nu este. Dar sunt iluzii și iluzii, mai mari sau mai mici, mai simple sau mai complexe. N-ar fi numai atât, cât faptul că spunem foarte siguri de noi că ceea ce vedem cu ochii este realitate, suntem, cum s-ar spune, mult mai siguri.

Avem două aspecte de înțeles aici, primul: prin faptul că ochii cu care spunem că vedem sunt formați tot dintr-o substanță ca cea pe care o privim, tot din atomi, ochii în realitate sunt tot o iluzie. Al doilea fapt: atunci când închidem ochii nu mai vedem nimic, cu toate că obiectul observației se află tot acolo.

Pare un fapt de la sine înțeles că închidem ochii ca să nu mai vedem, dar nimeni nu se gândește că, chiar cu ei deschiși, situația este la fel, altfel nu s-ar explica de ce atunci când îi închidem nu mai vedem. Mulți vor spune că acum apelăm la o speculație ieftină, desigur, speculația este un mod de a analiza, modern i se mai spune scenariu. Pentru ca speculația să nu fie ieftină, să speculăm mai departe. Cu ochii deschiși vedem realitatea, de care suntem siguri în momentul când îi închidem, fiindcă desigur am întrerupt acest dispozitiv similar ca pe camera video din televiziune. Speculația noastră mai departe vă cere un singur lucru: chiar cu ei închiși sunteți siguri că obiectul observației se află tot acolo, cu toate că afirmați că nu-l mai vedeți. Acest lucru trebuie să vă dea de gândit, vedeți și cu ochii închiși numai că trebuie să fiți acolo pentru orice argument.

Deci în cunoaștere folosim mult mai mult ochii decât celelalte organe de simț, care și ele sunt tot senzoriale ca și mediul pe care-l cercetăm, observăm. Realitate senzorială, sau evoluție senzorială, nu există, n-ar avea nici o capacitate de a ne face mai buni, mai puternici, cât din contra, cât mai legați, cât mai fricoși, disperați și de aici disprețul în fața vieții.

Totuși, ochiul este necesar pentru a ne putea deplasa într-un spațiu fizic, într-un spațiu similar cu corpul fizic, fiindcă de fapt el trăiește într-un asemenea mediu. Mulți dintre voi ați auzit de al treilea ochi, sau în termeni de specialitate în metafizică, Adschna - este penultima chakra care se află între ochii fizici pe axa nasului. Acest ochi ne va ajuta pentru a descoperi realitatea la propriu, și mai ales în Meditație.

Când închidem ochii ne putem imagina mai uşor un lucru care nu există în faţa noastră, de altfel când gândim intens avem tendinţa să închidem cei doi ochi, sunt de ajuns câteva secunde pentru a putea realiza un lucru uimitor.

Această chakră, acest al treilea ochi nu este la fel ca cel pozitiv, natural, n-are retină şi cristalin şi alte elemente cunoscute din anatomia ochiului natural. El nu se vede, dar putem vedea cu el realitatea atât în planul fizic cât şi în celelalte dimensiuni spirituale - în mod curent s-a încetăţenit termenul de dimensiune astrală, cu toate că este foarte puţin spus. Aţi observat că, atunci când sunteţi în acţiune, într-o mişcare dinamică, nu mai vedeţi nici cu ochii obişnuiţi, sunt momente de aşa-zisă orbire, de aceea nu vă antrenaţi în acţiuni despre care nu ştiţi cât mai mult înainte, tocmai fiindcă ştiţi că nu mai vedeţi nimic, desigur că se văd destule lucruri, dar graţie faptului că acţiunea este repetată, şi mai ales fiindcă ştiţi ce se află în jurul vostru. Dar mulţi dintre oameni nu pot să-şi amintească ce au văzut într-o excursie sau călătorie, la un moment dat imaginile se suprapun, nu mai spun nimic, tocmai de aceea omul obişnuit evită să călătorească din simplul motiv că nu înţelege nimic.

Dar chiar o entitate mai evoluată, pentru a vedea un peisaj trebuie să se oprească, el atunci spune că contemplă. Cu acest termen ne vom mai întâlni şi în cadrul Meditaţiei. Acelaşi lucru se întâmplă când vedem un film, stăm cât mai nemişcaţi pentru a surprinde cât mai multe elemente, chiar şi mişcarea celorlalţi ne perturbă. În concluzie, ochiul natural cu care spunem că vedem realitatea ne joacă feste ciudate. Dar am accentuat mai sus că trăim mult mai mult când nu ne mişcăm. Mulţi confundă trăirea cu mişcarea fizică. Doar în toate mişcările aşa-zis fizice nu facem decât să finalizăm o altă mişcare, o mişcare pe care nu ne-am permis-o aşa cum s-a manifestat iniţial, în dorinţe, imaginaţie...

Fiindcă la acest nivel (să-i spunem psihic sau spiritual) nu ştim să trăim, nu ştim să înţelegem, mai bine zis. Cu toate acestea mişcarea, în acel plan imaginativ, este de milioane de ori mai intensă, dar omul încarnat de-abia dacă surprinde motivul, plăcerea, satisfacţia în realitatea în care se află, fiindcă el este permanent într-un plan iluzoriu căruia-i acordă mereu mai multă importanţă şi tot aşa planul iluzoriu al realităţii fizice îi diminuează din satisfacţia trăirii, încetul cu

începutul el devenind tot atât de iluzoriu ca şi realitatea exterioara, nu mai gândeşte, nu mai are visuri, nu-l mai interesează nimic şi asta n-ar fi nimic, dar el devine un partizan înfocat al vieţii inutile, prin injuriile pe care le aduce iubirii, libertăţii, bucuriei celorlalţi de a trăi mai bine şi mai frumos - de ce această replică? Fiindcă el intuieşte, în adâncul sufletului, că s-a păcălit amarnic, organele lui astrale, respectiv chakrele s-au închis, rămânând o palidă amintire despre faptul că, atunci când era tânăr, simţea mai mult şi mai frumos, şi odata cu vârsta (el condamnând vârsta în ultima instanţă) a devenit placid, leneş, bolnăvicios, egoist, tradiţionalist, închistat în cele mai nevralgice teorii despre viaţă (atenţie la oamenii politici care descoperă această pasiune spre vârstele aşa-zise mature) de aici impunând şi celorlalţi o conduită anemică, fără nici o pasiune şi responsabilitate.

Vom vorbi despre meditaţie, dar până acolo, chiar dacă drumul este scurt, meditaţia fiind în vârful nasului sau sub el, mai bine zis deasupra lui, nu sunt de ajuns elementele aşa-zis normale de viaţă.

În primul rând avem respiraţia şi alimentaţia, cât şi poziţia fizică a noastră.

Despre respiraţie s-a spus şi se vor mai spune multe, dar pentru început să începem cu un fapt comic pentru mulţi. De ce avem două orificii, nări respectiv?

Mulţi vor spune că pentru simetria feţei, cu toate că se poate respira şi cu o singura nară, respirăm un singur aer sau două, de fapt? Două în fapt.

Nu vom face aici şi acum teoria celor două forme de manifestare a energiei cosmice, respectiv Yang şi Yin, sau Energia Solară sau Lunară. Nara dreaptă se mai numeşte Pingala şi cea stângă Ida; prin Pingala respirăm energia Yang şi prin Ida energia Yin. Pentru meditaţie trebuie să ne concentrăm atenţia asupra nării stângi, Ida, care ne aduce o energie mai feminină, mai aptă pentru liniştea meditaţiei noastre, nu trebuie forţată nara dreapta cu folosirea degetului, este de ajuns să ne concentrăm mental asupra nării stângi fiindcă cea dreaptă se va obtura de la sine; desigur că orele când Soarele a apus ne vor ajuta mai bine.

În privinţa alimentaţiei sunt mult mai multe de spus. În primul rând ne va trebui un efort, mai ales în timp, să ne curăţim acest vehicol terestru de hiperaciditatea la care l-am

supus prin alimentația sintetică, denaturata, şi mai ales prin fierberea alimentelor naturale, aducându-le într-o situație de degradare calitativă, ceea ce vă implică şi organismul. Desigur nu este simplu să treci la o alimentație naturală, cere timp şi pasiune. Mulți confundă alimentația naturală cu un regim. Nimic mai nepotrivit, fiindcă toate animalele din natură nu putem spune că țin regim, ridicola realitate a celor care sunt victime ale ciorbelor şi fripturilor, sarmalelor şi chiftelelor... Alimentația, pentru cel care va trebui să învețe să cunoască în mod absolut realitatea totală prin meditație, implică o alimentație sanătoasă, naturală; efectele sunt benefice nu numai pentru a medita, dar şi în toate compartimentele vieții - un preț de cost scăzut pentru întreținere, eliberarea de boli, un timp liber mai mare fiindcă nu mai suntem nevoiți să-l pierdem prin pierderea alimentației prin fierbere, prăjire, ardere ,coacere... Alimentele naturale sunt gata de consumat aşa cum le-a preparat natura, care în nici un caz nu va fi împotriva noastră.

Despre poziție, se subînțelege că nu vom putea medita alergând sau citind, meditația fiind o blocare a senzorialului, o oprire a acțiunilor fizice sub toate aspectele de manifestare. Pentru cei care cunosc elemente de Yoga, le sunt bine cunoscuți termenii specifici; pentru respirație este vorba de Pranayama, pentru poziție este vorba de Asana.

Pentru început, nu vă gândiți la lucruri neobişnuite în privința meditației, începeți cu descoperirea ei la nivelul elementelor simple. În Elta-Universitate, în fiecare vineri o jumătate de or,ă studenții fac această meditație în colectiv, fără pretenția unor meditații neobişnuite, avem tot timpul să ajungem şi la acest nivel, dar pentru început trebuie să ne eliberăm de complexele ce derivă din termenul "meditație". Tot aşa, pentru început trebuie să ne alegem o mantră, o frază simplă pe care o folosim ca să avem motivul acțiunii.

În meditația studenților de la cursurile noastre li s-a propus să repete mantra: "Pace şi iubire". Să-şi aleagă orice poziție în care ei să poată sta cele 30 de minute nemişcați, chiar şi cu capul pe brațul sprijinit de bancă, dar mulți reuşesc o poziție mai bună pentru început, să stea cu bustul cât mai drept, cât mai vertical fiindcă stând uşor aplecați înainte vor tinde să se aplece până vor simți nevoia să se redreseze, ceea ce duce la o aşa-zisă trezire din meditație. Deci, pentru voi se

implică meditația individuală, desigur că se poate şi într-un grup de doi, trei sau câți vreți. Dar să presupunem că sunteți singuri. Evitați poziția culcat pe pat, fiindcă riscați să adormiți. Pe un scaun sau fotoliu, cu picioarele uşor depărtate, cu mâiinile împreunate, cu respirația pe nara stângă, închideți ochii şi, în primele minute, de obicei în cele 7 minute de la început, veți căuta să redresați orice agitație fiziologică; practic, meditația durează 23 de minute. Trebuie să vă asigurați că nu vă poate deranja nimeni, evitați să fiți lânga telefon sau alte surse de zgomot, fiindcă acestea devin dureroase în timpul meditației prin trezirea bruscă. Lumina să nu fie prea puternică, dar nici întuneric total. Pentru cei care fac singuri şi acasă se poate folosi puțină tămâie pentru mărirea vibrațiilor aerului, cât şi ale corpului fizic; acest lucru se manifestă prin liniştirea mai pregnantă a respirației, a bătăilor inimii, cât şi printr-o linişte psihică redată de mirosul divin al răşinii de brad, bradul ştiind că are cea mai mare producție de substanță etherică. Dupa ce ați închis ochii, evitați să vă gândiți la ceva, fiindcă atunci apar imagini ale gândirii, ceea ce vă poate scoate din starea de meditație.

Cum am spus, pentru început nu vă frământați cu ceea ce înseamnă meditație în sine, pentru acest început trebuie să învățați să respirați, să vă controlați liniştirea gândurilor, să puteți sta nemişcați cel puțin 30 de minute; pentru acest lucru folosiți un ceas electronic care sună discret, sau chiar un ceas mecanic, dar să fie în apropiere pentru a-l putea opri, fiindcă trezirea bruscă este neplăcută. Tot aşa, trebuie să învățați să nu vă mişcați, să nu vă scărpinați - pentru a evita orice mâncărime într-o zonă a corpului este de ajuns să nu te mai gândeşti la acel loc, dispare de la sine. Pentru a evita imaginile apărute în urma gândirii folosiți metoda unui ecran opac, ca şi cum ați vedea o perdea într-o culoare cât mai deschisa, şi chiar dacă pe ecranul mental apare o imagine, nu vă forțați să o evitați, încetiniți-o până o puteți opri, vizionați această imagine care acum este doar o poză simplă, până ce o puteți anula în schimbul unei imagini fără subiect. Este foarte important, în procesul meditației, să nu vedeți o imagine provocată de voință, de gânduri. Fiindcă în evoluția meditației veți ajunge să vedeți o imagine fără să interveniți. Dacă n-ați intervenit, o imagine pentru început simplă, în general un peisaj, nu poate să fie decât din viețile anterioare, în orice caz

nu ceva străin de experienţa voastră; după un alt timp al evoluţiei în meditaţie veţi constata că această imagine devine dinamică dar şi sonoră, la început apar sunete armonioase disparate dar, încetul cu încetul, în raport de experienţa voastră, mereu mai armonioase, polifonice, iar mai departe imaginea care se aude muzical în realitate vă va vorbi, şi dupa un timp veţi constata că imaginea de fapt este un personaj, o fiinţă bună, care vă cunoaşte, care vă va ajuta în experienţa voastră spirituală. Astfel putem spune de aici înainte că prin meditaţie ne aflăm în posesia unicului instrument de cunoaştere, fiindcă la acest nivel puteţi învăta, prin întrebări, prin dialoguri fireşti, tot ce vreţi să aflaţi, şi desigur la nivel pur particular, atunci vi se vor transmite mari adevăruri, în literatura de specialitate se spune că vi s-a relevat. Dupa cum vedeţi nu este nimic magic, esoteric, totul în metafizică este simplu şi practic, mai ales practic. Tocmai acest practic nu este înţeles de mulţi care citesc asemenea cărţi, bucurându-se numai să le citească şi să ducă discuţii savante despre astral şi experienţe oculte. Metafizica fiind informaţie dinamică, devine reală numai prin practică normală, prin aplicarea de zi cu zi.

Am amintit în primele rânduri cum credincioşii folosesc rugăciunea, care se aseamănă mult cu meditaţia. Se aseamănă numai, dar rezultatele sunt palide, numai pentru anumiţi credincioşi se arată diferite scene biblice, chiar Fecioara sau Sfântul invocat, dar chiar şi atunci credincioşii nu ştiu să interpreteze evenimentul. În primul rând, rugăciunea nu respectă regulile elementare ale meditaţiei, respiraţie, alimentaţie, poziţie, locul care trebuie să fie cât mai liniştit, folosindu-se biserici sau locuri de rugăciune în care prezenţa celorlalţi perturbă mult concentrarea şi mesajul. În afară de acestea, cei care se roagă, se roagă la propriu, deci un act egoist, cer pentru ei un anumit lucru, fac totul ca şi cum cineva din cer este dator să execute la comandă diferite rugăminţi.

Mai există şi aspectul rugăciunilor în care se cere să fie iertaţi în urma unor acte nebuneşti, hoţie, minciună, lovirea unei alte fiinţe...

Rugăciunea, în ultima instanţă, este antimeditaţie, tocmai de aceea oamenii când aud de rugăciune o privesc neplăcut, mai ales când se cere să te rogi mereu şi mereu, fără nici un rezultat. Desigur, prin meditaţie se cer aceleaşi lucruri, dar numai într-un context raţional, firesc, în cadrul evoluţiei la

propriu.

Nici meditația nu este indicată pentru cei nervoşi, care în timpul zilei sau anterior meditației au înjurat sau au avut un comportament egoist, megaloman...

Tot aşa cum am mai spus, alimentația provoacă cele mai multe neajunsuri meditației, fiindcă un organism murdar în interior nu poate fi sensibil la o viață spirituală. În timpul meditației, vibrațiile cresc mult, dar pe fondul unui organism bolnav, deci cu vibrații joase, ceea ce se poate obtine într-o meditație nu este decât căderea într-un somn straşnic, şi tocmai de acea mulți se plâng că nu pot medita, că nu văd nimic, că amorțesc, se plictisesc, n-au răbdare, desigur toate acestea pentru simplul motiv că respirația este greoaie din cauza unei alimentații care, prin constipație, a ridicat presiunea arterială, diafragma este mult presată în jos de un stomac şi intestine pline de deşeurile unei digestii anormale.

Tocmai de aceea, nici Noi acum nu solicităm o meditație deosebită, ci numai să vă familiarizați cu această metodă, fiindcă ea este cea mai apropiată de stadiul în care vă aflați. Cu fiecare meditație descoperiți mereu alte şi alte elemente, experiența creşte de la sine, astfel va trebui să depistați elementele particulare ale meditației în cazul individual; de aceea nu dăm sfaturi prea multe, ci numai principiul elementar al meditației. Deci, deconectarea de la senzorial prin închiderea ochilor, respirația aparentă, liniştită, inima prin relaxare să fie cât mai eliberată de tensiuni, o alimentație cât mai naturală.

Pentru cei care au deja anumite calități naturale de mediumnitate, cum sunt cei din Scorpion şi Peşti, şi alții cu anumite aspecte, ca Neptun în casa I-a, deci în Ascendent, cât şi cu alte aspecte, pentru aceştia experiența meditației va fi ceva mai neobişnuită. Cerem, pe această cale, ca ei să nu se sperie de diferite apariții întâmplătoare, nici de ieşirea bruscă din meditație, ci pur şi simplu să nu se teamă, nimeni şi nimic nu le poate face rău, ci numai antrenarea unei frici ar putea provoca dureri sau procese neplăcute în organism, dar aşa cum am spus, nu încercați să vă folosiți meditația la modul absolut, gândiți-vă cât mai simplu la meditație, nu abuzați de timpul meditației, şi aşa 30 de minute sunt destul de mult. Un alt amănunt: nu povestiți experiențele din timpul meditației, fiindcă ele sunt individuale, particulare, puteți avea surpriza să nu vă înțeleagă sau să fiți tratați ca nebuni sau cu o

imaginație prea bogată; desigur, se poate discuta cu cei care meditează mai mult pentru un schimb simplu de experiență și totodată ca un sprijin în cunoașterea prin meditație. Tot așa pentru început, când ajungeți să vedeți o imagine pe care n-ați provocat-o prin voința voastră, o priviți liniștiți, o contemplați; când auziți ceasul, întrerupeți în liniște meditația, mișcând mâinile, deschizând ochii încet, redresați respirația, reveniți la viața normală cât mai firesc, ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic. Pentru început repetați experiența la 7 zile distanță, cu timpul puteți face două meditații în timpul unei săptămâni. Notați-vă tot ce se întâmplă în timpul meditației, fiindcă numai așa veți reține și veți ține cont de evoluția meditației, cât și de organizarea ei pentru mai departe.

Efecte imediate ale meditației sunt restabilirea unor funcții endocrine, disciplinarea respirației, obținerea unei liniști care vă va fi de folos în timpul zilei, răbdarea și bunăvoința față de ceilalți, digestia va fi mai bună, cât și circulația, și ceea ce este mai minunat, o încredere în sine cât mai puternică prin faptul că nu te mai consideri singur pe lume; încetul cu încetul pătrunzi într-o lume universală unde descoperi bucuria și adevărul, unde te simți ca acasă, de aici implicarea pozitivă în experiența vieții fizice.

Ceea ce veți descoperi vă aparține în mod absolut, veți cunoaște sursa directă a vieții, a creației universale, din meditație în meditație vă veți apropia de marile posibilități ale ființei, atunci veți înțelege câtă divinitate există în entitatea umană, cu fiecare meditație veți participa la experiența universal veți descoperi forță mentală aveți, și mai ales, ceea ce am reținut pentru finalul acestei scrisori, este faptul că prin meditație voi veți folosi ceea ce se numește "ecranul mental" sau al minții. Când veți ajunge la o experiență mai avansată, va fi de ajuns să închideți ochii pentru a-i vedea pe cei din astral, pentru a vedea aura personajelor din preajmă. Despre al treilea ochi se poate spune că, prin meditație, puteți să-l folosiți în mod curent.

Meditația este actul culminant al celor care studiază metafizica, și după cum vedeți nu este ceva complicat, ci desigur ceva complex, solicită numai răbdare și atenție, schimbarea unor modele depășite de viață, cum sunt alimentația și relațiile cu ceilalți; nu este greu decât atunci când amânați această experiență.

Dar, odată intrată în obişnuinţă, veţi face paşi gigantici în evoluţie şi mai ales îi veţi ajuta pe cei mai slabi să înţeleagă că viaţa este mai mult decât minunată. Astfel vă veţi pregăti să înţelegeţi mai uşor lecţia în care vom vorbi despre ieşirea din corp. După cum vedeţi, metodele nu sunt atât de neobişnuite cum se scriu în câteva din cărţile de metafizică, şi veţi da dreptate acelor autori că n-au spus mai mult, acum veţi înţelege că oricât de mult ar fi spus, nu se poate spune totul. Totul aparţine numai entităţii şi numai de ea depinde acest tot. Nimic nu este gratuit în viaţă, dar o viaţă poate fi gratuită.

Faceţi efortul răbdător, fără să presaţi sau să fiţi prea curioşi, cereţi numai să păşiţi încet şi discret în templul cunoaşterii, şi aici veţi descoperi muzica şi lumina, vocea Christului vostru care vă va elibera de toate grijile, şi voi la rândul vostru îi veţi elibera pe cei slabi de neîncredere şi deziluzii.

OM MANI PADME HUM
PACE ŞI IUBIRE

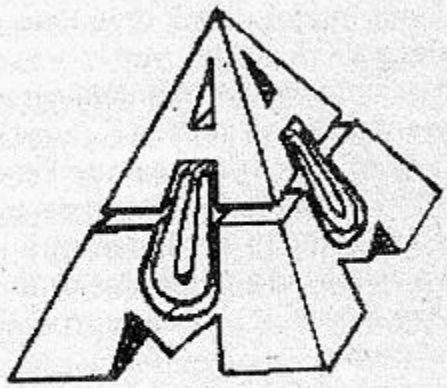

CAPITOLUL 7

ALIMENTAŢIA

Mâncarea, pâinea cea de toate zilele, apa şi sarea, masa, prânzul....

Desigur, nu este cel mai dificil subiect al zilelor noastre, cât cel mai tragic, tragic la propriu, şi acest propriu suntem noi, victimele de toate zilele. Se va scrie în această perioadă mult despre alimentaţie, dar se va face tot atât de puţin; dealtfel, cum s-a întâmplat până acum.

Omul, fiind sărac în informaţie şi senzualitate, îşi ia revanşa în acest domeniu unde se expune tot atât de mult, în

sensul celorlalte două dimensiuni. La ora actuală, populația este otrăvită în masă la masă, până acolo încât fiecare își prepară doza și cantitatea în mod total deliberat; după aproape 70 de ani își ia adio de la prieteni și viață trecând în mormânt sau. . .

Există cicluri ale vieții, dar nu și moartea, așa cum o înțelegem și cum ne pregătim să o trăim grație definiției pesimiste și negative.

Omul, mai ales "vehiculul terestru" este ceva viu, organic, firesc: ar trebui să fie într-o relație asemănătoare cu mediul, cu substanța vieții.

Numai că Fiii Întunericului au realizat cel mai impresionant lucru: distrugerea, într-un mod lent și constant, a Fiilor Luminii. Ar fi prea simplu să dăm vina pe Fiii Întunericului, nu ne-ar ajuta cu nimic. Vina este numai a noastră, mai ales de acum înainte, când după parcurgerea acestor 7 pagini vom vedea rechizitoriul realității alimentației noastre.

În orice școală, până la nivelul liceului, se face destulă chimie pentru a înțelege natura substanțelor, delimitările statistice după calități și structuri. Nici un profesor de chimie nu spune la modul practic, la ce folosesc toate aceste lecții de chimie organică; mai mult ne ocupăm de industria chimică, deci de industria vieții, industria existenței. Desigur, nici ei n-au fost învățați să atribuie informației lor un alt sens decât cel teoretic și nedinamic. Toți profesorii de zoologie vorbesc frumos și mult despre această știință și între atâtea lucruri, spun totul, totul despre viața animalelor, dar foarte puțin despre alimentația lor, fiindcă se subînțelege că și ele se hrănesc.

Toți profesorii de biologie vorbesc despre viață, despre complexitatea ei și mai ales despre evoluția și organizarea acesteia, dar nimic despre interacțiunile ei cu substanța mediului, care face parte din sferosfera biologicului.

Toți profesorii de psihologie vorbesc numai despre psihologie, fără să traducă termenul care, în linii mari, s-ar ocupa de "discuții despre suflet", dar în realitate se vorbește despre ceva ce ar fi "despre împotriva sufletului".

Cineva spunea într-un moment liber că aceste cărți despre gastronomie sunt pentru gastrită. Arta culinară - arta eliminării omului din umanitate. Dar să vedem ce se întâmplă începând cu chimia. La nivel materialist, materia este

manifestarea supremă a universului. Pentru orice profesor de chimie este departe realitatea că materia, substanța, solidul, lichidul... sunt manifestări ale sedimentării unei substanțe într-adevăr universale, ETHERUL. Nu este vorba de Etherul din teoriile chimice de acum câteva sute de ani, care n-a dus la nimic fiindcă se pornea de la nimic.

Etherul este un termen pur de metafizică, fără nici un succes în contactul științelor materialiste. În linii mari, este o substanță subtilă dincolo de plasma fierbinte, format și din elemente particulare; singura lui calitate este perfecta stabilitate. Culmea o reprezintă faptul că imaginația omului de știință materialist are capacitatea de a raționa. Dealtfel, noi, metafizicienii știm că este manifestarea informației la modul substanță, după cum Prana este manifestarea energiilor cosmice. Etherul este corpul lui Dumnezeu, este Universul, este totul în sensul elementar și direct al cuvântului, nefiind vizibil și tangibil pentru organele senzoriale. Etherul îmbracă orice corp, îi menține forma, funcțiile, îl construiește în procesul evolutiv. Corpul Fizic sau Vehiculul Terestru este dublat de o asemenea stare, căreia îi spunem DUBLU- ETHERIC. Acesta nu se desprinde de Vehiculul Terestru, cum fac celelalte corpuri subtile, cum ar fi cel Astral, care au și ele un Dublu-Etheric. Ethericul la acest nivel are densitatea elementului astral, deci este mult mai fin. În mod obișnuit, un om odihnit și sănătos are un strat de 3-5 milimetri de substanță Etherică. În momentul în care a obosit acest strat ajunge la 1-2 milimetri; corpul în această stare simte oboseala. Dar și o teamă puternică duce la diminuarea Etherului, și atunci omul își poate pierde cunoștința; medicii îl folosesc prin diferite substanțe pentru a efectua operații chirurgicale. Diminuarea lui se mai poate realiza și Mental pentru anestezia obișnuită; dar tot Mental se poate îngroșa acest strat Etheric într-o cantitate destul de bună pentru a putea intra într-un foc, în așa fel încât corpul fizic să nu fie ars. Plasma are o vibrație mai mică decât cea a Etherului; simplu, nu-i vorba de nici o minune.

Ca o primă lecție din aceste câteva rânduri acordate Etherului trebuie să înțelegem că sugestiile negative, pesimismul, tristețea, melancolia, egoismul, ignoranța, furia, teama, boala, urâtul, duc la diminuarea stratului Etheric, și astfel apare starea de neliniște, care la rândul ei duce la o și mai mare epuizare a Etherului. Pentru cei mai curioși mai

putem spune că la nivel astrologic Casele XII, VIII şi VI sunt intervale în care Ethericul se manifestă aparent printr-o oprire a dinamicităţii sale, când în cele mai multe cazuri Vehiculul Terestru este expus direct unui mediu distructiv. Anumite Conjuncţii şi Quadraturi, Opoziţii Planetare sau Stelare duc la o asemenea situaţie, de cele mai multe ori provocând moartea: este firesc să folosim aceste prilejuri astrologice, dar din direcţia pozitivă; de asemenea citirea unui roman tragic, vizionarea unui film de groază, vizitarea unui bolnav etc., sunt alte prilejuri de a rămâne cu un Dublu Etheric minim. Pe parcursul lecţiilor noastre, vom discuta despre procesele Mentale în sensul practic, după ce vom putea dispune de manipularea Ethericului; dar până atunci trebuie să fim în stare să avem doar răbdare şi mai ales îndrazneala de a cunoaşte.

Deci chimia noastră se opreşte numai la cea organică, benzină, uleiuri...

Nu vom vorbi aici despre carbon şi azot, hidrogen şi oxigen. Se spune destul în orele plictisitoare de la şcoală. Putem vorbi de o natură fizică sau organică, însă pe noi ne interesează aceasta din urmă. Ar trebui să ne aducem aminte de Botanică, fiindcă aici sunt elementele de care avem nevoie.

Legumele, Fructele, Semînţele, produsele Lactate - cu toată seria de la lapte, brânză, unt, smântână - fac parte din alimentaţia vie, dar şi ouăle, desigur neprăjite şi nefierte.

În această direcţie omul n-a reuşit să obţină nici un produs sintetic de calitatea necesară organismului uman. Dar s-o luăm mai sistematic. Ştim că există, la nivelul experienţei noastre senzoriale, o lume minerală sau anorganică, urmează cea organică sau a plantelor, în fine cea animală, sau fauna şi lumea noastră, a omului care nu poate fi pus într-o anumită ordine statistică a ştiinţelor materialiste. Numai elementul său fizic, corpul, vehicolul terestru poate fi aşezat aici, care vehicul se apropie până la a se suprapune cu lumea animală, mai mult cu cea a mamiferelor.

Dimensiunea sau lumea minerală evoluează prin a fi asimilată de regnul superior, cel organic, flora; evoluţia acesteia se datorează asimilării sale de lumea animală, şi aşa mai departe. Acum este firesc ca un regn să nu poată evolua ieşind din această ordine, căreia noi îi spunem Armonia Universală.

Când un om fierbe legumele, nu face decât să reducă produsul la nivelul mineral, lipsindu-l de gradul de evoluție. Deci omul consumă, mănâncă involuția şi astfel survine căderea pe o treaptă inferioară. Acest fapt duce la diminuarea Ethericului, iar aceasta la moarte, aparent printr-o lungă perioadă prin degenerare, boli, îmbătrânire...

Alimentația nu este o acumulare, regnul floral nu-l mănâncă pe cel mineral; aici apare un proces de interacțiune - nimeni nu mănâncă pe nimeni, imaginea aparține senzorialului. Noi nu mâncăm în sensul de a creşte, de a fi puternici, de a fi sănătoşi, cât pentru schimbul informațional. Trebuie să înțelegem că, din cele 7 corpuri ale noastre, numai cel fizic participă la această alimentație cu substanță fizică; celelalte au produse mult mai subtile, respectiv la dimensiunea vibrațiilor lor. Mai clar, în timp ce mâncăm, noi nu acumulăm, căci ar trebui ca într-o lună să ne crească greutatea cu peste 70 kg, iar într-un an să avem câteva sute de kilograme - de acest aspect este convinsă toată lumea; deci este vorba numai de o relație. Când ascultăm muzică la radio nu mâncăm aparatul de radio, dar există şi aici o alimentație mai subtilă.

Asimilarea şi dezasimilarea, tot procesul alimentar este pur şi simplu de relație. Numai că această relație la ora actuală este denaturată, ducând la tot ce este mai rău. Marii medici, de-a lungul timpului, recunosc că mâncarea este aliment şi medicament, aceasta poate fi chiar şi un deliciu.

În termeni moderni putem spune că un sistem se menține prin relație la acelaşi nivel entropic; creşterea entropiei duce în mod firesc la prăbuşirea, autodistrugerea sistemului. În cadrul lecțiilor cu studenții noştri, atragem atenția că nici alimentația vie nu este o rezolvare, ea fiind numai un moment de tranziție, timp în care aducem vehiculul terestru la parametrii cosmici, la armonia universală, moment în care el poate apela la alimentația cauzală; fiindcă alimentația - atât cea denaturată cât şi cea naturală - face parte din participarea de efect. Toate aceste produse naturale sunt tot vehicule terestre, tot o iluzie, necesare evoluției entităților respective. Noi trebuie să ajungem la alimentația cauzală, direct de la sursă, astfel revenind la substanța Ethērică. Aceasta este substanța cauzală din care sunt realizate Galaxiile, Constelațiile, Stelele, Planetele şi orice formă fizică ce dă atâta bătaie de cap materialismului, - cum s-ar spune, ei nu văd materia din cauza materiei. În

momentul în care vehiculul nostru ajunge la parametrii normali, el intră direct în procesul de evoluție care poate fi controlat Mental, conștient; avem acces la telepatie, cunoaștere directă, ieșirea din acest vehicul terestru. Nu este vorba de părăsirea sa sau de alte minuni inutil exploatate de magicieni sau de meseriași amatori ai metafizicii.

La cel mult două săptămâni de când se trece la alimentația naturală, apare un sentiment de siguranță care se manifestă prin eliminarea spaimei de boală; libidoul crește, capacitatea de muncă la fel ca și optimismul, dorința de viață și mai ales de cunoaștere și Credință. Trecerea se poate realiza fie brusc fie în mod treptat; organismul suportă această revenire la normal fiindcă în general procesul are loc deja la nivel Mental; nu putem mânca inconștienți.

Pentru a închide mai bine cercul, când am spus că fiecare regn îl alimentează pe cel superior, am înțeles că omul alimentează regnul de deasupra sa. Acesta este format din entități superioare - în literatura esoterică și-n cea biblică se numesc Îngeri, urmează Arhanghelii... Ce se întâmplă când ne alimentăm cu produse denaturate? E firesc ca entitățile superioare să nu poată fi hrănite. Să nu uităm practic cum se manifestă această alimentație a lor din noi, din partea noastră: prin gânduri frumoase de Iubire, Credință, Pace, Prietenie, Echilibru, Optimism, Altruism. Să revenim. Când consumăm produse denaturate, atunci alimentam entitățile din Astralul Inferior, mult inferior nouă, fiindcă trebuie să existe un echilibru și o justificare a oricărui proces, bun sau rău.

Dealtfel, tot aceste entități josnice, decăzute, ne antrenează către o asemenea alimentație: carne, băutură, fumat, fierberea și arderea alimentelor vii; atunci aceste entități se alimentează cu gândurile noastre de Durere, Boală, Nefericire, Ură, Egoism, Orgoliu, Minciună și Dușmănie. În ultimă instanță nu acestea sunt de vină, cât tot noi - și nu noi în general, cât noi la modul particular. Nimeni nu te poate obliga să consumi mâncare denaturată sau naturală, totul este datorat unei tradiții, experiențe și necesități la nivel de poftă și dorință. Numai dacă fiecare dintre noi ar medita puțin la realitatea noastră, în mod sigur ar ajunge la rezultate corecte. Cea de-a 7-a lecție nu este o propagandă pentru trecerea la o alimentație naturală (contextul românesc are deja o experiență tragică în acest sens); singurul aspect al

acestei lecții este punerea la punct a realității, și astfel apare clar cine este vinovatul, cine suportă condamnarea. În nici un caz bucătarii, gastronomia, vânzătorii, ministerul Agriculturii sau Dumnezeu, ci numai Eul Superior, care a preluat o informație deformată care încă se mai bazează pe instinct și senzorial. Orice căutare a vinovatului în exterior, nu face decât să continue drama, cu consecințe din ce în ce mai tragice.

Dacă o entitate nu poate face acest pas (evolutiv), îi rămân încă atâtea încarnări pentru a descoperi că nu se poate altfel; niciodată nu este prea târziu în metafizică - cum s-a mai spus, în lumea spirituală sau metafizică nu există timp și spațiu. Noi ne facem datoria, dar în nici un caz nu avem vreun drept să ne impunem voința sau această datorie, ar fi un act în dezacord cu Armonia Universală.

Omul are tot dreptul să se autodistrugă sau să se dezvolte în limitele evoluției pozitive. Atât boala cât și moartea nu există; sunt manifestări tot senzoriale în Mentalul nostru, în Imaginație. N-am rezolva nimic realizând o raliere la un alt sistem alimentar, n-am face decât să producem iar o sectă, comunitate ciudată și desigur anacronică. Fiecare este capabil și răspunzător de propria sa sănătate și fericire, dorință și pasiune. . .

De acum înainte trebuie să primeze bunul simț, respectul între oameni, cu orice consecință, atât bună cât și nebună; tocmai de aceea tema noastră nu va consta în rețete alimentare, în sfaturi proprii; încercăm numai să vă trezim, să vă ajutăm să găsiți capătul firului de mătase din mătasea vieții. Rămâne ca fiecare să mediteze în liniște și pace asupra temei; dar fiecare are câtuși de puțină experiență în această direcție, ceea ce ar putea fi un argument pozitiv. Când ne-am simțit mai bine? Atunci când am mâncat o mâncare gătită, sau când am consumat o salată și câteva fructe? Când am băut lapte crud sau fiert? Desigur, mama nu-și fierbe laptele când își alăptează copilul.

Miliardele de animale, mari și mici, n-au magazine alimentare dar nici spitale, n-au borcane dar nici medicamente, nu fac cozi și nu muncesc numai pentru a mânca.

Omul este prima ființă spirituală, are acces la divinitate, dar experiența lui, ancestralul și tradițiile l-au indus în eroare până la teroare.

Aici mai trebuie să reamintim că se consumă produsul şi nu producătorul, cum de altfel a reieşit din atâtea date. A mânca un măr nu înseamnă a mânca şi pomul, a bea lapte nu înseamnă a bea şi vaca; copilul nu-şi mănâncă mama când suge. Dacă am înțelege acest aspect, el ne-ar ajuta să constatăm cât de civilizat şi mai ales constructiv este să ne orientăm în Armonia Universală.

Omul trebuie să trăiască de cel puțin zece ori mai mult decât azi, deci în jur de 700 de ani - timp care i-ar permite să descopere realitatea sa, să revină la drumul Luminii; cei 70 de ani sunt numai ai copilăriei sale, de aici vin şi manifestările sale juvenile. Fiind astfel un copil, trebuie să remarcăm o tristă realitate: este orfan. Tatăl Ceresc există, numai că nu se află într-un cer, Atmosferă, printre Stele sau aiurea Sus. EL există în NOI.

Desigur, nu în burtă sau stomac! Imaginea metafizică de această dată este complexă, nu complicată. Mai avem până să înțelegem aceste metafore şi alegorii, deoarece cu un aparat de radio stricat nu poți prinde nici un post; al nostru prinde numai paraziți, hârâie, pocneşte, înjură, consumă mai mult curent electric, are piese care se țin ca vai de ele şi este atât de demodat - nici n-a auzit de randament, fiabilitate, selectivitate... şi desigur ne este mai uşor să ne cumpărăm un aparat de radio japonez decât să ne ocupăm de propria noastră firmă.

Pentru a trăi, pentru a exista, trebuie să fii foarte deştept. Numai că această calitate nu se poate obține din exterior, prin şcoli sau universități, prin senzorial sau informație falsă. Fiecare are cheia, dar nimeni nu ştie să o folosească, stând în Curtea Vieții, undeva afară, aşteptând ca cineva să-i deschidă uşa să intre în Casă unde-i cald şi bine, unde are de toate, unde este fericit, să iubească şi să Evolueze. Dar aşa, stă în frig, în ploaie şi sub dogoarea Soarelui fizic care-l arde, îl înnegreşte, îl îmbătrâneşte şi-l îmbolnăveşte.

În această Curte a Vieții sunt atât de mulți, se calcă în picioare, se mint, se scuipă, se lovesc, se fură şi se înşeală, în mod tragic şi ironic. Animalele trăiesc în mediul lor antibeton, antizahăr, ele sunt protejate față de noi de instinctul divin de conservare. Omul a ieşit dintr-un mediu, a descoperit Casa Domnului, dar nu ştie să deschidă uşa, se uită pe fereastră, vede minunile de acolo, intuieşte câtă Pace şi Iubire este

dincolo, dar fereastra are multe perdele. Poate vedea că acolo este Lumina Eternă şi noaptea şi ziua, că acolo este un bine Divin.

Oamenii şi-au construit case care să semene cu Casa Domnului, numai că sunt sintetice, anacronice, copii.

În camera mare din Casa Domnului încă mai continuă Cina Cea de Taină, cei doisprezece sunt puţin întristaţi, se întreabă de ce nu mai vin copiii aceia care stau afară în frig şi ură. Uşa este deschisă, n-are nici un lacăt, broasca are un mâner de aur, dar unii dintre copiii de afară l-au furat pentru valoarea lui iluzorie, pentru a fi puternici, bogaţi... Cei doisprezece aşteaptă împreună cu Părintele Ceresc, care este trist, simte rănile copiilor cum sângerează, cum Pământul nu-şi mai recunoaşte Adamul.

Lucifer, un alt Părinte Ceresc, pare să se bucure: Casa lui este destul de mare pentru toţi aceşti copii; îi ocroteşte, îi ajută să vadă numai întunericul, ura şi răutatea.

Acum, de foarte curând, a ieşit din această Casă a Domnului o DOAMNĂ MĂREAŢĂ, frumoasă şi bună, plină de Lumină şi lubire, este MARIA, Fecioara Cosmică, înţelepciunea ei de MAMĂ care-şi vede copiii afară. Dar atâţia copii nu o văd, o confundă cu o femeie obişnuită, îi văd numai sexul şi rotunjimile de femelă. Puţini, pentru început, întrezăresc Spiritul Feminin, puţini pentru început sunt uşor limpeziţi, prin Meditaţie, de liniştea care apare în momentele de durere, de teamă şi teroare, într-o viaţă care pare să fie la sfârşit. Chipul Maicii devine tot mai mare, mai ales pentru România.

De acest aspect românii sunt mereu mai conştienţi, ei sunt pentru moment aleşii, dar nu în sensul de supremaţie, cât de suferinţă şi înţelegere de împăcare şi Raţiune - Divină. În multe apariţii ale Fecioarei, atât în Yugoslavia, la Medj-Goroj, cât şi la Vatican, Olanda, dar mai ales în România, singura dorinţă a El este să ne rugăm. A repetat de atâtea ori acest cuvânt, dar puţini înţeleg ce înseamnă adevărata rugăciune. Preoţii profită pentru moment să-şi fixeze şi mai mult dogmele, aducând mai multă derută şi ignoranţă. Rugăciunea la care se referă Fecioara nu se află în domeniul bisericii, ideologiei, comunităţii; EA se referă la Rugăciunea Firească. Prin Rugăciune, orice metafizician ştie că-şi ridică vibraţiile, îşi creşte Dublul Etheric, devine mai sănătos şi mai uman.

Se pot folosi şi texte biblice cum ar fi Tatăl Nostru, dar

cea mai frumoasă Rugăciune este cea pe care fiecare şi-o face prin cuvintele sale, prin Credinţa sa sinceră, bună sau mai puţin bună; Rugăciunea este auzită fiindcă, aşa cum am mai spus, Tatăl se află în Casă, Casa Domnului, această casă fiind Corpul Nostru.

Dar noi aducem ofrande false, carne obţinută prin crima împotriva fraţilor noştri mai mici, prin arderea florilor şi a Luminii lor divine, prin fierberea Laptelui Ceresc care este produs de Vaca Sfântă. Această casă a Domnului este Sfântă, prea Sfântă pentru a fi plină de mirosul crimei, de sângele fraţilor mai mici care nu ştiu să vorbească cu noi când ţinem cuţitul în mâna plină de păcate. Fructele nu ştiu să ne spună că sunt vii, sunt ca şi noi, sunt Copiii Tatălui din Noi.

Fecioara nu-şi poate uita copiii, îi priveşte tristă şi totuşi însufleţită de gândul că Părintele Ceresc va avea grijă ca Lumea să se Transfigureze, să urce mai departe, să iasă din văile Luciferiene, să ajungă pe platoul cosmic al Raţiunii Divine.

La rândul nostru, noi n-am profitat de ocazie pentru a aborda o temă religioasă. Numai că existenţa noastră nu are nici un alt drum decât trecând pe aici, prin Spiritualitate, prin Credinţă... Suntem conştienţi că avem de-a face cu tineri (ne referim şi la tineri, şi la maturi care şi-au păstrat tinereţea); voi sunteţi conştienţi de realitatea acestei Lumi, v-aţi încarnat în urma atâtor încarnări, aţi adunat o experienţă Karmică ce acum vă determină. Nu suntem pentru Credinţă sau Materialism, pentru A Şti sau a nu şti; dorinţa noastră este numai să vă trezim, chiar dacă veţi fi mai răi - este explicabil prin faptul că în urma datelor noastre veţi avea argumentele necesare. Pledăm numai pentru bunul-simţ, pentru Raţiunea Divină şi nu cea raţională, analogică, cantitativă, statistică, fizică şi inumană.

Nu mai faceţi eforturi pentru a schimba Lumea, ci faceţi efortul să vă schimbaţi. Lumea adevărată se află în VOI, nu în politică şi economie, parlament şi senat. Fiţi Buni cu VOI; automat, cei din jur vor fi, prin rezonanţă, la fel.

Nu vă opriţi la primele rezultate, insistaţi până veţi ajunge la esenţa lucrurilor, aceasta nu este departe; nu trebuie să o căutaţi ci să o Credeţi. Tocmai de aceea trebuie să înţelegeţi că Alimentaţia este factorul principal care perturbă, alienează, oboseşte, strică tot acest sistem. Nefiind în Armonie

cu Universul, este firesc să fiți în dezarmonie, să fiți împotriva lui, mai clar împotriva Voastră, a Ta pur şi simplu. Universul nu este senzorial, este Mental.

Bucurați-vă de viață, nu aşteptați bucuria. Fiți Fericiți, nu căutați aşa ceva.

Fericirea este puterea de Libertate, de Linişte şi Bună Simțire, de Dăruire şi Altruism, Iubire şi Fraternitate - nu numai cu oamenii, ci şi cu animalele şi florile, cu norii şi aerul, cu tot ce face parte din Creația Divină.

Mâncarea nu trebuie să o înghițim, să o mâncăm, este numai o relație, o cunoaştere, face parte din schimbul informațional dintre sisteme, cu rezultatul firesc al evoluției sistemelor.

Necunoscând Legile Relațiilor, suntem în stare de inconştiență; în loc de evoluție obținem involuție.

OM MANI PADME HUM

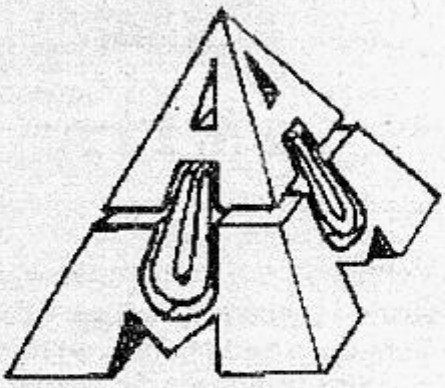

CAPITOLUL 8

FEMEIA

Universul este Mental, manifestarea sa este Feminină. Orice bărbat căruia-i place muzica, care poate scrie poezie, este amabil şi bun, are o tentă feminină; orice femeie care are o profesiune mecanică, militară, în medicina chirurgicală... tinde către o manifestare masculină.

În aspectul astrologic, vedem că o femeie care se naşte în Aprilie este masculinizată, fiindcă Semnul Berbecului este Masculin; un bărbat care se naşte în Iulie este mai feminin, fiindcă semnul Cancerului este Feminin.

O femeie care se naşte în Taur, în Mai, este mult mai feminină, deoarece vehicolul Terestru fiind deja feminin, spiritul ei, dat de Constelaţia de încarnare este tot Feminin; se poate merge până acolo când Ascendentul (Casa I) este tot un Semn Feminin.

Putem spune că aceste entităţi au calitatea de feminitate.

Nu există bărbaţi şi femei, sunt numai forme, manifestări de polaritate, respectiv Yang şi Yin, Pozitiv şi Negativ.

În situaţia actuală, când lumea este majoritar feminină, bărbatul o conduce. Consecinţele sunt dramatice, tinzând spre dezordinea şi haosul inerent unei inconştienţe colective. Lumea tinde spre Pace şi Iubire, tocmai de aceea multe entităţi îşi aleg Vehicule Feminine. Nu trebuie să înţelegem că rezultatul va fi Negativ, prea mult Yin, o stare de Pasivitate sau Inactivitate.

Dimpotrivă, nu vor fi niciodată atât de multe Femei încât lumea să devină o manifestare inactivă. Femeia nu înseamnă corpul, formele, manifestările instinctive şi senzoriale; orice vehicul feminin este totuşi o entitate neutră, din punct de vedere al formelor, sexului.

La ora actuală, Pluton se află în Constelaţia Scorpionului, Casa VIII-a. Astfel, trecem printr-o etapă în care Femeia aparent domină lumea, numai aceasta şi aceste Femei au tenta Casei a VIII-a: cea a Morţii şi a Sexului.

Asistăm la un act ciudat şi inconştient în care vedem cum Femeia extermină Bărbatul. Cum? Simplu şi firesc, prin factorul Sexual.

În primul an, la Elta-Universitate studiem triada din prima treaptă a celor şapte etape de cunoaştere, care formează programul acestei Universităţi. Astfel Informaţia, Alimentaţia şi Sexul formează subiectul primei Triade.

Sex nu înseamnă Femeie sau Bărbat, Pasiune şi Atracţie, Căsătorie şi Naşteri... Sexul este o relaţie cosmică, un schimb Informaţional la nivelul primei Chakre, Muladhara, care se află între anus şi organele genitale. Această Chakra este prezentă atât la femei cât şi la bărbaţi, numai că una este predominantă Yin iar cealaltă predominantă Yang; prin unirea lor se produce o echilibrare, pe de o parte, a acestor energii, iar pe de altă parte accelerarea curenţilor cosmici, care duce la deschiderea următoarelor Chakre: Svadischtana, Manipura, Anahata...

Acest proces al deschiderilor îl oferim în mare; el în sine fiind mult mai subtil, îl vom analiza mai târziu.

Cum îşi extermină Femeia Bărbatul? În actul sexual, bărbatul ajunge la eliminarea Substanţei Vitale; în general, partenera neajungând la nivelul orgasmului (satisfacţie sau fericire), rămâne cu o tensiune care, prin acumulare, se traduce prin diverse dereglări patologice, până la cele nervoase: nefericire, nerealizare, o permanentă insatisfacţie, culminând în unele cazuri cu frigiditate. Numai că în cazul bărbaţilor dereglările sunt mult mai distructive, pierderile de Substanţă Vitală duc la degenerare, oboseală permanentă, un nivel crescut de boli, bătrâneţe şi moartea înaintea femeii.

Coroboraţi această situaţie cu o informaţie falsă, de efect, cu o alimentaţie denaturată şi cantitativă, şi aveţi tabloul tragediei actuale.

Cu acest Pluton în Casa VIII în Scorpion, situaţia va deveni mereu mai dramatică; libidoul este în general în creştere, mai ales între orele 14-16 şi 2-4 (respectiv Casa II-a a Taurului, unde există corespondenţa tot în iubire).

În următorii ani femeia va fi mult mai emancipată, mai eliberată de convenţii şi tradiţii; filmele, cărţile, revistele, ziarele, informaţia în general va fi în favoarea unei evoluţii aparent sexologice. Dar şi manifestările particulare ale oricărei femei vor fi mult mai evoluate: moda, menajul, manierele, nivelul de educaţie şi în final o experienţă debordantă în sex. Într-o asemenea stare şi situaţie, bărbatul este pus la zid.

Nu trebuie să înţelegem de aici că Femeia va distruge lumea. O va distruge dacă nu se va trezi în ea adevărul realităţii ei. În concluzie, Femeia este datoare să-şi educe partenerul, să-l domine informaţional, cu răbdarea ei şi cu capacitatea de înţelegere; trebuie să-i explice partenerului că nu este necesar la fiecare act să-şi elimine substanţa vitală (celor interesaţi le putem pune la dispoziţie lucrarea: "Tao - Calea Artei de a Iubi"). Majoritatea bărbaţilor confundă sexul cu ejacularea, cu toate că asistă neputincioşi la rezultate mereu mai neplăcute, dar consideră că aşa trebuie să fie. Ca şi în Informaţie şi Alimentaţie, trebuie să cunoaştem realitatea, adevărul; aici nu vrem să facem apologia Femeii, cât să readucem în prim plan că depindem de existenţa ei.

Senzualitatea nu trebuie confundată cu o voluptate fizică, cu sportul, cu aventura, cu pasiunea nebunească a celui mai tare. Sexul se apropie de actul de Meditaţie în Doi, Linişte, Delicateţe, Iubire.

Să facem o paranteză referitoare la aceşti termeni pe care-i confundăm în totalitate. Iubirea nu însemnă dragoste fizică, n-are nimic comun cu actul senzual, iubirea nu înseamnă Bărbat şi Femeie, Căsătorie, Pasiune, Excitaţie... Iubirea este un termen Metafizic, un Adjectiv Divin, o Calitate Sfântă, dincolo de capacitatea Omului de a o înţelege, de a o folosi mai bine-zis. A spune unei Femei că o iubeşti, este pur şi simplu un act egoist, dus la extrem. Implicarea iubirii la acest nivel primitiv, senzorial, determină o răsturnare a valorilor universale, cu consecinţe directe: ură, discordie, crimă.

Între parteneri trebuie să existe o relaţie civilizată, conştientă, de prietenie, de înţelegere; se manifestă afecţiunea, pasiunea, dorinţa la un nivel neobişnuit, dar toate acestea nu înseamnă încă Iubire. În Adjectivele Divine nu există atribute, nu Iubi ceva, un ceva, o ceva. O mamă care-şi iubeşte numai copilul ei este barbară, egoistă, rea, necredincioasă, nu există un copil, ci copiii universului; o mamă care iubeşte copiii este divină, o Imaculată, va aduce şi copilului ei calitatea divină, îl va face OM şi nu cetăţean.

Tot aşa, nu poţi spune că-ţi iubeşti prietena, soţia, sora, mama, colega de serviciu; după cuvântul Iubire nu mai urmează nimic, este Totul în Tot. Aşa că în viaţa senzuală să fim mai cinstiţi, mai loiali, mai fireşti...

Senzualitatea este un univers complex, experienţa este fantastică, evoluţia e dinamică. Dar dacă nu ştim ce înseamnă Senzualitatea, complexul devine patologic, obţinem alienarea, pierderea Energiei Vitale, cu consecinţe distructive atât pentru EU cât şi pentru cel din preajmă. Bărbatul devine mereu mai violent, se masculinizează, se animalizează, îşi pierde raţiunea de a fi, de a merge mai departe; obosit şi nesatisfăcut, încearcă să găsească fericirea cu alte partenere, folosind aceleaşi procedee, experienţă. Cercul devine vicios: în final, în majoritatea cazurilor, bărbatul va urî Lumea Femeii (nebănuind că se urăşte pe el însuşi). În Evul Mediu s-a ajuns până acolo încât Femeia era văzută ca un vampir. Nu este o imagine originală, fiindcă aşa şi este. Femeia în inconştienţa ei şi bărbatul în ignoranţa lui, îşi pierd Energia Vitală. Imaginea este plastică - Femeia, prin vaginul ei absorbindu-i această substanţă, nu este departe de imaginea vampirică.

Universul este Mental, dar şi Viaţa este Mentală, deci şi sexul este mental. Nu vrem să facem acum speculaţie pe

această temă, nu există un act sexual numai Mental, dar acesta este posibil în Armonie cu Universul, cu Legile sale, fiindcă aceste organe genitale (termenul este impropriu, materialist), aceste organe sexuale nu sunt pentru a distruge viața, oamenii, ci dimpotrivă, pentru evoluția lor.

Sunt două posibilități: binele şi răul. Putem alege pe unul sau celălalt, numai că, dacă binele îl alegem noi, în schimb răul ne alege el.

Femeia şi acest moment al lui Pluton în Casa VIII şi Scorpion, cu cele două aspecte Sex şi Moarte, reprezintă acelaşi lucru: Binele şi Răul. Pentru faptul că Răul ne poate alege el, suntem scutiți să mai facem efortul să-l cunoaştem. Aşa că Binele nu e gratuit, trebuie un efort, iar acesta face parte din actul evoluției.

În general, unui bărbat îi trebuie cam trei luni până învață să-şi controleze ejacularea, după care constată că lucrurile merg minunat, devine mai sensibil, reuseşte în fine să-şi satisfacă partenera, care la rândul ei devine mai feminină, mai aptă de dăruire în Totul şi Toate. Apare o realitate la care nimeni nu se aşteaptă - dispare sensul de Bărbat şi de Femeie, în sfârşit putem spune că suntem Oameni. Trebuie să alegem Sexul, Binele, Constructivul, Viața; nu ignoranța, instinctul, moartea. Nu este greu, ci prea simplu, mai ales după ce putem spune că avem cunoştință de cauză şi mai ales de efecte.

Prin respectarea acestui lucru, omul îşi triplează vârsta; alimentația naturală îi aduce alte zeci de ani, chiar mai mult; prin informația cauzală, pozitivă, se poate apropia de parametrii vieții terestre, când îşi poate consuma toate încarnările, trecând într-o evoluție în care nu va mai avea nevoie de naveta naştere-moarte. După cum vedeți, în Elta-Universitate nu ne ocupăm de discipline orientale, exotice, magice, oculte; informația este la îndemâna oricui - singura calitate pe care se bazează Universitatea noastră este MENTALUL.

Şi Yoga duce la aceleaşi rezultate, dar ea aparține unei experiențe Atlante, aşa-zisei perioade Hinduse, când Omul o avea ca posibilitate directă, când nu era în stare să uzeze de calitățile Mentalului.

După evenimenul Christic de pe Golgota, în evoluția Omului apare această Calitate-Divină: Christul, Credința, manifestarea fiind prin manipularea Mentalului. Mai pe românește, Cunoaştere şi iar Cunoaştere. Între timp a intrat în

funcțiune, din 1830 planeta Uranus, apoi Neptun, şi de vreo 60 de ani şi planeta Pluton; putem spune că am ieşit din octavele inferioare, Mercur, Venus şi Marte.

Dar pentru a sesiza această planetă trebuie să facem sistemul receptiv, să aducem vehicolul terestru la parametrii cosmici - să fie mai sensibil, mai echilibrat la maximum de fiabilitate; să controlăm entropia, sau mai bine-zis o tendință spre creşterea negentropiei. Într-un scurt timp trebuie să facem manevrele de rigoare, efortul salvator, punerea la punct a Informației, Alimentației şi Sexului; una fără alta nu se poate.

Femeia, din punct de vedere evolutiv, este superioară Bărbatului, dar numai la nivel Sexual, nu în general. Mulți trag concluzii false cu ajungeri în domenii ideologice, rasiste. După cum se vede, Femeia cade şi ea dacă duce la căderea Bărbatului - vibrațiile lui mereu mai joase i le scad şi pe ale ei; nu putem spune că această superioritate este în avantajul ei, ci dimpotrivă.

Putem spune că avem prototipul viitor al corpului uman: frumusețe, armonie, organe mult mai specializate, mai sănătoase şi adaptate vieții. Desigur nu facem elogii corpului feminin. La nivelul actual, Femeia este un animal frumos, o soacră eternă, nervoasă, incapabilă de propriile-i sentimente, prin dorința de a-şi priva partenerul de libertate, pentru aşa-zisa pasiune, egoistă, de a avea un obiect sexual în patul ei. Decăderea ei prin Informația Falsă - filme, cărți, reviste - determină o imagine hilară, de adevărată Scorpioană: îşi dispută partenerii până la crimă. Femeia, de-a lungul scurtei istorii pe care presupunem că o cunoaştem (?), a ajuns în halul dezgustător de-a fi o femelă, o artă a fiarei sexuale, care nu înțelege nimic din viață, ci numai din viața ei.

Tocmai de aceea, spre vârstele înaintate devine de o urâțenie feroce, care poate declanşa impotența oricărui bărbat, imaginea Babei, Bătrânei, Codoaşei fiind foarte aproape de cea a Vrăjitoarei, a Spiritului Luciferic...

Astfel se întoarce lipsa ei de cunoaştere, pe de o parte, iar pe de cealaltă parte a faptului că Bărbatul s-a răzbunat pe marginea rezultatelor experiențelor sale cu Femeia. Practic, de vină sunt amândoi: în loc să se cunoască aşa cum se cunosc doi Oameni, s-au cunoscut ca două animale care se vânează, care se cuceresc în virtutea instinctului şi pasiunilor

oarbe, nebănuind că amândoi sunt şi vânătorii, şi victimele.

Totuşi depinde destul de femeie pentru a-i găsi destule responsabilităţi. Această responsabilitate începe cu educaţia din familie, în care mama dezvoltă, prin aşa-zisa iubire, egoismul viitorului om, prin preluarea unei educaţii particulare, inconştiente, pasionale, acordând totul copilului, nebănuind că singura ei participare n-a fost decât să-i ofere unei entităţi un vehicol-terestru şi că n-are mai nimic comun cu această entitate, şi că şi ea, la rândul ei, a luat de la mama ei tot un vehicol pentru a trăi în planul fizic. Tot femeia este majoritară şi-n învăţământ, unde acceptă să prolifereze informaţia falsă, materialistă. În sectorul medical este aceeaşi situaţie, neînţelegând nimic din adevăratele suferinţe ale aşa-zişilor bolnavi.

Urmează viaţa de familie, plecând de la parteneră şi ajungând la soţie, în care femeia prepară mâncarea cu toate consecinţele de intoxicare de zi cu zi a bărbatului, partenerului; bineînţeles că participă şi ea la consumul acestor denaturări ale alimentaţiei, numai că el este mai slab şi cedează mult mai repede. Femeia nu este nefericită, ci devine. Asistăm la un pueril război între Bărbaţi şi Femei, în care se ajută unii pe alţii să piardă cât mai mult, în realitate pierzând şi unii şi alţii.

Totuşi, imaginea Sfântă a Femeii rămâne în picioare, este Mentalul Real. Nu este o afirmaţie gratuită sau forţată, căci la nivelul terestru Omul evoluează prin Forţele Mentale; mai real, asistăm la o feminizare a sa. Maximum de putere se manifestă printr-un maximum de Subtilitate a Manifestării; mai clar, printr-o viaţă cât mai echilibrată, sănătoasă, prin eliminarea agitaţiei şi a surselor de alienare...

Acum Femeia nu trebuie să-şi ia revansa asupra Lumii Masculine, ci dimpotrivă, să se trezească la realitatea divină a feminităţii spirituale.

Orice victorie asupra Bărbatului nu este în realitate decât o pierdere în viaţa Femeii, aparentul este împotriva Realităţii. Pentru Realitatea aceasta avem o frumoasă statistică: în cadrul Eltei-Universitate - care acum numără în jur de 300 de studenţi - sunt în număr egal atât femei cât şi bărbaţi; însuşi numele Universităţii este feminin, nu din pasiune pentru termen, cât datorită unei pure realităţi. Între membrii masculini ai noştri, foştii bărbaţi devin mai calmi, blânzi, tandri, buni, în general mai feminini, neînsemnând că-şi pierd calităţile

masculine, dimpotrivă. Astfel, Femeile din mijlocul nostru devin mai feminine, mai frumoase, iar acest lucru îl spunem cu mâna pe inimă. Suntem surprinşi (cei zece organizatori) privnd amfiteatrul - câte femei frumoase: o imagine mereu mai sfântă, mai civilizată, mai extraordinară prin manifestarea Informaţiei Cauzale. Efectul devine fantastic de civilizator, evoluţia se manifestă de la o săptămână la alta; rezultatele acestea pur şi simplu ne devansează programul; sunt neaşteptat de benefice şi originale.

În timpul cursurilor, dar şi-n aceste corespondenţe, putem discuta liber despre Iubire şi Credinţă, despre Religie şi Ştiinţă, despre Fizică şi Metafizică, despre Sex şi Viaţă, despre Alimentaţie şi Informaţie, acestea ducând la un impact fabulos asupra Entităţilor; Sufletul devine viabil, performant, se trezeşte aducând noi şi noi elemente şi calităţi surprinzătoare. Astfel, ştim de pe acum că Elta nu este numai Universitate, ci este o Societate; la început, membrii care sunt studenţi, vor rămâne oameni ai Eltei, ai Universului Pur, Mental, Liber şi în permanentă Evoluţie. Nu ne vom despărţi niciodată, nici aici, nici în astral, dar dorinţa noastră (a organizatorilor, atât din planul fizic cât şi a prietenilor din astral - Elta fiind reală, dar în planul Astral) este ca noi, cei din planul Fizic, să ducem la emanciparea Informaţiei: informaţional, alimentar, sexual.

Elta, în cazul românesc, înseamnă însuşi actul revenirii Credinţei în mod pragmatic, real, Mental. Noi nu ne erijăm în învăţaţi, în mari înţelepţi; după cum vedeţi, informaţia sub cele trei ipostaze este atât de simplă şi de reală, încât nu trebuie veleităţi filozofice, ezoterice, chiar dacă în cursul anului doi vom merge mai departe.

Intervenţia Informaţiei la timpul ei nu va expune latura ocultă decât dacă din necunoaştere sărim etapele ei, cum se face azi prin cursurile de Yoga, care proliferează într-un mod ciudat, expunând entităţile la o lipsa cronică de experienţă şi informaţie de bază. Yoga este o disciplină de împrumut: nu poţi evolua printr-o evoluţie împrumutată...

Dar să revenim la Universul Feminin. Azi Femeia trebuie să-şi depăşească handicapul sânilor şi vaginului, al iubirii clasice; ea trebuie să fie ceea ce este - şi ceea ce este, este Minunat. Depindem unii de alţii, suntem polarităţi ai unui Unic Univers; a existat şi faza de evoluţie de la nivelul

Androginatului, dus până la extrem printr-o perioadă intermediară, la care s-a renunțat. Bărbatul trebuie să înțeleaga că strânge în brațe un alt bărbat, iar o femeie să înțeleagă că strânge în aceleaşi brațe o femeie, la care şi unii şi alții țin neobişnuit de mult. Şi asta nu în urma Sexului, Excitației, Banilor sau a altor privilegii (chiar dacă acestea există); este vorba de o forță cosmică, o atracție firească a Nordului şi Sudului, a Borealului şi Australului, a Iubirii în final, moment când cei doi devin UNUL.

Sexul, alături de Alimentație şi Informație, transformă cetățeanul, Bărbatul şi Partenerul într-un OM. Numai OMUL poate IUBI. Numai OMUL se poate ridica la propria sa înălțime, numai EL este. Vârsta terestră; faza de evoluție Saturniană, Solară şi cea Lunară aparțin Iubirii, apariției calității de CHRIST.

Urmează alte etape de evoluție, desigur nu în sens materialist, încercăm să ne explicăm pe înțelesul tuturor (pentru a înțelege nu trebuie să apelați la nici un efort, nici de voință; noi deschidem cercuri pentru viitoarele lecții, vă ridicăm vibrațiile, pentru ca la momentul firesc să fiți deja în temă).

Evoluția noastră fiind ocultă, într-un anumit sens, din cauza materialismului în care ne-am înglodat până peste cap, trebuie să facem un dublu efort în mod permanent: cel de a elimina informația materialistă şi cel de revenire la informația metafizică, cea cauzală, care ne va aduce rezultate primordiale; asta nu înseamnă că va trebui să renunțăm la informația materialistă, nu vom conduce strungul sau automobilul Mental - încă mai avem de dat ce-i al Cezarului.

Trebuie să vedem din capul locului că situația Alimentației, Informației şi a Sexului sunt la acelaşi nivel; senzualitatea noastră nu este mai avansată decât celelalte aspecte. Suntem într-un nivel de Apocalips, am canalizat toate aceste trei direcții spre autodistrugere. Dar cazul Femeii rămâne un caz departe de cauzalitate. Femeia poate şi trebuie să salveze lumea, fiindcă Ea este mai aproape de Imaculată, Maica Celestă, de Maria, de Maitreya...

Femeia este apexul pentru moment, ea deține frâul pentru ca roțile (bărbatul) să funcționeze cât mai rotund. Femeia este cea mai apropiată divinitate sau cea mai apropiată moarte. Bărbatul nu poate decât să aducă dinamicul, Martele, Uranusul; el este catalizatorul divin al feminității cosmice.

Femeia este Universul, este şi sunt cele două mâini unite în Rugăciune.

Femeia nu trebuie să fie tristă, ea trebuie să-şi ceară Fericirea, Libertatea, Bogăţia şi Sănătatea. Nu există Singurătate, suntem toţi pe aceeaşi Planetă, ne vedem pe stradă, la serviciu, la petreceri şi în plimbările noastre pline de visuri şi dorinţe, pasiuni şi gânduri. Ne urmărim discret formele fizice, ne imaginăm cum va fi în pat, cum arată, cum trebuie să fie mai bine; este firesc, fiindcă viaţa este viaţă. Pentru moment, trebuie să evităm să facem false declaraţii : Te Iubesc, Iubitul Meu, Tu eşti totul pentru mine... Trebuie să înţelegem că suntem încă orfani, suntem la un pas de propria noastră trezire.

Trebuie să Iubim Absolutul, Totul; Femeia este Universală, nu soţie, nu parteneră. Ea este ceea ce suntem noi când suntem buni. Femeia este Iubirea în momentul când nu mai există nici un moment, când din privirile ei izvoreşte Lumina şi nu pasiunea, sexul sau banii... În general, Bărbatul depinde de Femeie, dar împreună, depind de Iubirea Cosmică, sunt unul şi acelaşi trup în două forme, n-au nici un motiv să se dedubleze în două necunoscute. Dihotomia aparţine Materialismului, specifice fiindu-i analiza, experienţa falsă şi, pur şi simplu, formalul.

Suntem doi într-un singur Sens - Iubirea. Numai prin actul sexual redăm libertatea calităţilor noastre necunoscute, latente, de a ne aduce fericire, libertate, sănătate, bogăţie şi înţelepciune, numai că bărbatul va trebui să-şi controleze instinctul, ajutat de Femeie, nu de femelă, înţeles şi încurajat spre cunoaştere şi dăruire altruistă şi nu ca dăruire de o noapte, nu în condiţii de excitaţie şi provizorat; cunoaşterea afinităţilor este foarte necesară aici (astrologia, revenim, este cheia metafizicii, a vieţii).

Nu există boală şi bătrâneţe, urât şi singurătate; suntem imagini mentale în urma informaţiei falsificate până la dezastrul actual. Nimic nu este complicat, în schimb trebuie să înţelegem că este complex.

Trebuie să ne întoarcem înainte ca să descoperim surâsul, Lumina, Credinţa şi Iubirea. Niciodată să nu privim ironic şi sfidător, să nu-i criticăm pe ceilalţi; putem greşi, dar nu înseamnă că trebuie să ne duşmănim - trebuie să ne privim cu zâmbetul pe buze, cu inima deschisă. Neplăcerile şi tristeţile

tot nouă ni se datorează, şi nu celuilalt; a da vina pe ceilalţi nu înseamnă decât să ne accentuăm şi mai mult vinovăţia, să alunecăm pe panta dezordinii şi nefericirii. Indiferent ce face prietenul, el este minunat şi frumos, bun şi înţelept, astfel că vom constata că face exact aceste lucruri. Lăsaţi Mentalul să fie, pur şi simplu, Mental.

Constatările nu fac parte din realitate, sunt finalităţi, este prea târziu... Chiar şi suferinţa poate fi depăşită dacă nu o luăm în braţe prin răzbunări şi duşmănie, prin rea-voinţă, prin judecată şi condamnare; trebuie să fim foarte atenţi când ne gândim la un lucru, fiindcă el urmează să se manifeste.

Singura lege a Fericirii se manifestă simplu; numai făcându-l pe celălalt fericit, vei fi fericit. Numai cei care dau, primesc. A-ţi urmări propria fericire va duce în scurt timp la nefericire. Fericirea nu este particulară, ci Universală.

Înţelegem deja aceste lucruri, mai urmează să le realizăm; ştim că nu o putem evita, ştim că de multe ori trebuie să suportăm durerea, dar astfel depăşim suferinţa. Artiştii vor trebui să-şi schimbe optica materialistă asupra realizărilor lor; romanele să nu fie de crimă şi iubiri false, egoiste; muzicienii să nu mai aducă piese lamentabile, triste şi nefericite; pictorii să nu mai vadă în Femeie un simplu nud. Nu Lumea trebuie să se schimbe, ci noi înşine.

OM MANI PADME HUM
PACE ŞI IUBIRE

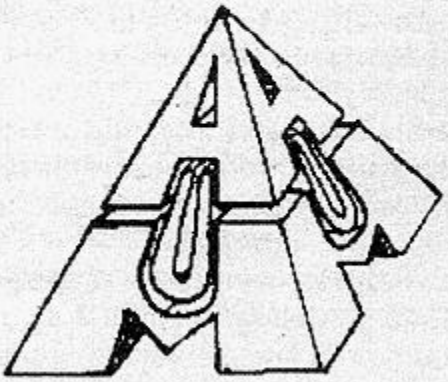

CAPITOLUL 9

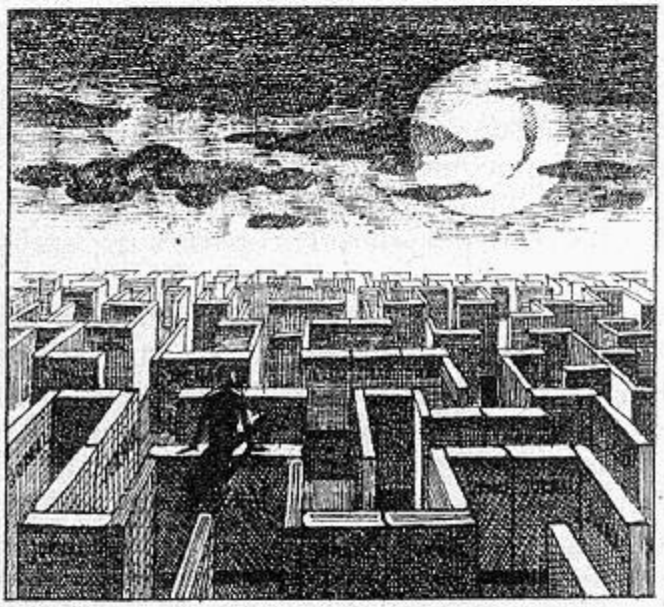

JURNALUL

Şi aceste pagini ale cursurilor sunt pagini de Jurnal, fiindcă Jurnalul este manifestarea dorinței spre adevăr, în care manipulăm la nivel personal, în prezent, acțiunea existenței.

Dar să o luăm mai încetişor. Deci, revenind asupra acestui termen (dar şi metodă), să readucem în prim plan problematica. Aici, în metafizică, Jurnalul nu este asemănător cu Jurnalul clasic, care în ultimă instanță apare ca un proces verbal asupra evenimentelor exterioare, cu tendința aproape

constantă de a vorbi deja la trecut. În cazul nostru Jurnalul este autocunoaştere, "auto" fiind factorul dinamic, cauzal. Şi totuşi, cum se manifestă, la modul concret? În momentul când scriem Jurnalul "nostru" trebuie să ieşim din sfera exterioară, fără evenimente, amintiri, pasiuni, dorințe... desigur că nu în sensul renunțării absolute, vom descoperi aceste elemente şi în planul interior, când ele apar la un nivel general, mai universal, când astfel se reflectă detaşarea, eliberarea de ego-ul simplu, egoist, ajungem la eul universal, desigur în timp, când, după câțiva ani, putem să ne contopim cu supra-eul.

În momentul scrierii Jurnalului metafizic, lucrurile pentru moment par estompate, neclare, o senzație de gol, imposibilitate, nu ne mai recunoaştem...

Aşa şi este! Fiindcă, renunțând la experiența exterioară, constatăm că experiența interioară este redusă, aproape într-o stare latentă, impactul acesta dintre exterior şi interior determinând o derutare, determinare dificilă a ceea ce va urma. În aceste momente inițiale trebuie să fim sinceri.

SINCERITATEA este actul primordial, inițial, de deschidere a interiorului. Trebuie să fim pentru că deja existăm. Mai clar, în aceste momente, când ne aflăm în fața hârtiei albe, constatăm că şi sufletul nostru, interiorul, este tot atât de gol, desigur nu alb, ceea ce ar fi minunat. Jurnalul, aici, acționează ca un organ de simț special, pe care nu-l putem avea atâta timp cât nu-l folosim.

Nu trebuie să ne torturăm în fața hârtiei albe, putem scrie cât suntem de necăjiți, la propriu, nu trebuie să uităm că numai prin sinceritate ne deschidem pur şi simplu. Urmează poate o pagină sau două de asemenea autocompătimiri, dar desigur nu în sensul sugestiei negative, cât ca o manifestare a actului liber, constructiv, fiindcă rolul Jurnalului este tocmai acesta de a ne duce de mână într-o lume a noastră, a universului, unde cu timpul, tot prin Jurnal ne vom detaşa, ne vom particulariza calitățile şi posibilitățile, deci un dublu proces. Vă asigurăm că experiența Jurnalului, cel puțin în cazul nostru, când noi am ajuns la volumul 127, deci în urma a 32 de ani de experiență (De ce folosim termenul de NOI? Fiindcă în urma Jurnalului apare detaşarea de un eu particular. NOI fiind un eu universal, suntem siguri că veți descoperi această dimensiune, cel puțin după 7 volume cu trei sute de pagini

fiecare).

Jurnalul metafizic se scrie în momentul când îl scriem, la persoana I-a prezent, acest lucru fiind una din constantele sale.

Scrierea stării pe care o avem în timpul acesta este prima formă de meditație. Cu cât atingem factorul de sinceritate, apare o dimensiune neașteptată, aceasta poate fi definită, spre surpriza noastră, ca o manifestare a "rugăciunii", desigur nu este nici pe departe vorba de rugăciunea clasică, care am văzut în lecțiile anterioare că nici majoritatea credinciosilor nu știu să o folosească. Este bine ca de la început să vă adresati unui prieten din alta dimensiune, nu trebuie să fie dintre cei arhicunoscuti, care la rândul lor sunt suprasolicitati, mai sunt și alții tot atât de minunati.

Acest prieten îl descoperiți în visele voastre, deci în acele momente când ieșîți în astral, dacă sunteți atenți, dacă nu îl întâlniți vă va întâlni el, isi va spune numele și va avea câteva momente de comunicare cu voi, după un asemenea vis te simți eliberat de singurătate și mai ales de senzația că nu mai există nimic decât planul fizic.

Acest prieten vă va învăța multe lucruri, se manifestă în timp ce scrieți, se apropie de acea "scriere automată", desigur nu este chiar așa de automată, v-am scris termenul sub care se folosește în cărțile de metafizică, este pur și simplu vorba de dialog, comunicare bilaterală. Fiindcă factorul de rugăciune este răspunsul la sinceritate, la autodezvăluire spirituală, indiferent la ce nivel. Fiindcă acest nivel este ceva care se dezvoltă cu timpul.

Nu trebuie să aveți nici o preconcepție, pretenție mai ales așa cum am observat la mulți care se agață de gramatică și alte asemenea tradiții; în Jurnal gramatica n-are nici o normă, fiindcă aici veți descoperi bogăția limbajului prin libera exprimare, unde veți constata că noi comunicăm prin trei axe: frază, metaforă și aforism. Jurnalul folosește toate acestea și mai ales tendința de a se apropia de aforism, desigur mai avantajați fiind cei din semnul Kaprikornului și mai ales decada Ulmului, și desigur și cei din semnul opus, adică Racul (Cancerul), tot cu decada Ulmului. Limbajul este liber; cu cât este mai liber, cu atât normele gramaticale vor fi descoperite prin necesitate și nu prin impunere.

Deci până aici putem spune că aceste trei dimensiuni -

Sinceritatea, Rugăciunea, Comunicarea - sunt şi formează triada spirituală prin care astfel vă detaşaţi, vă exprimaţi în propriul vostru EU-superior. Fiindcă scopul Jurnalului nu este doar o manifestare particulară, exotică, ci pur şi simplu un instrument care vă determină. În general, Jurnalul este primul pas spre meditaţie, dar până acolo mai avem, fiindcă pentru meditaţie trebuie să ne obişnuim cu manipularea imaginilor mentale. Vom discuta cum, prin Jurnal, trecem de la gândire la meditaţie, între aceşti doi termeni fiind o distanţă incomensurabilă, nu se pot confunda. Mulţi se lamentează de faptul că nu pot scrie zilnic. Jurnalul nu înseamnă obligaţia de a scrie în fiecare zi. Sunt zile bune şi altele mai puţin bune. Aparent, Jurnalul pare ceva simplu, uşor, dar în realitate după un timp mulţi cedează în faţa actului său.

Despre ce este vorba? Mulţi pleacă la drum cu dorinţa, pasiunea, nu şi cu efortul de a determina o dimensiune clară a vieţii. Aceştia consumă pe parcursul câtorva luni un bagaj de cunoştinţe, de trăiri, după care se trezesc în faţa unei oglinzi goale, o senzaţie neplăcută, rece, distantă; desigur că în asemenea condiţii apare o senzaţie de imposibilitate. A nu face efortul necesar înseamnă să trăieşti din ceva care s-a acumulat aparent, înseamnă a te goli de un sens vital - spiritual. Această golire mai apare şi-n urma actului de popularizare, de a-şi anunţa această faptă nemaipomenita.

În metafizică prima Lege este discreţia acestor acte, fiindcă, aşa cum am văzut, subconştientul şi mai ales evenimentele spirituale nu pot fi dinamizate dacă energia lor se disipează în alte subconştiente. Citirea paginilor de Jurnal ca pe ceva interesant este alt lucru nepermis, atunci nu mai are statut de Jurnal, dispare intimitatea şi liniştea spirituală. În urma acestor lucruri nu trebuie să înţelegem că Jurnalul în particular şi aspectele metafizice în general sunt acoperite de o vrajă, de ceva ocult, nici pe departe. Ne-am obişnuit în viaţă să vorbim, să comunicăm vrute şi nevrute, numai pentru a umple un gol din existenţă. De aici provine această - putem spune - indisciplină a spiritului nostru; el se simte împrăştiat, atacat, surprins, diseminat, în aceste condiţii nu mai există libertatea. Fiindcă aici descoperim o dimensiune a Libertăţii.

Acesta este în primul rând un act de creaţie, de intimitate, în realitate ceea ce simţim şi vedem prin libertate trebuie să fie numai produsele ei.

Nu există libertate ca spectacol, ca vorbărie, de aceea o imagine frumoasă a sălii parlamentului ar fi atunci când aceşti parlamentari ar medita, ar sta într-o atitudine aparentă de tăcere, atunci vibraţiile lor ar creşte, ar putea interveni entităţile protectoare care vor sprijini realizarea şi rezolvarea problemelor; desigur, este o imagine ciudată şi nemaipomenită pentru actualitatea noastră, dar de altfel în majoritatea parlamentelor fără ceartă nu se poate, fiindcă în realitate nici cu cearta nu se poate rezolva ceva, ci dimpotrivă.

Jurnalul nostru este un sfat înţelept, sinceritatea şi meditaţia se manifestă într-un act spiritual. Aşa cum nu avem voie să judecăm pe nimeni, în Jurnal avem dreptul să ne judecăm. Unii dintre voi aţi citit cum după detaşarea de corpul fizic, în aşa-zisul act al morţii, corpul astral are un moment de trecere în revistă a evenimentelor vieţii sale terestre de la momentul detaşării până la încarnare, atunci când se face joncţiunea cu viaţa anterioară, şi astfel se obţine continuitatea vieţii. Dar acest moment nu trebuie aşteptat la un asemenea nivel. Jurnalul este, tot aşa, o Sală a Amintirilor care se manifestă în fiecare zi; în general înainte să ne culcăm, când desigur este ceva asemănător cu detaşarea de corpul fizic, ne propunem pentru a doua zi, sau a doua viaţă, să ne corectăm, să ne determinăm alte elemente, exact ce se produce la nivel cosmic.

Dar să vedem şi o altă dimensiune originală. În timp ce vorbim sau citim spunem multe fiindcă este uşor să producem aceste vorbe sau să citim.

Momentul scrisului este în general mai lent, deci scrisul atenuează acea mişcare care duce la cantitate diminuând calitatea, un alt sens; acolo unde este cantitate nu există responsabilitate. De aici putem astfel deduce foarte uşor că în timpul vorbirii suntem iresponsabili, fiindcă ne bazăm pe faptul că vorbele zboară. O altă caracteristică pe care ne-o demonstrează Jurnalul este spaţiul. Oricine care scrie un articol, chiar şi un roman, este determinat de un anumit număr de pagini, care automat se reflectă în libertatea sa de exprimare, diminuând dimensiunea informaţionala. De multe ori, după terminarea unei lucrări scrise, articol, rămânem cu senzaţia că mai avem ceva de spus. În fine, acest lucru este eliberat de actul Jurnalului. Jurnalul poate fi definit ca un spaţiu infinit, în care şi timpul are aceeaşi constantă. De aici suntem liberi

să descoperim, să creăm.

Despre tematică, aşa cum am mai spus, aceasta este diversă, dar odată aplecaţi asupra unei idei, aceasta se transformă în faţa noastră, o putem urmări cum ajunge la un rezultat, dar se poate merge a doua zi sau a treia zi mult mai departe, sau după un timp ideea revine cu alte elemente care ne vor duce mai departe; şi acest aspect poate fi în orice problemă, mai ales în analiza unui prieten, în Jurnal constatăm lucruri pe care în timpul obisnuit nu le putem detaşa. Aici putem spune că atunci când scriem uşor despre un prieten acesta este şi în realitate la fel, astfel constatăm cum la alte personaje scriem dificil, încercăm să-l depistăm, este ceva în neregulă; aşa este şi în realitate. Fiindcă în momentul când scriem despre cineva, avem deja în mental imaginea sa, tabloul, fotografia, acest lucru înseamnă că am intrat pe lungimea sa de undă şi fără să vrem depistăm lucruri pe care el le poate ascunde. Desigur, nu este vorba de un act ilegal, fiindcă legile universale nu ne-o vor permite decât în limita bunului simţ, şi numai în ceea ce ne priveşte să aflăm ce trebuie.

Şi să nu uităm, acest Jurnal nu este un loc, un spaţiu unde să ne lamentăm, unde să practicăm tratarea politică, să-i judecăm pe ceilalţi, căci în acest moment nu mai este Jurnal, ci pur şi simplu antijurnal. În Jurnal învăţăm să vorbim fără să folosim sugestiile negative, descoperim optimismul, încrederea şi personalitatea, toate acestea într-o continuă creştere, aceasta este nelimitată. Fiindcă factorul de Rugăciune se manifestă numai printr-un sens pozitiv şi desigur, să spunem câteva cuvinte mai concrete despre fenomenul rugăciunii, cu toate că este departe de rugăciunea propriu-zisă. În timpul când scriem Jurnalul spunem ce ne lipseşte, ce am dori, acest lucru înseamnă a deschide un cerc, cererea noastră nu este persuasivă şi forţată, este numai un simplu act în virtutea scrisului, dar tocmai acest aspect al liniştii, al intimităţii impresionează Subconştientul care va lucra în această direcţie, realizând mai devreme sau mai târziu dorinţa, cererea, rezolvarea.

Peste un an vom mai reveni la tema Jurnalului când vom putea vorbi de aspectele sale esoterice, dar până atunci trebuie să ne obişnuim cu elementele sale primordiale. Fiindcă constatăm un lucru curios. Toată lumea ştie să scrie, dar

putem spune că nimeni nu scrie. Atunci ce rost are să ne pierdem timpul atâția ani la şcoală cu învățarea unui lucru pe care nimeni nu-l foloseşte? Desigur într-un sens ironic ajungem la această constatare. De altfel nici scriitorii care folosesc într-un sens egoist, privat, caracteristic, actul scrisului nu ajung la intimitate şi adevăr, şi folosind la propriu, putem spune chiar că exploatează sugestia negativă, astfel că majoritatea romanelor, poeziilor, pieselor de teatru au un gust amar, subconştientul se simte derutat, determinat spre zona închisă, întunecată a vieții, şi de aici şi decăderea actuală a cărților, acum când deschiderea se manifestă către adevăr, spre lumina spirituală; de altfel, putem vedea acest aspect în textele religioase care ascund adevărul sub diferite dogme, metafore, alegorii, alegându-se imaginile cele mai hidoase şi neaşteptat de nespirituale.

Aşa cum încheiam lecția despre Femeie, scriitorii, muzicienii trebuie să apeleze la sensul pozitiv, plastic, constructiv al cuvântului, aşa revenim şi acum, problema este dramatică; cărțile, în această libertate de azi, propagă crima şi hoția, ura şi disprețul, pare un atac final al Fiilor Întunericului. Tocmai de aceea trebuie să fim extrem de atenți pentru a nu citi asemenea lucruri. Situația nu este mai frumoasă nici în ziarele şi revistele aşa-zise libere, se întrec care mai de care să folosească imagini de groază, vezi Doamne, ei spun adevărul, dar a vorbi de sărăcie, foamete, boli, tragedii nu are nimic adevărat cât dimpotrivă, ajunge să demoralizeze, să disprețuiască actul de cunoaştere. Dar să nu ne îndepărtăm de tema noastră.

Jurnalul este acest lucru în care fiecare are posibilitatea să scrie, fiindcă fiecare a învățat să scrie, şi mai ales el este în primul rând un laborator spiritual în care nu se solicită elocință, studii filologice, o memorie savantă, cât din contră, multă libertate în exprimare, fără să te referi la drama vieții cât mai ales la frumusetea ei. Prin Jurnal ne desconspirăm angoasele, stresurile, temerile, revenim la linia de plutire de la care, încetul cu încetul, ne detaşăm de planul fizic. Desigur, nu în sensul că vom fi cu picioarele în nori. Suntem şi devenim permanent mult mai conştienți, spiritul este detaşat de grijile mărunte şi particulare care în realitate sunt atât de efemere, putem discuta mult mai responsabili, având o notă de cumințenie şi înțelepciune. Fiindcă orice om are dezvoltată

dorința de comunicare, dar aceasta nu se poate realiza când şi ceilalți doresc acelasi lucru, astfel că întâlnim cercuri unde o entitate acoperă, tutelează masa, întâlnirea; desigur, trebuie să spună multe pentru a menține atenția asupra sa, dar acest lucru însemnând şi multe prostii, desigur scopul scuză mijloacele... care?

Jurnalul vehiculează atmosfera dintre conştient şi subconştient, acest lucru înseamnă că dezvoltă corpul mental superior, mai concret urcăm de la Swadischtana spre Manipura şi cu timpul atingem şi zona lubirii şi Frăției Universale, când drumul mai departe este deja deschis.

Mai concret: fiindcă în majoritatea proceselor noastre de orice natură, noi uităm de acțiunea mentală, facem atâtea lucruri mecanic, până şi luarea unui medicament, în aceste condiții acțiunea fiind sterilă, fiindcă mentalul acționează determinând eficacitatea şi randamentul. Astfel, Jurnalul dezvoltând dinamica mentală, suntem mai atenți cu toate aceste evenimente şi procese, redescoperindu-le dimensiunea reală. Fiindcă nu trebuie să neglijăm factorul de divinitate din noi. Desigur, ne putem comporta ca nişte bioroboti, dar consecințele sunt catastrofale, de altfel vedem în jur cum din ce în ce mai mulți se comportă în acest sens, nemaiînțelegând nimic din viață, fiindcă au diminuat acțiunea vieții până într-atât încât se manifestă steril, artificial, nemaiînțelegând nimic din alimentație, din sex, din dorința de cunoaştere, şi toate acestea accentuează într-un ritm mereu mai rapid factorul de îmbătrânire. Fiindcă viața înseamnă dinamică, şi mai ales dinamică mentaă. A termina o facultate, mulți o iau la propriu şi astfel constată fără să vrea că au terminat şi cu viața, devenind serioşi, sobri, din ce în ce mai nervoşi, dezechilibrati, nemaiavând răbdare cu ceilalți, nici cu ei, consideră că este un act demn, în realitate fără umor şi joacă; viața este deja fosilă, se autoconservă până ce bagajul de energie vitală este secătuit printr-o viață sexuală în care nu se manifestă nici o urmă mentală, totul reducându-se la un act senzorial şi catastrofal, fiindcă sexul poate aduce energia cosmică dacă ştim să-l folosim, dar poate tot aşa să fie un factor, un canal prin care se scurge această energie, în concluzie femeia poate da viața, dar o şi poate lua. Dar despre aceste aspecte într-o lecție viitoare.

Jurnalul este un martor permanent, un prieten spiritual

care ne însoţeşte în orice acţiune, aducând un permanent factor de evoluţie, dinamizare şi mai ales actualizare.

În ultima vreme mi-a fost dat să aud câteva voci care se pronunţau împotriva Jurnalului. Sunt surprins, în urma discuţiilor am putut constata că au tratat actul Jurnalului în sensul clasic, cu sugestii negative, critica vieţii, societăţii, de aici o permanentă secătuire a sincerităţii, optimismului, o cădere care le-a relevat că Jurnalul este un factor distructiv. Este firesc. A folosi un instrument divin are desigur două sensuri diametral opuse. Tocmai de aceea, în această lecţie descoperim cele mai multe date posibile despre Jurnal, fiindcă vă asigur că nimeni nu şi-a permis să scrie despre Jurnal pentru a explica dimensiunea sa, şi mai ales, câţi scriu un Jurnal? Acest act este atât de rar încât nici nu se vorbeşte despre acest gen, cum nu se vorbeşte nici despre genul aforistic. Fiindcă acestea sunt dincolo de obişnuit, de firesc, oamenii vor lucruri cât mai uşoare, gratuite, spectaculoase în care distractivul de prost gust să fie în direcţia ignorării adevărului şi sincerităţii. Un motiv în plus să descoperim actul ironic că la şcoală pierdem atâta timp cu învăţatul scrisului.

De altfel Jurnalul, la Elta-Universitate este un criteriu de selecţie după care trebuie să avem cel puţin un volum pe an, în cei 4-7 ani cât durează cursurile noastre trebuie să obţinem fiecare detaşarea, fiecare să-şi descopere gurul său prin descoperirea supra-eului, şi prin el şi cu el vor merge mai departe. De aceea în final nu vrem să spunem că ceea ce am scris aici referitor la Jurnal trebuie tratat ca tabu, ci fiecare trebuie să-şi adapteze aceste date, să le particularizeze. Ceea ce am redat aici sunt numai liniile principale, generale.

Spre surpriza mea, văd, aud deja gândurile şi constat o întrebare la care nu mă aşteptam. Cum scriu femeile? Desigur în ce sens, sau cu ce elemente particulare se manifestă. Într-adevăr, intimitatea şi sinceritatea feminină este cu totul alta decât cea masculină. Dar putem spune că, ridicându-ne în spiritualitate, dispar asemenea parametri care corespund planului fizic.

Se pot spune multe despre Jurnal, dar trebuie ca fiecare să le descopere, nu trebuie să fixăm aici aceste elemente, cum ar fi faptul că trebuie să folosiţi cât mai multă imaginaţie, trebuie să daţi alte nume prietenilor, locurilor, şi faptul că

trebuie să puneți data şi o dată pe an şi anul, că fiecare pagină trebuie numerotată, că Jurnalul nu trebuie lăsat într-un loc expus curiozității celorlalți. Cu timpul, Jurnalul nici nu trebuie atins de o mână străină fiindcă toata încărcătura sa magnetică se pierde, odată cu ea şi sinceritatea şi puterea de creație; desigur, Jurnalul fiind în zona de aură a entității, se încarcă extrem de mult cu energia eului, fiindcă, fiind un act spiritual, acțiunea de încărcare devine deosebită. Da, devine un talisman deosebit, astfel el vă va apăra, corecta, susține şi nu de multe ori vă va însănătoşi, dar despre aceste aspecte vom discuta anul viitor când deja ați acumulat destulă experiență, când vom descoperi aspecte fantastice ale sale.

În încheiere vă doresc mult succes, luați lucrurile aşa cum sunt, fiindcă odată luate ştiți ce aveți de făcut. În personajul Jurnalului veți contacta universul încetul cu încetul, veți descoperi prietenii adevărați şi mulți dintre voi, care aveți părinții dincolo, veți avea surpriza să constatați că prin Jurnal vă spun atâtea lucruri. Prin Jurnal deveniți mai sensibili şi mai liberi, mai buni şi mai iubitori, altruişti, şi evoluția devine din ce în ce mai dinamică.

În triada noastră, informație - alimentație - sex, Jurnalul dezvoltă factorul de informație, precum şi aceste corespondențe, dar acestea se referă la toți membrii Eltei, de aceea prin Jurnal veți obține particularizarea, actul intim de detaşare, de eu-suprem. Cu răbdare şi linişte veți face cei mai mari paşi în evoluție, astfel că în acest ciclu de încarnare veți putea obține eliberarea de planul fizic, desigur într-un sens ce-l vom discuta altă dată, dar în general putem spune că planul fizic nu ne va mai fi străin, ci dimpotrivă, vom reveni aici cu entități deosebite pentru a-i ajuta pe cei întârziați, pentru a determina Pacea şi Iubirea între ei. Exact asemenea entități vă ajută acum să vă aplecați asupra acestei ferestre universale care este Jurnalul Metafizic.

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 10

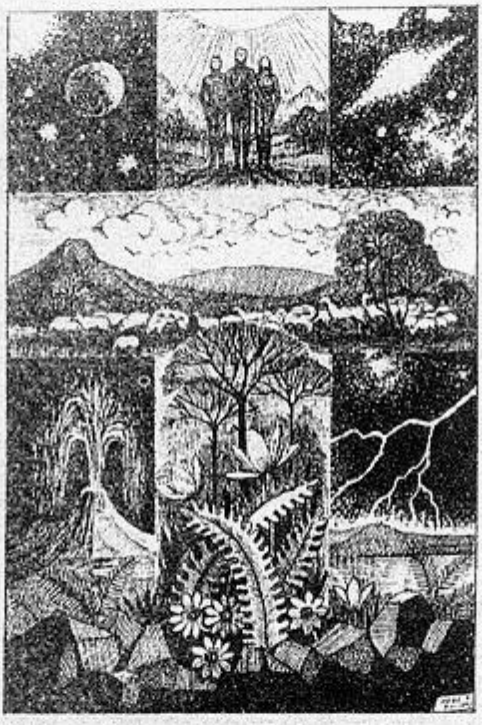

APOCALIPSA

De la bun început trebuie să atragem atenția că nu vom realiza un text în favoarea credincioşilor, dar nici în cea a ateilor, de altfel nefiind nici o deosebire între unii şi ceilalți.

"Apocalipsa" este un termen grecesc care înseamnă mărturisire sau revelație. Aici ne vom referi la Apocalipsă în sensul Metafizic, cum de altfel ne vom ajuta şi de textul minunat realizat într-un curs de 12 conferințe ale lui Rudolf

Steiner. De altfel problema Apocaliptică se manifestă şi în Cosmogonia Rozicruciană; dar în general, pentru a scăpa de atâtea adrese şi nume, trebuie să recunoaştem şi să acceptăm aspectul normal şi firesc al unui moment când se trage o linie, o concluzie, rezultată în urma unor epoci de evoluţie ale omului în Univers.

Nu putem nega că prietenii noştri din astral care tutelează programul Elta ne vor sprijini în acest text, de altfel deosebit de complex şi problematic, ocazie cu care le mulţumim.

Este un moment dramatic, plin de tensiune spirituală în sensul cunoaşterii, şi mai bine-zis al recunoaşterii. Când, din când în când, pe drum, te mai aşezi pe marginea lui şi priveşti în urmă reluând amintiri şi evenimente, şi când cu gândul ajungi unde eşti, aluneci uşor spre tărâmul orizontului care este mereu la aceeaşi distanţă. Luând în mare, cât putem cuprinde cu imaginaţia, putem spune că suntem la jumătatea drumului în această evoluţie a Universului Spiritual. Avem în urma noastră tot atâtea miliarde de ani cât avem şi în faţă. Noţiunea timpului aici trebuie luată în contextul obişnuit; în metafizică nu avem asemenea noţiuni, ne folosim de ele ca de o imagine, alegorie...

Până aici, la jumătatea drumului, am avut un progres ciudat, am trăit o aşa-zisă Revoluţie, aici în sensul exact al cuvântului, adică o involuţie. Dar despre ce este vorba? Amintim mereu aici că fiecare dintre noi, aceste entităţi, are scânteia divină în el, care este în mod particular sufletul şi-n cel general spiritul.

La începutul începutului am fost numai spirit, nu aveam aceste corpuri: fizic, psihic şi spiritual. Deşi pentru formarea lor a trebuit o aşa-zisă involuţie, timp în care ne-am construit asemenea vehicule, acum putem spune că am ajuns la ultimul corp, respectiv cel fizic, sau - cum se mai spune - la cristalizare, moment care corespunde şi cu interiorizarea spiritului, când nu mai suntem conduşi din afară. De altfel, prin venirea lui Isus, acesta a determinat eliberarea, fiecare este un EU, fiecare îşi duce crucea mai bine sau mai cum poate, desigur în raport de cât va putea iubi.

Aici nu intrăm în amănunte care sunt deosebit de multe şi neobişnuite pentru marea majoritate (vă punem la dispoziţie Apocalipsa lui Ioan tratată de Rudolf Steiner), dar vom încerca să demitizăm termenul pentru a-l folosi în mod clar şi dinamic.

Orice eveniment, de la cel Cosmic la cel individual, se manifestă prin 7 etape, cicluri, ritmuri, cum vreți să le spuneți. Dar fiecare element din acestea 7 se împarte în alte 7, şi tot aşa în alte 7; dar tot aşa, fiecare element din oricare din acestea 7 se manifestă prin 3 dimensiuni, respectiv prin triada atât de obişnuită. Această triadă vă va deveni familiară pe măsură ce vom înainta în structurile metafizice. Cum s-ar spune, nu-i de ajuns dimensiunea, cât manifestarea ei.

Planeta Pământ sau Geea, sau cum vreți să-i spuneți, este o entitate tot ca şi noi, şi ea are nouă corpuri, o viață tot atât de tulburătoare, tot atâta lubire şi Suferință; pe ea ne-am dezvoltat şi pe ea trebuie să ne continuăm jumătate din acest drum al Evoluției Universale.

Această entitate planetară a trecut deja prin câteva cicluri: cum ar fi cel Saturnian, Solar, Lunar şi acum ciclul Terestru... Va urma ciclul Jupiterian, Venusian şi cel Vulcanic, când putem spune că vom fi ca la începutul începuturilor, dar cu o altă înfățişare, când ne vom detaşa printr-un EU cosmic, când putem forma la rândul nostru planete şi stele şi de aici constelații, alte universuri... dar deja să ne oprim aici.

Concret, Apocalipsa lui Ioan, aşa cum spune şi Rudolf Steiner, este un tratat de inițiere, o carte de dezvăluire a adevărului Universal, n-are nimic din grozăviile descrise în textul final al Noului Testament. De aici mulți credincioşi, neînțelegând sensul metaforelor, al imaginilor, au cam luat-o la razna de teamă şi groază, fiind sprijiniți de preoții care au accentuat această situație aducând-o până la aberație.

Orice manifestare a noastră, bună sau rea, este a spiritului, deci sunt spirite bune şi rele, sau entități, sau ființe - încercați să vă obişnuiți cu libertatea termenilor, forma nu constituie în metafizică decât un mod, sau unul din modurile de exprimare, esența este aceeaşi.

Totul este o manifestare a spiritului. Doar la nivelul la care a ajuns OMUL, el se poate detaşa de aşa-zisul spirit de grup. Acesta, aşa cum spune şi termenul folosit aici, este un singur spirit care se ocupă de un grup, situație care se manifestă la animale, acestea neavând spiritul interiorizat, ci în exterior, de unde sunt coordonate. De aceea albinele construiesc hexagoanele fagurilor cu o precizie pe care oamenii de ştiință materialişti n-au putut-o înțelege. Tot aşa şi castorii construiesc cele mai perfecte diguri, iar păsările

parcurg mii de kilometri fără busolă. Fiindcă în toate aceste cazuri, spiritul - şi aici este vorba de entităţi superioare, pe o treaptă mai înaltă decât omul - coordonează şi are grijă de fraţii noştri care au rămas în epocile anterioare, când trebuiau să evolueze.

Trecerea de la un ciclu la altul se manifestă printr-o transmutare a entităţilor, dar de fiecare dată rămân aşa-zise entităţi întârziate, care, cu timpul, au format această constelaţie de fiinţe, aparent superioare şi inferioare. În perioada Jupiteriană, oamenii vor lua locul Îngerilor care acum se ocupă de noi, o parte din animale vor face pasul spre aşa-zisa umanizare; de exemplu, animalele domestice sunt la un pas de existenţa noastră, şi mai concret câinii, care se află într-o situaţie privilegiată.

Dar despre ce este vorba în esenţă? Spiritul, manifestarea lui, se află în zona chakrei Adschna, deci în locul dintre sprâncene, deasupra nasului. Noi avem trei corpuri fizice: fizic, etheric şi astral, urmând alte trei corpuri psihice, şi alte trei spirituale. Toate au aceste puncte ale Adschnei, dar în realitate, în planul acestui program de evoluţie ele nu sunt simetrizate. Mai ales al animalelor se află complet exteriorizat, în special la cele aşa-zise sălbatice. Astfel, capul astral al calului se află cam la un metru depărtare de cel fizic, de aceea calul se sperie când îi atingem capul fizic, fiindcă el sesizează o diferenţă pe care nu o poate înţelege simţind atingerea în capul astral, care, cum am spus, se află în alt loc, pe care noi nu-l vedem. Deci nici noi nu stăm prea bine cu vederea în planul astral, ne păcălim reciproc sau ne derutăm...

În fine, la oameni aceste corpuri tind spre simetrizare; desigur, dacă acest lucru s-ar obţine şi la animale, calul sau câinele ar putea să scrie sau să citească la fel de firesc ca şi noi. Dar nu este nici o grabă, experienţele prin dresură tind să realizeze cât de cât o simetrizare a acestor corpuri...

Deci, în momentul când omul obţine această simetrizare, spiritul este ca şi interiorizat, nu mai este undeva aiurea. Dar constatăm că nu toţi oamenii sunt în situaţia aceasta, să-i spunem privilegiată. Am amintit de spiritul grup; acesta se manifestă la om prin spiritul de trib, clan, popor, şi într-un mod mai concret prin noţiunea de familie, când Tatăl apare ca şi Tatăl-Ceresc. Desigur, este o simplă aluzie, dar de multe ori în vechile civilizaţii şi chiar şi astăzi la unele popoare se mai

întâlneşte noţiunea de tată, de părinte, nu în sensul de tată fizic ci de spiritul grup care are grijă, tutelează, protejează un grup, o mulţime, care în realitate, în urma acestui complex de împrejurări, constatăm că sunt cu toţii la fel, deci nu apare sensul de personalitate, de EU. Epoca comunistă a fost o întoarcere la această dimensiune, când cultul personalităţii consta în depersonalizarea oricărei entităţi ajunse la conştiinţa de sine. Desigur, mulţi au acceptat comunismul tocmai prin această latură. Unii aşa-zişi comunişti naturali nu se puteau şi nici acum nu se pot desfăşura în societate fără să fie controlaţi, supravegheaţi, astfel ei fiind debusolaţi, cum, de altfel, se poate vedea prin lipsa de iniţiativă, de coordonare, de a şti ce au de făcut, aşteptând mereu ceva din afară. Desigur, evoluţia nu poate fi oprită de experienţele sociale. Naţionalismul este tocmai o asemenea manifestare a spiritului grup, dar în urma evoluţiei nu mai este necesară o asemenea stare de lucruri. Tocmai de aceea naţionalismul acum este distructiv, rapace.

Putem vedea cum, în cursul evoluţiei, un singur popor nu a vrut să continue linia evoluţiei, acesta fiind poporul evreu. Desigur, aici nu ne referim la aspectele politice. Acum câteva mii de ani, majoritatea popoarelor aveau un Zeu, un Suflet-grup, o entitate cosmică care se ocupa de evoluţia grupării respective. Majoritatea popoarelor au evoluat în sensul că fiecare individ şi-a dat seama de sinele său, de EU, detaşându-se de experienţa grupului, acesta fiind un act de evoluţie. Numai că evreii n-au cedat evoluţiei, cu toate încercările Elohimilor şi ale lui Iehova de a-i face să evolueze. Au avut cele mai grele încercări numai pentru a se manifesta în sens progresiv, dar încăpăţânarea şi tradiţia poporului evreu a fost mai puternică. După cum putem vedea aici, aceste entităţi nu au puterea absolută, fiindcă nici nu au voie să o folosească. Şi totuşi există situaţii excepţionale, când este pusă în pericol însăşi evoluţia cosmică a omului, şi aceasta impune să se folosească situaţii dramatice. În primul război mondial, cât şi în cel de-al doilea, popoarele Europei se cristalizaseră deja în mari familii, cu tendinţe din ce în ce mai naţionaliste, de decădere ştiinţifică şi spirituală. Aceste războaie europene au dizlocat această situaţie fărâmiţând aceste familii, care deveneau popoare, la rândul lor, dacă evoluau nestingherite. Într-o astfel de stare de lucruri n-ar fi fost posibil ca omul să se detaşeze ca entitate, ca Eu, ca

personalitate. Ar fi tutelat numai câțiva indivizi care n-aveau nici un interes ca fiecare să devină personalitate. Pentru noi, metafizicienii, sensul de război - care pentru materialişti este asociat cu moartea, deci cu ceva distructiv, cu toate că aceştia nu vor să recunoască că existența materială duce la decădere şi, astfel, tot la bestialitate şi sclavie - nu are înțelesul tragic, de altfel tot mai mulți înțeleg că nu există moarte. Desigur, spectacolul este oribil, dar câți dintre noi care avem copii, când ne supără, nu le aplicăm un adevărat război prin bătaie? Încercați şi faceți o asemenea paralelă; desigur, dimensiunea la scară mondială schimbă întrucâtva scenariul.

În urma unei asemenea evoluții, acum suntem în faza de Frăție Universală, sau cel puțin trebuie să o realizăm. Planeta devine satul planetar, când fiecare entitate este de sine stătătoare, când nimeni n-are nici o putere asupra celuilalt. Nu trebuie să ne aşteptăm că Frăția Universală va aduce pace şi bucurie, mulți fiind atât de întârziați încât sunt împotriva propriei lor evoluții. Câți înțeleg că evoluția calculatoarelor nu este împotriva omului?

Desigur, un microprocesor poate înlocui un om, şi deja acum s-a ajuns să funcționeze peste un miliard de asemenea dispozitive, desigur nu în sensul înlocuirii şi lăsării pe drumuri a omului, a muncitorului; acesta trebuie eliberat de sclavajul celor opt ore de lagăr, de fixitate şi repetiție, în asemenea condiții omul neputând evolua. Dar desigur este vorba de un atribut al omului, de "muncitori", cu tot palmaresul de dogme marxiste şi religioase. Omul obişnuit este o ființă foarte stabilă, care tinde spre un echilibru prin tradiție şi obişnuință şi care ar fi în stare, dacă n-ar muri, să se ducă la acelaşi serviciu milioane şi milioane de ani, el sau ei neînțelegând că se află într-un plan fizic, iluzoriu, confundându-l pe acesta şi realitatea exterioară cu realitatea absolută. Prin aceasta el îşi autodistruge tendința de a fi liber, fericit şi în stare să ajungă la dimensiunile sale cosmice.

Dar n-am terminat ideea cu calculatoarele. Aceste calculatoare, după cum mulți ați observat, sunt dispozitive auxiliare maşinilor unelte. Acum vom descrie o imagine, pentru noi azi deosebit de utopică. Este vorba de experiența japoneză în care sute de mii de muncitori au fost înlocuiți de aceste automate, de aceste uzine complet automatizate, firmele respective având grijă ca cea mai mare parte dintre cei scoşi

din producție să-şi continue studiile, să evolueze. Desigur, nu toți sunt în stare de aşa ceva, dar cu timpul vor fi mai mulți. Pentru aceştia maşinile vor produce hrana, îmbrăcămintea şi jucăriile necesare.

Cum, omul să nu muncească!? Vă veți întreba surprinşi şi totodată uimiți, într-atât sunteți de inoculați cu o imagine falsă despre realitățile vieții. De la bun început trebuie să acceptăm realitatea de sub nasul nostru. Animalele nu muncesc, de ce tocmai omul să fie pus într-o asemenea situație? Sunt sute de miliarde de animale şi n-au întreprinderi, şosele, spitale şi aşa mai departe, şi totuşi acestea nu suferă, nu ajung să facă războaie şi alte asemenea minuni distructive. Aşa cum am mai spus, ele sunt ajutate de un spirit exterior, aşa-zisul spirit-grup, care le asigură toate cele necesare vieții, şi trebuie să recunoaştem că o face într-o armonie universală.

OMUL, când încă era tutelat de spiritul-grup, nu muncea, găsea cele necesare direct în natură, numai că în cazul ăsta trebuia să evolueze. Desigur, a trecut şi prin experiența nefastă a muncii, - spunem nefastă pentru că a o continua o face de fapt nefastă. În fine, aceste maşini controlate de maşini cibernetice vor asigura materiile prime, hrana, îmbrăcămintea, fiindcă trebuie să recunoaştem că, pentru un întârziat, televizorul nu are nici un aspect informațional, ci unul distractiv. Desigur, vedem aici o utopie fiindcă deja trăim o altă utopie.

Condițiile pentru evoluare vor fi din ce în ce mai bune, cum e şi prezența Universității ELTA, când, în urma celor 4 - 7 ani de studii, mulți dintre voi vor ajunge la folosirea forței mentale (de altfel, în minunatul film "Războiul stelelor" se spune atât de clar: "Forța" e cu tine). Noi, aici, învățăm să învățăm, să depăşim această etapă de involuție în care ne-am construit aceste corpuri, şi vom putea merge în orice mediu şi acolo să folosim corpul respectiv; din materia universală, etericul, vom putea materializa orice lucru, şi deci nu vom mai avea nevoie de dispozitive, maşini sau instrumente fizice. Multora vi se va părea că am cam luat-o razna în această lecție, dar cei ce au imaginație şi chemare vor intui că ceea ce spunem este purul adevăr. Am mai amintit într-una din lecții despre materializare, dând un exemplu banal, despre dispozitivul de materializare care este radioul. Procesul în sine al materializării este simplu, numai că nu este accesibil

în orice moment şi în orice condiţii. Pentru aceasta trebuie să învăţăm să învăţăm, Credinţa, Informaţia, readucerea aminte a legilor universale, mai trebuie să învăţăm să învăţăm să iubim - desigur nu este vorba de aspectul senzorial - şi tot aşa mai trebuie să învăţăm să învăţăm ce este creaţia, aceasta va înlocui aşa-zisa producţie. Deci avem în final de pus la punct o ultimă triadă: CREDINŢĂ, IUBIRE, CREAŢIE, acum fiind doar la prima. Deci prima triadă: INFORMAŢIE, ALIMENTAŢIE şi SEX formează baza viitoarelor triade. Acestea ne vor conduce pas cu pas spre dezvoltarea forţelor latente din noi.

Dar ce rost are acest titlu de Apocalipsă? Aşa cum am amintit, cei care vor să cunoască într-un mod detaliat acest lucru pot solicita tratatul amintit mai înainte, care face parte din manualele primului an al universităţii. Aici ne-am axat numai pe sensul de mărturisire, de revelaţie. De altfel, mulţi dintre voi aţi trecut prin câteva şocuri amintindu-vă despre faptul că munca nu are nici o implicaţie în evoluţia noastră, despre faptul că familia şi poporul sunt lucruri depăşite, şi acum suntem în faza când fiecare e personificat, e conştient de realitatea sa şi nu mai depinde de un tată sau de un ministru, de un profesor, preot sau medic. OMUL, în faza actuală, a devenit o instituţie, deci nu mai are nevoie de alte instituţii care şi-au trăit experienţa la vremea respectivă. Acum omul este în stare de orice stare, şi cu cât va fi mai optimist, mai altruist, iubitor, răbdător, va determina în el aceste forţe mentale care îi vor asigura continuitatea existenţei, când el va putea evita metoda biologică de reîncarnare şi femeia va fi scutită de spectacolul, uneori deosebit de dureros, dacă nu tragic, al aşa-zisei naşteri.

Omul îşi va controla destinul, va sta aici cât timp îi va fi necesar să înveţe ce are de învăţat. Va reface natura, scutindo de spectacolul mizerabil al uzinelor şi al pădurilor tăiate de autostrăzi, de zgomotul asurzitor al avioanelor cu reacţie; râurile vor deveni iar limpezi, iar cel ce se va îmbolnăvi va fi mai întâi amendat fiindcă şi-a bătut joc de vehicolul terestru, şi apoi ajutat să se însănătoşească. Desigur, vom avea zone cum sunt şi azi, de locuri unde mulţi întârziaţi îşi vor duce viaţa în libertatea naturii, unde vor avea condiţii de trai, habitatul necesar evoluţiei asigurat de dispozitive automate. Omul adevărat va descoperi că are mult de lucru, nu va sta la soare să piardă timpul cu amintiri şi speranţe, el va reveni la

actul său de creație, va continua înfrumusețarea universului, va aduce pacea şi armonia acestui univers al planului fizic care acum a devenit deosebit de ostil evoluției sale. Când descriam aceste scene ale prezentului nostru altor generații, de acum câteva mii de ani, acestora li se părea o utopie. Cum să existe uzine, cum omul să se ducă în fiecare zi într-un loc, să locuiască ani şi ani într-o cameră? Aşa cum dumneavoastră vi se par acum o utopie imaginile viitorului apropiat, aşa li se părea şi lor atunci. Desigur, şi pentru unii şi pentru alții, aceste imagini sunt lucruri nebuneşti, tendința de stabilitate ducând în cele din urmă la plictiseală, la moartea universului, ceea ce nu e permis. Dacă nu vrei să evoluezi, vei fi ajutat!

În toate aceste cursuri vom determina planul de inițiere, de trezire, de întoarcere înainte. Trebuie să ne continuăm drumul, fiindcă din această fază, când nu mai suntem ajutați din exterior, trebuie să concretizăm spiritualul care este în noi. Cu răbdare şi înțelegere, vom vedea cât este de simplu şi necesar. Această Apocalipsă (mărturisire, revelație), este un moment important în primul an de curs.

În finalul acestei lecții, atragem iar atenția: citirea ei implică deja date deosebit de sensibile, mai ales interpretarea să nu se producă în voia soartei. Citiți şi lecțiile următoare, unde vă veți edifica asupra conținutului informațional. De azi înainte nu se va mai vorbi de rase şi popoare, de putere militară sau politică, de supremația bărbatului asupra femeii. Medicul, profesorul şi preotul vor fi nevoiți să înțeleagă că natura informațională este într-o situție deosebit de critică, toți trei vor trebui să împlinească Legea Adevărului; dacă nu, îşi vor încărca Karma, care îi va pune în situațiile cele mai dificile de evoluție. Considerăm că orice medic, profesor sau preot, cât de cât în stare de impulsul iubirii şi al vieții, va constata că omul nu trebuie indus în eroare şi orori de dragul banilor şi carierei. Canalele informaționale, în scurt timp, vor elibera informația, aducând realitatea ei cosmică, şi omul va afla adevărul despre realitatea sa, fiindcă preoții, medicii şi profesorii au adus această realitate umană la o dimensiune primejdioasă de decădere, absolutizând informația de efect. Ei au denigrat Astrologia, Alchimia, Medicina Mentală, Informația Spirituală - în favoarea cui? Desigur, a nimănui, fiindcă şi ei sunt alături de victimele lor. Acum Lăcaşurile Leilor s-au deschis şi nimic nu va mai putea opri Adevărul să

se manifeste. De altfel, şi situaţia socială a oamenilor devine pe zi ce trece mai tragică, nimeni, nici măcar aceşti reprezentanţi ai profesiunilor sociale, nefiind în măsură să aducă echilibrul şi pacea. Desigur, nu trebuie să uităm că avem nevoie şi de studiul materiei, dar nu în sens materialist, ca dogmă, ideologie, fizica ajutându-ne mult să înţelegem aspectele metafizice. Este un pas, o realitate simplă, dar nu în sensul să absolutizăm fizicul împotriva metafizicului. Noile generaţii care s-au încarnat din 1982 sunt cei care nu vor mai accepta informaţia falsă, când ei vor aduce suflul nou de reactualizare a valorilor universale şi nicidecum a celor sociale, care sunt efemere şi împotriva evoluţiei cosmice. Acum am ajuns la un paradox: omul este liber, dar nu şi libertatea lui...

Fiindcă omul confundă Libertatea cu ceva din afară, tocmai de aceea cursurile noastre îl vor ajuta să descopere că lumea aşa-zis interioară este absolutul, eternul, universul; cine lubeşte nu simte lubirea undeva afară, ci undeva în el, tocmai de aici constată fantastica sa forţă. Oare Omul nu trebuie să se orienteze deja spre acest drum? Urmând drumul lubirii, va ajunge la Christul din el, la Credinţa care îl va elibera de toate aceste aparenţe împotriva sa.

Omul, aşa cum este chiar şi azi, este o manifestare a spiritului, sau spuneţi-i cum vreţi, dar esenţa spirituală este mereu mai evidentă. Cei care vor face primii paşi spre realitatea absolută se vor simţi eliberaţi de boli, săracie, singurătate... şi toate acestea numai prin simplul efort de a nu mai căuta în afara lor lucrurile minunate.

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 11

SEXUL

Face parte din studiile primului an al Universității - ELTA.

Nimic nu este gratuit, nici sexul, şi tocmai el este într-o asemenea situație. Dacă despre celelalte lucruri mai bănuim sau ştim ceva, despre el nu putem spune nimic în cultura generală; desigur există studii de sexologie, analize, statistici, dar mai mult la nivel patologic; aspectele importante, totale, nu sunt luate în cercetare fiindcă nu se bănuieşte aşa ceva.

Pe de altă parte, biserica a făcut tot posibilul să fie discriminat cât se poate mai serios, mai covârşitor (mai ales pentru programul de viaţă al clerului).

Azi ne trezim că suntem nişte victime ale inconştientului, prin care încercăm să trăim la acest nivel de cunoaştere instinctivă, senzorială, la nivel de excitabilitate, aventură, întâmplare, teamă şi pasiune, erotism şi pornografie... Protagoniştii sunt bărbaţii şi femeile, mai clar din punct de vedere metafizic, este vorba numai de cele două polarităţi, plus sau minus, Yin şi Yang.

Orice corp fizic are cele două polarităţi în diverse grade, femeile mai mult Yin şi bărbaţii mai mult Yang; prin lipsa vieţii sexuale, cele două polarităţi tind să se mărească, astfel, o femeie devine prea Yin, de aici o stare de pasivitate, indiferenţă, imposibilitatea de a evolua în Armonia Universală; respectiv, bărbaţii devin violenţi, brutali, primitivi, cu lipsă totală de orizont psihic şi spiritual... Dar sunt numai o mică parte din defectele care apar, nu mai vorbim de cele fiziologice, patologice, psihice, degenerative.

Rolul important în tot acest univers sexual îl joacă Femeia, ea fiind mai aptă, mai pregătită să trăiască un astfel de nivel energetic, spiritual... Astfel, este de datoria ei să-şi ajute partenerii, dar până acolo trebuie mai întâi ca ea să cunoască totul despre ceea ce este şi cum trebuie să trăiască. De aceea, femeia care dă viaţă, tot ea poate şă o şi ia. Ceea ce este tragic, fiindcă mai mult distruge partenerii decât să le dea viaţa. N-are nici o vină; fiind ignorantă, ea preia o tradiţie, obişnuinţă, totul redus la o dimensiune formală, pasională şi, în cele din urmă, cade şi ea în haosul şi tulburările vieţii dinspre latura sexuală.

Pentru cultura occidentală n-au existat tratate despre sexologie, despre viaţa la nivelul sexului, nici acum nu se spune lucrurilor pe nume, cu toate că ajung pe mâna protagoniştilor fel şi fel de lucrări, cărţi, reviste în care se vorbeşte de aşa ceva; ca un făcut, totul pentru a determina şi mai serios haosul şi decăderea. Vom încerca aici să penetrăm această situaţie, fără să ne angajăm într-un studiu absolut, vom reveni în raport cu evoluţia voastră. Pentru început trebuie vizat sexul din punct de vedere astrologic şi, desigur, cât mai metafizic, el fiind, aşa cum spuneam mai sus, cele două polarităţi ale universului. Este prezent prin organe

specializate la nivelul corpului fizic, al vehicolului terestru, dar activitatea proprie se manifestă la nivelul corpului astral, sau, cum i se mai spune din această cauză, corpul dorinței; acolo se simt pasiunile, plăcerile, excitațiile, dragostea, atracția fizică. La nivelul vehicolului terestru nu putem spune că se produce vreun eveniment sexual, aparentul ne joacă o mare festă de această dată. Dacă ne orientăm spre vehicolul astral, cel al pasiunilor... descoperim un univers neobişnuit al experienței rezistenței. La nivelul vehicolului terestru se manifestă, în schimb, efectele pozitive sau negative, în realitatea epocii noastre mai mult cele negative, culminând cu îmbătrânirea (bătrânețea este o manifestare lentă a SIDA-ei, aceeaşi dereglare a imunologiei celulare, pierderea capacității de regenerare şi, desigur, instalarea morții...)

Vehicolul astral nu participă la asemenea dereglări, de aici continuarea pasiunii până la ultimele clipe ale vieții, în timp de boală, tristețe, dar vehicolul terestru nu mai poate manifesta realizarea, aspectele mecanice fiind reduse permanent, apare o distrofiere a posibilităților, astfel că un bătrân iubeşte mai mult decât un tânăr.

În tratatul chinez "Tao - Arta de a iubi" se spune clar că bărbatul trebuie să-şi controleze ejacularea. Ejacularea nu este ceva de la sine, obişnuit, cât total neobişnuit, produce două stări diametrale, la nivelul partenerului masculin devitalizare, şi la nivelul partenerului feminin sarcină, la primul îmbătrânirea prematură, la cel de-al doilea uzura vehicolului, vieții prin naşterile repetate, avorturi şi, desigur, creşterea necontrolată a populației, producând dezechilibre economice şi sociale.

Ejaculatul este o reacție de apărare a organismului fizic al bărbatului, tot aşa cum orgasmul femeii este tot o reacție de revenire la o tensiune normală. Să ne imaginăm un sistem electric, o rețea vastă, totul este calibrat, pus la punct pentru a suporta sarcini şi tensiuni de anumite valori electrice, de energie. Când în urma creşterii tensiunii într-un sistem acesta riscă să se distrugă prin explozii, incendii, suprasarcini care duc implicit la oprirea sa, în asemenea cazuri în toate sistemele sunt dispozitive de securitate, de protecție care pun la masă energia în plus. Acelaşi lucru se petrece şi cu partenerul masculin care se lasă atras de excitație, el fiind şi aşa destul de Yang, deci foarte dinamic, tensiunea excitației creşte peste

măsură, când se produce ejacularea sau punerea la masă, sistemul revine la o stare aparent normală, poate acest lucru în cazul unui sistem tehnic, dar în cazul unui organism uman situația este mult mai dramatică, majoritatea bărbaților ori adorm ori devin violenți; dispariția libidoului duce la lipsa tandreții, a pasiunii, și dacă, cu câteva minute mai înainte, și-ar fi dat viața pentru partenera sa, după ejaculare nu mai poate da nimic, și mai ales pe el însuși.

Răsturnarea valorilor psihice și spirituale, dar mai ales a energiei fizicului, și cum sexul se manifestă mereu la fel, această cădere ritmică, cu fiecare amor, duce la degenerare, astfel că iubitul devine un filatelist, jucător de table, sau citește romane de dragoste și polițiste, ascultă muzică banală, caută distracții mereu mai ușoare, care nu implică activitatea mentală; devine un obsedat după fotografii obscene, vocabularul devine vulgar, își pierde frumusețea, sănătatea, vitalitatea...

Nici partenera nu stă mai bine, fiind de polaritate Yin ea nu ajunge la orgasm, rămâne, cum s-ar spune, într-o situație inversă, sub presiunea, tensiunea libidoului, mai simplu - nesatisfăcută, încărcată, și, azi - mâine la fel, organismul ei suferă negativ, ajungându-se în multe cazuri ca femeile să-și provoace în mod artificial orgasmul, dar folosirea imaginației și a diverselor obiecte duce la o perturbare dramatică, prin folosirea mentalului, alienarea realității vieții, prin obiecte - la diverse infecții și dilatări ce produc accidente la nivelul țesutului. Astfel, amândoi ajung în câțiva ani la o stare jalnică, el devine politician, ea o bună casnică trăindu-și viața la bucătărie, dar în realitate, el - un simplu obiect social, ea - o ființă frigidă. Amândoi văzând viața și iubirea în dimensiuni inverse, devin moraliști în privința vieții libere, cu o tendință de bigotizare, de reducere a pasiunilor și creșterea antipasiunii.

Singura distracție și pasiune le rămâne în domeniul alimentar, dar, așa cum am văzut în lecțiile anterioare, și aici situația este haotică, denaturată, și ceea ce a reușit să distrugă prin sex, continuă printr-o alimentație nebunească, inconștientă, desigur fiind vorba numai de plăcere, de pasiuni digestive.

La nivel informațional, cultural, în urma celor două elemente, sexul și alimentația, protagoniștii noștri devin afoni, ignoranți, anticulturali, ființe care fac figurație în

existență; asta n-ar fi nimic dar fac tot posibilul să nu se manifeste în societate ştiinţele şi artele, atrăgând şi dezvoltând stiluri şi curente decadente, până la nivelul "Cântării României", sau spectacole anoste, amatoriceşti, şi mai ales prin conservarea la nivel de tradiție a stilurilor populare care, cu timpul, în urma unei asemenea experiențe de viață, devin primitive, fără conținut. Astfel, găseşti în mediile rurale grupuri de ființe care trăiesc ca şi acum mii de ani, fără nici o tendință de evoluție, fiindcă realitatea lor se află la nivelul funcțional, respectiv cel sexual şi alimentar. Biserica intervine cu preceptul că omul trebuie să se însoțească, să se unească prin sfânta căsătorie pentru a se înmulți, pentru a face copii, pur şi simplu viața lui reducându-se la ceva fără sens...

Să vedem ce se întâmplă când cunoaştem tehnologia, arta iubirii...

Bărbatul, în primul rând, trebuie să-şi tempereze Yangul, energia, virilitatea debordantă, mai ales în momentele în care apare excitația de ejaculare, după 7-10 minute partenera ajunge la orgasm, moment în care inundă câmpul lor o undă de vibrații înalte, care aduce acea satisfacție sublimă, fericire, trăirea unor clipe de vis. Dar, desigur, nu se termină, totul poate continua ore întregi, față de cele 3 -4 minute cât durează un act sexual în totală ignoranță şi cu consecințe total distructive. În situația când partenerul îşi controlează reacțiile, el devine mai apt sexual decât partenera, aceasta după 17 orgasme se simte satisfăcută, moment când apare şi la partener o uşoară epuizare psihică, spirituală, dar, în schimb, din punct de vedere fizic se simte mult mai puternic, mai deplin în capacitățile sale vitale.

Vom vedea în alte lecții despre sexologie cum continuarea şi cultivarea unei asemenea sexologii determină iluminarea, în timpul actului sexual cei doi au experiențe astrale, li se dezvoltă calitățile telepatice, claraudiția, clarvederea, magnetismul creşte atât de mult încât devin buni terapeuți prin pase magnetice, în cele din urmă prezența lor în orice mediu determină creşterea vitalității celor mai slabi. Dar aspectul, chiar şi la nivelul de început, se manifestă în direcția faptului că vârsta nu mai există, dispare starea de uzură, de îmbătrânire, de urâțire mai bine-zis, nu mai există posibilitatea de manifestare a bolilor, optimismul şi capacitățile intelectuale cresc, capacitatea de muncă la fel, şi tot aşa, virilitatea

partenerului devine tot mereu mai pozitivă, feminitatea partenerei creşte până la frumuseţea nobilă a fiinţei divine, dispare gelozia, neîncrederea, suspiciunea, nefericirea...

Desigur, prin această experienţă împreună cu cea alimentară, devine de la sine înţeles că vor urma asemenea rezultate; nu se poate ca, în cele trei dimensiuni - informaţional, alimentar, sexual, - să se facă abstracţie de una dintre ele.

Acum să discutăm de aspecte mai amănunţite. Nu se poate produce o experienţă sexuală oricând şi cu oricine. Potenţial suntem în stare de orice experienţă sexuală, dar mai mult dintr-un punct de vedere mecanic, pur fizic, ceea ce în realitate nu înseamnă că trăim deplin, aspect întâlnit la femeile care trăiesc dintr-un asemenea lucru. Trebuie să ne cunoaştem afinitatea, elementul, ne referim la cunoaşterea zodiacului chinezesc, când un element de Lemn domină pe cel de Pământ, Focul pe Metal şi aşa mai departe, dar şi la nivel de afinitate este necesară menţinerea în aria triadei respective, respectiv Maimuţa cu Şobolanul sau Dragonul; Capra cu Porcul sau Pisica... aceştia sunt parametrii generali, de bază, dar în continuare trebuie văzut din punct de vedere astrologic, caz în care putem cunoaşte relaţiile exacte ale celor doi şi mai ales aspectele dintre Martele partenerei şi Venusul partenerului, cât şi alte aspecte planetare, şi mai ales de dispunerea Semnelor celor doi. Într-o asemenea punere la punct se poate vorbi de o viaţă şi nu experienţă, de o eternitate şi nu o perioadă efemeră, situaţie când partenerii trăiesc în Planul Fizic până când se ajunge la maturitatea spirituală, când nu mai au nevoie de încarnarea în Planul Fizic; astfel se evită acest du-te - vino între astral şi Planul Fizic, se evită asemenea navetă care, în realitate, prin lipsă de cunoaştere, nu face decât ca omul, în loc să progreseze la fiecare încarnare, el să ajungă să regreseze cu fiecare experienţă în Planul Fizic. Desigur că se pune şi problema copiilor, fiindcă ei aduc împlinire şi un sens universal existenţei, dar tot aşa, prin cunoaşterea anilor zodiacali respectivi, copiii trebuie să se încarneze (nu să se nască) în aşa fel ca să existe o afinitate între ei şi părinţi şi mai ales, dacă este vorba de mai mulţi copii, aceştia trebuie să fie în afinitate între ei, deci naşterile lor trebuie să fie la o rată de patru ani între ei; altfel, în amândouă situaţiile, neafinitatea faţă de părinţi şi faţă de fraţi şi surori ar duce la o familie nearmonioasă, cu certuri,

neînțelegeri, dușmănii...

La acest nivel de cunoaștere a vieții, din punct de vedere metafizic, și în particular la viața sexuală, putem spune că dispare noțiunea de femeie și bărbat, ei devin oameni, copiii fiind semeni firești, fiindcă în 20 de ani copiii arată de vârsta părinților, dispărând astfel discrepanța dintre generații.

Într-o primă concluzie, viața nu este ceva de la sine înțeles, o stare de ceva acolo; așa cum s-a mai spus, pentru a trăi trebuie să fii foarte deștept.

Dar aici este aici, această deșteptăciune nu se poate găsi în cultura materialistă, sectară, bigotă, tradiționalistă, instinctuală...

Nu venim în Planul Fizic, pe Pământ, pentru a trăi, fiindcă trăim permanent, nu murim; se înțelege că trăim, venim pentru a învăța. Și acum trebuie să învățăm acest lucru simplu și atât de necesar, de o absolută necesitate.

Cele trei dimensiuni: informațional - spiritual, alimentar - fizic, sexual - psihic, determină triada umană, la rândul ei fiind manifestarea divină a entității.

Putem spune că, din primul an al Universității - ELTA, putem trece la o dimensiune universală a vieții, un câștig fantastic de viață, de permanență și fericire, frumusețe. Astfel, aspectul sexului clasic are la bază atracția între cele două polarități, manifestându-se prin sentiment, limba română având doi termeni - iubire sau dragoste; noi îl vom folosi numai pe cel de dragoste ca să definească raportul sexual, fiindcă termenul de iubire se poate confunda cu adjectivul cosmic, cu Christul, Divinitatea, Dumnezeu...

De aceea, așa cum s-a mai atras atenția, nu trebuie folosit cuvântul divin IUBIRE în experiența erotică, altfel determinând maximum de egoism, de decadență și cea mai mare blasfemie ce se poate arunca în spiritualitatea noastră. Sinceritatea, optimismul, încrederea, civilizația, un vocabular pașnic și bogat ne permite să ne putem manifesta comunicările fără să folosim acest cuvânt Divin. A fi deștept implică responsabilitate, dinamică, căutare, inițiativă, pasiune reală... dar toate acestea nu le putem manifesta prin civilizația materială, senzorială, prin cariere științifice sau artistice care au la bază informația formală, cantitativă, tradiționalistă. Nici cea teologică, la nivelul la care se găsește azi, nu ne poate ajuta ci din contră, ne derutează și ne pune într-o situație

contrară vieții, existenței universale.

Nu facem apologia metafizicii, dar în ea descoperim elementele şi principiile absolute ale existenței universale. Şi mai ales, după cum vedem, nu este o situație dificilă, nu se cer posturi, penitențe, ritualuri... din contră, o deschidere liberă şi detaşată de orice tradiție şi senzorialitate.

Putem vedea clar acum de ce s-au ascuns asemenea elemente şi principii. Situația în care ne aflăm nu ne mai permite sub nici o formă să ne bazăm pe materialism; el, de altfel, ne-a adus în halul în care ne găsim.

Metafizica, aşa cum s-a definit în lecția a doua, este ceva deasupra planului iluziilor, în afara senzorialității şi instinctivității, tradiției şi generalizării, şi mai ales împotriva oricărui formalism.

Aşa cum trăim sexul azi, el ne determină o experiență tragică, o viață de maximum 60 - 70 de ani, nici măcar un ciclu a lui Uranus, deci 84 de ani, avem planete ce ne aduc experiențe neobişnuite prin trăirea unei singure rotații, cum este Pluto cu cei peste 160 de ani, şi o viață implică să avem cel puțin 7 rotații ale lui Pluto pentru a spune că am învățat tot ce se poate la nivelul planului iluziei. Îmbinarea celor trei elemente, informația, alimentația şi sexul ne scoate din labirintul materialist, din amenințarea sărăciei şi a bolii, a nefericirii şi drama morții. Omul fiind nemuritor, apariția morții este un tragic accident care perturbă orice experiență în Planul Fizic.

Din cele de mai sus se subînțelege că omul, la acest nivel, atinge cele mai sublime culmi ale unei vieți spirituale, şi mai ales prin proprie experiență, fără să fie dator unei anumite religii sau biserici. Menținerea vitalității determină o mişcare dinamică, o căutare şi antrenare în cele mai neobişnuite domenii ale vieții; astfel, cei doi nu vor mai alerga toată viața după schimburi de parteneri în căutarea fericirii, ea aflându-se în fiecare, în lumea interioară şi nu în cea exterioară. Credința, ca instrument, devine de la sine o permanentă dimensiune în creştere. Prin controlul ejaculării, la nivelul partenerilor, cu fiecare experiență erotică vibrațiile corpului fizic se măresc, astfel că o rugăciune, o cerere, se manifestă mereu mai bine, diferența de timp între cerere şi obținerea respectivă va fi mereu mai scurtă până se ajunge la desființarea timpului, obiectul cererii manifestându-se simultan cu cererea, situație când putem spune că avem tot ce are Tatăl...

Trebuie să reținem cât mai multe date, sensuri, imagini, pentru a determina o dimensiune sexuală cât mai universală, ieşirea din starea de aventură, de căsătorie tradiționalistă, fiindcă suntem aici pentru a învăța, nu pentru a face copii sau să ne naştem şi să murim, adică să preluăm mereu corpuri fizice, pe care, după câteva zeci de ani (sau rotiri ale Pământului în jurul Soarelui) să le lăsăm în aşa-zisul cimitir. Acum omul este liber să depăşească faza de atribute, obişnuințe inutile, pesimism şi tragedii gratuite; el se află în fața Lăcaşurilor Leului, în fața Puterii şi Luminii, a descoperirii infinite a Christului din el. Omul este o ființă spirituală şi nu credincioasă, spiritul fiind ansamblul universal al existenței absolute, pe când Credința este doar instrumentul, manifestarea spiritualității; de aceea trebuie cunoscută la nivelul clar, fără metafore şi alegorii, formalități şi imagini hilare, căci fără Credință nu ne putem desfăşura, de altfel nici nu avem cu ce. Dar pentru Credință avem nevoie ca această îmbrăcăminte fizică să fie pură, imaculată, cu vibrații mereu mai înalte, în stare să ne ofere cele mai libere cunoaşteri.

Prin Sex noi avem permanentă tangență cu energiile cosmice; acest aspect îl vom comenta într-o revenire asupra temei. Acum trebuie să reținem numai simplul aspect că Femeia trebuie să învețe să-şi educe partenerii, iar ei la rândul lor să facă un minimum efort de a nu-şi mai arunca energia vitală care, astfel, îi goleşte de viață. Această experiență nu este limitată numai pentru cei tineri, se poate manifesta la orice vârstă; chiar şi un bărbat de 60 de ani, dacă realizează această experiență, poate reveni la viață. Energiile vitale crescând prin alimentația vie, îşi regenerează țesuturile; prin asimilarea informației reale, metafizice, spiritul se trezeşte la rațiunea cosmică, şi el, bărbatul de 60 de ani, poate da timpul înapoi, întorcându-se înainte, revenind la viață în sensul proxim real. Meditați, cereți mental date şi informații despre adevărata viață, mențineți tensiunea dorinței şi în scurt timp se vor ivi toate aceste lucruri. Aici am evitat să dăm date particulare fiindcă, aşa cum s-a mai arătat, în metafizică experiențele sunt particulare, nu se poate generaliza o experiență, oricât ar fi de bună, ea este bună numai pentru cel care o are.

De aceea indicăm meditația, cererile mentale, descoperirea unui drum particular, a unei experiențe la care

ajungeți în mod unic, pentru ca eficacitatea să fie maximă; aici oferim numai principiile, sensurile, direcțiile, ceea ce considerăm că sunt de ajuns pentru orientare.

Îmbinarea celor trei elemente pe care le tot aducem în acest plan, al primului an, trebuie realizată la modul serios, fiindcă pentru anul doi urmează alte cunoaşteri, acestea nu se pot decât în urma depăşirii acestora (primul an fiind format din 30 de asemenea lecții - corespondență).

Vă urăm totalul succes şi, desigur, cel pe care fiecare şi-l cere, nu sunt lucruri dificile, ci din contră, sunteți în stare de evenimente şi lucruri inimaginabile pentru moment, dar totul este ritmic, bazat pe etape clare şi tot aşa, fiecare în sine, de o simplitate neobişnuită; complicatul apare numai când trecem peste etape şi experiențe, de pildă aşa cum se manifestă metafizica în mass-media, când nu mai înțelegi nimic, unde este capătul firului...

Cu răbdare şi înțelegere veți traversa toate aceste elemente şi viața va deveni în fine VIAȚĂ. Experiența va deveni atât de bogată în sensuri pozitive încât nu veți mai avea timp de sugestii negative, de pesimism, boli, sărăcie, totul fiind într-o armonie universală, din care şi facem parte.

Realizați realitatea vieții sexuale meditând permanent, cercetând fiecare experiență erotică până depistați manifestările şi astfel le veți putea controla, sexul devenind într-adevăr una din dimensiunile fascinante ale existenței, aducându-ne o viață în plină expansiune şi de aici mai departe...

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 12

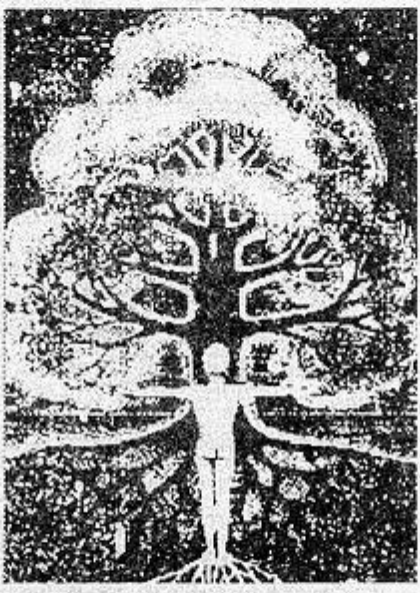

STRATEGIA VIEȚII

Fiecare dintre noi tinde să trăiască mai bine. Ne situăm în diferite stări, fie mai bune, fie mai neprielnice. Unii simt cum ceva îi atrage spre dificultăți, alții se simt deja bolnavi, sau au pierdut bani, altul este părăsit de iubită, sau e afectat de pierderea unui examen, servici...

Indiferent de situație, căutăm să ne redresăm, să punem nava vieții pe linia de plutire şi, desigur, pe o linie de clasă, spre portul cel mai bogat, dar valuri şi furtuni sunt în calea noastră. Viața unui om este ca cea a unui navigator, îl aşteaptă fundul mării.

Ne gândim, frământăm, analizăm, prevedem, anticipăm.

vedem, constatăm, punem deoparte, facem relații, căutăm mediile şi spațiile benefice, un partid, o biserică, o echipă, prieteni, şcoala, facultatea, un oraş, țara...

În nici o clipă nu căutăm în Lumea Interioară, în Universul Mental, în acea lume în care trăieşte Tatăl, cel care ne poate oferi totul oricând şi oricât. Cine este de vină? Pe de o parte ignoranța, obişnuința, aceste organe senzoriale care ne oferă o informație gratuită, dar numai din exterior; dintr-un univers fizic, iluzoriu, deja efectuat, deja realizat, sedimentat, de către cine? Cine poate bănui că la început sunt numai proiectele care se formează din noi, din universul mental, din spiritul, gândirea, imaginația, visurile noastre, sunt acele forme-gând care, după un timp, în anumite condiții prielnice, în urma unor legi foarte precise, se manifestă, se realizează, se efectuează, deci merg de la cauză la efect.

Într-una din lecțiile din aceste zile s-a vorbit studenților din Bucureşti despre Teama de viață. Cam aici ne situăm; reținem modestia, grija, toate acestea intervenind pentru a perturba această lume mentală, astfel formele-gând sunt de la început perturbate, negativate, şi manifestarea lor se produce în această direcție.

Pentru a fi bogat nu este de ajuns să aduni bani, pentru a nu te îmbolnăvi, tot aşa, nu trebuie să fii medic, pentru a fi puternic n-ai nevoie de o armată şi în orice direcție, nu prin prilejuri efemere, fizice se poate rezolva.

Astfel am ajuns la lecția a 12-a, în care trebuie să ne întrebăm pentru ce tot acest efort de a participa la o universitate de metafizică?

S-a văzut din primele lecții natura practică, realizabilă, dinamică a unei asemenea instituții; poate pentru unii deosebit de interesant, curios, neaşteptat, fiindcă mulți s-ar fi aşteptat, ca la orice universitate, ca aici să fie doar o acumulare de cultură care ar fi funcționat ca memorie, ceva mai mult decât la ceilalți cu o pregătire mai modestă.

Nu. Metafizica este strategia vieții, a evoluției, a redescoperirii Legilor, şi mai ales a aplicabilității lor. Dar apar şi elemente care, în prima fază, sunt în contradicție cu realitatea (care, ceă exterioară, senzorială?) la care ne aflăm, la care ne-am adaptat, şi unii definesc toate acestea ca pe o sectă, ca şi cum "asta ne mai lipsea". Constatăm că intervin alte elemente care se opun dorinței de evoluție, schimbare, de mai bine,

frumos... acestea sunt egoismul, orgoliul, tradiția, indiferența, lipsa de pasiune şi mai ales răbdarea pentru a înțelege şi penetra aceste alte lucruri, alte lucruri oare?

Şi pentru noi, metafizicienii, ştim că există ceva mult mai neobişnuit decât egoismul, orgoliul, indiferența noastră, decât această formă-gând universală, planetară de egoism-orgoliu-indiferență care se opune datoriei şi dorinței, pasiunii şi altruismului, pozitivului şi realizării. Dar, cunoscând realitatea, putem determina ca, prin depistarea cauzalității, să-i schimbăm cursul, posibilitățile, şi în primul rând raportând sensurile la existența particulară. În orice caz, pentru a ajunge să implici cunoaşterea pentru schimbarea lumii, societății, este de ajuns să te schimbi tu, astfel se va schimba şi societatea, constatând prin realitatea faptelor dacă este bine sau nu.

Suntem entități îmbrăcate într-un mediu, o substanță, un corp fizic, într-un mediu fizic. Toate acestea sunt ca o maşină, automobil, cu posibilități infinite de manipulare, în aşa fel ca mediul exterior, dar şi maşina în sine să funcționeze perfect. Dar, necunoscând toate acestea, atât mediul cât şi maşina vor ceda, vor deveni mereu mai fragile, şi la un moment dat imposibil de redresat, şi astfel apare acea degradare a maşinii până la aruncarea ei, moartea.

Desigur, nu este moartea entității, ci a acestui mediu particular-general, dar spectacolul este dur, grotesc, sfâşietor; tot din cauză că nici în această situație nu ştim ce se întâmplă, considerând şi tratând totul printr-o experiență falsă, şi astfel acceptăm ideea morții la modul absolut, adică murim şi la nivel de entitate, ceea ce este imposibil, nimic nu există la acest nivel pentru a depinde de un aşa-zis început şi un aşa-zis sfârşit.

Teama de viață este o formă-gând generală, care a generalizat, a unit toate elementele negative într-o sferă puternică, care permanent schimbă posibilitățile, realitățile, dorințele, în sensul tragic. Mai constatăm că nici cunoaşterea medicinei, a unei universități materialiste, a unei religii nu ne poate ajuta în toate aceste direcții. În momentul acesta de derută, de pierdere a oricărei posibilități, a curajului şi pasiunii, a iubirii şi dorinței de viață, mulți dintre noi ajung epave, victime; alții încep un adevărat război împotriva tuturor prin răutate şi aplicarea celor mai întunecate forme-gând cum ar fi fascismul, comunismul... Să nu mai vorbim de minciună,

hoție, carierism, înșelarea celorlalți, profitul în interesul personal, abandonarea celor slabi la mijlocul drumului...

Dar lucrurile nu stau așa. Pe de o parte, ignoranța și indiferența ne-au produs un asemenea dezastru, dar pe de altă parte am perturbat armonia universală, în sensul ecologic, spiritual, fiindcă mediul, chiar și metafizic, depinde de manifestările noastre bune sau rele. Această lecție ne va ajuta să ne trezim, să revenim pentru moment la situația în fapt a lucrurilor, vieții, existenței.

În primul rând trebuie să simplificăm. Urmează să facem o întoarcere de 180 de grade în ce privește realitatea, trecând de la cea exterioară la cea interioară. Desigur că nu este simplu, nu este de ajuns adevărul pentru realizarea sa.

Urmează revenirea vehicolului nostru terestru la parametrii săi cosmici, fiindcă cu o mașină proastă nu poți face mare lucru, mai ales că lumea interioară, cu legile ei subtile, nu poate fi abordată decât în condițiile de fiabilitate și silențiozitate maxime. Mai departe, aproape ca și automat, lumea exterioară se transformă, devine ca prin vis cu totul altceva, mai aproape de bine, de frumos.

În cele trei elemente ale primului an: informație, alimentație, sex, trebuie să schimbăm mult, dar nu în sensul cantitativ, cât în cel calitativ, ceea ce nu implică o muncă fizică, de epuizare a vehicolului, cât din contră, o simplă stare mentală. Astfel, deja până acum știm că o boală este simpla manifestare a unei stări mentale, și cei care s-au ferit, au gândit-o, s-au agitat, nu au făcut în realitate decât să o inițieze, iar ea apare sub diferite nume și gravități, desigur, în ordinea cantității de timp și gânduri pe care le-am prestabilit.

Constatăm că totul pleacă de la creație, divină sau nedivină, totul este escamotat, inițiat, prestabilit dintr-o stare ce nu poate fi sesizată senzorial, nu poate fi atinsă, văzută, auzită (desigur că cei care și-au dezvoltat clarauzul si clarvederea pot vedea asemenea forme-gând, sau cel puțin modificarea culorilor aurei unei entități).

Dar cei mai maturi dintre noi au destule exemple în care au simțit că lucrurile pornesc cam de la un asemenea nivel. Omul de știință, poetul, actorul, cei înzestrați cu grade de mediumnitate, de intuiție... au simțit că realitatea este deja undeva în afara ei, adică într-o lume mentală, a imaginației, a visului, a meditației, a rugăciunii, a Credinței și Iubirii.

Cei care n-au timp să se gândească la o boală nu ajung bolnavi, cei care nu se frământă asupra sărăciei nu ajung într-o asemenea stare...

Încetul cu încetul, cel interesat de o viață umană, civilizată își pune la punct o "strategie vitală", nu-și mai permite gafe, întîmplări, noroc, șanse aparente, el cunoscând, și totodată aplicând o dimensiune mentală asupra celor fizice. Cunoaștem și constatăm permanent cum schimbul se face dinspre noi spre înafară. Chiar și bolnav fiind, schimbând natura, boala se modifică în sensul eliminării, trecerii ei ca și cum nici n-a existat, fără să lase nici o urmă, și de altfel nici n-a existat. Dar nu este de ajuns să scapi de efecte, de manifestări, dacă nu elimini și cauzele care le-au produs, acest lucru nu este dificil, este tot o stare mentală, nu trebuie să spargi pietre sau să faci cine mai știe ce penitențe sau sacrificii absurde.

Armonia Universală trebuie luată la propriu, în sensul unui univers frumos, cald, uimitor, sublim, benefic și fermecător, ca în vis. Este posibil, dacă dorim, și acest aspect. Suntem siguri că fiecare și-l dorește, dar nu și-l impune.

Pentru început, schimbarea cauzelor n-ar fi numai la nivel mental, fiindcă acest mental se manifestă prin aceste corpuri, prin care, luate la un loc, definim entitatea; pentru început trebuie adus ultimul corp, cel fizic, la dimensiunea sa cosmică, de armonie, de echilibru. Constatăm că la nivel informațional preluăm cea mai mare cantitate și calitate de informație la un nivel formal, tradiționalist, materialist, senzorial. Este simplu, analizând fiecare aspect din acestea putem schimba această alimentare a Subconștientului cu o informație care implică un conținut, o dinamică permanent în schimbare, în evoluție, evitând folosirea organelor senzoriale și, desigur, la nivel metafizic.

Paralel cu această acțiune constatăm că alimentația este în contradicție cu sistemul nostru vital; noi denaturând-o prin pasteurizare, ardere, transformându-i calitățile, este firesc ca ele să determine și calitățile noastre în aceeași direcție, și chiar dacă pe moment ne adaptăm acidității, toxinelor, țesuturilor adipoase, bolilor, mai devreme sau mai târziu sistemul cedează.

Tot paralel cu aceste două câmpuri apare cel de-al treilea, cel de la care în realitate ne îmbogățim bagajul de energie vitală și spirituală, acesta fiind, spre surprinderea

noastră, sexul. (Pentru mulți acest lucru este neobișnuit, și mai ales pentru curioșii care citesc lecții și nu fac parte din ELTA-Universitate, găsind prilej de interpretări grosolane, primitive, de distracții și bătăi de joc, dar ei nu-și dau seama că distracția lor nu este numai gratuită, ci sunt total implicați în direcția pe care o combat). Aceste trei elemente trebuiesc luate paralel, simultan, fiindcă toate sunt implicate în procesul nostru de întoarcere înainte.

Prin răbdare și înțelegere vom constata cum însuși Subconștientul preia aceste dorințe ca pe niște comenzi benefice, și manifestările noastre vor urma un curs mereu mai frumos, mai liber, echilibrat, cu efecte deja neașteptat de surprinzătoare; constatăm că uităm de existența farmaciilor, de sutele de cărți din bibliotecă, care acum ne dăm seama cât ne-au terorizat cu o informație falsă și imposibilă pentru ceea ce vrem de fapt. Găsim, mai ales, pasiunea pentru viață, printr-un sex eliberat de consecințe dramatice și epuizante.

Punând, încetul cu încetul, la punct primele elemente de Astrologie, constatăm că ea ne poate ajuta foarte mult în anticiparea evenimentelor, ceea ce este mult mai bine decât probabilitatea noastră materialistă.

Azi mereu mai mulți apelează la lecții de Yoga, la revenirea la biserică, la participarea la diverse cluburi și asociații de regenerare psihică sau alte metode, nevăzând că nu prin folosirea unor lucruri exotice, impresionante constă rezolvarea marilor probleme ale vieții.

Strategia vieții, la ora actuală, se impune din capul locului; nu avem nevoie de mari filosofii sau de taine bisericești, de cluburi oculte, de căutarea unor cărți de metafizică care nu fac decât să alimenteze curiozitatea, debusolând și mai serios angajarea într-o viață mai bine bazată pe armonie.

Schimbând structura de bază ajungem la transformarea realității, în primul rând a celei particulare. Toate acestea nu se pot determina prin conferințe, lecții, sau prin simpla participare cu numele; totul este la nivel dinamic, practic, mai ales pentru început. Urmează o etapă mai ridicată după ce am pus la punct aceste trei elemente, când vom descoperi și folosi alte Legi Universale, dar ele vor fi abordabile numai când suntem eliberați de cauze care sunt distructive.

Încetul cu încetul, mai târziu, vom avea nevoie de Yoga, de tainele bisericii, de cunoașterea unor experiențe mai oculte,

dar pentru început acestea ne pot aduce nu salvarea, ci din contră, adâncirea într-un haos de neînțeles, din care va deveni şi mai dificilă ieşirea. Yoga, fără să fii pregătit, duce la accidente psihice, mentale, din care nici un medic nu va şti să te descurce; participarea inconştientă la ritualurile unei biserici poate aduce o lume plină de gânduri şi interpretări pesimiste, mereu mai grave decât realitatea la care se adresează aceste ritualuri.

Desigur, există printre noi destui care caută rezolvări mai complexe, mai interesante, ca de exemplu, cel care mai repede vrea să-şi vindece o infecție prin pase magnetice decât să folosească o foaie de varză; ne este ruşine sau nu vrem să fim tratați ca primitivi, dar cine ştie ce sunt pasele magnetice, sau ce calități magice are varza? Desigur, simplitatea ne duce spre o zonă neaşteptat de clară, prea aproape, sub nasul nostru.

Ruşinea sau interpretarea celorlalți nu trebuie să ne descurajeze ci, din contră, trebuie să fim serioşi şi să avem acel bun simț să nu privim lucrurile prin nivelul monden de înțelegere.

Mai este problema celor maturi care s-au osificat, conservat, închistat, orgoliul unei experiențe nefaste nu le mai permite o schimbare; egoismul şi cariera ştiințifică, şi alte lucruri îi fac să privească de sus, cu toate că ei simt, printr-o intuiție din culisele spiritului lor, că totuşi lucrurile parcă ar bate spre o asemenea direcție pe care ei se reped să o critice, îşi dau seama că-şi menajează o viață mereu dificilă, după un prânz civilizat îşi pipăie abdomenul umflat, simt cum somnul le este agitat, visul este coşmar, medicamentele sunt mereu mai scumpe, cu efecte mereu mai slabe... dar nu, nu simt nevoia, nu vor să cedeze, încăpățânarea îşi menține puterea.

Dacă toate acestea s-ar raporta numai la experiența lor, tot ar fi ceva mai cumsecade, dar ei intervin acolo unde se manifestă dorința celorlalți de a schimba, de a trece la o altă dimensiune, aparent sectară, anapoda, şi fac tot posibilul, ajungând până la metode persuasive. Astfel constatăm cum tinerii sunt atraşi de aceste lucruri, schimbându-şi regimul alimentar, dar au multe probleme cu părinții care, nu că nu înțeleg, dar nu vor să înțeleagă cum pot fiul sau fiica să trăiască cu mâncarea pentru rațe, cum este posibil să nu fierbi laptele, să nu mănânci carne care îți aduce putere şi sănătate...

Le-am propus celor care inițiază o astfel de strategie a vieții să nu intervină, să nu facă pe apostolii, să nu-i contrazică pe maturi, fiindcă în scurt timp, şi de fapt, în cazuri din ce în ce mai multe, după câteva luni aceşti părinți au constatat că copiii lor nu mai au insuficiențe digestive, sunt ordonați, mai echilibrați, mai buni şi mai răbdători, încrezători în viață. Aspectul acesta trebuie aşteptat, numai faptele îi conving pe cei maturi, chiar dacă şi atunci fac tot efortul să spună în continuare că este numai o întâmplare, şi că odată şi odată aceştia vor cădea răpuşi de lipsa cărnii şi infectați de laptele nefiert.

Acesta este un aspect, dar mai avem de-a face cu o altă categorie care se manifestă chiar în rândurile celor care formează studenții Elta: cei care la început sunt convinşi, chiar constată aspectele benefice, dar încetul cu încetul revin la vechile obişnuințe.

Ei sunt entitățile slabe, cărora le place numai spectaculozitatea, distracția, curiozitatea, şi chiar dacă încep iar insuficiențele, iar se duc la farmacie, suportă tensiunile unei vieți ca înainte. Pentru aceştia nu avem ce spune, decât că decizia lor a fost ipocrită, falsă, de dragul unei ciudate curiozități, în final nefiind decât prea slabi pentru a merita fericirea şi evoluția.

Mai sunt o categorie ce trebuie scoasă în evidență, cei care iau aceste lucruri la modul fanatic, îşi asumă o alimentație brusc naturală, fac eforturi disperate de a nu folosi sugestiile negative, de a valorifica fiecare element metafizic, de a deveni duri şi prestanți în respectarea normelor.

Aceştia exagerează, îi sperie pe toți ceilalți. Le-am explicat studenților că a mânca această hrană nu trebuie privit ca un regim, fiindcă nu suntem bolnavi, nu trebuie să ne schimbăm informația prin renunțarea la știință, nu trebuie formată experiența sexuală. În privința alimentației: când eşti invitat la o masă unde se mănâncă obişnuit, nu trebuie să faci exces de zel şi să începi o teorie împotriva acelora; nu se întâmplă nimic dacă de Crăciun mănânci o sarma sau zece, sau de Paşti ciocneşti un ou fiert.

În metafizică nu trebuie să privim lucrurile printr-o prismă forțată, ca pe o eliberare neobişnuită. Din contră, trecerea trebuie făcută civilizat, în linişte şi cu răbdare. Legile Metafizice nu pot funcționa într-o entitate forțată, care acceptă fiindcă

trebuie acceptat. Nu trebuie să uităm niciodată că trebuie să ne continuăm viața în mijlocul aceloraşi condiții, chiar dacă pentru noi sunt altfel, mai bune, mai echilibrate,. Experiența noastră în Planul Fizic va implica pe mai departe să ne fie frig sau să suportăm diferite necazuri, să nu înțelegem anumite procese particulare şi generale, fiindcă le vom rezolva şi pe acestea în cadrul ELTEI-Universitate, dar ele, fiind mai complexe, necesită un timp de pregătire, şi de aceea facem apel la răbdare; impetuozitatea, curiozitatea n-au ce căuta într-un proces evolutiv. Deja ceea ce am început ne situează pe drumul cel bun, putem spune c-am evadat, dar încă mai suntem urmăriți. Dacă în locul unui vas maritim cu pânze avem acum o navă modernă cu motoare puternice şi cu dispozitive electronice de comandă, putând înfrunta ceața şi furtuna, nu putem spune dacă o asemenea navă va putea înfrunta un taifun, valurile gigantice produse de cutremurele submarine...

Cele 12 lecții sunt doar unu la mie din ceea ce trebuie să cunoaştem şi să aplicăm, mai avem deci o mie de paşi, dar primul este deja făcut, de altfel şi cel mai greu, iar ceilalți vor veni de la sine. Dar trebuie ca, în strategia vieții, factorii de decizie şi responsabilitate să fie bine determinați încă de pe acum, fiindcă, ajunşi la o etapă mai avansată, retragerea va determina consecințe şi mai dramatice decât pentru unul care a rămas în corabia lui cu pânze...

Nu avem pretenția ca toți să fie perfecți, exagerați şi scrupuloşi; o parte dintre voi vor abandona, vor folosi ceea ce au apucat să aplice sau se vor întoarce pe tărâmul pustiu şi solitar al unui univers în care totul pare să fie împotriva bucuriei vieții, aşteptând cu teamă sărăcia sau boala...

Dezvoltați-vă încrederea, astfel faceți primii paşi spre Credință.

Prin Încredere descoperi cum funcționează Credința, fiindcă Credința este un lucru divin, nu se poate aplica prin folosirea verbală, printr-o acceptare bigotă, prin numai a te numi credincios şi-n realitate trăind ca un perfect necredincios. Sunt lucruri complexe, nu complicate, care după cum vedem pleacă de la cele trei elemente, aparent banale, chiar supărătoare...

Omul este în realitate o ființă extrem de slabă, chiar dacă țipă şi loveşte, este temătoare chiar dacă prin minciună şi

autoînşelare dă de înțeles că este fericită şi că nu se teme de nimic, o ființă cu reacții surprinzătoare pe care le gustăm în condiții catastrofale, îşi poate schimba ideile şi drumul oricând, rătăcind de colo-colo, acceptând credința în aparență...

Strategia vieții implică o doză de seriozitate, intuiție, bun-simț.

Pentru cei cu Kaprikornul în Ascendent, aceste rânduri sunt puerile, anoste, aceştia trebuie să se ferească de "complexul deşteptăciunii",care este una dintre bolile care au pervertit societatea, au creat fabulosul şi irizantul, baloane de săpun, castele de nisip, falsul la nivel de academie, materialismul cu tarele sale. Trăim la un nivel cu puțin deasupra lumii animale, deasupra noastră sunt grade şi planuri spirituale care, dacă le-am cunoaşte, ne-ar face să ne fie ruşine de noi şi de academiile noastre. Tocmai de aceea solicităm bunul simț, să nu ne fie ruşine dacă mâncăm un măr sau o salată în locul fripturii, sau că trebuie să renunțăm la tigaie şi cuptoare, la atâtea vase moderne, frumos nichelate şi argintărie, pentru un castron şi o furculiță...

Pentru început, renunțarea să nu se manifeste prin apariția antagonismelor, altfel veți fi tratați ca agnostici, sectari, împotriva rațiunii. Continuați să vă puneți la punct chimia şi biologia, matematica şi mai ales fizica; cercetați cu atenție textele religioase, căutând înțelegerea metaforelor şi alegoriilor, nu încercați să-i explicați unui credincios că Dumnezeu este impersonal, unui bolnav că boala este mentală, nu atrageți mereu atenția celorlalți că folosesc sugestii negative sau că au vibrații joase...

Aplicarea unei strategii a vieții la nivel particular nu denotă un gest egoist, ci natura lucrurilor implică pentru moment o asemenea situație în care ceilalți au nevoie de realitate, de fapte, sunt mai greoi, mai întârziați, neîncrezători, şi desigur toate acestea sunt mascate sub orgoliu şi indiferență, lene şi pasiune.

Metafizica este viața, nu o ştiință, este o evoluție şi nu o cultură, conține foarte multă spiritualitate care de multe ori derutează pe un credincios; vom învăța folosirea cuvântului, desigur la nivel mental, şi vom învăța să învățăm, fiindcă totul este în totul care suntem.

CAPITOLUL 13

SOMNUL

Pare un subiect banal, neînsemnat, ce nu poate sta ca afiş metafizic.

În metafizică nu există dimensiuni, ierarhii, ca în prima lege Kybalion: "Ceea ce este Sus este şi Jos"; prin extrapolare putem continua: ce este mai mare este şi mic, ce este lung este şi scurt, ce este frumos este şi urât...

În afara acestei speculaţii de filosofie metafizică, trebuie să recunoaştem că somnul de fiecare zi este "mica moarte".

Nu trebuie să ne temem, cât mai ales de ignoranţa noastră, cu ea ne apărăm frica, boala, sărăcia, singurătatea, nefericirea... Nu există moarte deci, şi totuşi vedem ce este cu

somnul, desigur nu din punct de vedere materialist, cel puțin cu ajutorul acesteia putem adormi uşor.

Nu ne-am încarnat pentru a sta permanent într-un corp fizic, ci la timpuri ritmice ieşim din el, undeva, într-o lume din care am venit şi în care ne vom întoarce, acolo este realitatea, este lumea, universul, totul...

Trebuie să înțelegem un lucru: orice acțiune nu trebuie să fie reacțiune. Despre ce este vorba? Nu trebuie să dormim când suntem obosiți, tot aşa nu trebuie să mâncăm când ne este foame; acestea sunt situații critice, accidente, tocmai de aceea printr-o organizare şi anticipare putem evita asemenea tensiuni. Somnul, în general, nu este pur şi simplu odihnă, cât din contra, atunci trăim mult mai intens, desigur nu cu corpul fizic, ci cu celelalte, respectiv mai intens cu cel astral, mental..., depinde de gradul de evoluție al entității. Prin corp astral sau prin cuvântul "astral" se înțeleg mai multe sensuri: pe de o parte corpul, unul din cele trei corpuri fizice: fizic, etheric, astral, dar şi plan astral, care se manifestă în fiecare dimensiune spirituală, adică mediul subtil în care participăm în ceva real, câmpii, munți, construcții, ființe, fiecare dimensiune are un asemenea astral...

Trăirea este mult mai perfectă, intensă, bogată, cu o experiență nesfârşită față de planul fizic, care şi aşa este iluzoriu, care nu există.

În acest plan nu mai există boala, sărăcia, singurătatea...; manifestările fiind absolute, şi trăirea este absolută. Dar să coborâm pe pământ.

Trăim pe verticală şi dormim pe orizontală, ce înseamnă acest lucru ?

Crucea, din punct de vedere esoteric, reprezintă tocmai o asemenea imagine a celor patru dimensiuni terestre, latura verticală de jos a ei reprezintă planul mineral şi vegetal, latura orizontală - lumea animală, verticala de sus fiind lumea umană. Cele două lumi verticale, vegetalul şi umanul se deosebesc prin faptul că energia vegetală vine dinspre pământ, prin rădăcină, şi cea umană prin cer, de sus în jos. Lumea animală fiind mai întârziată, deci la un nivel specific de evoluție, participă la o energie care se manifestă printr-o direcție, polaritate orizontală cu caracteristici total deosebite față de polaritatea verticală. Corpul fizic al nostru fiind încă un corp animal, poate fi aparent abandonat numai în poziția

energiei orizontale, pe când el este într-un echilibru, într-o stare de aşteptare, relaxare...

Un animal ţinut de picioarele din faţă pe verticală, după un timp poate muri; tot aşa un om, dacă încearcă să trăiască numai pe orizontală, nu poate supravieţui. De altfel la asemenea experienţe nu s-a gândit nimeni şi nici nu şi-ar avea rostul; dar cei care fac experienţa să stea prea mult întinşi în pat pot trăi un coşmar, o oboseală sfâşietoare.

Putem spune că, în momentul când adormim, ne trezim, şi când ne trezim, adormim. De altfel foarte puţini, necunoscând sensul vieţii, trăiesc la propriu starea aceasta, de aceea noi acum vom cunoaşte posibilitatea de a trăi continuu atât în somn cât şi în starea de veghe.

Cei care au un aspect pozitiv între Uranus şi Neptun în tema astrală sunt cei care-şi găsesc o poziţie a patului pe linia Nord-Sud, ceilalţi, fiind şi aşa debusolaţi de această lipsă a unui aspect bun, îşi pun patul la nimereală, afectându-şi mai mult situaţia psihică, echilibrul vieţii; remediul este poziţionarea direcţiei coloanei vertebrale pe această linie, cea mai rea poziţie fiind cu capul la est, cea secundară cu capul la vest; desigur, nu trebuie să dormim pe un scaun, deci cu coloana în curentul vertical cosmic, astfel epuizând vehicolul fizic până la finalitatea sa. Concluzia: patul trebuie să aibă orizontalitatea perfectă, şi de aici putem înţelege de ce capul n-ar avea nevoie de o pernă, şi aşa când dormim, când suntem dincolo cu adevăratul cap nu simţim perna. Nu se mai pune problema unui somn cu stomacul plin, îmbrăcaţi şi mai ales strînşi de curele sau elastice sau lucruri prea strâmte, îmbrăcămintea ideală fiind corpul însuşi, care este şi aşa îmbrăcăminte, pe care o părăsim pentru câteva ore. Tot aşa, nu este indicat să se doarmă cu cineva în pat, situaţie când polarităţile şi schimbul energetic al aurelor perturbă până la alienare corpurile mentale, mai ales că cuplurile se fac total aiurea, cum ar fi un om născut în anul Bivolului dormind cu unul din anul Tigrului; desigur, o situaţie mai pozitivă ar fi respectarea acestor afinităţi, dar în general trebuie evitată această situaţie. Ceea ce se permite în camera respectivă fiind o pisică, aceasta ne apără de entităţile străine din astralul inferior sau de gândurile, formele-gând, blesteme, sau alte asemenea lucruri provocate de cei care în timp ce dormim profită; pisica este unul din animalele care văd perfect în

planul spiritual şi astfel orice entitate străină se fereşte de un asemenea cerber, de altfel ne mai arată şi locurile nefaste unde nu trebuie să dormim, dacă se aşează pe pat este locul cel mai neindicat, deci putem dormi acolo unde nu doarme pisica, de altfel ea nu doarme, ci este permanent plecată în alte dimensiuni, este unul din animalele căruia nu-i place planul iluziilor. Aerisirea camerei trebuie realizată permanent, şi mai ales şi iarna, când trebuie să dormim cu fereastra deschisă, asigurând totuşi izolarea corpului fizic; temperaturi de minus zece-douăzeci de grade nu ne afectează, astfel că iarna când ieşim afară nu mai simţim gerul, ci o temperatura normală.

Somnul are trei faze: culcarea, somnul propriu-zis şi trezirea, fiecare de importanţă covârşitoare. Timpul de somn şi orele sunt la libera alegere, se tinde spre somn în care să avem ore fără soţ, 3 sau 5 ore, mai mult nu sunt necesare, dar şi acestea în două rate, un somn de o oră în timpul zilei, şi mai ales în timpùl Casei a VIII-a este cel mai indicat; de altfel fiecare entitate are programul său, se poate vedea numai cercetând tema astrală.

Sunt situaţii ritmice, la o lună sau aproape două, când se simte nevoia unui somn prelungit până la 15-17 ore; acest moment trebuie respectat. Mai sunt situaţii când ţi se face somn din senin, şi atunci trebuie să facem tot posibilul pentru a ne întinde; acest somn durează maxim o oră, moment când suntem invocaţi de cineva din alte dimensiuni. Se face aceeaşi gafă când noi invocăm pe cineva din planul fizic printr-o rugăciune aiurea, astfel smulgem o entitate de la programul normal din planul ei de existenţa; dar sunt şi situaţii de forţă majoră, când trebuie să participăm la un eveniment din altă dimensiune.

Trebuie să facem tot posibilul să nu dormim mereu în alt loc, case, hoteluri, la prieteni sau prietene, sau în locuri unde nu ne înţelegem cu cei de acolo.

Schimbarea patului nu este atât de simplă, patul conservă aura noastră, se încarcă cu ea. Un pat străin conţine un asemenea corp pe care nu-l vedem, şi mai ales amintim senzaţia de la hotel, când ne culcăm şi simţim permanent că mai doarme cineva acolo, că nu avem loc, somnul fiind un coşmar; în astfel de situaţii este mai bine să dăm la o parte un asemenea corp conservat, printr-o aşa-zisă spălare mentală: privim patul înainte să ne întindem, ne concentrăm asupra lui

şi ne imaginăm un şuvoi, un curent care spală patul.

Tot aşa, întreţinerea patului implică un regim sever, pe patul respectiv nu trebuie să se aşeze nici un străin, aşternuturile trebuiesc spălate numai de cel care doarme, mai ales fața de pernă care se află în zona capului, unde se află maximum de aură, perna fiind unul din marile talismane...

Adormirea implică în majoritatea cazurilor momentul cel mai enervant, plin de gânduri şi amintiri, probleme şi imagini ce apar pe ecranul mental.

Este bine să oprim această mişcare a gândurilor; dacă reuşim să oprim pentru 60 de secunde un asemenea film, putem adormi instantaneu.

Dar este bine ca, de fiecare dată când ne culcăm, să profităm de acest moment pentru a realiza un lucru minunat. Faza aceasta a somnului este similară cu cea din timpul meditaţiei. Oprim inerţia imaginilor datorate gândurilor, menţinem pentru moment ecranul curat, poziţia fiind orizontală ne permite o relaxare perfectă, ne reglăm respiraţia, urmărim cordul să fie cât mai relaxat şi ritmul mai slab. Când pe ecranul mental încep să apară anumite turbulenţe, ceva care ne învăluieşte, ca nişte nori, este momentul când facem joncţiunea cu lumea spirituală, şi nu trebuie să ne centrăm atenţia asupra acestui spectacol, ci trebuie să privim dincolo de acest spectacol, altfel se opreşte dinamicitatea şi se pierde totul. Dar dacă lăsăm lucrurile libere, printr-o privire liberă (de altfel privirea aparţine celui de-al treilea ochi), în acest moment înseamnă că suntem într-o vibraţie înaltă, când ne putem propune scopul somnului, rezolvarea unei probleme de orice dimensiune şi complexitate, tratarea unei afecţiuni a corpului fizic, întâlnirea cu un personaj din această lume sau de dincolo, o călătorie într-un loc ideal şi - de ce nu? -pentru cei care tânjesc după dragoste, întâlnirea fiinţei ideale, o va întâlni dacă prin Legea Necesităţii se manifestă şi Legea lubirii, nefiind la mijloc doar o aventură sexuală; se mai poate merge, cunoscând ora planetară, când Luna se află în Casa II, IV sau VIII şi mai este şi ora Lunii, să cerem bani, fiind în curentul Verde al Lunii, dar despre asemenea "magii" voi discuta în altă lecţie, acum doar ca spirit de curiozitate. Momentul la care ne referim acum este acela între starea de veghe şi cea de somn, când, sensibilitatea fiind maximă, putem controla subtilitatea Legilor Spirituale, Mentale.

Acum putem vedea de ce este nevoie de un echilibru perfect prin informație, alimentație şi sex, de aici înainte considerând că realitatea vieții în suita ei sublimă implică din capul locului tot ce se poate mai firesc.

Trecerea în somn, sau în altă dimensiune, este mai bine să fie tratată la acest nivel, nu trebuie să forțați lucrurile pentru a ieşi din corpul fizic, mai avem până acolo, fiind un lucru extrem de uşor dar extrem de periculos dacă nu avem o experiență bogată a cercetărilor asupra manifestărilor somnului; de aceea ne pregătim prin această lecție, pentru ca în anul doi să putem ieşi din corp aşa cum ieşi dintr-o cameră.

După cum ştim, naşterea şi moartea implică întreruperea unui cordon, la naştere tăierea cordonului ombilical, iar la moarte, întreruperea cordonului de argint.

Somul în realitatea lui este o ieşire din corpul fizic, dar la o dimensiune mai subtilă, mai uşoară, fiind ceva - putem spune - natural, obişnuit, dar o analiză a manifestării somnului ne va aduce date bogate în privința tehnologiei sale.

Este bine ca lângă noi să avem un carnet, o bucată de hârtie, fiindcă în somn, adică dincolo, discutăm cu diferite personaje care ne transmit destule date ce trebuiesc memorate, de aceea când avem o asemenea situație ne întoarcem pentru câteva clipe, aprindem lumina care este la îndemână, ne notăm datele şi trecem iarăşi în somn; această situație nu deranjează procesul somnului.

Pentru o entitate întârziată, somnul este haotic, în general nici nu sunt conştienți că visează, visează şi animale dar noi trebuie să mărim cât se poate experiența somnului, ea facând parte din evoluția propriu-zisă. Astfel, trebuie să regizăm evenimentul, să vedem clar culorile, sunetele, personajele, se poate merge până acolo că se poate întâlni un personaj de mai multe ori. De ce spunem că se poate? Fiindcă este un lucru extrem de rar; ne întâlnim într-adevăr cu acelaşi personaj, dar în forme, corpuri, diferite, ceea ce ne derutează. În general majoritatea viselor sunt scene din viețile anterioare, din locuri dragi, de altfel mergem pe firul Akashic, pe firul memoriei cosmice; tocmai de aceea este bine să nu lăsăm acest prilej la întâmplare, fiindcă avem multe lucruri nefinalizate, ce mai trebuiesc continuate, mai ales la nivelul Karmic. Somnul, visul, este o viață Mentală, o viață din Lumea Interioară, acolo este realitatea în sensul propriu al cuvântului, de aceea

trebuie să-i acordăm o importanță mereu mai sporită pentru a ne putea duce viața în dimensiunile dinamice, realiste, pline de conținut, unde evoluția este continuă și mai ales depinde numai de noi, noi nemaifiind epave, victime ale unei lumii iluzorii... În somn suntem mai aproape de om decât în viața planului fizic.

Prin somn avem argumente de bază ale trăirii metafizice, când deja ne demonstrăm pe deplin eficacitatea cunoașterii, când întâlnirea cu entități deosebite ne pune la dispoziție experiențe subtile, covârșitoare, din care putem să învățăm ce este iubirea și mai ales Credința, elemente atât de necesare în planul fizic, dar unde nu le putem descoperi, ci din contra.

Somnul nu se manifestă într-un spațiu și timp, suntem în afara lor.

În timpul somnului, corpul fizic este dublat de stratul etheric care, la rândul său, se reface, refăcând și țesătura acestei haine fizice, când spunem că ne simțim mai bine, dar un somn prelungit poate desface această țesătură prin lipsa de mișcare, de trăire... (aceste puncte înlocuiesc date pe care le vom aduce în celelalte lecții).

În general este bine ca-n timpul somnului să nu ne agităm, să nu ne foim, acestea sunt produse de indigestii, lucruri strâmte, dormitul cu cineva în același pat...

Somnul nostru trebuie să fie cât mai lucid, realist, să nu lăsăm visele să o ia razna, să nu apară scenarii absurde, evenimente de coșmar, întâlniri cu personaje întâmplătoare, să nu fim atrași de lucruri cărora nu le înțelegem sensul, să ne comportăm cât mai liberi, fără nici un fel de teamă, rușine, reținere. Să punem întrebări, să manifestăm curiozitatea și dorința de a cunoaște cât mai mult, să repetăm o experiență pentru a o memora cât mai bine, fiindcă cei de acolo ne înțeleg, ne ajută numai dacă solicităm ajutorul...

Viața în planul fizic este reflectarea vieții din somn, ignoranța și teama, boala și sărăcia fiind rezultatul faptului că nu știm să dormim, să ne continuăm experiența evoluției și cunoașterii acolo unde există maximum de posibilitate, mai ales că trecem dincolo în fiecare zi.

Tocmai de aceea nu trebuie să confundăm somnul cu odihna, fiindcă Subconștientul va determina o asemenea odihnă, ceva în gol, în vid, situație care se întâmplă cu materialiștii care consideră că atunci când mor nu mai există;

experiența lor din astral, de dincolo, se manifestă printr-un somn, neparticipând la nimic, astfel că la reîncarnare sunt tot atât de ignoranți și indiferenți ca și cum ar fi murit într-adevăr, deci ideea morții ar putea avea aici un interes. Absolut totul depinde numai de noi, de deciziile și comenzile pe care le manifestăm, nimeni, absolut nimeni nu are nici o influență asupra noastră. Fiecare entitate fiind divină, nu se poate pune o asemenea ierarhie. Ceea ce semeni, aceea culegi, nu vei semăna pentru nimeni nimic, sau să culegi recolta altuia, este imposibil.

Nu există iad sau rai decât dacă vrei așa ceva, și dacă te ferești de iad ajungi exact acolo, într-o dimensiune cu toate elementele corespunzătoare imaginii pe care ți-ai format-o sau care ți-a fost inoculată prin citirea sau ascultarea unor predici absurde, iresponsabile; desigur că și faptele tale din viața fizică pot determina ajungerea într-o dimensiune corespunzătoare cu aceste fapte; o viață civilizată, altruistă, frumoasă te va pune într-un asemenea plan, Legea Continuității fiind una dintre cele mai exacte.

A trăi somnul la maxima sa valoare ne ajută să dormim cât mai puțin și cu maximum de eficacitate, descoperind acolo relații și experiențe care ne vor ajuta pe deplin în rezolvarea atâtor probleme din planul iluziilor.

De aceea nu trebuie confundat, interpretat în sens fiziologic, psihic, că visele ar fi doar imagini din memorie care revin întâmplător în urma unor substanțe din creier... Toate acestea ne-au derutat, pierzând legătura cu universul, cu realitatea, ajungând la o decădere gratuită, artificială, care acum ne costă atât de mult, pe mulți dintre noi punându-i în situația de a nu-și mai putea reveni la o evoluție pozitivă, îndreptându-se spre o lume de iad pe care deja o trăiesc și aici.

Trezirea implică și ea multe lucruri de care trebuie să ținem cont. În primul rând, trezirea este o încarnare, o întoarcere, o altă naștere. De aceea nu trebuie folosit ceasul, care produce un adevărat dezastru prin zgomotul său; trezirea se programează, Subconștientul ne va trezi la secundă, desigur un simplu experiment de Credință. Suntem conștienți în somn și, tot așa, că ne trezim. Moment când simțim corpul fizic, dar nu trebuie să ne mișcăm, nu trebuie să deschidem ochii, ci stăm în continuare liniștiți pentru a rememora filmul,

visul, mai ales pentru aspectele mai complexe; când am considerat că reținem, atunci deschidem ochii, altfel deschiderea ochilor va șterge orice imagine, ca și cum nici n-ar fi fost. Lumina, fotonii sunt materie grosolană, care distruge totul în asemenea cazuri. După deschiderea ochilor ne mișcăm în pat, ne întindem, ne punem în funcțiune mașina fizică, este bine să copiem mișcările pisicii, nu are nimic întâmplător și gratuit, din contra, ca și cum ar ști atâtea taine. În situațiile când ne trezește cineva brusc este bine să ne mai lase câteva minute pentru a reintra în somn și să ne întoarcem în liniște. Această situație o vom întâlni și la revenirea în corp când am ieșit din el, fiind o problemă simplă de pilotaj; aviatorii o înțeleg mai bine când, la aterizare, nu calculează bine lungimea pistei și riscă să ajunga dincolo de ea, punând aparatul, avionul în pericol, astfel că în asemenea situații ei mai fac "un tur de pistă". În situația noastră este și mai periculos, fiindcă corpul astral trebuie să aterizeze cât mai simetric față de corpul fizic, respectiv organele astrale, inima, stomacul, rinichii trebuie să corespundă cu cei fizici, și tocmai de aceea trezirea, aterizarea trebuie realizată cât mai liniștit, altfel toată ziua ne simțim bolnavi, epuizați, cu migrene și cu apariția unor boli din senin. La grecii antici era interzis să trezești pe cineva din somn.

Trezirea este dramatică prin faptul că trebuie să acceptăm o dimensiune a iluziilor, când simțim frigul, foamea, sărăcia și atâtea, dar încetul cu încetul trebuie să înțelegem că sunt tot iluzii, probe ale evoluției noastre.

De aceea când ne trezim este bine să folosim cele mai optimiste formule, să zâmbim, să recunoaștem că avem înaintea noastră cea mai frumoasă zi din viață, că vom întâlni oameni minunați, vom realiza afacerile cele mai extraordinare, că suntem perfecți și sănătoși. Vom începe o zi cu cele mai bune sugestii care la rândul lor formează formele-gând, acestea în urma vibrațiilor înalte și grație Credinței se vor materializa, reușind în cele din urmă să constatăm că viața în planul fizic se va confunda cu cea din vis...

Indiferent ce meserie avem, trebuie să o facem cu plăcere și multă pasiune. Nu trebuie să trăim două lumi diferite, fiindcă nici nu există așa ceva.

Somnul, așa cum l-am tratat aici, este prilejul divin de a ne corecta, de a ne recâștiga calitățile și puterile, de a

continua divinitatea.

Somnul nu trebuie să fie respectarea unor norme, el este specific fiecăruia, nu există noapte sau zi, lumină sau întuneric. Pentru majoritatea, regimul civilizației impune un ritm, o ciclicitate, forțând entitățile la un ritm comun, cu rezultate comune, cu distrofierea calităților şi posibilităților. Libertatea nu înseamnă respectarea normelor comune, ci a acelora particulare, desigur în sensul pozitiv, numai aşa libertatea ne va oferi sensul şi evoluția într-o dimensiune mereu mai uimitoare.

Somnul este prilejul unei minuni la îndemâna fiecăruia, trebuie folosit la propriu, nimănui nu-i este răpit dreptul la somn, în schimb ne răpim dreptul de a şti cum să dormim, ceea ce este o ciudată ironie a sorții.

Majoritatea marilor probleme din ştiință, artă, politică, au fost rezolvate numai în somn, acest lucru este deja cunoscut chiar dacă nu i se face publicitate.

Somnoterapia este mai eficace decât cel mai lung post, dar dacă nu ştii cum, este prilejul celor mai grave boli.

Cunoaşterea somnului ne eliberează de gândurile negre ale morții, descoperind viața în adevărata ei dimensiune, tot atât de divină în planul iluziilor cât şi-n cel al realității pure.

Faceți din somn un teren de cercetare, mergeți pe firul său şi veți ajunge la aflarea celor mai impresionante taine, acestea nu se găsesc în cărți şi nici un Învățător nu vi le poate spune, fiindcă prilejul somnului este tocmai pentru un asemenea sens. Nu trebuie să interpretați visele cu ajutorul celor care se dau drept aşa ceva, sunt cele mai nefaste sensuri. Somnul este o viață reală, nu are nevoie de interpretări, căci de fapt interpretările caută să reducă viața realității adevărate la realitatea iluziilor, ceea ce este cea mai nefastă rezolvare, cu consecințe tragice. Cereți în vis ceea ce nu înțelegeți, nu vă întoarceți cu un gust amar al faptului neînțeles.

Acum nu ne mai rămâne decât să vă urăm Somn Uşor...

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 14

HAINA

Dintre atâtea specii, suntem singura care folosim un strat artificial pentru acoperirea corpului fizic. Folosim corpuri moarte pentru unul viu.

Ne îmbrăcăm din multe motive, şi în primul rând pentru a ne apăra de frig, ca protecţie în cadrul unui servici; dar justificarea cea mai neobişnuită este faptul că ne este ruşine.

Majoritatea dintre noi nu se mai poate mândri cu propriul corp fizic, deja au şi ajuns într-un hal nefiresc, ciudat, criminal, tendinţa fiind de creştere a acestei degradări. Şi ceva parcă

nefiind de ajuns, torturăm acest "templu" dinăuntrul şi din afara lui, facem tot ce putem pentru a-l demola ca şi cum nici nu ne-ar aparţine, ca şi cum ne-am răfui cu cineva, cu ceva...

Desigur, cel închis îşi doreşte să nu mai vadă zidurile şi gratiile, visează, îşi proiectează, face fel şi fel de scenarii, dar desigur, prea târziu.

Dar noi, care suferim de aceeaşi situaţie, prin încarnare am fost nevoiţi să îmbrăcăm un trup atât de greoi, de dificil de purtat şi mai ales de întreţinut. Oare?

Să încercăm acum să vedem cum stau lucrurile. Corpul fizic nu este o închisoare, decât dacă o faci, nu este o cămaşă de forţă decât dacă ajungi aşa ceva, nu este urât şi bolnav dacă nu-ţi baţi joc, nu este slab sau gras dacă eşti atent...

Până la 25 - 30 de ani ne putem mândri cu corpul fizic, dar uităm că suntem ajutaţi de Legile Cosmice să avem aşa ceva, şi crezând că, pentru mai departe, el se va menţine, ne continuăm indiferenţa şi ignorarea unor legi simple care întreţin frumosul şi armonia; ajungem în situaţia când constatăm o realitate pe care am putut, totuşi, să o vedem la cei dinaintea noastră ca vârstă, dar nu am considerat în mod serios că putem cădea în aceeaşi stare. Prin respectarea simplităţii legilor, corpul fizic îşi menţine tinereţea şi sănătatea; el nu este ceva efemer, trecător, schimbându-se la 7 ani cu alte celule şi organe. Desigur că nu le schimbăm noi, ci Subconştientul, atât de perfect cu toate aceste miliarde de informaţii care-l privesc pentru a nu ajunge noi în situaţia să ne ocupăm de aşa ceva. Bărbaţilor le place să admire un corp fizic feminin, dar şi invers, nu există nici o diferenţă în direcţia frumosului şi mai ales a sănătăţii. Constatăm că frumosul acesta ne face să ne îndrăgostim, să dorim să fim cât mai aproape de un trup armonios şi deosebit de atrăgător. Ne place atât de mult să-l atingem, să-l pipăim, să-l sărutăm, să ne unim cu el, să trăim cât mai mult şi mai intens.

Toate acestea sunt atât de fireşti încât nu există nici un dubiu, de ce ?

Dar - cum am zis mai sus - facem tot posibilul să-l distrugem, atât din exterior cât şi din interior; acum ne vom ocupa numai de aspectul exterior, haina: o haină divină acoperită de haine nedivine, care nu mai au nimic din căldura şi frumuseţea spiritului uman, al vieţii universale.

Totul, orice obiect are o importanţă capitală, folosirea şi

necesitatea lui determinând mai departe legea armoniei, de aici şi echilibrul.

La lecţia de astrologie s-a oferit o planşă în care se poate vedea un tabel în care fiecare Semn trebuie să respecte, în privinţa hainelor, anumite lucruri, şi putem adăuga acum că acele înşiruiri din ordinea Zodiacului nu trebuie confundate cu luna de naştere, ci ele aparţin Ascendentului fiecărei entităţi; prin el trebuie să înţelegem cum să ne îmbrăcăm, fiindcă Ascendentul sau Casa I a unui horoscop ne dă date despre Fizicul şi Temperamentul nostru.

Pentru început trebuie să vedem cum există un ciudat mimetism, cum ţăranii folosesc haine care seamănă cu culoarea pământului, acesta fiind un mimetism natural de mediu; există şi cel de stare socială, cei săraci folosind haine care reflectă situaţia lor materială; mimetism de profesiune, la militari, medici, şi aşa mai departe; mai există unul, putem să-i spunem spiritual, - credincioşii şi preoţii, şi ne referim mai mult la cei ortodocşi, care folosesc haine în culorile cele mai închise, până la negru. Ce înseamnă un asemenea lucru: în primul rând, negrul nu este o culoare, calitatea lui este de a absorbi toate radiaţiile, de la cele electromagnetice la cele vizibile, acest lucru determinând o permanentă bombardare a corpului fizic cu toate aceste radiaţii, situaţie care duce la dizolvarea, distrugerea, încetul cu încetul, a corpului, şi astfel vedem cum călugării şi călugăriţele au o faţă lividă, un corp mereu mai slab, şi confundă această situaţie cu penitenţa, cu situaţia lor de sacrificiu; desigur este o justificare puerilă, ei expunându-se permanent unei asemenea drame a hainei lor. În urma trecerii în astral a unei cunoştinţe şi, desigur, a cuiva cât mai apropiat nouă, purtăm haine negre; acestea, purtate câţiva ani, duc la eliberarea noastră, noi luând aceeaşi direcţie. Mai există un mimetism de vârstă; astfel, cei bătrâni consideră că negrul sau hainele închise le redau o natură mai serioasă, neînţelegând de unde vine accentuarea bolilor şi de ce psihicul devine mai pesimist, bătrâneţea devenind un chin şi pe această cale.

În China, hainele de doliu sunt albe. La preoţii din Orient, hainele, robele lor, au culori apropiate de lumina Soarelui, fiindcă şi concepţiile lor sunt apropiate de realitatea metafizică, prin tradiţie şi prin înţelegerea totuşi a legilor vieţii, ceea ce se întâmplă la noi fiind rezultatul ignoranţei şi a unei interpretări

greşite a vieţii. De aici este firesc să nu acordăm importanţă hainelor şi mai departe nici corpului fizic, consecinţele fiind de la sine cele mai neprielnice vieţii, fericirii şi mai ales tinereţii.

Da, suntem nevoiţi, când vremea este rece şi mai ales iarna, să folosim haine care să ne apere de intemperiile climei; e firesc, tot aşa, ca într-un mediu industrial să folosim hainele ca motiv de protecţie, dar acasă le folosim în continuare, chiar dacă ne este cald, chiar dacă suntem singuri, s-au lipit de noi înlocuindu-ne corpul fizic cu această păpuşă de cârpe. Se ajunge până acolo încât credincioşii, când sunt nevoiţi să facă amor, fac acest sacrilegiu îmbrăcaţi... Încă n-am ajuns să nu ne fie ruşine de ruşinea noastră...

Noi ştim că viaţa poate fi influenţată pe două căi, din exterior sau din interior, şi mai bine din amândouă direcţiile; noi ne folosim într-adevăr de amândouă, dar în sens pur şi simplu distructiv.

Corpul fizic este perfect dintr-un anumit punct de vedere, cel al evoluţiei, dar acestă perfecţiune poate fi ameliorată, desigur numai cunoscând ceva mai mult decât perfecţiunea materialistă.

Ceea ce vedem şi definim ca fiind corpul fizic este numai o mică parte, şi în general corpul fizic este doar partea de iluzie a corpurilor noastre.

Dar să rămânem numai la corpul fizic: ceea ce vedem este numai partea vizibilă (ajungând să o ascundem), însă mai există o substanţă, tot fizică, care acoperă acest înveliş al dermei până la o înălţime de 3 -7 mm, şi care se numeşte ether, noi îi spunem dublu-etheric, fiindcă dublează corpul fizic; mai departe există un alt înveliş care, văzut, ar semăna cu o aureolă, sau aura corpului nostru, mai departe fiind câmpuri care se întind până la 14 metri, iar mai departe sunt gândurile telepatice care ne extind corpul până la infinit; realizând aşa zisa Fiinţă Unică, de aici unitatea între toate entităţile; astfel, omul este definiţia absolută a oamenilor...

Firesc ca, nefolosind toate aceste straturi, să nu-l folosim nici pe cel vizibil, tratându-l ca pe ceva acolo, astfel viaţa devenind un permanent declin, culminând cu o uzură înaintată a tuturor celorlalte învelişuri şi-n final cu cel fizic, când suntem nevoiţi să-l părăsim printr-un spectacol pur şi simplu grotesc; şi, ca şi cum n-ar fi de ajuns, mai intervine şi

ignoranța ipocrită, când punem această haină într-un coșciug, pe acesta într-o groapă sau, când prostia este și mai bogată, în mici construcții din materiale care mai de care mai scumpe. Ignoranța n-a mers până acolo încât, când ne tăiem părul și unghiile, și mai ales produsele la care renunțăm prin dezasimilație, să le mai tratăm câtuși de puțin la fel (personajul nostru din lecția anterioară, felina, este mai preocupată de aceste substanțe, îngropându-și-le...), închinarea la noi fiind o crimă, un nerespect față de cel ...c a r e ?

În fine, să revenim la haine. Acestea fiind atât de apropiate de corpul fizic, se impregnează cu dublul-etheric și cu aura noastră, devenind în cele din urmă încă un corp; de aici dorința de a păstra, de a avea o anumită iubire față de o anumită haină, astfel că ele devin calde și ne definesc în mod absolut.

Dar aici se manifestă o întreagă suită de tragedii. În primul rând, culoarea în general nu are nici o relație cu Ascendentul nostru, cu parametrii corpului fizic; astfel, poți întâlni un Kaprikorn purtând haine de culoare roșie și invers, un Berbec purtând haine închise la culoare, ceea ce le produce o răsturnare energetică, un permanent dezechilibru etheric și de aici, o funcționare aiurea a Chakrelor și, la rândul lor, disfuncții ale glandelor endocrine, mai departe ale celor fiziologice, o denaturare a Yin-ului și Yang-ului...

Majoritatea hainelor noastre implică lucruri strâmte: elastice, curele, părți foarte strânse, și în ultimii zeci de ani la femei acest lucru devine un adevărat coșmar, ele folosind sutiene care pur și simplu le deformează sânii până ajung să semene cu ceea ce nici ele nu mai înțeleg.

Mai departe, pentru a străbate tot cortegiul de posibilități, ne schimbăm, cum s-ar spune, corpul, sau îl obligăm să se schimbe, dar acest lucru nu prea se poate și ajungem să nu ne mai recunoaștem prin pierderea personalității...

Urmează spălarea acestor corpuri. Încă n-am ajuns să fim spălați și noi, dar lăsăm pe alții să facă acest lucru în privința hainelor, astfel că mama spală hainele copiilor până la o vârstă când este preluată de o a doua mamă, soția, și astfel aura are încă un prilej de a fi alterată cu toate consecințele la care și așa era predispusă prin nerespectarea altor elemente (dintre cei din Elta care au înțeles că trebuie să-și spele lucrurile, unii au întâlnit în familie situații de-a dreptul

uluitoare...).

Cei care ne spală lucrurile nu ne pot ajuta, ci din contră, contribuie la deteriorarea situației în general; fiindcă cei care ne spală aceste lucruri au grijă să ne prepare şi mâncarea la acelaşi nivel, cât mai gustoasă şi mai rafinată; oare vom putea vedea în mamă sau soție unul din cei mai aprigi duşmani ai vieții? Desigur, tradiția şi obişnuința fac în aşa fel ca aceste crime să fie oficializate, ieşirea din aceste tradiții şi obişnuințe fiind interpretată într-un sens critic şi dificil de înțeles de cei care consideră că viața, lumea este sănătoasă. Desigur, ce rol mai are mama sau soția dacă nu mai trebuie să gătească şi să spele? Aceste atribute n-au timp să înțeleagă că în primul rând sunt oameni, şi mai apoi mame sau soții.

Suntem nevoiți ca, de acum înainte, să avem mai multă grijă de corpul nostru, atât în ce priveşte alimentația, deci în interiorul său, cât şi prin folosirea adecvată a hainelor, ca şi prin întreținerea lor la modul particular.

Prin respectarea acestor necesități ajungem în situația să fim mai capabili, sensibili şi astfel, încetul cu încetul echilibrul şi calitățile necunoscute vor ieşi la iveală. O haină de culoarea potrivită şi întreținută numai de cel care o foloseşte este nu doar o protecție fizică şi termică, ci şi una împotriva formelor-gând, a blestemelor, a microbilor şi se poate ajunge până acolo încât haina ne poate apăra de accidente de circulație sau de muncă, fiindcă, purtate în apropierea noastră, ele se încarcă cu gândurile şi dorințele noastre, devenind un talisman căruia îi putem da comenzile fireşti... Ele pot şi trebuie să devină corpul fizic la propriu, deci să facem în aşa fel încât să nu distrugă corpul fizic, ci să-l facă mai frumos, şi mai ales să-i mențină o tinerețe ca-n basme, fiindcă este posibil, nu este nici o glumă la mijloc. Toate acestea nu numai prin haine, ci şi prin colaborarea celorlalte aspecte, şi putem obține o sănătate continuă, şi mai ales menținerea tinereții şi puterii vieții.

Din toate acestea nu respectăm absolut nimic. Cumpărăm hainele de la magazin îmbrăcând alte corpuri fizice, prin aura care se menține, nimeni nu se gândeşte că o haină cumpărată trebuie ținută cât mai departe şi demagnetizată, depolarizată; acest lucru se poate prin ținerea hainelor la soare, spălarea lor, concentrarea privirii, mentalului asupra lor până simțim că le putem purta, şi din acest punct mai trebuie să înțelegem

că nu trebuiesc atinse de alte entități; dar cum să faci asemenea lucru când trebuie să călătorești într-un autobuz, sau într-un accelerat ?

Foarte simplu. Prin îmbrăcarea cu o așa zisă cămașă etherică peste acest corp îmbrăcat cu hainele noaste. Este bine ca, din momentul când am ieșit dintr-o aglomerație, spital, cimitir,... să îndepărtăm această dublare a hainelor cu ether fiindcă aceasta riscă să ne izoleze de alte funcții, de care avem absolută nevoie pentru existență... Despre aceste utilizări ale ethericului vom vorbi într-o altă lecție, fiindcă tema este vastă și implică și alte posibilități mult mai deosebite.

Se poate trăi în așa fel ca viața să fie avantajată și nu dezavantajată.

A cunoaște ceea ce trebuie nu este niciodată prea mult, dacă acestea sunt necesare; constatăm că, mergând pe un asemenea drum, cunoștințele vor fi mereu mai vaste fără să ne deranjeze cantitatea lor, fiindcă în realitate folosim informația cauzală, ea determinând o stare plăcută, de ușurință și fericire; ajungem până acolo încât vom dori mai multe date despre ceea ce trebuie să știm, și privind în urmă zâmbim când descoperim câți munți de date am putut folosi fără să simțim sub nici o formă dificultățile urcușurilor...

Va trebui să ajungem până acolo încât nu numai să ne facem singuri hainele și, desigur, cât mai frumoase, dar să știm să ne tratăm diferitele boli, să devenim mai buni medici, atât pentru noi cât și pentru cei din jur, să înțelegem că mâncarea nu se prepară numai de către noi ci chiar că trebuie cultivată de mâinile noastre, și atâtea alte lucruri pe care le vom învăța încetul cu încetul...

În privința hainelor, nu trebuie să le absolutizăm; când avem condiții trebuie să le punem deoparte, să trăim în haina divină, să ne privim, să ne bucurăm de libertatea vieții, să ne privim corpul și prin analiză să-l ameliorăm vorbind cu el, atrăgându-i atenția că nu este nevoie de acea cută, culoarea din acea zonă trebuie eliminată; acești sâni trebuie să fie plini de viață și astfel să aibă forma vieții, buclele părului să fie cât mai bine reliefate... Trăim câteva ore goi, ne recunoaștem, ne putem admira propria noastră viață, o putem face mai frumoasă, lăsând-o să respire și să înflorească.

Dar, așa cum suntem acum, numai la baie mai suntem în stare să ne dezbrăcăm și atunci uitând să ne privim, folosind

săpunul şi diferite substanţe care atacă în mod violent structura fantastic de sensibilă a dermei, punând-o în situaţia să-şi piardă calităţile şi sănătatea... Câţi dintre noi mai cunoaştem mirosul corpului natural al omului?... Este un miros de floare ce nu-şi are nici un echivalent, acel miros al iubirii şi perfecţiunii, al purităţii şi naturii sale imaculate, are o culoare de vis şi este plin de visul vieţii; formele lui reflectă Spiritul, Credinţa şi Iubirea. Nici un poet nu este în stare să descrie forma corpului uman, este, într-adevăr, forma zeilor.

Dar toate acestea par de domeniul fantasticului neobişnuit, am pierdut toate aceste minuni, ne privim cum de la zi la zi acest corp divin se încreţeşte, îşi schimbă culoarea, mirosul se apropie de cadavru, forma devine de disprețuit. În final evitând să-l mai privim, îl acoperim, îl prindem în haine care mai de care mai neadecvate, ţinându-l la întuneric, închis pentru veşnicie, până ce, în cele din urmă, acest corp moare.

Astfel trecem într-o altă dimensiune, cu gândurile noastre nici acolo nu ştim ce se întâmplă, trăind într-un somn al morţii. Ne trezim într-o altă încarnare, cu un alt corp fizic pe care-l punem iar sub cele mai critice interdicţii până ce-l aducem iar în situaţia celuilalt...

Pentru cei care au trecut de vârsta gratuită a tinereţii, nimic nu este pierdut, şi printr-o punere la punct a acestor elemente corpul îşi revine, încetul cu încetul, fiindcă el este viu. Aşa cum ne cumpărăm atâtea costume în timpul unei încarnări, tot aşa ne putem schimba corpul fizic, după cum vrem. Natura corpului o permite, şi mai ales când apelăm la legile cosmice, când suntem în stare să ne recunoaştem gafele, ignoranţa... Subconştientul are capacitatea de a opri timpul şi apoi de a-l da înapoi, vârsta optimă fiind cea de 30 de ani. Credinţa şi Iubirea pot face asemenea minuni, perfect necesare.

Prin Credinţă trebuie să înţelegem maximum de informaţie, de cunoştinţe din realitatea metafizică. Prin Iubire obţinem "puterea", acea energie pentru a folosi această informaţie, cunoştinţe, Credinţa. Este la îndemâna oricui, şi mai ales a celui care doreşte cu adevărat să trăiască în armonia universală.

Încetul cu încetul, trebuie să ne obişnuim cu rostul nostru pe această planetă. N-are nici un haz să facem naveta între planurile astrale şi cel fizic, se poate vedea că acest lucru

nu duce la evoluția noastră, ci riscăm să pierdem teren la fiecare încarnare. Trebuie să trăim într-un corp perfect până ce vom consuma toată experiența Planului-Fizic, când nu va mai trebui să revenim de N ori. În acest sens ne pot ajuta foarte mult aceste haine pe care le îmbrăcăm peste haina carnală; dar în așa fel ca și corpul fizic să fie ajutat în evoluția sa, și nicidecum constrâns și mutilat.

Cât mai puține haine înseamnă cât mai multă viață, haine cât mai firești determinând o viață cât mai liberă, în continuă performanță, și mai ales plină de bucurie și frumusețe. Nu este nici o rezolvare folosind haine scumpe, căci înșelându-ne cu aceste aparențe pierdem iar și iar drumul, rătăcindu-ne îmbrăcați în ceea ce nu putem spune că suntem în realitate noi înșine.

Haina trebuie să fie o continuitate și o continuare a corpului fizic, și nu o ascunzătoare, un ceva întunecos și sufocant, care ne jenează și ne constrânge ca viața noastră să depindă de țesături - și acestea, în ultima vreme, din substanțe plastice, și mai străine de natura noastră. De câte ori avem ocazia trebuie să evităm orice fel de încălțăminte, fiindcă cu ajutorul ei trăim suspendați în afara contactului cu energia și electricitatea, aura și ethericul planetei, încălțămintea fiind decapitarea noastră la modul critic, și în ultima vreme până și aceste securi au devenit atât de scumpe! Oare nu este o atenționare în plus ca să ne gândim dacă viața noastră nu este și mai scumpă?

Vom ajunge până acolo când vom purta propria noastră haină, vie și sănătoasă, plină de tinerețe veșnică, în forme zeiești, care vor face viața mereu mai frumoasă.

Astfel, azi ne este rușine de anumite locuri ale corpului, nebănuind că acestea sunt total inofensive, partea cea mai bogată asupra entității fiind fața, și tocmai pe aceasta o lăsăm liberă fără să ne fie rușine, fiindcă nu știm, nu vrem să știm, oferim exact partea cea mai intimă, cea mai sfântă.

În general nu suportăm nimic în zona gâtului, a feței, a frunții și pe creștetul capului, fiindcă în această zonă atât de restrânsă sunt patru chakre deosebit de importante pentru viața noastră. Dacă n-ar fi fost, am fi acoperit și această parte; am vrea, dar ceva nu ne lasă; încercați acest lucru și în câteva luni veți trece într-o altă dimensiune, desigur că nu sugerăm un mod de sinucidere atât de simplu și fără nici un fel de

durere...

Suferim o asemenea durere de câțiva zeci de ani, cu aceleaşi consecințe, nebănuind că hainele au un rol nu vestimentar ci vital; le-am complicat până ce am ajuns să ne obişnuim cu închisoarea lor particulară, într-un mod gratuit.

Putem, trebuind, să facem hainele să fie tot atât de sfinte ca şi corpul, situație când ele ne pot proteja, ne pot face mai oameni; sfințenia hainelor nu este greu de obținut dacă recunoaştem în ele ceea ce sunt şi nu ceea ce nu sunt.

Trebuie să ajungem aici fiindcă ne place viața, suntem gata în orice clipă să dorim numai viața. Hainele sfinte nu ne vor mai întrista, nu vom mai juca roluri false, ne vor ajuta să descoperim alte şi alte posibilități nebănuite ale trăirii într-un mod absolut divin.

Tratați-vă hainele cu lubire şi Credință, nu le aruncați, nu le mototoliți. Ele trebuiesc spălate şi îngrijite ca şi propriul nostru trup, astfel vom fi mai iubiți, mai apărați de intemperii şi de hoți, de duşmani şi de atâtea necazuri ale vieții care ne survin prin şi cu ajutorul hainelor. Trebuie să înțelegem acest aspect fiindcă depindem mereu mai mult de dorința de a trăi cât mai mult, mai frumos; desigur, dorința de a fi fericiți constă şi în fericirea hainelor.

Renunțarea la tradiții şi obiceiuri materialiste ne va scuti de lipsuri, eliminând aceste surse de griji, şi trecând la adevărul simplu, elementar, descoperim cum fiecare are posibilități infinite de a-şi controla şi ameliora viața până va ajunge să fie stăpânul ei absolut.

Deci: alimentația pentru interiorul Templului, hainele pentru exteriorul Templului.

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 15

TEAMA DE VIAŢĂ

Cu această lecție s-a ajuns la jumătatea anului I din ELTA-Universitate. Se impune un moment de înțelegere dinamică a informației acumulate.

Metafizica fiind un domeniu mental, dar şi practic, nici o informație nu are caracter teoretic. În cazul de față, datele sunt sistematizate într-un proces de integrare aparent forțată, ținând cont că oamenii de azi sunt mai culți; experiența este

mai teoretică-abstractă-imaginativă...

De la început trebuie să subliniem o notă generală la toată omenirea. TEAMA DE VIAȚĂ, de existența în acest Plan Fizic, se manifestă în mai multe feluri - totul ducând la pierderea armoniei universale, a capacității de iubire Cosmică, de evoluție. Majoritatea celor ce revin din planurile inițiale nu mai au energia şi vibrația necesară ajungerii cel puțin în locul de unde au plecat, coborând astfel în planuri inferioare, fapt ce denotă că încarnarea lor a fost un motiv de cădere şi nicidecum de înălțare, de îmbogățire a cunoştințelor.

În ultimele sute de ani, omul şi-a pierdut intuiția, meditația, sensul de Credință, de progres, trezindu-se cu fiecare generație într-o manifestare total împotriva sensurilor firești, atât ale vieții sale, cât şi ale vieții în general. Astfel, omul nu mai ştie să mănânce, să respire, să muncească, să aibe relații sexuale, să învețe; nu ştie să folosească Legea culorilor, a vibrațiilor, Legea necesității, Legea afinității; a uitat de Legea Karmei, şi de aici pierderea sa în jungla efectului şi a senzorialității. Astfel rezultă azi o Teamă de Viață care se accentuează pe zi ce trece. Pentru revenirea la elementele simple, el nu este nevoit să se inițieze ci să se reinițieze, fiindcă elementele sunt pur şi simplu naturale, făcând parte din legile universale, inițierea implicând evoluția sa la propriu.

Primul an al Universității-Elta trebuie consumat cu aceste aspecte ce trebuiau deja cunoscute şi folosite. De aceea am fost din nou nevoiți să prezentăm aceste aspecte simple, chiar banale pe alocuri. Nu se poate merge mai departe fără să fi ajuns unde trebuie, iar oamenii sunt din ce în ce mai în urma propriei realități. Cunoştințele de Astrologie fiind nule, e firesc să se întâmple aşa, întrucât Astrologia ne poate oferi permanența cauzalității evenimentelor generale şi particulare ale vieții.

Cunoştințele legate de folosirea Forței Mentale sunt şi ele aparent pierdute, astfel încât capacitatea de rugăciune, de comunicare spirituală, influențarea mediului sunt paralizate, oamenii trezindu-se într-o situație mai rea decât a regnului vegetal şi animal.

Constatam însă o situație şi o stare şi mai paradoxală: cunoştințele omului dintr-un domeniu materialist au înlocuit cunoştințele universale, practic substituind realitatea cu iluzia.

Noțiunile universale au decăzut în atribute, situație care

a dus la pierderea vibrațiilor cuvântului și de aici la imposibilitatea evoluției sale. Religia și Știința se fac vinovate de transformarea lor în instituții private, naționaliste, interesate, promovând cunoștințe experimentale, de o slabă eficacitate, ducând la situația anormală de distrugere a naturii ca și a vieții sociale și umane. Există justificări, dar ele nu pot salva sub nici o formă situația, ci o pot agrava până la distrugerea totală.

Lecția prezentă face un tur de forță prin posibilitățile omului de azi, și-n particular ale celor care urmează Elta.

Primele precepte :

1. Sunt ceea ce gândesc.
2. Îmi ridic vibrațiile.
3. Nu-mi este teamă de nimic.

Acestea sunt necesare pentru a doua naștere.

De altfel ele sunt cunoscute, ușor de depistat prin simpla trăire, dar de o necesitate absolută. Prin eliminarea atributelor, revenim de la o logică analogică la ceea ce sunteți, în care informația nu mai este formală și generală, cantitativă și cu tendințe de materialism și senzorialitate. Nu există, de exemplu, bărbați și femei; sunt numai aspecte formale, implicarea lor determină o stare de tensiune și de pierdere a rațiunii de a fi, cea umană.

Trebuie revenit de urgență la alimentația pe care o folosesc toate ființele naturale, vii. Pentru a cuprinde mai clar, trebuie să înțelegem: Cavitatea Bucală (gura) și Stomacul sunt două lucruri total diferite. Prima este un dispozitiv de alimentare informațională a sistemului, iar stomacul - un dispozitiv de alimentare cu substanță a sistemului. Aparentul bun de gură (gustos), nu este la fel și în stomac. Confuzia determină adaptarea stomacului la substanțele ostile, ceea ce duce în scurt timp la boli, degenerare, bătrânețe și moarte.

Relațiile sexuale sunt supuse celor mai ostile și vulgare interpretări. Aceasta este singura acțiune la care suntem nevoiți să apelăm la un partener, și singura care acționează direct asupra chakrei Muladhara, care reglează și controlează energia cosmică din sistem. Cu ajutorul celor două instituții de mai sus, situația a decăzut la un nivel sălbatic, conducând azi la o permanentă autodistrugere a entității, cu consecințe

incalculabile pentru evoluția vieții în sensul progresului dinamic, mereu superior, spre planuri elevate şi nicidecum spre cădere şi întuneric.

Posibilitățile de informație sunt în mod absolut controlate de aceste două instituții prin cenzură, deteriorarea conținutului în favoarea formelor, astfel că în prezent omul nu mai ştie de unde vine, unde este şi încotro se îndreaptă.

Religia s-a destrămat în mai multe curente, iar acestea în mai multe secte. Ştiința, la fel, în mai multe specialități, iar acestea în funcțiuni mereu mai subtile, căzând într-o cursă a ineficienței şi îndepărtării de realitate, în favoarea transformării iluziei în realitate. Folosirea efectului în locul cauzei a determinat o prăbuşire a societății, spre o permanentă stare de conflict, cu menținerea luptelor naționaliste, economice.

Orice revenire la realitatea universalăa este tratată ca fanatism, ignoranță, asistându-se de multe ori la interpretări eronate în ceea ce priveşte programul Universității Elta. O parte din oameni apelează la latura aşa-zis serioasă, evitând orice contact cu programul Elta şi punându-se astfel în situația de a promova în continuare o stare de lucruri fără nici un fundament. Altă parte, oameni de orice categorie socială, au descoperit în programul Elta un mod de a reveni la drumul firesc al vieții.

Nu avem voie să judecăm pe nimeni, nici pe cei buni, nici pe ceilalți. Îi binecuvântăm şi pe unii şi pe alții, răbdarea şi buna înțelegere vor determina până la urmă colaborarea constructivă. Prin evoluție nu trebuie să se înțeleagă o luptă în care să existe ierarhii, învingători şi învinşi, buni sau răi, deştepți sau proşti...

Toată masa umană se află pe aceeaşi treaptă, micile deosebiri nu sunt în stare să justifice nici o calitate în plus. Chiar şi un Învățător care ajunge în acest plan, trebuie să se comporte la fel ca ceilalți oameni.

Nimeni n-are dreptul să-şi asume paternitatea informației universale, mai ales titluri şi calități care nu duc decât la discriminarea celorlalți; toți sunt frați, toți formează un tot absolut. Cei care se grăbesc să apere ignoranța manifestată prin titluri şi experiențe intelectuale, trebuie să se gândească bine dacă rezultatele obținute nu mențin o situație care va duce la o mai mare accentuare a neplăcerilor actuale. Dorința de a câştiga cu prețul vieții celorlalți este cea mai mare crimă

posibilă într-un Univers. Dacă minciuna are condiții, Adevărul şi le creează. Pentru a minți nu este nevoie de nici un efort, pe când adevărul se confundă cu efortul, o situație neplăcută, când omul în general a ajuns o ființă slabă, bolnavă, trăind numai la nivel de instinct şi de excitație materială. Îşi apără ignoranța cu prețul unei vieți mereu mai primitive, denotând menținerea unui orgoliu neobişnuit. Lipsa minimului efort îl retrogradează în propria manifestare; îi va fi tot mai greu să trăiască mai bine şi mai frumos, în Pace şi Iubire. Şi acest aspect din cauză că omul se lipseşte de propria libertate.

Dar nu suntem singuri. Nici nu am fost. Nici nu putem fi.

Religia şi Ştiința, azi sunt în autodistrugere, dizolvare, ele nemaiputând redresa situațiile. Din contră, menținerea lor duce la o situație dramatică, numai de dragul unui orgoliu fără sens.

Oricât de bune ar fi legile sociale, cele universale sunt perfecte. Legile universale intervin astăzi pentru ca oamenii să se trezească din acest orgoliu şi egoism, să renunțe la sărăcie şi boală, la putere şi bogăție materială, la atribute şi formalism.

Posibilitățile sale de manifestare sunt intacte, n-au fost afectate de prezența religiei şi științei materialiste, de această realitate sunt conştiente şi cele două instituții. Dar dominarea omului de Fiii Întunericului va continua dacă el nu va renunța la lene şi indiferență, la orgoliu şi egoism, la ignoranță şi lipsă de liberatate. Starea aceasta nu este specifică doar statelor est-europene, ci celor de pe întreaga planetă. Materialismul are rădăcini bine înfipte, atât în țările aşa-zis dezvoltate, cât şi în cele în curs de evoluție materială. Religia, în toate țările lumii, a pierdut firul conducător de a determina lumina şi libertatea spirituală, transformând omul într-un simplu membru care trebuie să respecte până la absurd diferite precepte, fiecare religie sau sectă încercând să-l convingă că ea este cea privilegiată şi celelalte sunt păgâne. Puerilitatea unor asemenea lucruri nu lasă loc la nici un comentariu.

Omul a înlocuit Credința cu neîncrederea, libertatea cu sclavia, bogăția cu sărăcia, sănătatea cu boala, Iubirea cu ura. Acesta este rezultatul indiferenței lui şi a prezenței celor care n-au dorit decât să-l transforme într-o dimensiune fără nici un statut universal.

Azi se deschid Lăcaşurile Leilor, adică informația, prin

toate canalele, va fi cea universală, în care şi textele biblice vor fi redate în adevărata lor realitate. Cunoştinţele de ştiinţă universală vor fi redate omului aşa cum sunt, şi nu în urma unor experienţe senzoriale şi instinctive, cu ajutorul aparatelor şi laboratoarelor. Graţie eliberării informaţiei, Omul va redescoperi Credinţa, îşi va putea folosi Forţele Mentale, nu-i va mai fi teamă de viaţă şi de moarte. Va înţelege, în mod simplu, că prezenţa lui aici se manifestă într-un Plan Fizic, unde este supus unor condiţii care-l vor duce la evoluţie. Însă acest fapt nu trebuie adus la un nivel de permanentă tensiune şi prezenţă a răului şi urâtului. Orgoliul celor care se mai opun este infantil şi iresponsabil. Dar, paradoxal, ei sunt conştienţi, cântecul lor de lebădă e tot mai scurt. Vrând să-şi demonstreze toată urâţenia împotriva Armoniei Universale, a libertăţii spirituale şi materiale, a lubirii şi a păcii, nimeni nu-i va putea ierta, în afara lor.

În urma acestor 14 lecţii, s-a putut vedea simplitatea şi necesitatea acestor posibilităţi, chiar dacă unii sunt convinşi că şi acestea nu sunt decât o manifestare, o încercare de deviere. Doar faptele vor demonstra realitatea. Adaptarea la rău face ca binele să le facă rău.

În toate discuţiile avute cu aceştia, n-au rezistat în faţa adevărului. Spaţiul acestor lecţii nu ne permite să realizăm asemenea episoade şi nici nu e locul pentru aşa ceva. Sunt situaţii dramatice în care unii, după ce-au profitat de ignoranţă şi orgoliu, după ce-au trecut mai întâi prin posibilităţile ştiinţei şi religiei care n-au avut cu ce să-i ajute, vin la noi pentru a-i ajuta. Sunt în stare, în asemenea situaţii, să realizeze că nu noi, ci doar ei se pot ajuta, numai că trebuie să cunoască simpla ştiinţă a vieţii. Îi tratăm şi pe unii şi pe ceilalţi într-un mod egal şi iubitor, nu ne manifestăm ca salvatori ai lumii. Lumea n-are nevoie de salvatori, ea are Legile ei universale. Ceea ce putem oferi este numai ajutorul firesc şi prietenesc. Fiecare este stăpânul sau sclavul său, în mod absolut. Dorinţa de a-l tutela pe altul, de a-i răpi drepturile şi fericirea de a trăi, este cea mai crudă şi cruntă manifestare a lipsei de umanism, de lubire şi Pace. Aceştia văd foarte bine că viaţa lor este lipsită exact de ceea ce răpesc ei celorlalţi şi, cu toate astea, nu se lasă convinşi de necesitatea de a oferi exact ceea ce-şi doresc pentru ei. Este o Lege simplă, nu necesită procesiuni, rugăciuni interminabile, sacrificii, posturi sau alte asemenea

spectacole; pur şi simplu lubirea şi Pacea sunt cele mai elementare şi primordiale sensuri ale existenţei. A distruge pentru a câştiga momentan şi a te bucura de nefericirea pe care o provoci, denotă un spirit negru.

Azi, omului îi este teamă de viaţă, ţipă, se zbate, se agită, priveşte în toate direcţiile, se fereşte de vecini, prieteni, de orice, crezând că totul este împotriva sa. CREZÂND ! Da, este o credinţă şi se manifestă ca atare. Înşeală, fură, minte... ştiind bine că rezultatele nu-i vor aduce nici o fericire, chiar dacă pentru o perioadă de timp e bogat şi puternic. Uită că, înşelând şi mințind, nimic nu e posibil; ştie dar nu vrea să recunoască. A greşi nu e sub nici o formă o cale.

Teama de viaţă se manifestă tot mai accentuat; mereu mai mulţi se văd în situaţii aparent imposibil de rezolvat, dar mai ales realizează situaţiile în aşa fel încât să se piardă şi mai mult în lipsuri şi nefericiri.

Individul a devenit obiectiv, sobru, serios şi cu picioarele pe pământ; într-un cuvânt este realist. Dar s-a gândit o clipă dacă această realitate este reală? În situaţia în care a ajuns, nu-şi poate da seama dacă realitatea e realitate, fiindcă, din toate părţile, toţi gândesc la fel. Generalizarea şi uniformizarea aşa-zisei informaţii l-a pus în situaţia să-şi piardă simţul spiritual de orientare, de sens şi conţinut. El se bazează pe acţiuni directe, fizice, fără să anticipeze, să planifice, să organizeze, să apeleze la o raţiune mai practică, plastică, în stare să facă faţă oricărei situaţii. Şcoala nu-l ajută; dimpotrivă, profesorii au devenit simpli funcţionari într-un sistem mecanic, medicii îil tratează numai manifestările de efect, conducătorii politici îşi văd de treburile lor, canalele informaţionale sunt prizoniere ale unor instituţii ce fac tot posibilul ca informaţia să fie în favoarea unor cauze sterile şi golite de orice conţinut. Omul a ajuns la o definiţie ciudată: consideră că viaţa e grea, că ceilalţi sunt răi. Dar niciodată nu s-a gândit dacă el e bun şi înţelegător. Tot ce gândeşte şi realizează vine numai din exterior, dintr-un realism iluzoriu, indiferent şi de efect... S-a obişnuit, a devenit tradiţionalist, naţionalist, se agaţă de forme şi de generalizări. Mai speră, dar neavând nici o speranţă, cât de cât, de a ieşi dintr-un joc vicios, vede cum fiecare îl atrage într-o direcţie ostilă, întunecoasă. Şi dacă printre 10 lucruri rele, întâlneşte unul bun, îi va trata şi pe acesta la fel de rău, fiind singura lui salvare. Când îşi va da seama, va fi

prea târziu. Dar în Metafizică nu există prea târziu, oricând îşi poate ierta duşmanii, oricând îşi poate atrage sănătatea şi fericirea... Acest unul din zece îl reprezintă, de obicei, pe cel adevărat din cei zece înţelepţi, Învăţători. Nu-şi dă seama că nu este în exterior, ci este propria sa intuiţie, este Christul. În lecţia următoare vom vorbi despre El, dar trebuie să stabilim de pe acum: nu este ISUS.

Adevăratul salvator nu va fi niciodată în Planul Fizic, fiindcă astfel ar trebui să fie tot o iluzie, ceea ce ar trebui să fie de-a dreptul absurd.

Aceste lecţii vă lămuresc tocmai acest aspect: fiţi mai buni, mai calmi, opriţi-vă din tumultul unei vieţi materiale câteva minute, maximum o jumătate de oră, ajungeţi într-o stare de meditaţie simplă... Acum ştiţi câteva lucruri elementare despre meditaţie, - după cum am stabilit atunci, ea nu are nici o legătură cu gândirea, cu aşa-zisa raţiune.

Ridicaţi-vă, prin eul vostru la EU-l suprem, la Tatăl, la Universul Armoniei, acolo unde orice se rezolvă în mod pozitiv şi firesc, unde nu mai există duşmani şi boli, sărăcie şi nefericire...

Astfel va dispărea teama de viaţă. Veţi înţelege că evenimentele de azi au fost provocate de lipsa de înţelepciune, de firescul vieţii; mergeţi mai departe cu răbdare şi pasiune, cu înţelegere şi bunătate. Viaţa este la fel în orice loc din Univers, chiar dacă aici apare atât de cruntă, aşa e numai din cauza omului. Nici o fiinţă din Universul acesta nu şi-a dorit ajungerea la o asemenea situaţie. Cauza aparţine numai celui care o produce.

Religia şi Ştiinţa se află în fiecare; există o dominantă universală pentru armonie, dar există şi liberul-arbitru pentru edificarea unor evoluţii particulare, ca să nu se ajungă la uniformizare, la neantul fericirii.

Fiţi înţelegători şi răbdători cu cei care vă contrazic; vor avea destul timp să înţeleagă şi acest aspect numai prin faptele voastre. Oamenii de azi s-au săturat de cărţi şi vorbe; acum este rândul realităţii, iar ea trebuie să fie cât mai universală. Fiţi credincioşi în sensul cunoaşterii a cât mai mult şi mai multe, a manifestărilor sugestiilor pozitive, a acţiunilor organizate şi răbdătoare. Cunoscând Legile necesităţii şi pe cele Karmice, punându-vă la punct elementele de Astrologie şi pe cele de alimentaţie, nu veţi avea nevoie de

mai mult de 12 cărți esențiale pentru a cuprinde înțelepciunea universală.

Le vom realiza pentru voi, dar va trebui să le duceți mai departe, pentru înțelegerea celor care sunt victime ale orgoliului şi egoismului; să nu-i judecați niciodată pentru asta. Puneți-vă în locul lor şi veți înțelege mai uşor de ce fac tot posibilul să manifeste ura împotriva vieții. Lipsurile pe care şi le conservă, şi le accentuează, se dovedesc prin aceleaşi legi pe care ei le refuză. Ar fi tot atât de valabile dacă le-ar folosi într-un sens invers. Necredința sau ignoranța ar deveni Credință sau Cunoaştere.

Oamenii s-au obişnuit cu complicatul, nevăzând complexitatea vieții. Aceasta se manifestă într-un mod paradoxal: prin Armonie universală, prin elemente de maximă simplitate, şi mai ales prin Pace şi lubire. Omul a devenit un spectator, un beneficiar, un produs, un efect, o victimă şi un sclav al propriilor obişnuințe. Oamenii trebuiesc înțeleşi, ajutați, dar nu şi salvați, asta depinzând doar de ei.

Pentru a se salva, nu trebuie decât răbdare şi bunătate din partea noastră; azi sensibilitatea lor se manifestă prin neîncredere şi suspiciune. Au trăit o viață în mizerie, chiar dacă sunt bogați, au fost lipsiți de lubire şi de libertate, astfel că dialogul cu ei trebuie menajat, lăsându-i să vorbească aşa cum ştiu. Azi e un moment de tranziție, când nu există nici una nici cealaltă. Situațiile sunt paradoxale, cei răi mai profitând astfel de aparentul haos.

Unde e răbdare e şi timp, unde este înțelegere e şi pace. Omul are dreptul să fie rău sau bun, amândouă nu se poate. Tocmai de aceea trebuie răbdare şi bună înțelegere, mai ales în situațiile în care atâția trebuie să-şi schimbe complet obişnuințele şi tradițiile.

Viața este fascinantă, plină de neprețuite evenimente. Pentru a ajunge la ele trebuie să renunțăm la pasivitate, obişnuință, lene şi indiferență. La fel, trebuie să decidem azi ce drum alegem, şi mai ales cât suntem noi înşine în propriile acțiuni. Acest aspect trebuie determinat cât mai bine, fiindcă libertatea vine numai din proporția de "EU" în acțiunile sociale. Nu suntem singuri; Christul este permanent, este Lumina şi Pacea, el nu cere ci doar dă. El este Eul nostru, este Tatăl adevărat, este totul în totalitatea noastră de a fi, de a exista; acest sens nu înseamnă religie sau sectă, ci este

capacitatea noastră de a merge înainte.

După cum am văzut în cele 14 lecții, lucrurile sunt simple şi la îndemâna oricui. Ele aparțin omului, nu sunt sub tutela nimănui. Chiar dacă sunt simple şi banale, rezultatele sunt neobişnuite, prin acestea ne putem deschide noi căi şi perspective, alte calități, când vom cunoaşte legi şi manifestări mai subtile.

Nimic nu e greu dacă nu te gândeşti anevoios, "Îndrăzneşte şi cunoaşte!" fiind măsura existenței. Cu fiecare zi trebuie să trăim la propriu ziua cea nouă, cu fiecare pas trebuie să realizăm c-am înaintat pe drumul vieții.

Teama de viață nu există; este o Formă-gând care se manifestă ca orice Formă-gând. Cauza este în noi - renunțarea la aceasta va determina PACEA şi IUBIREA, ca şi dorința evolutivă de a iubi viața.

PACE ŞI IUBIRE

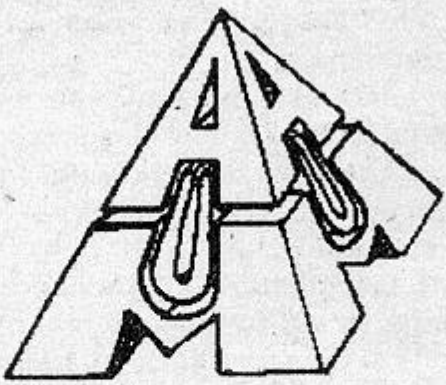

CAPITOLUL 16

CHRIST

Prima condiție, până veți da pagina acestei lecții, este dorința Noastră de a avea mâinile curate, inima cât mai uşoară, sufletul cât mai liber...

Este un curs de prototeologie, şi nicidecum de accentuare a noțiunilor deja clasice ale religiei.

Mulțumim celor care se bucură, intuind deja textul, şi-i binecuvântăm pe specialiştii în temă, ca şi pe sceptici, care sunt rugați să-şi păstreze această calitate: îi va duce la perfecțiune sau la imperfecțiune.

Noțiunile sunt aşa cum sunt; fiecare nivel sau clasă, sau țară, sau regim tradițional le inoculează procesului vital, dar

şi celui spiritual; ele ne vor oferi în continuare dificultăţi, dar de natură procedurală - un simplu efort ne va duce la universalitatea realităţii.

Christ nu are nici o legătură cu ISUS; Christul este un Adjectiv Cosmic; de altfel, ISUS a dorit ca oamenii să realizeze această realitate a lor. Dacă ar avea legătură, L-am confunda realmente.

La fel cum mulţi dintre noi îl confundăm pe Budha cu Gautama, folosind un termen în locul celuilalt, la fel sentâmplă cu ISUS, când îi spunem Christos.

În anumite contexte nu se simte, dar în cele primordiale se produce o confuzie dramatică. Trebuie să ştiţi că nimeni nu poate cunoaşte numele lui ISUS; libertatea se manifestă prin securitatea numelui. În latină, "nominus" = suflet. ISUS vine de la "Ichtus" = peşte, EL definind doar epoca Astrologică în care s-a produs, corespunzând Casei a XII-a...

Christ este latura dinamică a sufletului, a spiritului; prin Christ Sufletul devine Spiritual.

În caz contrar, Spiritul se exteriorizează, adoptând entitatea unui Spirit-Grup, - mai clar, a unei zone animalice; mai plastic pentru voi, trebuie să înţelegeţi prin această stare de lucruri noţiunea de Popor, Familie, Colectiv, Grup... Prin realizarea Christului, entitatea se detaşează dinamic de apartenenţă, de dependenţă faţă de ceva - în acest caz de fluctuaţiile generale, de generalizările sociale, de cantitate şi tradiţie, de senzorial şi instinct, de involuţie, de sclavie...

Pentru început, în Metafizică îl putem asocia pe Christ cu Forţa Mentală. Aceasta este o metaforă doar când n-o folosim, când ne restrângem la o stare fără nici o stare, la activitatea care înseamnă preluarea, repetarea, asocierea, obişnuinţa, tradiţia...

Să facem o mică transformare a cuvântului: Christ - Credinţă - Cunoaştere - Informaţie... Cel mai apropiat epocii noastre este termenul Informaţie. Dar aici nu-l asociem cu Informatica - aceasta e o exagerare a cunoaşterii, prin conservare şi acumulare tradiţională.

Christ se apropie foarte mult şi de termenul de Creaţie, la propriu.

În orice acţiune nouă, inedită, neobişnuită, necunoscută, se manifestă Christul.

Întoarcerea lui ISUS se manifestă prin realizarea Christului

din noi. Desigur că nu oricine poate face acest lucru, trebuie deja câteva încarnări în decursul cărora evoluția să se manifeste. La cei slabi, bolnăvicioşi, leneşi, egoişti, aroganți şi mai ales la naționalişti, sectanți, familişti, colectivişti - acest aspect nu se poate manifesta. Nu este vorba de o selecție, segregație; tocmai de aceea, cei care simt că ISUS s-a întors sunt datori să-i ajute pe ceilalți - de aici dorința lui ISUS de a ne da seama de altruism, de Frăția Universală.

Fiindcă cei care sunt în stare de această lumină spirituală, mentală, sunt oameni fară nici un atribut; sunt Universali, nu mai aparțin de nici un popor, familie, instinct, interes, cariere. Capacitățile lor sunt universale, libere şi desigur în acest moment sunt apți pentru lubirea Cosmică.

Un singur element neobişnuit pentru vremea când l-a spus ISUS, a fost cel prin care atrăgea atenția că la revenirea sa va discuta numai cu Înțelepții, cu oamenii de ştiință, cu oamenii...

Acest amănunt determină epoca şi spațiul, evoluția şi rezultatul învățăturilor sale. În urmă cu două mii de ani, se producea finalizarea unui eveniment cosmic, universal: sufletul se integra corpului fizic (vom vedea într-o lecție din anul următor, cum se produce acest lucru prin simetrizarea cu Adschna; deci, acest sâmbure de Lumină a Divinității nu mai este localizat asimetric în raport cu Adschna; de atunci, la o minoritate de entități, asta a devenit o realitate. Dar să avem răbdare până la această lecție, care implică şi alte cunoştințe de Cosmogonie spirituală).

Pentru începători, este de ajuns şi mai ales de folos realizarea naturală, de la sine, prin simpla credință a realității universale.

ISUS este al 7-lea învățător dintr-un ciclu cosmic care s-a finalizat - acesta corespunzând unei lungi perioade de involuție; de aici încolo, entitățile vor începe o altă etapă de Evoluție, altfel spus îşi vor continua evoluția. Această involuție a determinat formarea corpurilor fizice: Astral - Etheric - Fizic. Acum suntem în măsură să spunem că ultimul corp - cel fizic - este finalizat. Dar el necesită, totuşi, anumite calități şi parametri: dacă-l alimentăm cu substanțe denaturate, nu mai are nici o legătură dinamică cu dimensiunea Christică.

Trebuie să vedem în alimentație cea mai principală latură în devenirea noastră în noi înşine; altfel constatăm că totul se

prăbuşeşte, decade, involuează, ajungem la moarte.

Prin realizarea Christului, omul devine nemuritor la propriu. Asta nu înseamnă că este sau ar depinde de o magie, de ceva miraculos; aşa s-a dat de înţeles, fiindcă prea mulţi Fii ai Întunericului nu doreau ca omul să fie conştient de realitatea sa.

Legătura directă cu Christul se realizează, pentru început, prin Meditaţie, tot un lucru foarte simplu şi necesar. Omul în general meditează fară să ştie: când stă pe gânduri, când se linişteşte în faţa neliniştii vieţii, când visează, iubeşte, este altruist, se cultivă, este bun şi înţelegător...

Trebuie să vedem în Christ în primul rând CREDINŢA, dar nu în sensul religios, tradiţional, obişnuit. Credinţa, la rândul ei, nu înseamnă o simplă acceptare, asumare, respectare - de teamă, de interes, tradiţie...

Credinţa este suma cunoştinţelor, despre care nu se poate spune niciodată că e finalizată. Dar, desigur intervine un "dar", dacă vom insista în continuare cu Credinţa Materialistă, tindem spre o involuţie dramatică, fără nici un corespondent în Univers. Materialitatea este una, Materialismul este împotriva Materialităţii. Fiindcă Materialitatea este un capitol stabil şi de iniţiere în Metafizică, în cunoaştere; el fiind simultan, fundamentul şi realitatea ultimului Corp, pe care l-am finalizat în această etapă de involuţie - evoluţie.

Ştiinţa Materiei, şi nu Ideologia Materialistă, care a exacerbat materia până a adus-o în situaţia să fie infinită în timp şi spaţiu - alte două noţiuni care nu există în realitatea universală, dar în cea senzorială, da.

Astfel, Credinţa este termenul funcţional al celui de Christ. Prin Credinţă ajungem mereu într-o altă stare, transformare, schimbare... Doar că aici trebuie să fim puţin atenţi. Credinţa este o permanentă colaborare cu funcţia sa Cosmică, Universală, cea de Christ - nu există Credinţa ca termen în sine. Această atenţie înseamnă un minim efort mental, de a raporta totul la tot. Prin cele trei principii elementare cerute aici - "Sunt ceea ce gândesc; Să-mi ridic vibraţiile; Nu-mi este teamă de nimic" - s-a încercat o simplă tentativă de a vă raporta la Christ. Fiindcă numai în acest moment EL devine real; nu poţi realiza gândirea prin ceea ce eşti, dacă aceasta e senzorială, generală, învăţată prin asimilarea automată, direcţionată şi amplasată aiurea.

Unicitatea individului trebuie înțeleasă și ca originalitate. Astfel, fiecare entitate poate determina alte puncte de referință; doar că rezultatele trebuie să corespundă normei universale. Plecăm de la principii și trebuie să ajungem tot la principii, astfel realizăm Armonia Universală.

Fără Christ sau Credință suntem atribute, sau altfel spus Sclavi, Victime. În această stare de "realitate", entitatea se confundă cu formele sale; un vehicul feminin determină entitatea să se manifeste ca o femeie, când în realitate este OM. Plecând de la realitatea exterioară - forme - nu ajungem nicăieri, fiindcă aceasta este iluzia, modelul, experiența, încercarea, procesul prin care putem învăța ceva, până devenim ceea ce suntem - OM. În momentul în care realizăm Christul sau Credința, realitatea exterioară nu mai e iluzie; atunci putem colabora dinamic cu propria evoluție. Astfel, procesul se poate determina și reduce la minim; entitatea nu mai are nevoie de atâtea încarnări pentru a învăța ceea ce este, iar de aici, automat, reducerea atâtor dezechilibre în Univers - și mai ales în cel Fizic.

ISUS ne-a ajutat mult, dându-ne un amănunt simplu: "A doua naștere". Aceasta se reduce doar la o simplă trezire, la o elementară tratare a realității, prin eliminarea experienței instinctuale și senzoriale - un minim efort prin care să percepem realitatea dincolo de primele sale manifestări. Acum două mii de ani, posibilitățile erau mai reduse, dar azi sunt aproape gratuite; evoluția științei și a artei, a societății și a experienței ne stau la dispoziție.

Metafizica este domeniul complex, și nu complicat, prin care procesul de trezire este accelerat la maximum. ISUS a specificat, prin lucrarea "Viața Maeștrilor", că minimum de învățare durează doi ani și jumătate, iar maxim 7 ani. Noi alegem drumul de 7 ani prin Universitatea ELTA, în care entitatea poate ajunge la cele trei elemente universale: Credință - Creație - Iubire. Prin ele, Christul este manifestat perfect: omul înlocuiește producția prin Creație, căsătoria prin Iubire, datoria devine dorință, sărăcia - bogăție, boala - sănătate...

Vom vedea în anii următori cum, prin Creație, nu vom mai fi nevoiți să producem, adică să remodelăm materia (ajungându-se la dezastrul ecologic), ci vom putea să materializăm ceea ce avem nevoie. Nu suntem departe, tocmai de aceea trebuie puțin efort pentru a schimba punctul de

referință. Asta nu înseamnă să renunțăm la cunoașterea materiei: chimie, fizică, matematică, biologie, astronomie, experiența de viață senzorială ...

Dorim ca cei care vor să ajungă la Metafizică, implicit această Universitate ELTA, să cunoască, cât de cât, elemente de fizică, fiindcă aici vehiculăm termeni ca vibrații, sinusoide, transformări, energie, radiații, mișcare...

Cei care trec direct la Metafizică, fără fizică, riscă să devină fanatici, sectanți, deturnând principiile universale la cele primitive, magice. Mulți pun întrebări, uitând să-şi pună întrebări. A pune întrebări, înseamnă a apela la exterior, la experiența altora; altfel spus, a antrena lucrurile într-o asemenea măsură, încât să se producă interferențe; în Armonia Universală nu există aşa ceva. În aceasta, totul este ca şi rețeaua cristalină a diamantului. A-ți pune întrebări, înseamnă a apela la Christul din tine, la Tine însuți.

Noi ne grăbim, şi graba determină lenea şi indiferența, ducând astfel la acceptare, şi de aici la apartenențe care n-au nici o legătură cu propria evoluție. Nu numai că suntem în situația să nu ştim, dar am ajuns să fim împotriva lui "a şti", a cunoaşterii; luăm totul de-a gata, mestecat şi digerat de la origine. Pentru un moment merge, dar în urma a sute de ani, aceste elemente împrumutate dereglează, demolează orice echilibru universal.

Tocmai de aceea ne atrage noul, şi nu ceva spus altfel. Îi urmărim pe Creatori cu o atenție deosebită; unii merg până acolo, încât înțeleg un concert de vioară în Si Bemol, față de alții care nu au depăşit faza de a accepta doar muzică populară, manifestată printr-o repetiție obsedantă.

Avem acum toate condițiile, dar ele ne pot condamna prin faptul că nu mai avem acces la nici o justificare. Viața este o afirmație, evoluția este argumentul. Din acest moment, societatea se va disocia între oi şi capre; mai precis între cei ce fac efortul de evoluție, şi cei ce doresc să continue discontinuul; între cei ce merg înainte şi cei care se uită.

ISUS ne-a oferit două mii de ani pentru a discerne, pentru a experimenta materia şi spiritul; dar nu în sensul de a le determina în contrarii, ci de a vedea că materia este tot o manifestare a spiritului. Ceea ce derutează chiar şi pe cel dotat, e faptul uimitor că toate aceste învățături metafizice sunt extrem de simple.

Trecerea de la Complicat la Complex este aparent dificilă, dar renunțând la "aparent", deducem automat că complicatul este manifestarea haosului: cantități, generalizări, tradiții; complexul este asocierea Legilor simple: calitatea, particularitatea, originalitatea...

Majoritatea își pot da seama de "bine" și de "rău", dar puțini își pot permite să discearnă între "cauză" și "efect", fiindcă pentru primele este nevoie doar de senzorial, pe când pentru celelalte sunt necesare elemente intelectuale: pe primele le avem prin instinctul de conservare, pe celelalte prin evoluție, învățare, experiență. CAUZA și EFECTUL reprezintă lecția anterioară Christului, adusă de Gautama, și stă la baza Budhismului. Cauza și Efectul formează obiectul Legii Karmei, pe când Christul, al Legii Vieții; asocierea lor determină evoluția la propriu. Neînțelegând simplitatea lor, le considerăm rele; astfel, și Vechiul Testament, și Noul Testament - primul, prin Legile aparent drastice ale Decalogului, al doilea prin Apocalipsa lui Ioan - devin, contrar așteptărilor, cele mai neplăcute lucruri.

Astfel, azi cei mai dezavantajați în planul evoluției sunt "credincioșii" datorită felului cum li s-a predat religia, de-a gata, rumegată și interpretată, cenzurată și ciuntită - exact ca "ei" să nu înțeleagă cumva Pacea și Iubirea din Sfintele Texte.

Până și Legea lui Gautama, Budhismul, a fost interpretat ca o filosofie a "suferinței", a "renunțării" - și câte și mai câte în stare să ducă exact la contrariu. Acum oricine își poate da seama că scopul este prea clar pentru a mai fi ascuns, mistificat. Legile nu sunt decât ceea ce suntem, și dacă suntem "răi", nu altcineva, ci tot noi ne-am facut răul, la modul pur gratuit și artificial. Acum, când suntem încolțiți de sărăcie, nefericire, boli, încercăm "întoarcerea înainte".

Medicii sunt priviți cu neîncredere, învățătorii cu indiferență, preoții cu scepticism, fiindcă ei sunt cei trei care se ocupă, cum am mai spus, de cele trei elemente ale entității: fizic, psihic și spirit; dar toți trei sunt produsul unor învățături preluate automat, și prin carieră au asigurat succesul Fiilor Întunericului, deci insuccesul Fiilor Luminii.

Pentru a ajunge la "cauză", nu trebuie să te oprești la un nivel; mersul înainte determină drumul până la Armonia Universală a valorilor - moment în care sufletul și spiritul se simt într-un echilibru al Păcii și Iubirii; în sfârșit, de aici se

poate evolua, se pot depăşi efectele care au fost tratate drept cauze. Senzorialul se implică numai la nivelul efectului; intelectul, mentalul, Christul - Credința -, la nivel pur cauzal. O îmbinare dinamică între cele două devine viața, universul, pacea... Azi avem posibilitatea de a interpreta mai liberi sensurile, valorile, elementele, fără să ne opunem materiei şi spiritului, prin accentuarea uneia sau celeilalte. Toate religiile au la bază filosofia universală, toate sunt pentru evoluție şi pace, pentru lubire şi Frăție Universală; nu există nimic împotriva bunului - simț al rațiunii paşnice, nimic al omului împotriva omului.

Noi nu realizăm aceste lecții pentru a convinge (chiar suntem bucuroşi când unul dintre membrii înscrişi renunță, spunându-ne că nu aceasta este calea; înțelegem că n-am fost persuasivi, că n-am implicat voința şi datoria în urma unui interes sau tensiuni particulare); aceste lecții sunt pentru a ajuta omul să se ajute, fiindcă numai el, în mod absolut, poate face pasul. Nici o entitate, oricât de mare, n-are voie să intervină în procesele sale; un asemenea act de intervenție se poate petrece numai în urma unei cereri insistente din partea unei entități. Omul este liber să nu fie liber; n-are nimic de pierdut, fiindcă şi aşa se află într-un plan iluzoriu.

Christul sau Credința, Creația sau Informația, Intelectul sau Forța Mentală sunt una şi aceeaşi situație şi stare; dar toate implică minimum de efort; acesta nefiind decât starea dinamică a existenței; de câte ori te opreşti, eşti absorbit de întuneric, boli, sărăcie şi ignoranță.

Azi oamenii s-au obişnuit cu stagnarea, lenea şi indiferența; de aici răutatea şi violența atât a evenimentelor, cât şi a valorilor sociale. Prin medicină am ajuns la filosofia bolilor; prin învățământ am ajuns să punem bazele ignoranței; prin religie am devenit necredincioşi... Paradoxul vieții a fost obținut; putem afirma în linişte că Fiii Întunericului pot fi fericiți că au învins Fiii Luminii...

Numai că o minoritate dintre Fii Luminii n-au cedat niciodată în fața ispitelor, tradițiilor, obişnuinței, senzorialului - şi grație lor, azi putem aduce cuvântul şi Legea, Cunoaşterea şi Libertatea la modul simplu şi practic.

Unii dintre voi îşi pot da seama de un alt paradox: bolnavul, în realitate, nu e bolnav, fiindcă altfel nu s-ar mai însănătoşi niciodată; cel sărac este bogat, dar nu ştie să-şi

folosească bogăția; cel nefericit este fericitul împotriva lacrimilor şi a durerilor pe care şi le administrează gratuit.

Viața civilizată de azi este mereu mai dinamică; vor învinge doar cei care nu vor confunda dinamicul exterior cu cel interior - care trebuie să fie cât mai echilibrat, stabil, liniştit, fiindcă Christ nu răspunde celor care sunt dezechilibrați, neliniştiți.

Putem vedea această imagine în realitate, privind un pilot al unui avion - situație în care viața depinde foarte mult de echilibrul şi liniştea sa, toate acestea în raport cu evenimentele pilotajului, care se manifestă în mod direct, sunt rapide şi tensionate; dacă ar începe să se vaite, să strige sau să se teamă, totul s-ar prăbuşi, antrenând viața a sute de pasageri spre moartea cea mai gratuită. Astfel, omul obişnuit este în realitate un "pilot", numai că nu a învățat să piloteze, iar acestă învățătură înseamnă manifestarea Christului - Credinței - Informației.

Cu cele învățate la şcoală, când nu ni se spune nimic despre respirație, alimentație, viața sexuală, relațiile particulare şi sociale, şi atâtea despre realitatea imediată şi practică, nu facem nimic; dimpotrivă, sunt aspecte care ne îndepărtează de la aceasta, până în momentul când spiritul devine agitat, nesigur pe el, că şi cum de fapt asta s-ar şi urmări.

În urma acestui haos şi a acestei ignorante, Christul nu poate fi îndepărtat; EL aşteaptă, chiar dacă, în urma acestor situații, viața ajunge la aşa-zisa "moarte"... Spiritul revine printr-o următoare încarnare, pentru a-şi continua, în alte locuri şi timpuri, datoria de a descoperi sensurile şi valorile.

Metafizica nu înseamnă ceva ocult, magic, ci realitatea simplă, dinamică, de manifestare a evoluției - toate prin fericire, sănătate, bogăție şi putere. Desigur, acestea toate - nu prin fericirea pe seama celorlalți; bogăția - nu prin înşelare şi hoție; puterea - nu prin persuasiune împotriva aproapelui sau a tuturor... Fiindcă în realitatea materială, omul atinge numai una din aceste stări - astfel cel puternic nu este sănătos, cel bogat nu este fericit şi aşa mai departe; prin cunoştințele metafizice se pot obține toate într-una.

Vom vedea cum, în urma acestor 21 lecții, omul nu mai depinde de cei trei: medic, profesor şi preot - devenind el însuşi un bun medic, profesor şi preot...

Fiindcă Christul este Adjectivul Cosmic, Universal, care

include toată înțelepciunea necesară evoluției în Planul Fizic. Acum putem spune, fericiți şi liberi: "CHRIST îl salută pe ISUS!" Fiecare este un Christ, un tot în toate, în stare de orice oricând, deplin şi putând îndeplini viața. Christ ne ajută să inventăm fel de fel de aparate, dispozitive, care ne vor determina să înțelegem mai uşor viața, până vom constata că ne putem descurca şi fără ele; dar până atunci, avem nevoie să Creăm aceste minunate jucării; dar să nu exagerăm ca acum, când suntem pe punctul de a produce şi deşeuri, care în scurt timp vor polua universul fizic, sufocându-ne în mod absurd.

De aici încolo, ori de câte ori ne vom referi la termenul de Christ, vom avea în vedere numai aspectul de adjectiv, chiar dacă el se manifestă ca sentiment. Orice colaborare sau dorință trebuie raportată numai la EL; de altfel, vedem că ne confundăm cu noi înşine. Nu trebuie să ne disociem din cauza limbajului, oamenii sunt atât de plastici, încât riscăm să alunecăm iar în haos.

Forța Mentală sau Intelectul sunt manifestări Christice, chiar dacă le folosim pentru a studia materia - prin ea ajungem mai sigur la spirit. De altfel, toate aceste lecții sunt pentru a ne determina realitatea Christică, de a ajunge la noi prin noi. Niciodată nu este prea târziu să renunți la suferință, acceptând fericirea, la sărăcie pentru bogăție; la boală pentru sănătate... şi totuşi trebuie să acceptăm realitatea Armoniei Universale: bogăția, fericirea, sănătatea, abundența, frumosul, tinerețea sunt lucruri pozitive, manifestări firești ale lui Dumnezeu - şi mai ales la îndemâna oricui.

Greutatea vine de la acceptarea greutăților: e mai uşor să nu faci un lucru, acceptând greutatea lui, decât să-l realizezi, descoperind cât este de uşor. Şi pentru acest aspect, Christ este permanent în noi; trebuie doar să mişcăm un deget, să facem un minim de efort, dar nu întâmplător şi nici gratuit.

CREDINȚA şi IUBIREA ne oferă nouă, pe noi înşine.

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 17

ÎNVĂȚĂTORUL

Imaginați-vă o turmă de oi. Aceasta este condusă de un păstor; acesta este un om. Acum imaginați-vă o turmă de oameni, şi aceasta este condusă tot de un păstor, dar acesta este superior omului - să-i spunem un Sfânt. Mai departe, imaginați-vă o turmă de Sfinți; şi aceasta este condusă de un păstor, dar el nu mai este un Sfânt, ci o entitate superioară, să-

i spunem Arhanghel. Şi aşa mai departe...

Putem spune: cantitatea este condusă de calitate, materia de spirit. Nu există nici un fel de ierarhie, dimensiuni, diferenţe, totul fiind numai un aparent joc al Armoniei Universale.

Din exemplul de mai sus putem merge în jos, spunând că o oaie este păstorul "ierbii", iar firul de iarbă, al unor elemente minerale...

În cazul nostru ISUS a fost un Păstor, un Învăţător. Am fost o turmă, acum fiecare conduce o turmă; fiecare element din aceasta conduce mai departe subelemente, etc.

În această lecţie vom accentua latura noastră de Învăţători, de calitate. După cum am văzut în lecţia anterioară, acum deja Christ este calitatea supremă, o funcţie cosmică, universală care ne integrează în Armonia Cosmică.

Totul depinde de noi, fiindcă noi suntem un tot. Trebuie să facem efortul simplu, necesar, de a trece de la complicat la complex, de la bine-rău (senzorial) la cunoaşterea cauzei şi a efectului. Aceasta implică intelectul, mentalul, Christul, şi, mai plastic vorbind, Credinţa.

Plecând de la realitatea că suntem nemuritori, scăpăm deja de o întreagă pleiadă de griji şi imagini aberante asupra existenţei.

Responsabilitatea este mai firească atunci când nu o raportăm la lucruri inutile. Din acest punct ne vom concentra asupra mersului, evoluţiei. Ştim că Dumnezeu este Subconştientul, manifestarea dinamică a Legii. Conştientul este Divinitatea, Creatorul, Christul, cel care Este, Există.

Cu cât ne mişcăm mai puţin fizic, cu atât elementele Planului Fizic sunt mai dinamice. Agitaţia, în orice situaţie, nu duce la rezolvarea problemei, ci o agravează ducând la alienare şi la tragedia vieţii. Rezultă deci că toată această stare de agitaţie este din capul locului o exacerbare a iluziilor luate în locul Realităţii Universale. Mişcarea fizică o poate înlocui pe cea mentală, dar duce la inversarea valorilor, a realităţii cu iluziile. Cauzalitatea îşi pierde orice sens, ajungem astfel să confundăm efectul cu cauza, ceea ce duce la pierderea absolută a absolutului.

De altfel, vedeţi în viaţa de toate zilele cum cei care aleargă de colo, colo sunt dezavantajaţi în toate direcţiile, cu toate că, pentru moment, ei par să câştige destul; chiar anticipându-şi viitorul, nu vor ajunge la nici o realizare,

Semnele de Aer şi de Foc fiind primele care riscă să piardă concursul vieţii. Semnele de Apă şi de Pământ sunt mai propice unei asemenea vieţi. Tocmai de acea se spune că viitorul conducător va fi un Dublu Semn de Pământ (faptul se referă la luna de naştere şi la Ascendent - în fiecare să existe un Semn de Pământ).

După cum ştim, orice Păstor nu aleargă în jurul turmei, dimpotrivă, stă şi meditează, se gândeşte la ale lui. La fel, omul care-şi conduce turma de idei, pasiuni, dorinţe, trebuie să stea liniştit, să proiecteze formele-gând în linişte şi astfel acestea să se poată manifesta, să se realizeze în Planul Fizic. Este un lucru foarte simplu dacă nu vede complicatul, ci numai complexul.

Viaţa văzută din oricare unghi decât cel real este dificilă, rea, plină de toate răutăţile şi necazurile. Printre acestea se află şi materialismul adus la un nivel de superioritate, care ne-a adus pe noi către inferior; jocul a devenit ironic şi în total dezacord cu dorinţele.

Christul sau Învăţătorul, în acest caz este. Am pus punct, fiindcă pur şi simplu nu avem unde să-l localizăm; el se confundă cu orice acţiune sau eveniment, atât interior cât şi exterior. Asta numai în cazul în care suntem conştienţi de Conştient şi lăsăm Subconştientul să fie Subconştient.

A te gândi la stomac, la bolile sale, a-ţi face griji pentru el, înseamnă să preiei munca Subconştientului care cunoaşte infinit mai bine decât noi toate problemele sale. El acţionează conform deciziilor Conştientului, adică ale Divinităţii noastre, iar dacă aceasta este materialistă, atunci se manifestă întocmai.

Ajungem astfel să facem din stomac exact contrariul său - organ special care asigură echilibrul în latura materială a corpului fizic.

A nu-ţi conduce turma cum trebuie înseamnă riscul de a fi atacat de lupi, de griji, de necazuri, până la aspectul ironic ca turma să fie formată din asemenea animale feroce.

Azi suntem în situaţia neaşteptată de a trebui să revenim la valorile universale, renunţând la propriu la cele sociale, subiective, senzoriale. Putem afirma că este singura noastră salvare din faţa propriilor necazuri, boli, insatisfacţii, de sărăcie şi mai ales de Teama de Viaţă.

Nu este greu, mai ales când un învăţător te poate ajuta la primii paşi. Dar majoritatea neagă existenţa unui Învăţător,

conservându-şi, asigurându-şi un trai total gratuit şi plin de goluri.

Învățătorul n-are nevoie să se ocupe de fiecare, el doar aduce în realitatea noastră Principiile Universale, ni le aminteşte. Acest aspect înseamnă că ne învață să învățăm. Vom vedea în lecțiile următoare cum se manifestă Învățătura.

Singura noastră datorie, până vom putea să ne dăm seama de noi înşine, este faptul de a Crede; să ne însuşim elementele universale, chiar dacă ele par să fie în contradicție cu ceea ce ştim, fiindcă în realitate ceea ce ştim este în contradicție cu Valorile Universale. Nu trebuie decât să apelăm la puținul de rațiune care ne-a mai rămas, de altfel spre norocul nostru.

Printre aceste rațiuni suntem nevoiți să recunoaştem că suntem entități încarnate, adică avem un corp fizic care ascultă de legile fizice. Indiferent de forma sa, are esența tuturor corpurilor fizice, deci ascultă numai de legi esențiale şi nu de cele subiective, senzoriale.

În afara acestuia, mai există unul tot atât de fizic (numit şi corpul dorințelor), dintr-o materie fizică mai sublimă, care nu se poate vedea cu organele senzoriale. Este mai stabil, mai sensibil, etern, ascultă de un corp superior lui - cel Mental. Acesta la rândul lui ascultă de altele, - aceeaşi situație ca în exemplul nostru cu turma şi păstorul.

Subconştientul nostru poate accepta să avem un singur corp, cel fizic. El se manifestă conform realității subiective, senzoriale, determinând o realitate care nu corespunde nici unei realități; fiindcă el, Subconştientul, ascultă de Conştient. Deci Conştientul este alienat, pierdut în şirul valorilor - aici trebuie să schimbăm macazul pentru a ieşi de pe linia moartă a vieții.

După cum puteți constata, acest lucru nu este complicat, greu, ci complex. Cu răbdare, echilibru, sensibilitate şi prin acumularea unor informații esențiale, care nu se pot schimba în timp şi spațiu, revenim la natura noastră divină.

Nu se pretinde nimănui să facă asta, dar fiecare trebuie să-şi pretindă. Vor fi mulți cei care, cu ajutorul obişnuinței, încăpățânării, orgoliului, vor căuta să nu cedeze în fața altei rațiuni, decât în fața aceleia în care şi-au pus toată baza existenței, cu toate că văd şi simt că totul duce la moarte.

Pentru aceştia nu avem nici o decizie, este libertatea lor

de a se manifesta, de a-şi respecta înţelepciunea. Păstorul nu plânge după câteva oi mâncate de lup, fiindcă şi lupul trebuie să trăiască; desigur, nu se va ajunge niciodată ca oaia să mănânce un lup, deci există legi perfecte.

Noi ne jucăm, dar trebuie să stabilim clar dacă nu suntem jucării. Existenţa este a noastră, nu a unei existenţe. Nu există în Universul spiritual entităţi rele, ci numai în cazul când le realizăm. Atunci ele se vor manifesta conform dorinţei noastre; tot pe ele vom da vina nevăzând cine-i adevăratul vinovat - de aici totul este un haos, şi noi suntem victimele noastre.

Oile noastre sunt elemente subtile, nevăzute, dar suntem siguri că sunt pasiuni, dorinţe, griji, gânduri... Toate acestea ascultă de noi, dar se ajunge la situaţia paradoxală când noi ascultăm de ele; atunci pierdem prin implicarea iluziei, efectului în locul realităţii, cauzei.

Nu trebuie să dăm vina pe cei trei: medic, profesor, preot; şi ei sunt ca noi, nici ei nu ştiu mai mult, doar situaţia socială i-a obligat să joace acest rol - vina o poartă şi ei, şi noi.

După cum ştim, jucăriile nu se pot juca ci sunt folosite, altfel existenţa jocului n-ar avea nici un sens. Inversând valorile, devenim jucării folosite de gândurile, pasiunile, grijile, dorinţele noastre, nebănuind că tot noi le-am generat prin existenţa Divină, prin ignoranţa care înlocuieşte pasiunea.

Din cauză că entităţile superioare nu pot interveni în ajutorul nostru, descoperim încă un paradox: oamenii, ca victime, trebuie să se salveze.

Eventualul ajutor poate interveni numai dacă omul ştie să-l solicite, dar am ajuns să pierdem şi această ştiinţă.

Un caz concret este existenţa credincioşilor care au fost învăţaţi să personifice Entităţile Superioare, să le vadă într-un corp fizic.

Ajutorul poate interveni numai dacă acceptăm realitatea universală, în care se ştie că ceea ce ne poate ajuta suntem noi. Nimeni nu ne îmbolnăveşte, nimeni nu ne face săraci (chiar dacă suntem furaţi), nimeni nu ne face nefericiţi... toate acestea au fost forme-gând care, pur şi simplu, s-au manifestat. Nebănuind această realitate, considerăm că lumea exterioară este împotriva noastră şi tot acolo căutăm rezolvarea.

Avem un singur exemplu. Ne propunem să ne trezim la o oră fixă, chiar punem ceasul să ne trezească şi considerăm că zgomotul produs de acesta ne-a trezit. În cele mai multe

situații constatăm că ne trezim cu câteva secunde înainte să sune ceasul; experiența este bine să fie continuată fără prezența suportului material, ceasul. Extrapolând această situație, în realitate o lege universală, putem constata cum noi suntem cei care avem cauza, efectul fiind manifestarea acestuia. Dacă am scoate din vocabular cuvântul "boală", am avea satisfacția să nu ne îmbolnăvim niciodată. La fel în toate celelalte elemente subiective ale vieții senzoriale.

În această situație putem spune că ne păstorim bine viața, că suntem un Învățător inițiat şi nu unul format, creat exterior de legi sociale.

A respecta nu înseamnă a te supune ci a conduce conform legilor care în aceste condiții ne ascultă în mod absolut.

Folosim prea des cuvântul Dumnezeu fără să ştim exact ce poate fi, iar dacă ştim, nu ajungem la constatarea că nu trebuie să-l raportăm, să-l implicăm; el este Dumnezeu fără să-l proiectăm, să-i facem publicitate, să-l solicităm aiurea.

În Metafizică apare un ciudat paradox: după ce cunoaştem realitatea legilor, urmează să nu le folosim, adică să nu mai fim conştienți asupra lor, fiindcă în această situație nu se pot manifesta.

De aceea, metafizicianul nu vorbeşte despre Metafizică; el este un om liniştit, echilibrat, senin, liber... Inițierea constă numai în Inițiere şi nu în menținerea Mentalului sub presiunea cunoştințelor.

Credința - care este suma cunoştințelor - după Inițiere devine numai un sens, sentiment, stare; prin ea decidem, cerem, soluționăm, dar nu trebuie să definim ce decidem, nu trebuie să spunem inventarul cererii, nu trebuie să justificăm soluționarea.

De toate acestea se ocupă Dumnezeu, el cunoscând infinitatea amănuntelor manifestate în orice proces, situație la care noi nu am face față... Exact ceea ce facem azi, când ne ocupăm de stomac, rinichi, inimă, de atâtea lucruri pentru care există bunul Dumnezeu - astfel el apare ca ceva rău, împotriva vieții. Ceea ce nu se poate, dar se poate prin faptul că noi nu putem.

Un exemplu de învățare şi nefolosire a învățăturii: ştim că locuim la o adresă, de multe ori cu multe elemente, dar de câte ori venim acasă la această adresă nu ne raportăm la toate

aceste elemente, ştim că locuim undeva şi acest "ştim" este Credința.

Asemănător, când afirmi că Dumnezeu eşti, se poate vedea printr-un exemplu. Ceea ce suntem este sufletul, în latineşte "nominus", sau, pe româneşte, nume. Acesta este numele lui Dumnezeu. Când vrei să bei un pahar cu apă, nu spunem: Gheorghe bea un pahar cu apă; Gheorghe se duce la servici; Gheorghe mănâncă... Desigur, dacă am face sau am spune acest lucru am părea nebuni, total pierduți. În realitate, chiar fără să ştim, respectăm nişte legi universale, dar le substituim mereu cu cele ale unui joc în care ajungem jucării.

Deci trebuie să învățăm un lucru esențial: nu schimbați Dumnezeul. Adică nu vă schimbați numele, iar dacă faceți acest lucru, el funcționează dupa minimum 7 ani. În tot acest timp sunteți atei la propriu; riscați să depindeți de alți Dumnezei, care n-au nici o legătură cu particularitățile voastre.

Din această cauză, femeile care-şi schimbă numele prin căsătorie devin simple corpuri, pierzându-şi personalitatea şi temperamentul, dar găsind şi alte lucruri care le asigură nefericirea. Evident, schimbarea numelui, - instituită de biserică - a avut un scop precis: reducerea acestor entități la o viață formală, de sclavie... findcă ele sunt mult mai spirituale decât entitățile masculine.

Un joc macabru, bine deghizat prin tradiție şi cine mai ştie ce alte dorințe ale Fiilor Întunericului. Dacă entitatea feminină cade, o antrenează şi pe cea masculină; astfel, lumea umană este controlată total, dar despre această temă vom vorbi în altă lecție.

Pentru început, pentru inițiere, însuşirea de învățător trebuie lăsată pe seama Christului. Ceea ce realizăm prin aceste lecții sunt numai câteva elemente informaționale care să vă orienteze, să vă ofere sensul, direcția în care ne putem asigura cât de cât Armonia Universală.

Totul este în voi, în fiecare; nimeni nu este mic sau mare, diminuat sau privilegiat, decât dacă îşi asumă un asemenea rol, sau mai bine zis risc.

Aşa cum noi vă ajutăm să vă treziți, la rândul vostru, pentru a putea să continuați "trezirea", "inițierea", la fel trebuie să-i ajutați pe cei care au nevoie de primul impuls. Niciodată să nu păstrați ceea ce ați primit, riscați să pierdeți mai mult decât ați avut inițial. Mulți pun întrebări poate firești:

au citit în Biblie că vor veni Învățători falşi; cum se poate şti dacă sunt falşi sau nu ?

În primul rând, Învățătorul nu poate veni, chiar dacă este fals sau nu. El este Christul din fiecare şi chiar dacă cineva te ajută prevalându-se de acest rol, îl poți depista foarte simplu. În primul rând, privirea sa trebuie să fie blândă, vocea armonioasă, gesturile calme, răbdătoare; cuvintele sale simple, pline de exemple fireşti ale vieții, fără acele fabulații metafizice, speculații şi acrobații lingvistice. Urmează, pentru cei care au anumite sensibilități, să se orienteze mai mult prin simțirea unei aure, a unei lumini astrale, prin vibrațiile înalte ale personajului, prin faptele sale care îl definesc clar.

În ultimă instanță, nici un Învățător nu îşi arogă acest titlu.

Şi ISUS afirmă că l-a trimis Tatăl, că vine de la Tatăl său, acesta nefiind decât propriul Christ. Ne întoarcem de unde am plecat, fiecare este Învățătorul; de aici trebuie să înțelegem dacă este fals sau nu. În mod clar, un Învățător care se bazează numai pe materialism este fals.

La fel cei nervoşi, instabili psihic, bolnavi, săraci, leneşi, hoți, cu o privire goală, gesturi brutale, o voce spartă, violentă, persuasivă, sunt învățători falşi. La acest aspect se referă Biblia când face afirmația despre venirea Învățătorilor falşi. Un Învățător fals poate deveni unul adevărat prin renunțarea la fals, şi invers. Nu este posibil ca în viața unei entități să se producă evenimente contrare, ironice, în definitiv fiind vorba de Karma sa.

Printr-o extrapolare subtilă, putem afirma că un bărbat este un Învățător mai fals decât un Învățător femeie. De altfel, adevăratul Învățător este o relație de androginat, adică o entitate care îmbină elementele masculine cu cele feminine. De exemplu, un bărbat, născut la 13 mai, este într-un corp fizic masculin, dar prin data naşterii Soarele se află într-un semn feminin; mergând mai departe, având şi Ascendentul într-un semn feminin, el este şi mai spiritual. Prin Astrologie se poate determina calitatea totală a unei entități - dacă este Învățător total sau parțial.

Folosirea Sugestiilor negative determină o scădere a adevărului, a lui Dumnezeu. Mai clar, cine spune că nu poate, îl neagă pe Dumnezeu. Şi fără Dumnezeu, nu numai că eşti Învățător fals, dar eşti împotriva Învățătorilor adevărați.

Revenind la exemplul inițial, trebuie să recunoaștem că lumea omului nu poate fi cunoscută de un om. Faptul că știm că este bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, acestea nu sunt caracteristici ale omului, ci numai elementele formale, de suprafață.

De altfel, orice conducător se manifestă prin bărbăția sa, sau orice conducător femeie este determinat de partea feminină - din nou persistența efectului asupra cauzei. Rareori un conducător s-a ridicat la Christul din el, din Realitatea universală; în asemenea situație a renunțat din capul locului să fie șef sau conducător, știind bine că așa ceva nu se poate. În afara acestor realități, omul nu poate fi condus din exterior.

Învățământul materialist a materializat spiritul, a determinat reducerea drastică a calității în favoarea cantității, a cauzei înlocuite cu efectul.

Justiția care se bazează numai pe Legile Sociale nu poate rezolva cazurile juridice, mai ales dacă avem în vedere o Lege Universală care se găsește și în Decalog: "N-ai voie să judeci pe nimeni". Am mers până acolo încât, la fiecare pas, îi judecăm pe alții. Înțelegerea acestei legi este deosebit de simplă: într-adevăr, n-ai voie să judeci pe nimeni, în schimb trebuie să te judeci pe tine însuți. Numai judecându-te ajungi la judecată, la înțelepciune.

Astfel că Justiția Socială, și nu cea Universală, n-a făcut decât să determine și mai mult hoția, minciuna, egoismul și carierismul. În toate domeniile sociale se manifestă aceeași situație ironică și paradoxală.

Învățătorul din noi ne așteaptă, și noi îl așteptăm.

Cei care ne-au ascuns adevărul, ne-au atras în decadența lor.

Oricât am da vina pe ceilalți, nouă ne rămâne toată.

Cel mai ușor lucru este să accepți orice greutate.

Ne bazăm pe ceva care n-are nici o bază.

Orice manifestare a spiritului este tot spirit.

Cere-ți puțin pentru a putea da mult.

Mai ușor să impresionezi decât să te lași impresionat.

Acceptă-l pe Dumnezeu, nu-l căuta.

Un învățător bun este definit de faptele sale, nu de binele său.

Bate la orice ușă și deschide-ți-o.

ELTA - UNIVERSITATE

Nu te juca împotriva jocului.
Tot ce-i frumos este începutul frumosului.
Mergi spre tine oricât de departe.
Roagă-te până-ți vei accepta rugăciunea.
Lasă nevoile să ceară.
Nu ne pierdem, cât creăm rătăcirea.
Confundă-te cu ceea ce nu poți confunda.
Gândeşte bine, nu la bine.
Evită moartea pentru a nu ucide.
Nimic nu este mai singur decât egoismul tău.
Măreția nu se impune ci îşi impune.
Ascultă-te pentru a putea să-i asculți.
Mai bine să pierzi inutilul decât să câştigi inutil.
Mai uşor să alegi fericirea decât să te aleagă ea.
Priveşte în jurul interiorului tău.
Ajută-i pentru a te ajuta.
Nu te înşela, fiindcă nu poți înşela înşelarea.
Tot tu eşti cauza binelui, chiar dacă efectul este rău.
Roagă-te să înveți totul despre rugăciune.

PACE ŞI IUBIRE

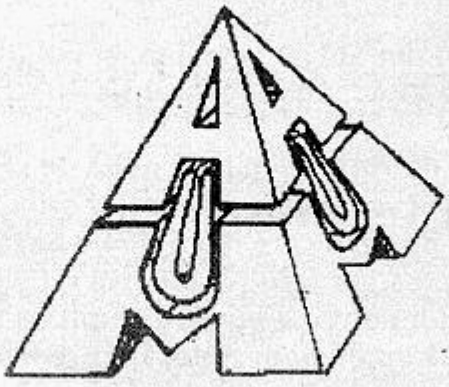

CAPITOLUL 18

ÎNVĂŢAREA

Asta facem permanent în timpul vieţii; al acestei vieţi în care suntem încarnaţi în Planul-Fizic, chiar şi atunci când suntem împotriva învăţării.

Şi nu numai noi, ci toate regnurile; în raport cu noi, atât cele de mai jos, cât şi cele de mai sus. Nu există existenţă în afara "învăţării"; putem confunda sau asocia acest lucru cu evoluţia, viaţa, traiul...

Cu cât învăţăm mai mult cu atât devin mai mici neplăcerile, necazurile...

Pentru a învăţa nu este nevoie numai de prezenţa şcolii; aspectul se manifestă tot timpul, chiar şi când dormim.

Învățarea nu se poate instituționaliza, iar dacă se ajunge aici, se produce inversarea sensului progresiv.

Astfel asistăm azi la parodierea învățării, când o generație transferă celeilalte aceleaşi cunoştințe, şi acestea formale, materialiste, împotriva bunului simț al vieții. În acest mod, tratăm învățătura ca obligație şi nu ca necesitate. E firesc ca toate popoarele să sufere mereu mai mult în urma uitării valorilor morale, dinamice; să devină victime ale unor instituții care mai de care mai retrograde - în ele manifestându-se doar interese şi jocul nefertil al aşa zisei civilizații "moderne".

Rezultatul a fost posibil grație unei epoci în care a dominat colectivul, masa, asociația, familia, poporul, grupul, grămada, turma, detaşamentul...

De azi înainte, societatea se divide până la nivel de individ. Iarăşi afirmăm: OMUL nu mai are nevoie de instituții, devenind chiar el o instituție. Astfel are acces la toate valorile, în mod constructiv şi valoric.

Materialismul nu poate asigura fiecăruia posibilitatea să învețe, prin legile sale formale şi cantitative, care mai de care mai artificiale, care nu au nici o legătură cu realitatea, cu bunul mers al Universului.

Fenomenul - care va deveni în scurt timp evenimentul principal - se manifestă deja prin individualizarea aparatelor, dispozitivelor, posibilităților; mai pregnant, prin apariția ziarelor, revistelor, posturilor de radio şi televiziune; dar şi-n domeniul transporturilor, prin fabricarea automobilelor, astfel încât fiecare să aibă acces la un mijloc cât mai comod şi rapid de locomoție. În scurt timp se va ajunge până la a avea fiecare un aparat de zburat. O cercetare mai amănunțită a fenomenului-eveniment poate detecta această stare în fiecare domeniu de activitate.

Toate acestea n-ar fi însă posibile, dacă omul n-ar renunța la toate atributele posibile; el va reveni astfel la starea universală de cunoaştere, în care toate au la bază aceleaşi Legi Universale; în situația aceasta, omul va apela doar la ele. În acest fel, zborul nu va mai folosi dispozitive mecanice, ci numai teleportarea, prin dematerializarea corpului fizic, respectiv materializarea lui la locul destinației; nu se vor mai folosi canale informaționale materialiste, ci telepatia; şi aşa mai departe în toate domeniile.

Putem vedea o diversificare, după care va urma o

unificare, prin revenirea la esență. Dar pentru toate acestea, trebuie să cunoaştem - şi aceasta se va manifesta numai la nivel de Credință. Mai clar: informația azi apare la nivel algoritmic, prin cunoaşterea unor etape, manevre, programe, suite şi organizări determinate de evenimente şi necesități; practic prin folosirea cel puțin a unui deget pentru apăsarea unui buton, apoi folosirea urechilor şi a ochilor, pentru închiderea cercului. Totul, în ansamblu, funcționează printr-un consum de energie şi timp; raportul tinde să fie economic - şi totuşi se implică tulburări la nivelul Planului Fizic, ce pot determina dezechilibrul ecologic.

Prin cunoaşterea esenței, informația se manifestă mult mai simplu: MENTAL.

Cererea, dorința, necesitatea se vor manifesta numai prin gând, intelect, toate pot fi spuse într-un singur cuvânt: CREDINȚA.

Când crezi că un lucru nu se poate, el nu se va putea; când crezi că se poate, el va apare. Simplu. Mai simplu decât cunoştințele noastre despre simplu. Dar după cum vedem, aspectul implică diversificarea individuală a cunoştințelor, deoarece Credința mai are un element surpriză, o Lege; un fenomen, un procedeu nu poate funcționa la nivel general, formal; trebuie determinat numai la nivel particular.

Situație care nu se poate obține prin învățământul materialist, bazat exact pe acumularea cantitativă a datelor, pe generalitate şi formalism - pe de o parte; iar pe de alta implicând numai senzorialitatea, subiectivul, obişnuința, indiferența...

În acest fel am asistat la trecerea de la tren la autobuz, apoi la automobil; mai avem un pas până la auto-eu.

Toate acestea se pot traversa azi foarte repede, omul având condiții, chiar dacă cunoştințele sunt masate în câmpul materialist. Trecerea la informația metafizică se poate face simplu, rapid şi cu maximum de eficiență.

Observăm că dispozitivele mecanice nu pot asigura decât o vastă mizerie a energiei şi deşeurilor, putând pune în scurt timp în pericol echilibrul planetar; implicația este şi mai dramatică la nivel de individ, pentru că acesta, pierzând rațiunea normalului, riscă alienarea.

Avem totul, dar am realizat şi iluzia unui tot. De aici provin cele mai neobişnuite realități şi rezolvări ale vieții în

Planul-Fizic.

După cum am văzut, avem o haină, chiar mai multe; şi totuşi ajungem să îmbrăcăm tot acest complex de corpuri-haine în hainele obişnuite, care perturbă atât procesele interne cât şi pe cele externe; ironia şi paradoxul sunt rezultatele renunţării la informaţia esenţială. De altfel, în orice direcţii am privi, descoperim această situaţie ieşită din comun, prin care omul a devenit o paiaţă în Univers şi totuşi, el îşi păstrează marile idealuri, posibilităţi, fiindcă ele nu sunt iluzii.

Dar să lăsăm acest rechizitoriu şi să analizăm posibilităţile de învăţare. Şcoala este, deci, descalificată prin propriile ei rezultate, iar în urma diversificării nu se poate realiza o şcoală pentru fiecare individ.

Trebuie să mergem pe două planuri, fronturi. Să descoperim în continuare Planul Fizic, dar şi Planul Spiritual; numai în felul acesta se poate realiza un sens echilibrat şi evolutiv - fiindcă suntem aici şi tot aici trebuie să realizăm libertatea şi emanciparea propriilor calităţi.

De azi înainte, faceţi un exerciţiu pe cât de util, pe atât de necesar. Studiaţi, cercetaţi, analizaţi, priviţi, ascultaţi, atingeţi, gustaţi, dar nu ca până acum, când toate acestea se făceau mecanic, automat, obişnuit. Folosind mentalul, asociaţi, faceţi o permanentă paralelă, în care una este cea mentală. Chiar când beţi un pahar cu apă, nu-l folosiţi instinctiv, mecanic; vedeţi, determinaţi mişcările, cantitatea, culoarea, gustul... veţi descoperi lucruri la care nu v-aţi gândit. Desigur, exemplul este banal, dar atunci când respiraţi, faceţi amor, învăţaţi la o materie, mâncaţi, dormiţi, mergeţi, sunt mii şi mii de elemente pe care nu le cunoaşteţi.

NOI nu vă vom oferi indicaţii şi sfaturi, lecţii şi procedee, fiindcă, aşa cum s-a spus, experienţa trebuie să fie particulară.

În metafizică, tot ce putem face NOI este să vă învăţăm să învăţaţi. Fiindcă aici se manifestă posibilitatea maximă; fiecare dintre voi aveţi posibilităţi nebănuite, numai că le-aţi uitat, le-aţi abandonat. Aparent, ele s-au atrofiat, dar nu s-au pierdut. Omul este un Univers la propriu, cu toate aspectele şi posibilităţile, acum imaginabile, dar care aşteaptă imaginaţia.

Plictiseala în viaţă survine în momentul în care mentalul nu mai este folosit; trăiţi mereu mai mecanic, automat în toate evenimentele şi procesele vieţii.

Desigur, aici ne referim la cei care vor să trăiască mereu

mai bine, mai frumos; leneşii, indiferenţii n-au decât să-şi continue starea de derivă, aşteptând numai ei ştiu ce. În procesul evolutiv, prin încarnări succesive, se vor trezi şi vor fi nevoiţi să devină mai dinamici, mai realişti cu propria lor viaţă; aşa că azi nu trebuie obligaţi, determinaţi, convinşi - şi lenea, şi indiferenţa fac parte din procesul de evoluţie.

Pentru a scurta cunoaşterea, este bine pentru început să citiţi, să conspectaţi lucrările realizate de cei ce au făcut ceea ce veţi face şi voi; astfel nu veţi fi nevoiţi să repetaţi experienţe deja efectuate.

A merge mai departe înseamnă a-i continua pe cei care au ajuns departe.

Veţi fi nevoiţi astfel să constataţi - în tot acest proces şi nou mod de viaţă - lucruri care sunt în dezacord cu cele obişnuite, pe care le cunoaşteţi. Aici intervine un alt proces - cel de renunţare, de decizie şi reflexie, de multe ori neplăcut şi chiar dureros, mai ales că alimentaţia este împotriva vieţii.

Trecerea la o alimentaţie vitală nu este, desigur, plăcută, dar efectele sunt incomensurabile. Ele vă vor rambursa în scurt timp toate aceste pasiuni după tradiţia şi indiferenţa faţă de propria viaţă.

Asemănător, veţi descoperi în viaţa sexuală lucruri neobişnuite, nu vă va veni să credeţi că, în felul în care efectuează bărbatul actul sexual, la fiecare raport el se sinucide. În procesul respirator, veţi constata că vă sufocaţi, iar mai departe veţi descoperi că nu oxigenul întreţine viaţa.

Că fiecare organ anatomic este de fapt o planetă, care ascultă de planeta respectivă, astfel veţi descoperi Astrologia dinamică; aceasta vă va aduce maximum de armonie în viaţă. Şi aşa mai departe, în toate direcţiile.

Acest stil de viaţă vă va face mai realişti, mai creativi, veţi deveni mai sănătoşi; nu veţi mai participa la procesele de îmbătrânire. Astfel, atingeţi nemurirea la propriu; de altfel, vom vedea în anul doi cum ieşirea din corp nu trebuie să aştepte moartea fizicului, deoarece ţinem foarte mult la corpul fizic, mai ales după ce vom descoperi că el este spiritual şi etern, că îl putem face mai frumos şi mai nobil.

Deci, pentru început, învăţaţi să învăţaţi, descoperiţi legile şi principiile intime, esenţiale ale Universului social şi, putem spune, chiar universal.

Nu preluaţi niciodată cunoştinţe rumegate şi interpretate,

ci numai pe cele care se ridică la nivel de Lege şi Principiu; de la ele trebuie să plecaţi. Amănuntele şi teoriile, şcolile şi metodele sunt deja impunătoare, persuasive, paternizate, aparţinând unei epoci, unor interese de clasă şi unui carierism care se atrofiază cu trecerea timpului, dar mai ales nu sunt funcţionale la nivele particulare. Bazaţi-vă pe scepticismul constructiv, dar nu abuzaţi de el prea mult, altfel riscaţi să deveniţi propriul vostru duşman.

Emancipaţi-vă în toate direcţiile - fizice, psihice şi spirituale. Omul n-are limite şi nici n-ar avea ce face cu ele. Studiaţi chimia, dar şi alchimia; matematica, dar şi Kabala; legile relaţiilor posibile şi imposibile între entităţi; nivelele de evoluţie prin experienţele Karmice, studiaţi medicina până la nivele mentale; practicaţi totul, nu acumulaţi doar la nivel teoretic.

Nu trebuie să vă ruşinaţi că sunteţi strungar sau un simplu ţăran - toate acestea sunt banale atribute. Tot aşa, nu sunteţi femei sau bărbaţi, sau prea în vârstă, sau prea tineri. Când poţi un lucru, înseamnă că-l vrei în mod real.

Nu spuneţi niciodată că sunteţi obosiţi sau că nu aveţi timp; toate acestea apar numai din cauză că abuzaţi prea mult de un domeniu.

Schimbaţi mereu domeniul, registrul, şi veţi descoperi că nu sunteţi obosiţi. Oboseala este mentală, ea nu există.

Desigur, este vorba de un regim echilibrat, în care să alternaţi totul în aşa fel, încât să nu ajungeţi într-o stare de epuizare, care ar determina un grad de fanatism - iar de aici pierderea jocului pur raţional.

Trebuie să ştiţi că cel care vrea, nu este niciodată singur. Toate entităţile din celelalte planuri există pentru a vă ajuta, fiindcă ele sunt mai conştiente de menirea voastră, de greutăţile şi grijile unei vieţi în Planul Fizic. Dacă nu vă gândiţi la ele, acestea nu vă pot sprijini. Aşa cum s-a mai spus, nici o entitate n-are voie să intervină dacă nu e solicitată.

Apelând la ei, îi justificaţi şi astfel, prin vis, prin intuiţie, acele entităţi se vor prezenta, veţi putea comunica direct, vă veţi împrieteni şi astfel totul va merge mult mai dinamic.

Desigur că trebuie un efort pentru a realiza această realitate, dar nu faceţi gafa să reduceţi absolutul la Planul Fizic, fiindcă dacă sunteţi singuri, riscaţi să rămâneţi singuri, şi multe lucruri vă vor fi oprite, blocate.

ELTA - UNIVERSITATE

Echipa ELTA vă stă la dispoziție. Ea este o societate astrală de învățământ.

Epoca în care intrăm este propice desfășurării acestor realități, și astfel avem un motiv în plus să renunțăm la dramaticul solitar, la starea de a te descurca singur. Marii cercetători recunosc că au obținut ideile de bază prin intuiție, vis, revelație, inspirație... Toate acestea sunt manifestări ale prezenței prietenilor astrali, care au fost și ei încarnați și cunosc prea bine situația de aici. De altfel, și-au făcut o misiune din a ajuta la modul direct pe oricine care simte nevoia de evoluție, de frumos și pace.

Chiar aceste lecții sunt inițiate de echipa ELTA, un prilej prea direct.

Totuși, n-ar fi fost posibil prin metode materialiste, senzoriale. Vom vedea în lecțiile următoare cum datele sunt surprinzătoare pentru noi, de altfel ca și în cele 17 lecții anterioare. Când ne referim la Frăția Universală, aceasta nu se adresează numai pământenilor, ci tuturor ființelor din Univers, fiindcă SUNTEM - indiferent de corpurile fizice sau subtile. În scurt timp, vom avea posibilitatea să realizăm dispozitive mecanice de comunicare cu ei, și mai ales cu prietenii și părinții care "au murit". Astfel se va finaliza o epocă de ignoranță, pe care s-au bazat cei care au exploatat naivitatea și dorința de pace a oamenilor.

Totul este simplu, dar asocierea acestor simplități denotă o stare de complexitate pe care o putem confunda cu complicatul, ceea ce ar fi o eroare.

Trebuie să vă bucurați că aveți această posibilitate, rezervată pentru moment celor din spațiul românesc, fiindcă aici se produc evenimente cosmice inedite - de altfel, continuarea celor din Egipt și Galileea...

Revenim asupra scepticismului: folosit bine, este o calitate; dar abuzat de el, devine distructiv. Puteți pierde oricât, dar niciodată nu trebuie pierdut totul.

Nu vă bazați pe instinctul de conservare, pe dorințe egoiste, mai ales când nu puteți înțelege elementele, când vi se par banale. Nepracticate, par inutile și ridicole, dar când le veți realiza, manifesta, veți descoperi valori informaționale nebănuite.

Nu pierdeți nici o clipă, nici un prilej sau eveniment, nici o situație fără să simțiți că ați realizat un pas, oricât de mic și

de modest; el este uimitor prin acumulare.

Nu vă limitați, nu fiți modeşti, ruşinoşi, emotivi, mai ales când aveți aşa zise defecte de auz sau vedere, de locomoție ori interne; ele nu există decât prin acceptare. Evitați contactele spectaculoase, acestea ascund golul, teatralismul, sunt pledoarii nefertile, golite de orice sens şi conținut.

Descoperiți cât mai repede dacă un lucru este formal sau esențial; diferențiați generalitatea de particularitate. Nu continuați să analizați menținându-vă la nivel de organe senzoriale; treceți cât mai repede la folosirea mentalului, a imaginației, a scenariilor. Pentru aceasta e nevoie să fiți liniştiți, echilibrați, reducând zgomotul şi tensiunile luminoase, excitanții senzoriali; plecați de la ele, dar descoperiți nivelul universal de manifestare. Priviți în jurul vostru, descoperiți frunza din multitudinea de frunze, un nor pe cer; un chip frumos... Evitați, în schimb, să le vedeți pe cele disgrațioase; duceți dialoguri constructive - nu pierdeți timpul cu cele banale (fotbal, serviciu, familie, aventuri).

Îmbrăcați-vă folosind culorile specifice. Pentru acest aspect, verificați ce Ascendent aveți, el vă dă indicații asupra culorilor hainelor...

Fiți cât mai atenți cu lucrurile tradiționale, care vă reduc la pierderea unui întreg ciclu de încarnare, întârziindu-vă inutil evoluția. Tradiția trebuie respectată, dar nu şi suportată.

Dacă părinții au constatat că în viață n-are nici un rost să înveți atâtea, nu le reproşați; în sinea lor îşi dau seama perfect că spun lucruri pentru care n-au cheltuit nici o oră de gândire, fiindcă este mai uşor să vorbeşti decât să gândeşti, indiferent de consecințe.

Sunteți propriul vostru învățător şi învățătura trebuie să vă aparțină, în particular să vă definească complex. În general, ea trebuie să se integreze Armoniei Universale, situație în care nu veți mai simți nevoia de naționalism, tradiție, sex, profesiune...

Nu cedați, nu vă descurajați, nu aşteptați; nu vă lăsați convinşi nici de bine nici de rău. Decideți numai voi, dacă este bine sau rău; chiar şi aceste texte nu trebuie să le luați ca pe cele mai bune. Meditați, verificați şi iar verificați; treceți-le prin treptele ideii şi veți constata, pentru a decide cu maximum de responsabilitate.

Pentru a amplifica, cât mai frumos, tot acest proces, cel

mai indicat este să vă cunoaşteţi horoscopul; pentru a vedea ce posibilităţi sintetice aveţi, ce sensibilităţi, ce temperament; cu cine puteţi colabora, ce boli şi insuccese vă pasc, când aveţi nivele maxime şi minime; ciclurile destinului din viaţa aceasta.

El vă va ajuta să controlaţi sigur şi perfect orice program. Pentru aceasta veţi studia Astrologia (am pregătit un manual care să fie cât mai practic pentru nivelul vostru).

Exploataţi şi dispuneţi, adunaţi şi sistematizaţi, organizaţi-vă şi formaţi-vă cât mai multe relaţii, atât în ţară, cât şi în celelalte ţări - cât mai multe pentru posibilităţile voastre absolute.

Descoperiţi-vă pentru a vă fi mai uşor să descoperiţi, fiindcă "după descoperire, urmează Creaţia".

Fiţi indulgenţi şi înţelegători cu voi şi cu ceilalţi; nu vă grăbiţi, descoperiţi calmul şi echilibrul psihic, ca şi pe cel spiritual.

Mergeţi direct la ţintă; nu ocoliţi, nu vă codiţi; când vreţi un lucru, te ajută şi acel lucru.

Fiecare idee, dorinţă, se manifestă prin aşa zisa Formă-Gând. Ea există ca o entitate, numai că nu o vedeţi; dar ea vă vede şi aşteaptă să-i creaţi condiţii să se producă mai departe - deci să devină vizibilă.

Tocmai de aceea, feriţi-vă de sugestiile negative, care sunt tot Forme-Gând, dar negative. Se vor manifesta prin sărăcie, boli, nesiguranţă, teamă, nefericire. Atragem atenţia până la nivel de interdicţie: "Nu folosiţi sugestiile negative". Sugestiile pozitive materializează, determină, ajută direct, evită evenimentele dramatice, totul devine mereu mai progresiv, mai dinamic şi mai frumos. Este simplu, chiar prea simplu. Nu uitaţi, cauzele sunt simple, dar efectele sunt complexe, dacă nu complicate sau catastrofale.

Totul depinde numai de voi, în mod absolut şi etern, nu uitaţi că sunteţi ceea ce gândiţi. Gândiţi numai Forme-Gând minunate, frumoase, sănătoase, pozitive.

Învăţaţi să învăţaţi şi restul vine de la sine. Determinaţi sensul şi astfel drumul vi-l faceţi în condiţiile cele mai fericite. Nu există nefericire sau boală, ci numai dacă pur şi simplu vreţi.

1. Renunţă la cele ce vor renunţa altădată la tine.

2. Nu drumul este lung, ci scopul.
3. Priveşte înainte, pentru a vedea mai departe.
4. Nu te lăsa învins de ceea ce n-ai învins.
5. Bucură-te de viaţă, pentru ca ea să fie fericită.
6. Învaţă pentru a învăţa mai bine.
7. Ceea ce nu poţi, nu te poate.
8. Cu cât ştii mai mult, îi scuteşti pe cei mari.
9. Viaţa merge înainte, nu merge după ea.
10. Ceea ce nu înţelegi, te înţelege.
11. Eşti totul, nu ceea ce vrei.
12. Greşeşte, pentru a învăţa să nu mai greşeşti.
13. Caută cărţile care te caută.
14. Unde sunt limite, este loc numai pentru forme.
15. Bucură-te înaintea bucuriei.
16. Trebuie să te eliberezi, nu să scapi.
17. Temându-te de viaţă, te temi de tine.
18. Începutul ne distrează, continuitatea ne maturizează.
19. Minunile nu pot înlocui faptele minunate.
20. Nu-i poţi ierta pe cei care nu-şi înţeleg greşelile.
21. Mergi cu cei care te ajung din urmă.
22. Trebuie să vezi mult pentru a vedea nevăzutul.
23. Suntem şi ceea ce nu ştim că suntem.
24. Nimic nu-i întâmplător dacă depăşeşti întâmplarea.
25. Visează mai mult decât îţi poate oferi trezirea.
26. Asumă-ţi posibilul cu ceilalţi şi imposibilul cu tine.
27. Caută - descoperă - creează.
28. Nu poţi fi singur, din cauza celor care au renunţat la singurătate.
29. Marile idei determină măreţia modestiei.
30. Universul este învăţătura deschisă în noi.

PACE ŞI IUBIRE

CAPITOLUL 19

EVOLUȚIA

Orice sistem (şi când spunem acest lucru ne referim la sistemele din Planul Fizic: galaxii, sisteme planetare, sisteme, organice...), tinde spre echilibru, în termeni psihici aşa se numesc obişnuința şi tradiția.

Obişnuința generează tradiție. Un asemenea sistem în planul cartezian va deveni cu timpul un obiect "mort", la propriu şi la figurat. Dar cum nu există moarte, şi nici n-are cum să existe, orice sistem este supus unei mişcări în sens pozitiv sau negativ. În amândouă situațiile putem vorbi de

evoluție, nu există involuție.

Desigur NOI nu ne ocupăm în această lecție de sisteme care nu ne privesc în acest moment; ne vom ocupa de acela numit OM. OMUL ca sistem este format din cel puțin trei dimensiuni: fizic, psihic, şi spiritual. La ora actuală, în urma experienței materialiste, l-am redus la prima dimensiune, fizicul. Dar cum deja noi ştim acum că fizicul este manifestarea spiritului, a mentalului, a Christului, el nu este decât iluzia, efectul, manifestarea, finalitatea unei operații spirituale, mentale, christice. Astfel spus, putem vedea în corpul fizic o oglindă care reflectă absolut activitatea mentală, spirituală. Dar, bazându-ne numai pe această realitate, noi uităm de celelalte două, şi mai ales de spirit. Într-o asemenea stare de lucruri, evoluția este negativă, cu toate consecințele determinate de căderea în planuri în care vibrațiile sunt grosiere, amplificându-se astfel aspectul de iluzie.

Desigur, vorbim de iluzie mai mult ca de un eveniment. Cine o produce? Dacă ar exista numai "sistemele" cu tendința lor de autoechilibrare, de amortizare a vibrațiilor, universul fizic n-ar mai exista după un timp. Legile sau Legea - fiindcă în realitate vorbim de perfecțiune, de spiritul absolut, care este UNU, unic - nu lasă aceste opere să se autodistrugă.

În viața obişnuită, evoluția se manifestă pe mai multe planuri, dar în realitate noi îl sesizăm numai pe cel fizic, creşterea noastră, revenirea după o boală şi descreşterea în cazul când îmbătrânim. Şi îmbătrânirea se manifestă tot numai la nivel fizic, dar în realitate corpurile spirituale evoluează, desigur într-o stare deplorabilă, aproape insesizabilă în aspectul pozitiv, de cele mai multe ori fiind în sens negativ. Deci evoluția în corpurile fizice se manifestă subiectiv, fără să fie observabilă ca imagine, greutate, densitate... În tot acest ansamblu de manifestare a evoluției, omul de azi e absent, indiferent, ignorant.

Încarnarea noastră nu este pentru a mânca, a respira, a ne înmulți, a petrece sau a suferi, ci am venit aici pentru a învăța, a evolua. De la bun început trebuie să accentuăm faptul că evoluția nu este un scop, ci o mişcare, un sens. În metafizică, în lumea spirituală, nu există scopul, cariera, avantajul, privilegiile... Astfel că situația noastră în acest mediu, Plan Fizic, se reduce numai la sensul evoluției; numai că aceasta se manifestă într-o varietate extrem de largă de

manifestări, şi în multe din ele nici noi nu vedem existența evoluției.

La nivel particular şi la cel al unei singure încarnări, entitatea poate fi împotriva manifestării Legii, dar la nivel general, de societate, popor, Legea se manifestă. Dar chiar şi la nivel particular, a fi împotriva manifestării Legii duce la o existență primitivă, o revenire la o experiență ancestrală, senzorială şi instinctivă. De aceea, această lecție este bine venită în acest context al timpului nostru. Ne aflăm într-o transformare cosmică a societății, cu implicații atât generale cât şi particulare. Toți sunt luați prin surprindere, nepregătiți, singura lor reacție fiind reacțiunea, revoluția, egoismul, orgoliul, nostalgia, obişnuința şi tradiția. Neştiința şi ignoranța noastră ne-au dus în confuzie şi tot la ignoranță, dar aceste lucruri nu ne pot servi ca justificare, şi chiar dacă ar fi aşa, la ce ne-ar folosi ?

În general enititatile trecute de vârsta de 40 de ani deja sunt prinse în mecanismul conservatorismului, mai clar, sistemul deja în cei 40 de ani şi-a determinat obişnuințele şi deja şi-a fixat tradițiile, situație când el este eclipsat de forțele Legii, ale evoluției. N-ar fi numai atât cât manifestările sale sunt împotriva oricărei evoluții, considerând chiar un atentat la libertatea şi liniştea sa. Forțe reacționare ca egoismul, orgoliul, îl ajută să-şi mențină ceea ce a câştigat, negândindu-se că toate aceste acumulari de materie, substanță, sub forma caselor, pământurilor, obiectelor de lux nu sunt decât iluzii; desigur, singurul lor argument că nu-s iluzii este faptul că punctul lor de referință îl au față de iluziile Planului Fizic şi la acest nivel nu mai sunt iluzii. Acest lucru înseamnă să excludem calul şi să rămânem cu potcoava; poate şi de aici replica populară: "potcoave de cai morți..." Nimeni nu este împotrivă să acumulezi în Planul Fizic averi şi titluri, dar să nu uităm că rolul nostru nu constă în a aduna într-un loc materia. Într-adevăr acumulările în anumite situații ne fac viața mai uşoară, putând astfel avea un prilej optim de manifestare a evoluției, dar câți consideră acest lucru în acest sens?

Avem deja în preajma noastră celelalte trei planuri de manifestare a evoluției: animalul, vegetalul şi mineralul, noi fiind în planul patru, umanul. Celelalte trei nu sunt animale sau vegetale, sunt tot entități, tot atât de divine şi spirituale ca şi noi, dar noi vedem numai forma, numai cămaşa, cum tot aşa

sumtem şi noi vazuţi de entităţi superioare nouă, cum şi acestea sunt văzute de alte entităţi superioare... Până unde poate merge această scară, nu are nici o importanţă, s-a mai spus şi repetăm, nu există un scop în lumea spirituală, tot aşa nu există ierarhii, grade sau puteri... În lucrarea "Apocalipsa" puteţi vedea clar sensul, evoluţia.

Dar să ieşim din interpretările filozofice, fiindcă metafizica la nivelul nostru, primul an, se manifestă în sens pragmatic, fiindcă din aceasta noi putem decela mai pe viu existenţa noastră şi mai ales mişcarea subtilă a realităţii mentale, spirituale, cristice.

Caseta audio - lecţia 23 - se referă la tema "Creştinare sau Spiritualizare". Aparent am considera că sunt termeni din sectorul bisericesc, în realitate nu au nici o legatură cu biserica de azi, termenii în cauză fiind anteriori bisericii, fiind termeni puri de metafizică. În câteva cuvinte în această expunere orală se explică clar cum Creştinarea este înţeleasă împotriva oricărei raţiuni; Creştin înseamnă manifestarea Christului, a Curenţilor Cosmici, a Mentalului, Spiritului...

Automat orice fiinţă omenească de pe această planetă, din Planul Fizic deci, este un Creştin. S-a pierdut mult timp şi multe războaie justificate de aşa zisa creştinare, uitându-se că scopul este Spiritualizarea, manifestarea mereu mai sensibilă, civilizată, umană a entităţilor.

Tot aşa şi pentru această lecţie revenim asupra modului de manifestare a "evoluţiei". Deci nu ne încarnăm numai pentru a traversa un timp şi a lăsa un vehicol în Planul Fizic într-o stare deplorabilă, într-un foc sau mormânt.

Până la 30 de ani suntem sub protecţia lui Saturn în primul rând cât şi a celorlalte planete, bineînţeles particularizat prin tema astrologică, deci Semnele şi Casele respectivei încarnări, deci a momentului natal. De altfel şi în viaţa socială se manifestă o evoluţie prin învăţarea unor lucruri, limba, cultura, tradiţiile, ştiinţa... care corespunde cu realitatea civilizaţiei la un moment dat, respectiv cea în care ne-am încarnat. Desigur, aceste condiţii nu mai corespund cu cele din încarnarea anterioară.

După această vârstă de 30 de ani suntem eliberaţi, suntem în stare să fim şi mai ales datori să continuăm: limba, tradiţiile, cultura, ştiinţa... În realitate, o minoritate realizează acest lucru: artiştii şi aşa zişii oameni de ştiinţă. Marea

majoritate sunt într-o stare de inerție, beneficiari-consumatori: simpli intelectuali, muncitori, țărani, după cum vedem, toți cei care prelucrează materia. Planul Fizic crează această triadă și ca orice triadă este manifestarea lui UNU. În nici un caz un intelectual, muncitor sau țăran nu se deosebesc, atâta timp cât, ca entitate, el nu preia evoluția, nu creează, nu duce mai departe actul de "geneză", de creație a universului. De altfel, marea majoritate își duc existența pe rezultatele creatorilor: automobilul, televiziunea, arhitectura, muzica... Dar aceștia sunt o minoritate care, la ora actuală, riscă să fie înghițiți de stabilitatea, obișnuința masei. Numai că sistemul social nu depinde de legile sociale, acestea fiind doar formale și experimentale, astfel că din 2000 în 2000 de ani se manifestă schimbări sociale și din 26 de mii în 26 de mii de ani se manifestă schimbări de civilizație, determinate de Legile-Universale. Noi ne aflăm acum la nivelul final de 26 de mii de ani, când asistăm (și n-ar trebui), la trecerea la o altă civilizație, respectiv a Omului, mai exact din punct de vedere metafizic o interiorizare, o spiritualizare a entității umane. Bulversarea socială de azi este o imagine vie și dinamică a intervenției Legilor-Universale asupra unui sistem care, dacă ar fi fost liber ar fi continuat milioane și milioane de ani să trăiască la fel, mergând desigur până la infinit, ceea ce oricine își poate da seama că este o absurditate.

Societatea și individul de azi se luptă din toate puterile lor pentru a nu li se schimba nimic, menținând în continuare obișnuințele și tradițiile materialiste, viața spre animalizare, spre vegetarism și desigur spre mineralizare. De aici se poate dispune: cei care nu se simt liberi sunt împotriva libertății. Cum se spune mai sus, societatea azi este surprinsă, nimeni nu știe ce se întâmplă, interpretându-se totul în cele mai pesimiste și nefaste realități. Este firesc să nu se știe, fiindcă s-au bazat pe ceva care n-are nici o bază. Știința materialistă a ajuns de la absurd la aberație, șase miliarde de entități fiind prada sărăciei, bolilor și mai ales morții corpurilor fizice.

Experiența într-un asemenea plan a determinat ca multe entități să evite încarnarea fiindcă, prin revenirea lor în planurile spirituale, și-ar fi pierdut planul inițial din care au venit. Putem spune că aceste entități au așteptat venirea unui asemenea Apocalips pentru a putea trăi într-un Plan Fizic cât mai liber.

Desigur, sunt avantajați cei care descoperă noțiunile de

metafizică. Aşa cum am văzut şi vedem, cele trei corpuri ale noastre în societate se manifestă prin prezenţa celor trei protagonişti: medicul, profesorul şi preotul. Aceştia şi-au pierdut valorile iniţiale, asimilând valori false, materialiste. La nivel particular, costatăm că manifestarea celor trei corpuri, fizic, psihic şi spiritual, le depistăm astfel: fizicul prin alimente, psihicul prin sex şi spiritul prin informaţie. Fiecare acum poate manipula şi schimba cursul vieţii, respectiv al obişnuinţei şi tradiţiilor, manifestându-le în cele trei dimensiuni: alimentaţie, sex, informaţie. Mai concret alimentaţia este şi trebuie să fie tot atât de vie ca şi sistemul, respectiv corpul fizic, sexul nu înseamnă senzualitate, plăcere sau înmulţire, ci o permanentă relaţie cu energiile cosmice necesare sistemului, iar informaţia adică cărţi, ziare, filme, televiziune sunt determinate la ora actuală de manipularea unei false informaţii, respevtiv a celei de efect, de manifestare cu caracteristicile deja cunoscute: falsitate, ignoranţă, pesimism, alienare... Sunt rezolvări simple, chiar banale în toate aceste trei dimensiuni: hrana vie există, sexul are legile sale, informaţia se poate asimila prin selectivitate, prin îndepărtarea celei de efect, tristă, pesimistă, formală. Pentru toate acestea există deja cărţile: Hrana vie, Tao - arta de a iubi, şi respectiv aceste lecţii în care vehiculăm informaţia cauzală, pragmatică, care iniţiază, şi la toate acestea putem adăuga cunoaşterea Astrologiei. Mai concret, ni se cere să facem minimum de efort în a schimba aceste trei dimensiuni spre realitatea universală şi astfel după un scurt timp (un an, doi) facem deja parte din armonia universală, când putem spune că evoluţia, manifestarea Legii va fi mult mai dinamică, viaţa devenind mult mai frumoasă, în sensul că nu va mai exista boala, saracia, teama, moartea. Moartea şi naşterea nu sunt două privilegii ale existenţei, sunt două procese dureroase, neplăcute: este de ajuns pentru a spune că le putem evita. De aceea, prin revenirea la armonia universală putem trăi într-un vehicul terestru atâta "timp" cât este necesar să evoluăm, să învăţăm, pentru a nu mai fi nevoiţi să facem naveta naştere-moarte.

Cel puţin până în această fază a fost necesar, dar de acum înainte nu mai este eficace. ISUS s-a referit la această epocă afirmând că atunci, ei, oamenii vor fi nemuritori. Desigur nu vor fi nemuritori numai pentru că ISUS a făcut această

afirmație. Azi suntem într-o situație disperată, dar trebuie să admitem că ea este propria noastră creație, după cum știm că tot ceea ce ne înconjoară în exterior sunt manifestări ale gândului, ale mentalului nostru.

Azi oamenii înjură, au gesturi sălbatice, nu știu să se îmbrace, să mănânce, să învețe, să cunoască cât de cât elementele sexologiei reale...

Firesc ca în urma unui asemenea proces de evoluție negativă, lucrurile să ajungă într-o asemenea stare. Mai depindem de prezența celor trei protagoniști, medicul, profesorul și preotul, toți trei trebuind să renunțe la orgoliu și egoism, obișnuință și tradiție, fiindcă este de datoria lor de a cunoaște realitatea și adevărul universal. Pentru cei care nu vor, pur și simplu milioane de medici, profesori și preoti vor rămâne pe drumuri, șomeri gratuiți, cele trei titluri nefiind decât atribute, renunțarea la ele determinând noțiunea cosmică: OMUL. Revenim la factorul comun al noii civilizații, epoca Vărsătorului, a Omului. Vedem cum instituțiile se autodizolvă, guverne, senate, parlamente, administrații, armata, statele, cultura și știința, într-un cuvânt dispariția acestora va determina Omul să devină o instituție, practic el știind să fie medic, profesor și preot la propriu. Aceasta se manifestă deja prin interiorizarea spiritului, prin spiritualizare, desigur nu în sens clasic și tradițional, nu va purta halat alb și rasa preotului în același timp, ci din contră va fi mult mai aproape de realitatea dublării hainelor cu cea a corpului fizic, ajungând să vedem 10 sisteme de haine și nu patru câte există sau au existat.

În realitate asistăm la o încăpățânare prin manifestarea orgoliului, nostalgiilor, a egoismului, într-un cuvânt - ignoranței.

Majoritatea nu vor face nici un efort de evoluție, cât din contră, vor face maximum de efort pentru a fi pur și simplu împotriva existenței lor, dând desigur vina pe antichrist, pe vecini, pe dușmani... nevăzând cum chiar el, individul este toate la un loc.

Noile generații sunt mai apte să preia schimbarea, evoluția, în schimb cei deja cu vârsta de 40 de ani sunt autocondamnați dacă nu fac un minim efort de trezire. Latura ironică în realitate se află în faptul neașteptat că mulți din această majoritate negativă simt în sufletul lor că cele expuse

aici sunt adevărate: un om care consumă hrană vie este mai uşor, mai sănătos, consumă mai puţin. Aceşti bărbaţi şi femei renunţând unii la ejaculare şi ceilalţi la orgasm vor constata cum libidoul, energia se măresc, îmbătrânirea dispare, sunt mai iubitori şi tandri. În acelaşi timp, evitând cărţile şi filmele de realism materialist şi apelând la textele universale vor desoperi un optimism şi o mai largă deschidere spirituală.

Desigur nimeni nu trebuie să impună ceva celuilalt, conform legii cosmice: "nu ai nevoie să judeci pe nimeni". Numai că această lege a fost pur şi simplu ciuntită, cenzurată, ea continuând: "trebuie să te judeci numai pe tine". Acest lucru înseamnă să înveţi, să selectezi, să evoluezi, să mergi mai departe. În realitate avem atât de mult de lucru cu autocritica, cu judecarea proprilor noastre fapte şi mai ales cu nivelul de iniţiere a faptelor sectorului mental, fiindcă analizarea faptelor este facută deja prea târziu, fiind mult mai uşor să renunţi la iniţierea şi formularea gândurilor, formelor-gând, sugestiilor negative. Tocmai în întâmpinarea celor care vor face minimum de efort s-a realizat prima Universitate de Metafizică ELTA prin care îi ajutăm pe cei care vor cere, niciodată nu vom transforma această universitate într-un curent, într-o manifestare persuasivă de a implica informaţia valorilor universale. Suntem la dispoziţia celor ce se pun în slujba evoluţiei. Paradoxal, îi vom menaja, respecta pe cei care simt nevoia să-şi menţină nivelul materialist, fiind dreptul lor şi desigur libertatea lor.

Azi, ca niciodată în cei două mii de ani, nu se pune mai pregnant lecţia de evoluţie, fiindcă numai prin acceptarea evoluţiei, a minimului efort vom depăşi această fază de haos şi nebunie; văzând în noi înşine cauzalitatea acestora, nimic din afară, din lumea exterioară, nimeni din exterior n-are nici o vină dacă te îmbolnăveşti, eşti sărac, temător şi bătrân, nefericit şi atâtea câte mai există. Dacă facem un minim efort să realizăm această realitate, am făcut deja un pas gigant în eliberarea noastră, rezultatele se pot vedea în câteva săptămâni, ele devenind mereu mai extraordinare.

Azi nu numai că trebuie evoluţia, suntem deja nevoiţi, nu există nici o altă cale, nici un alt program guvernamental sau internaţional de ieşire din acest impas. Astfel vom vedea în lecţia următoare cum şi ce este cauzalitatea, valoarea iniţială, universală, cosmică, care stă la baza existenţei.

ELTA - UNIVERSITATE

O simplă aplecare asupra acestor lecții, 19, ne poate elucida simplu şi clar starea de lucruri. Nu trebuie să fii mare metafizician pentru a depista realitatea cauzală față de cea de efect, exterioară. Un moment de reculegere, de meditație asupra noțiunilor de obişnuință, tradiție, orgoliu, ne poate oferi realitatea faptului că acestea nu au nici o posibilitate să ne ofere o viață mai bună, ci din contră ne adâncesc într-o mlaştină, într-o degenerare constantă cu consecințe atât particulare cât şi sociale dintre cele mai dramatice. Să nu uităm: nu suntem singuri, divinitatea care se manifestă prin prezența Christului din noi, de altfel noi înşine, puterea absolută prin Dumnezeu, ne stau la dispoziție, suntem deja manifestarea lor. Ni s-a inoculat imaginea falsă că Christ sau Dumnezeu ar fi personaje, în realitate fiind noțiuni care definesc principii, această triadă a valorilor universale: CHRIST - DUMNEZEU - LEGEA.

Dar acestea vor fi tratate în anul trei al Universității de Metafizică ELTA, fiindcă implică evoluții superioare, procesele noastre de abstracție de azi neputând să ne permită să înțelegem mare lucru, cât din contră. Răbdarea este un act spiritual, manifestarea divină în om. Tocmai de aceea sugerăm studenților să evite pentru moment discuții, subiecte, teme, dialoguri pe marginea acestor noțiuni, deoarece ele vor fi înțelese mai târziu în urma unor cunoştințe care ne vor ajuta să le realizăm nu teoretic şi formal, cât într-un aspect practic, findcă numai aşa se poate manifesta. Pentru pura curiozitate a unora le putem spune de pe acum, acestea nu pot fi transmise prin cuvintele lexicului obişnuit, ci numai la nivel telepatic, mental, acestea fiind învățate pe parcursul anului doi şi prima parte din anul trei.

1. Pentru a merge înainte trebuie să ne întoarcem de unde ne-am oprit.
2. Dacă nu foloseşti totul nu poți cunoaşte totul.
3. Nimic din nimic nu se poate.
4. Libertatea este o condamnare a celor care trebuie să-şi caute libertatea.
5. Absolutul, continuitatea posibilului.
6. Puse cap la cap, lucrurile au cap.
7. Foloseşte drumul care cunoaşte drumul.
8. De tine depinde nu de dorința ta.

9. Cine cunoaşte umilința, riscă să umilească.
10. Nimic mai frumos decât tot ce depăşeşte nimicul.
11. Trebuie să simți, nu să resimți.
12. Nu te opri fiindcă vei obosi.
13. Bucuria te chinuieşte mereu mai frumos.

PACE ŞI IUBIRE

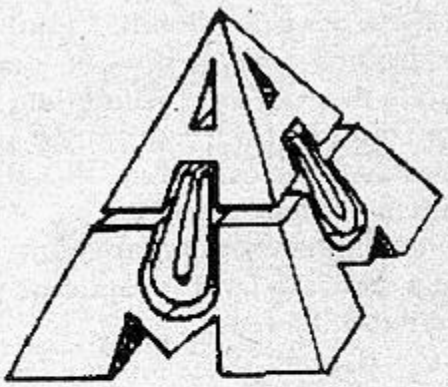

CAPITOLUL 20

MENTALUL

De obicei se spune "forță mentală", de aici şi derutarea în sensul acceptării Mentalului ca o forță, care are nevoie de forță. Mentalul, sau Lumea Interioară, sau Împărăția Cerurilor, sau Planurile Spirituale - dar mai bine să folosim termenul mai firesc de mental, de gândire, de meditație, judecată, analiză, desigur nu în sens analogic, ci în cel sintetic.

Mentalul este locul unde se manifestă începutul

universului absolut, la propriu şi figurat, la propriu cel spiritual cu toate planurile, şi figurativ universul fizic sau al manifestărilor, sau al iluziilor, sau obiectiv... În structura divinităţii umane el se localizează de la nivelul corpurilor psihice spre cele spirituale.

Pentru o simplă comparaţie, corpuri fizice sunt: corpul fizic propriu-zis, dublul etheric sau corpul etheric, şi corpul astral. Tot aşa şi dimensiunea psihică are trei corpuri, cea spirituală, alte trei corpuri, toate formând nouă corpuri, şi existând simultan formează al zecelea corp sau, în sens kabalistic, zece este UNU, perfecţiunea, unitatea. Mentalul, sau Christul, este cel care creează, decide, controlează, supraveghează, deţine... dar există şi un mental care execută, realizează, manifestă, el fiind, în termenii noştri, Dumnezeu. Toate acestea, de fapt numai două după cum constatăm, sunt tutelate de Lege sau, în termeni biblici, DOMNUL, netrebuind să facem confuzia să spunem Domnul Dumnezeu, fiind două realităţi spirituale, principii, total deosebite; tot aşa cum s-a mai atras atenţia aici a nu se spune, înţelege, exprima Isus Christos; sunt tot aşa, două dimensiuni spirituale absolute. De altfel, prin faptul că biserica a formulat aceste noţiuni la modul liber s-a creat haosul şi nebunia în realitatea planului fizic, în lume, în societate, în viaţa fiecăruia dintre noi.

Toţi aceşti termeni sunt metafizici şi nicidecum din religie, la fel cum chimia derivă prin decadenţă din alchimie, iar astronomia la fel, din astrologie.

Mentalul suntem noi, entitatea este totul în toate. Trebuie să facem un efort de abstracţie acum, fiind nevoiţi să folosim cuvinte din limbajul firesc, acesta riscând să ne deturneze de la realitatea spirituală care nu se manifestă prin cuvinte articulate, sonore, limbaj obişnuit... De altfel, în urma folosirii limbajului carnal s-a ajuns la un asemenea haos. Pentru moment suntem avantajaţi de faptul că ne aflăm într-o epocă în care putem beneficia de o logică mai liberă, ştiind cu toţii ce este abstracţia, alegoria, metafora, asociaţia de idei, ideea, astfel că suntem privilegiaţi, putându-ne apropia de valorile universale. Desigur până la un nivel, dar este de ajuns pentru ca evoluţia noastră să facă un pas gigantic. Şi acum avem nevoie de acest pas care ne lipsea.

Forţa Mentală provine, ca termen, de la faptul manifestării şi nicidecum de la realitatea absolută. Tot aşa, Credinţa se

manifestă ca sentiment, deci "manifestarea" este procesul, timpul, spațiul dintre cauză și efect...

În lumea mentală trebuie să ne obișnuim cu așa-numita dualitate, aceasta mergând mult mai departe. Să facem o mică incursiune: orice unitate se manifestă prin trei dimensiuni, fiecare dimensiune prin șapte manifestări, dar fiecare asemenea manifestări - prin dualitate... Vă sfătuim să nu faceți acum nici un efort pentru a cuprinde o asemenea imagine, oferind-o doar cu titlul de curiozitate. Așa cum s-a mai spus și-n lecția anterioară, puțină răbdare, și la timpul potrivit vom înțelege de la sine asemenea dimensiuni sau manifestări spirituale.

Dar să revenim la dualitate, aceasta manifestându-se în metafizică prin esteticul funcțional, partea estetică este creația, cauzalitatea, iar funcțională este manifestarea, necesitatea, rezultatul, obținerea, materializarea, înfăptuirea... Vedem cum în materialism această dualitate nu există, și dacă există, nu se manifestă împreună. Un tablou este estetic dar nu funcțional, un ciocan este funcțional dar nu estetic, cum tot așa artistul reprezintă un nivel de evoluție și omul de știință un altul - rare cazuri când o entitate poate cuprinde și artistul, și omul de știință - și astfel aceștia realizează lucruri în raport dualistic, în esteticul funcțional, cum este televizorul, automobilul... Ce putem observa este faptul că o entitate "mare" realizează obiecte complexe, față de cea mai puțin evoluată, care realizează obiecte elementare. Desigur, într-o ultimă analiză, nici acestea nu există, ciocanul de mai sus nefiind numai coada din lemn și ciocanul propriu-zis dintr-un metal, ci sunt mai multe elemente în cauză, dar pentru că noi vedem în planul fizic aceste obiecte, le reducem la experiența iluzorie.

Toate procesele spirituale au la bază această cauză și acest efect, moment în care entitatea nu mai depinde decât de ea însăși, când este liberă la propriu și la figurat. Vedem iar manifestarea esteticului funcțional, pe când entitatea care se bazează numai pe realitatea exterioară este liberă la figurat, o libertate care nu va ști niciodată de cine este generată, ea crezând că prin lupta armată, fizică, prin așa-zisa distrugere a dușmanului, a răului, realizează adevărata libertate, neobservând că dușmanul sau răul se află tot în el.

Acum putem vedea cum mentalul implică absolutul, și binele și răul, frumosul și urâtul, sănătatea și boala, viața și

moartea... Noi cunoscând deja ce este mentalul şi aceste realităţi, vom alege numai categoriile pozitive, dintre boală şi sănătate numai sănătatea, dintre bogăţie şi sărăcie numai bogăţia, şi aşa mai departe... Cel care nu realizează realitatea mentală riscă să prelucreze materia; cel care realizează mentalul, o creează, diferenţa fiind prin faptul că s-a creat o dihotomie cu consecinţe dramatice. Făcând abstracţie, mai bine spus fiind ignorant, el participând la prelucrare, asta implică forţă şi consum de energie care-i va uza vehicolul şi-l va aduce în imposibilitatea de a mai putea evolua, progresa, învăţa, cunoaşte, trăi...

Vedem, cu ocazia acestei lecţii, cum lucrurile în metafizică sunt extrem de simple. Dacă am extrapola, am putea spune că sunt banale. Şi aşa şi este, fiindcă afirmaţia pe care am citit-o în prima lecţie, că "omul nu trebuie să muncească, cum nici animalele nu muncesc" acum este şi mai argumentată.

Vedem mai simplu, cum un artist, un intelectual munceşte mai puţin decât un muncitor, primul folosind mai multă experienţă mentală decât al doilea. Se poate merge până acolo că un maestru, când vrea să realizeze, să materializeze, nu face absolut nimic din punct de vedere fizic.

Cu cât te mişti mai mult, cu atât realizezi mai puţin, şi invers. Ceea ce vrem să obţinem cu această lecţie nu este teoria despre mental, ci să vedem cum se ajunge la el, cum se manifestă.

Cei care evită problemele, evită de fapt folosirea mentalului, lucru firesc când nici nu-l bănuiesc. De câte ori ai o problemă, te aşezi într-un fotoliu, te opreşti din mişcare, din "agitaţia vieţii", te relaxezi - trebuie să spunem că rezolvarea unei probleme nu înseamnă să o frământi pe toate părţile, de aceea relaxarea implică renunţarea la starea de frământare a gândirii - şi reduci problema la elemente principiale, închizi ochii. La început nu vei simţi nimic. Indicăm aici să nu ne aşezăm niciodată pe un pat, la orizontală, aceasta determinând ieşirea din curenţii cosmici care sunt pe verticală, prima consecinţă fiind adormirea, graţie curenţilor orizontali. Deci te aşezi într-o poziţie cât mai verticală, cu capul "continuând" coloana vertebrală, situaţie în care te afli pe axa curenţilor cosmici, relaxarea determinând eliminarea oricărei tensiuni organice, musculare, reducerea respiraţiei la minim, reducerea bătăilor inimii, acest lucru manifestându-se prin starea de

aparentă oprire, odihnă. Desigur, noi aici nu trebuie să intrăm în tehnica meditației, când vom respira numai pe Ida, energia negativă, feminină, Lunară, ci vom folosi Pingala, nara dreapta care ne aduce energia pozitivă, masculină, Solară. Cu ochii închişi, pentru a evita excitarea prin retină, aşteptăm, în raport de experiență, pentru începători până la 30 de minute, pentru cei mai avansați până la câteva minute, până când la un moment dat simțim acel ceva, inefabil, sublim, prin intuiție, revelație, printr-o voce, printr-o imagine sau simbol. Nu ne vom scula brusc, riscăm să pierdem şirul, sensul, aşteptăm până când fixăm bine aceste elemente care, în realitatea fizică la care vom reveni, descoperim cât sunt de complexe. În realitate, procesul de rezolvare este foarte simplu, după cum vedeți.

Acum vă sugerăm să nu treceți la orice problemă - de aici apar cele mai multe eşecuri - fiindcă numai probleme care ne privesc în mod absolut pe noi, deci sunt sub forța Legii Necesității, vor avea rezolvabilitate imediată. Tot aşa se întâmplă dacă n-am redus problema la dimensiunea clară, simplă, excluzând elementele secundare şi aparente, formale şi nesemnificative. Cu cât problema este mai necesară şi presantă, noi depinzând de ea mai serios în acel moment, cu atât ea este rezolvată mai uşor.

Cel care ne ajută suntem tot noi, Supra-Eul sau Christul, sau Mentalul. Un tertip ca mijloc este şi folosirea unei simple mantre: "Christ, las povara aceasta pe umerii tăi". Acum nu trebuie să ne frământăm, ce şi cum se manifestă acest lucru, proces... Nu uitați că sunteți la început, curiozitatea voastră este îndreptățită, dar va veni şi timpul când vom relua acest proces determinându-l la nivelul mult mai esențial. În metafizică nu există elucidare, cunoaştere teoretică, prin citit, prin vorbit... ci numai prin practică. Practica particularizează principiile, prin principii noi putem comunica planului fizic, dar numai în practică determinăm subtilitățile. Principiile nu pot funcționa la nivel de principiu, ci numai aducându-le la nivelul de particularizare, pe când în materialism se face invers, se generalizează, toți trebuind să folosim aceeaşi formulă, şi la acest nivel e firesc ca principiul să nu poată fi aplicat. Vedem acest lucru în viața actuală, cum societatea se scufundă printr-o manifestare ignorantă a acestor realități.

Probleme sunt în orice moment, mai ales cele fiziologice,

pe care nici nu le bănuim, dar ele sunt rezolvate tot pe cale mentală. Probleme sunt şi prin dorinţe şi pasiuni, dar şi acestea se rezolvă tot pe cale mentală, noi nebănuind cum Mentalul rezolvă permanent, mai bine zis creează, generează, ne pune în stare de evoluţie, cunoaştere, progres.

Numai că acelora care acordă mai multă credibilitate unei asemenea forţe, manifestări mentale, li se "întâmplă" mai des să-şi vadă pasiunile şi dorinţele, sănătatea şi abundenţa realizate. Cel leneş şi pesimist, ignorant şi orgolios va fi permanent lipsit de propriile sale posibilităţi mentale.

De aceea, vă rugăm să fiţi tandri, amabili, modeşti, să reduceţi fâţâiala şi agitaţia, eliminând alergatul de colo-colo, ţipând şi gesticulând. Zâmbiţi mai mult, fiţi mai optimişti, mai iubitori cu prietenii, cu totul şi toate.

Mentalul se distinge astfel la nivel subtil, şi pentru a vedea acest lucru mai plastic, să urmărim cum forţele pe care le folosim, cu cât sunt mai subtile, cu atât sunt şi mai puternice: forţa vântului, a apei implică dispozitive primitive, greoaie, cu uzură rapidă; forţa aburului deja este mai puternică, stabilă, dispozitivele folosite sunt mai complexe; forţa energiei electrice ne ascunde agentul energetic, îl bănuim, dar deja puterea este şi mai mare, iar forţa energiei atomice sau nucleare deja este de mii de ori mai mare decât cea electrică, şi astfel ajungem la forţa mentală care e deja, putem spune, infinită. Într-o centrală electrică, în zona activă, este mult zgomot; în una nucleară deja este linişte şi curăţenie, şi acum putem înţelege de ce trebuie să fim mai curaţi, liniştiţi, amabili şi iubitori, fiindcă sunt preliminariile, premeditarea energiei mentale. Numai aşa avem acces la cele mai puternice manifestări, şi încetul cu încetul ne vom da seama de ceea ce înseamnă să fii echilibrat, senin şi zâmbitor.

Şi toate acestea, pentru ce?

În primul rând ca să ne păstrăm un vehicul fizic tânăr şi sănătos pentru sute, mii de ani, atâta timp cât ne va trebui până vom rezolva evoluţia în planul fizic. În al doilea rând, pentru a nu mai fi nevoiţi să modelăm materia, prin producţie şi prelucrarea ei, ci doar prin manifestarea mentală să realizăm orice, în primul rând substanţele necesare corpului fizic, alimente, haine, case, vehicule de transport, de comunicaţie. În al treilea rând pentru a ne integra în armonia universală.

Prin manifestarea şi folosirea mentalului, scăpăm de

atribute, bărbați - femei, bogați - săraci, devenind noțiunea cosmică OMUL.

Suntem în situația când nici o altă formă de energie nu ne mai poate ajuta, nici cea nucleară, pentru că oricâte centrale nucleare vom construi, nu vom scăpa de sărăcie, nefericire, bătrânețe...

Suntem şi nu deținem această forță mentală, trebuie să conştientizăm cât mai liber şi cât mai simplu, nu trebuie să vedem ceea ce se vede, să bem băutură, să mergem mersul... Faceți un efort de sintetizare şi nu de analogie; am atras atenția că materialismul înseamnă logică analogică, şi metafizica - logică sintetică.

Orice element, orice parte a perfecțiunii, este tot perfecțiunea. Suntem azi în situația paradoxală că nu ne mai înțelegem din cauza păstrării tradiționale a unui vocabular, gramatici, lexic, deja depăşite de structurile subtile şi sublime ale realităților spirituale. De altfel am văzut, în exemplul nostru de mai sus, cum rezolvarea unei probleme nu implică sub nici o formă vorbirea.

A tăcea înseamnă a face, a vorbi înseamna a desface. Cei agitați şi nervoşi generează permanent vibrații joase care dematerializează, strică, uzează negativ, pe ei costându-i viața mereu mai mult, până când sunt depăşiți de propriile necazuri, şi acestea realizate gratuit. Pentru a ajunge şi folosi mentalul aveți nevoie şi de un bagaj de cunoştințe, informație cât mai cauzală, cât mai aproape de realitatea universală. Un exemplu simplu, tot ca motiv de curiozitate: pentru a obține bani nu este de ajuns să te rogi sau să meditezi la întâmplare. Ştim că banii sunt în curentul cosmic Verde Subtil, sau ora Lunii, într-adevar este vorba de o anumită ora, aceasta se repetă din 7 în 7 ore, dar nici asta nu este de ajuns; trebuie să surprindem ora Lunii în casa a doua sau a opta a cerului, cum s-ar spune. Desigur, acest lucru se poate obține cunoscând doar elementele de astrologie care ne vor duce mai direct la ceea ce dorim. Mai putem adăuga ceea ce repetam: un agitat, un egoist, nu va putea beneficia de aceste date, ar fi prea simplu, nu ?

Numai cei ce ştiu să iubească (aici nu în sensul sexual), numai cei care sunt civilizați, care nu folosesc sugestii negative, care nu înjură, care ştiu să folosească legea hainelor, a alimentației... au acces la ele. Observăm că înşiruirea acestor

lucruri nu este ceva mult sau dificil, de altfel noi confundându-ne cu ele.

Vedem astfel cum numai o entitate superioară are acces la totul, aceasta nefiind, cum ne exprimăm aici, superioară prin cine ştie ce evoluţii anterioare; asta se poate obţine într-un an sau doi, şi - de ce nu? - chiar asimilând la propriu această lecţie, a 20-a.

Folosirea mentalului în planul fizic necesită doar 1% din capacitatea sa; el este mult mai solicitat în alte dimensiuni, unde civilizaţia şi viaţa este de miliarde de ori mai frumoasă şi bogată în experienţe ale existenţei. Putem afirma că folosim, în planul fizic, doar 0,1% din mental, renunţând de bunăvoie la cunoaşterea şi trăirea directă, menţinându-ne la o dimensiune iluzorie, situaţie în care evoluţia este extrem de dificilă, şi în loc să mergem înainte, mergem înapoi.

Dar acum suntem surprinşi de transformările cosmice, care nu ţin cont de egoismul şi mofturile academice şi oficiale ale societăţii actuale, şi vrând-nevrând trebuie să determinăm realitatea, care la bază are o bază. Ne extindem exponenţial, moment în care constatăm cum timpul se îngustează, distanţele spaţiale devin mereu mai scurte, toate până în momentul când vom constata că sunt iluzii şi rămânem numai cu realitatea lui AICI - ACUM, "aici" fiind spaţiul, iar "acum" fiind timpul. Oare nu este mai simplu? Pentru a înţelege aceasta nu trebuie să facem eforturi fizice, universităţi de câte 6 ani, plus liceul şi şcoala, toate acestea la un loc în jur de 17 - 18 ani din viaţă. Şi pentru ce? Pentru a fi surprinşi într-o ignoranţă tradiţională, în care nu folosim decât experienţa şi senzorialul.

Trebuie să trecem de la epigonul materialist la discipolul metafizic. Cei 17 - 18 ani se pot reduce la maximum 4 ani, şi astfel vom putea trăi de patru ori mai mult şi mai bine, timp în care vom învăţa, vom progresa mai departe până vom depăşi limitele planului fizic. În tot acest proces, partea mai dificilă este la început. Aşa cum s-a arătat în mai multe lecţii, mai ales în cea anterioară, trebuie să ne schimbăm, ceea ce nu este simplu, deoarece a schimba baza ireală cu una reală este latura de dificultate, dar dificil nu înseamnă imposibil.

O parte din studenţii din Bucureşti care au participat la lecţii în amfiteatru, unii dintre ei audiind peste 400 de ore de metafizică, acum vor trece în anul doi, azi fiind liberi, nemaivăzând în creşterea preţurilor haosul economic, scăpând

de boli, sărăcie, nefericire... Desigur, nu sunt decât la început, dar deja constatăm cum metafizica le-a deschis cele mai simple şi libere căi spre echilibru şi putere (putere nu în sens clasic).

Pentru folosirea mentalului nu există limite de vârstă, sex, naţionalitate, avere sau alte asemenea imagini tradiţionale. Considerăm că cei mai avantajaţi sunt aşa-zişii bătrâni, cei care au trecut de 70 de ani, ei putând opri procesul biologic de îmbătrânire, revenind la sănătate, vitalitate socială şi sexuală, la viaţa firească, mai ales că-i ajută deja o experienţă de atâţia ani pentru a realiza mult mai uşor aparentul abstract al mentalului. Pentru tineri, aparent ar fi mai dificil, fiindcă ei se mişcă mai mult, sunt mai agitaţi, mai senzuali, mai senzoriali, trebuindu-le mai multă voinţă şi imaginaţie. Dar şi într-un caz şi-n celălalt, repetăm, nu există limită de vârstă.

Astfel putem accentua, tot la nivel liber, că femeia este mai avantajată decât bărbatul în folosirea mentalului, ea fiind mai sensibilă, beneficiind de energia Yin care este mai apropiată de subtilitatea mentală. Dar nu trebuie acum să absolutizăm acestea, fiindcă un bărbat poate fi încarnat într-un Semn (lună) Feminin - Kaprikorn, Taur sau Fecioară - şi o femeie poate fi tot aşa încarnată într-un Semn Masculin - Vărsător, Berbec, Gemeni... Putem deci afirma că nu toate femeile sunt femei şi nu toţi bărbaţii sunt bărbaţi. Trebuie şi putem să depăşim aceste aspecte astrologice în momentul când cunoaştem, conştientizăm realitatea astrologică, ceea ce este simplu.

Mai problematic se manifestă la toţi când nu folosim informaţia cauzală, alimentaţia cât mai apropiată de cea cauzală -hrana vie nefiind decât tot substanţă, dar oricum mai aproape de adevăr -, când viaţa sexuală nu va mai fi confundată cu sexul, aventura, căsătoria, hedonismul...

Prin rezolvarea acestor trei dimensiuni, sectoare, suntem mai aproape decât ne putem imagina, de accesul la mental, situaţie când, la realizarea acestora, mentalul funcţionează deja de la sine.

AFORISME

1. Când nu ştie nimeni, ştie numai divinitatea.
2. Existăm prin unirea cu unicul, nu prin unic.
3. O experienţă nebunească nu învinge nebunia.
4. De ce avem nevoie, ne caută.
5. Nu ai ce pierde ştiind ce vei pierde.
6. Ne agăţăm de ceea ce este mai liber ca noi.
7. Încurcăm lucrurile până uităm că le încurcăm.
8. Adevărul este timpul - minciuna este vârsta.
9. Nu le arăta ceea ce ar putea să vadă.
10. Adevărul este înainte şi după.
11. Adevărul dinamic depăşeşte pasivitatea justificării.
12. Cheia realităţii este ascunsă în realitate.
13. A cunoaşte înseamnă şi a anticipa.
14. Omul este o fiinţă a luminii şi nu a căutării ei.
15. Acum când ştim, trebuie să se ştie.
16. Cel puţin să avem un răspuns, dacă nu o realizare.
17. Obişnuinţa este mai puternică decât raţiunea.

PACE ŞI IUBIRE

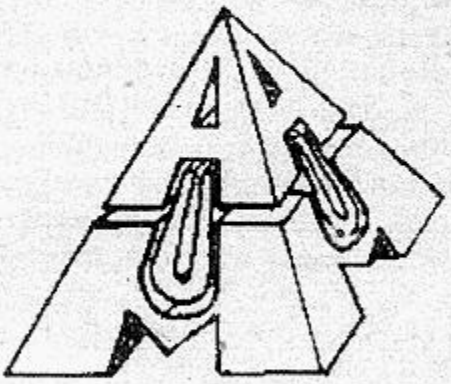

CAPITOLUL 21

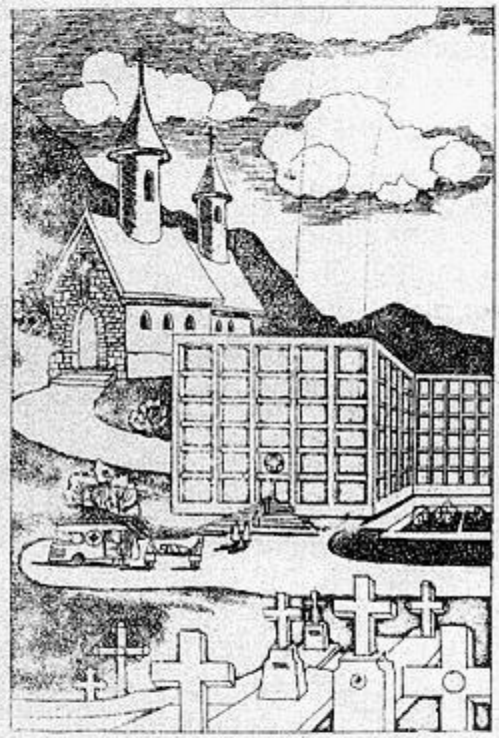

MEDICINA

Nu vom face aici o teorie a medicinei, fiindcă practic ea, la ora actuală, este un produs teoretic, experimental, formal, cu consecințele cele mai critice şi distructive. Practic vorbim mai mult de boli decât de medicină.

Prin Legea Rezonanței, orice subiect deschis asupra unei boli nu înseamnă decât angajarea acestei boli la propriu

şi la figurat, mai bine-zis mai întâi la figurat şi apoi la propriu. Teama şi ignoranţa sunt sursele sigure ale oricărei boli. Medicina azi a devenit o instituţie, cu clerul şi ierarhiile respective, vocabularul, ritualurile, costumele, gesturile... toate acestea contribuind la transformarea unei ştiinţe într-o manifestare mai mult socială decât de cunoaştere a stabilităţii sănătăţii. Fără să vrem începem această lecţie cu primul protagonist din triada cu care deja ne-am obişnuit. Deci medicul este cel care trebuie să fie şi este, prin însărcinarea sa, cel care pregăteşte entităţile să trăiască într-un echilibru în Planul Fizic, mai exact le ajută să folosească vehiculul terestru în condiţiile unui plan cu vibraţii joase, grosiere şi mai ales iluzorii.

Apariţia unei boli determină o vină din partea clerului medical şi apoi a subiectului, în cele din urmă concurând amândoi pentru obţinerea bolii. Medicul şi bolnavul sunt amândoi tot entităţi, de aici apărând destule paradoxuri şi cercuri vicioase, dintre care unul de o ironie indescriptibilă, fiind faptul că şi medicul suferă de aceleaşi boli ca orice bolnav...

Boala, ca definiţie simplă şi generală, este numai o manifestare. Prima Lege a medicinei spune că în primul rând trebuie eliminată cauza. În schimb medicina de azi caută să elimine numai efectele, ceea ce înseamnă o trişare a bolnavului în favoarea menţinerii bolii. Cauzele bolilor nu se află în Planul Fizic, ci în cel mental, situaţie în care medicina este pur şi simplu ignorantă, şi ca şi cum n-ar fi de ajuns, mai este şi împotriva oricăror cunoştinţe despre mental.

Între cauză şi efect, între iniţierea bolii şi manifestarea ei, trece destul timp pentru a bloca procesul, a şterge formagând care, lăsată în voia ei, se va manifesta conform legilor universale şi nicidecum conform legilor ştiinţei materialiste. Au trecut deja sute de ani de medicină experimentală pentru ca medicina şi medicii să-şi dea seama că sunt pe un teren şi pe un drum total greşit, dar nu se face nimic în această direcţie, ci din contră, se continuă într-un mod arogant şi orgolios, ceea ce denotă că acest "cler" premeditează îmbolnăvirea oamenilor, inclusiv a lor. Avem din nou un paradox, prin faptul că, ascunzând adevărul, l-au uitat şi ei.

Prin manifestările ei, boala aduce mai multă suferinţă decât orice alt act al vieţii în sensul dramatic, situaţia bolilor

cronice determinând deja o întreagă viață la un nivel de suferință totală, ceea ce face din entitate o epavă jalnică.

Indiferent de boală, de suferință, dureri, toate sunt manifestări iluzorii care pot fi şterse în orice clipă dacă entitatea ar cunoaşte legile existenței. Dar, cum ele nu sunt cunoscute, entitatea este condamnată la o viață întâmplătoare, cu cele mai negre zile, situație în care nu va putea evolua, dar mai ales generează permanent o undă de răutate la adresa celor sănătoşi, în cele mai multe cazuri putând induce boala, suferința, şi-n ceilalți.

În lucrarea doctorului britanic Frederick N. Bailes, din 1978, care se numeşte "Mintea poate vindeca" se spune lucrurilor pe nume, prin cele aproape două sute de pagini oricine putând ajunge un medic bun - lucrarea o punem la îndemâna studenților la cerere, de aceea nu vom spune aici lucruri care acolo se spun în mod frumos şi simplu, pe înțelesul omului. Trebuie să profităm de această lecție şi spațiu pentru a scoate în evidență şi alte aspecte ale medicinei şi mai ales ale bolilor. Dar acest frumos şi simplu citat ne permitem să-l spunem aici:

"Cauza reală se găseşte în straturile emoționale, de spaimă, în gelozie sau anxietate, frustrări şi contrarietăți generate de încercările oamenilor de a găsi fericirea şi de-a putea face față pretențiilor vieții moderne".

O vizită la orice spital ne duce la aceeaşi concluzie: majoritatea bolnavilor sunt din straturile primitive, cu figuri animalice, pe fața lor citindu-se răutate şi ignoranță, indiferență şi goana după plăcerile gratuite şi uşoare, atât în cazul femeilor, cât şi al bărbaților. Medicii nu fac decât să repare aceste epave sociale care, ieşite din spital, vor continua distrugerea vehiculului terestru şi revenirea în mod aproape ritmic la spital, cu aceleaşi pretenții de a fi sănătos. În viitorul apropiat, cel care îşi va permite să perturbe armonia corpului fizic, va fi mai întâi amendat şi apoi tratat, iar în cazul unor boli grave, cum este cancerul, va fi pasibil de închisoare, sau prin recidivă va risca să nu mai fie tratat. Desigur, nu vrem să anunțăm o epocă inumană, dar bolnavii sunt tot mai inumani în fața perfecțiunii şi păcii universale.

Pentru menținerea nivelului de boli contribuie multe instituții, şi mai ales obişnuința şi tradiția, formând un bagaj ignorant deosebit. În şcoală, societate, familie, nu se ştie

nimic şi nici nu se încearcă elucidarea vieţii. Şi vă asigurăm că aceste cunoştinţe sunt simple şi la îndemâna oricărui individ. În cadrul lecţiei 18, am pus în loc de planşă o pagină în care se poate vedea ce înseamnă "Sugestia negativă"; nu cerem decât să putem merge până la gradul 3, pentru că sugestia negativă de gradul 7 nici nu a fost trecută, deoarece aceasta se manifestă deja în alte dimensiuni, nici acolo nescăpând de atâtea din gafele vieţii. Medicii ştiu că nu există boli ci numai bolnavi. Dar bolnavul este un atribut, la mijloc fiind tot omul.

Prin tradiţie s-a generalizat o alimentaţie denaturată care este un permanent focar de înrăutăţire a sănătăţii, de altfel ea determinând îmbătrânirea şi apariţia evenimentului "morţii", adică părăsirea corpului fizic. Nici în spitale nu se respectă alimentaţia normală, naturală, firească, chiar şi acolo hrănindu-se bolnavii cu carne, supe, mâncăruri, prăjituri, şi în plus, faţă de aceste substanţe, cu aşa-zisele medicamente care produc cele mai grave neajunsuri corpului. Putem afirma că spitalul este un cerc vicios unde bolnavul nu este lăsat nici să trăiască, dar nici să moară.

Şi totuşi, alimentaţia este pe planul doi, pe primul plan al cauzalităţii fiind deja ce am citat din lucrarea de mai sus: Mentalul. Oamenii se joacă cu puterea cuvintelor, neştiind nimic despre manifestările ce vor urma, cu toate că de-a lungul vieţii au timp destul să constate aceste efecte, dar nu dau doi bani pe aspectele aşa-zise "mistice".

Studenţii din cadrul universităţii noastre au scăpat de ideea bolii şi a suferinţei, pur şi simplu prin revenirea la o alimentaţie naturală care este mult mai ieftină, dar şi mai gustoasă.

Pentru noi nu mai există farmacii şi spitale, cabinete şi medicamente, suferinţe şi timp pierdut cu tratarea lor. Şi toate acestea prin simpla cunoaştere a unor lucruri deja determinate de noi de-a lungul celor 20 de lecţii din acest prim manual de metafizică care apare în România. Oricine are acces la aceste lucruri uimitor de simple şi cu eficacitate maximă.

Ieşirea din acest impas trebuie realizată tot de medici, ei trebuind să fie instructori în privinţa unei vieţi normale, sănătoase, şi pentru acest lucru n-ar fi nevoie de atâtea spitale, farmacii şi de industria de medicamente. Aşa cum s-a mai spus în atâtea rânduri, medicul, profesorul şi preotul

formează triada principală în menținerea unei societăți civilizate şi sănătoase în toate aceste trei dimensiuni. Se impune colaborarea între ei, astfel ca societatea să beneficieze permanent de îndrumarea şi cunoştințele necesare pentru menținerea vieții în limitele fericirii reale. Astfel, în urma unei asemenea realizări, omul va avea prilejul, timpul şi condițiile să poată evolua. Altfel, el este redus permanent la o viață disperată, dificilă, în care nu-i arde să mediteze la evoluție.

În această lecție vrem să atragem atenția medicilor că lipsa lor de cunoştințe elementare de metafizică şi mai ales de astrologie, le va determina o permanentă amplificare a rezultatelor nefaste. Medicii americani au constatat că lipsa de afinitate între un medic şi pacient a determinat cele mai multe decese în rândurile pacienților. Un medic încarnat în anul Tigrului nu va putea trata un pacient din anul Bivolului şi invers, primul, deci din anul Tigrului, fiind apt să trateze numai pacienți din anii Câinelui şi Calului - cu aceştia fiind în afinitate - cu ceilalți apărând dificultăți care merg până la tragedii gratuite şi inutile. Câți medici ştiu că administrarea unui medicament nu se face numai după rețetele tradiționale? Pentru administrarea lui se ține cont de ora lui Marte, când se manifestă culoarea subtilă Roşu, a energiei, a vitalității, această oră repetându-se din 7 în 7 ore. Ceea ce mai salvează bolnavul azi, este efectul Placebo, atât de cunoscut de medici şi desigur, exploatat de ei. Dar este numai un punct de plecare pentru studierea acestui efect, care i-ar putea duce şi orienta spre metafizică. Repetăm, nu este vorba de metafizica ocultă, la nivel de Maestru, ci pur şi simplu de elemente şi principii simple, cum ar fi "vibrațiile", afinitățile", "orele planetare", "corpurile subtile", "mentalul", alimentația". Vă asigurăm că sunt lucruri ce pot fi cunoscute în câteva ore de metafizică.

Orice om rațional şi mai ales cel implicat îşi dă seama că aceste cunoştințe salvează mult mai uşor şi mai ieftin. Chirurgia este actul cel mai neaşteptat în evoluția medicinei, intervenția în universul fantastic al lui Dumnezeu, al acestei perfecțiuni cosmice, în acest Templu, neputând duce decât la distrugere inevitabilă. Este, în primul rând, un sacrilegiu incomensurabil, astfel chirurgii îşi încarcă Karma cu cele mai nefireşti experiențe, pentru care plătesc vieți întregi.

Medicina, la fel ca şi alte instituții, azi, este în faza de dizolvare, de dispariție lentă, dar încă mai antrenează

rezultatele dezastruoase. Astfel, la ora actuală, toată populația este bolnavă, situație incredibilă, şi totuşi "clerul", corpul medical nu are timp să constate că o asemenea situație jalnică este datorată tot manifestării lor.

Ce putem spune studenților noştrii? O asemenea manifestare pozitivă a vieții, evitarea Sugestiilor negative, folosirea hainelor adecvate Semnului din Ascendent, - ne referim la culoarea lor -, revenirea la o alimentație naturală, manifestarea pozitivă în fața asimilării informației şi mai ales cunoaşterea legilor sexului, fiindcă şi aceasta este o supapă neobişnuit de mare în reducerea vitalității corpului fizic. Prin cunoaşterea acestor legi, corpul fizic se încarcă cu energia vitală, astfel putând trăi un timp nedefinit în condiții de armonie universală. Repetăm, aceste legi sunt deosebit de simple. Oare această simplitate nu ne pune într-o situație deosebit de ironică față de noi, şi mai ales de viață?

Vom vedea în lecția următoare, care se va referi la al doilea protagonist, "Profesorul", cum acesta sfidează pur şi simplu orice realitate a existenței reale, antrenând o informație gratuită şi formală, în fapt ignoranța oficială.

Rugăm pe studenții noştrii să-şi asume maximum de responsabilitate față de acest corp superb, inefabil şi indestructibil, fiindcă avem nevoie de el pentru a ne continua evoluția în acest plan, într-adevăr, prin problemele care le pune. Nimic nu este greu când este necesar, şi mai ales în favoarea noastră. Dificultatea constă în evitarea, ieşirea din structurile obişnuinței şi tradițiilor, şi apoi a intervenției celorlalți care, prin încăpățânarea şi ignoranța lor, vor face tot posibilul să boicoteze orice dorință de evadare din această situație haotică şi nebunească.

De altfel, trăim aici într-un mediu complex, fără a trebui să ne luptăm cu el, ci să-l descoperim, să-l cunoaştem, să ni-l adaptăm în aşa fel ca prezența noastră să nu fie atacată şi pusă în situații neobişnuite.

Medicii sunt datori şi obligați să răspundă în fața divinității pentru dezastrul realizat şi mai ales menținut. Până acum câțiva ani aveau o justificare, dar de acum înainte sunt liberi să cunoască realitatea universală. Atragem atenția studenților cât şi a medicilor, că pentru menținerea sănătății nu este nevoie de medicina tibetană, de yoga, regimuri alimentare, voință, sforțări mentale şi alte asemenea lucruri şi texte care

circulă deja în mass-media din ziua de azi. Sănătatea - ne naştem cu ea, natura ne ajută până la 30 de ani să ne facem de cap, dar după această vârstă să fim mai responsabili, în primul rând pentru a o menține şi a nu face din vârsta de 30 de ani, cea de 40, 50... fiindcă, neexistând timp, n-are nici un haz numerotarea zilelor. Putem apela la un frumos aforism: "Numărăm anii în ordine şi îi trăim în dezordine."

Cum spuneam, nu trebuie aproape nimic, cât simpla respectare a normelor şi legilor vieții.

Un om liniştit, echilibrat, care ştie să zâmbească, care priveşte interlocutorul în timpul unui dialog, care ştie să întindă mâna, altruist şi sociabil, amabil şi gentil, - putând înşira aici şi alte asemenea elemente care definesc individul civilizat -, doar având la bază asemenea calități, poate permite vieții şi sănătății să se automențină.

Cum se spunea mai sus, în aceste spitale n-ai să întâlneşti bolnavi frumoşi, inteligenți, harnici, iubitori, prietenoşi... cei care ajung acolo dându-se de gol prin calități indezirabile şi primitive, o adevarată stare de hoție şi atentat la bucuria şi pacea vieții, atât a lor cât şi a celorlalți. Nu există boala, chiar când există. Pentru acest aspect avem un frumos exemplu pe care deja îl cunoaştem fiecare, acesta fiind visurile în care apare "coşmarul", acele visuri rele, dramatice, când trăim tragedia, când plângem şi credem că totul s-a sfârşit, țipând şi transpirând în somn, zbătându-ne şi încercând să ne salvăm... dar vine dimineața şi ne trezim, deschidem ochii şi constatăm că am visat, ne simțim liniştiți şi eliberați, ne simțim bine şi nu ne vine să credem. Da, aşa este şi boala! Nu ştim să ne trezim, trăim în coşmar zile şi ani, uitând că există dimineața, lumina, adevărul, rațiunea. Meditați la aceste aspecte şi veți găsi şi alte elemente, care vă vor pune într-o situație pur şi simplu comică. Astfel, veți descoperi cum râsul este un factor fascinant în menținerea sănătății, aşa cum de altfel, în unele spitale din occident, în rețeaua de difuzoare din saloane se transmit multe bancuri şi bolnavii uită pentru moment de orice durere şi suferință, în final ajungându-se la un tratament prin această cale. Nu numai râsul este un tratament ideal ci şi postul. Medicii germani au o vorbă frumoasă:

"Ceea ce nu se poate trata prin post, nu se poate cu nimic".

Într-un fel au dreptate, postul însă nefiind numai abținere de la mâncare, trebuind să ştim ce înseamnă el cu adevărat.

Putem face apel la un aforism sugerat de un text din Viața Maeştrilor, când, acolo, un asemenea Maestru spune că putem trăi şi fără mâncare. Şi ce putem spune noi acum :

" Se poate trăi fără mâncare, dar nu ştim să trăim nici cu mâncare ".

Aşa cum boala defineşte ignoranța, răutatea, hoția, gelozia... tot aşa şi sănătatea defineşte buna-cuviință, înțelepciunea, iubirea... De aceea, vă sfătuim să nu meditați la sănătate, în sensul termenului, cuvântului, acesta fiind doar efectul, ci la cauzalitatea care o realizează : viață, înțelepciune, iubire, armonie...

Când vom cunoaşte adevăratele cauze ale bolilor ne va fi ruşine să ne exprimăm boala, fiindcă nu vrem să ne dăm de gol, deoarece nu microbii şi viruşii sunt de vină, ci propriile noastre gânduri ignorante şi răutăcioase. Orice om trebuie să fie un bun medic, fiindcă şi acest cuvânt determină un atribut al omului şi nicidecum o instituție, o ştiință, o carieră.

De altfel, în cadrul acestei universități, toți studenții vor cunoaşte aceste trei atribute: vor fi buni medici, profesori şi preoți, şi pentru a nu ne complica cu atâtea atribute, se subînțelege că fiecare va deveni OM.

Metafizica, la nivelul firesc al vieții, este datoare să aducă entității elementele de bază pentru continuarea evoluției. Suntem responsabili prin sănătate şi iresponsabili prin boală. Medicii sunt mai aproape de datoria de a aduce lumină în propriul întuneric, pe care l-au realizat cu atâta cheltuială de energie, cu sacrificarea a miliarde de entități, numai pentru pura realitate a unei ştiințe false şi inutile. În urma acestor rezultate dezagreabile, putem afirma că : "Sănătatea este pauza între două boli".

Desigur că surâdem, dar aceasta este realitatea, trebuie să ne trezim, să acceptăm zorile unei dimineți a rațiunii, senine şi luminoase, altfel vom fi victime jalnice ale unei irealități, cu toate drepturile câştigătoare în urma vieții.

Descoperim şi aici aşa-zisa meserie de bolnav, prin fenomenul de ipohondrie, deja un complex, care se manifestă mai ales la cei încarnați în semnul Fecioarei şi Taurului. Primii, sunt satisfăcuți să-şi însuşească diferite asemenea scenarii, antrenând atâtea lucruri numai de dragul plăcerii

ciudate şi sadice de a menţine suferinţa şi boala, în definitiv; pentru cei din Taur, asistăm la un joc şi mai neobişnuit, vaietele şi scenele de durere pe care le implică sunt de-a dreptul scandaloase, pur şi simplu ei profitând de acest prilej pentru a impresiona, determinând o imagine caraghioasă. Desigur, în faţa acestora, medicina nu are nici o eficacitate, lenevia şi indiferenţa acestora determinând o permanentă soluţie şi cauzalitate de îmbolnăvire, desigur pentru tot acest teatru.

Ne aflăm acum în faţa unor zori minunate, informaţia se va scutura de materialism, de fanatism şi generalizări, va reveni la realitatea universală, când nu ne va mai fi dificil să recunoaştem frumuseţea şi libertatea vieţii.

Dar vom mai avea de lucru cu tradiţiile, aceste forme-gând pe care le-am întreţinut sute de ani, care se agaţă de noi şi trebuie să avem o conduită cât de cât dură cu ele, renunţarea la ele însemnând acceptarea binelui.

Trebuie să fim atenţi că nu lumea se schimbă, ci Omul, el fiind protagonistul universal. Dacă el se schimbă, e firesc că şi lumea în general, şi fiecare va determina raţiunea şi bunul simţ al vieţii, constatând apoi cât este de simplu şi elementar, că nu există eforturi şi chinuri inutile, sacrificii şi penitenţe. E nevoie, pur şi simplu, să deschidem ochii, să surâdem, să fim realişti în sensul sincer şi firesc. Trebuie acum să ne confundăm cu sănătatea şi nu cu teama de boală, cu abundenţa şi nu cu teama de sărăcie, şi atâtea lucruri minunate ne sunt puse la dispoziţie prin propria acceptare: "Cere şi ţi se va da", mai clar "Cere şi-ţi vei da", fiindcă nu corpul fizic, nu gura cere, ci entitatea, manifestarea divinităţii, a noastră. Acceptarea este totul, ajungem la o credinţă dinamică, explicită.

În aceste 150 de pagini, am revenit şi vom reveni; suntem datori fiindcă sunteţi datori, a merge înainte nu înseamnă a cuceri inutile speranţe şi glorii iluzorii, ci suntem mereu mai buni acceptând binele şi frumosul.

ELTA - UNIVERSITATE

1. Suntem perfecți în conținut şi imperfecți în formă.
2. Necunoscând Legile Universale, suntem ilegali.
3. Prin ceea ce-ți place n-ai dreptul să critici.
4. Nu te lăsa atras de ceea ce atrage, ci de ceea ce poți atrage.
5. Lasă-te învins de cei care vor fi învinşi de victoria lor.
6. Nu înțelegem iubirea, confundând-o cu ceea ce înțelegem.
7. Evită cunoaşterea prin care nu te poți cunoaşte.
8. Nu folosi, ci foloseşte-te.
9. Cere ceea ce poți să dai.
10. Fă totul pentru a evita resturi.
11. Ascultă-i pe cei care aud ce vorbesc.
12. Cei bolnavi sunt foştii sănătoşi şi viitorii sănătoşi.
13. Dacă n-ar fi sănătatea, n-ar avea rost să scăpăm de boală.
14. Ne întoarcem la boală când rămânem în urma sănătății.
15. Ajutăm bolnavul, şi el boala.
16. Sănătatea este ieftină - boală, gratuită.
17. Ne plictisim în sănătate şi murim în boală.

PACE ŞI IUBIRE

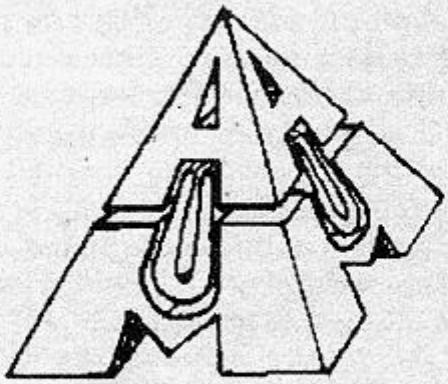

CAPITOLUL 22

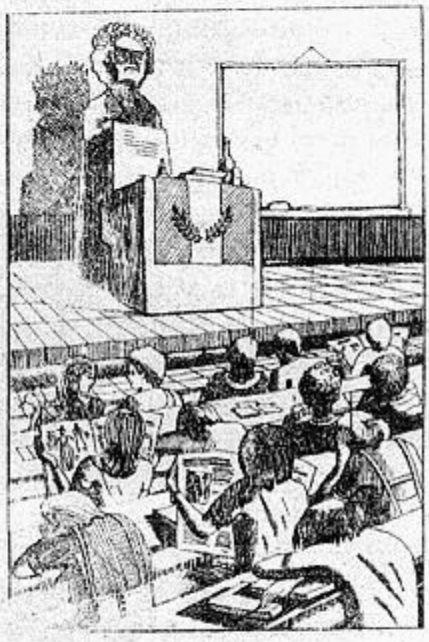

PROFESORUL

Al doilea protagonist în suita socială, mai bine zis în Planul Fizic, Învățământul ca instituție socială, determină bagajul de cunoştinţe şi modurile de manifestare practică a vieții, atât generale cât şi particulare.

Învățământul actual are un stil pur epigonic, făcând transferul informației de la o generație la alta. După un timp apare efectul, informația devenind formală, generală şi tradiționalistă.

Învățământul metafizic este continuitatea informației, în

conținut și nu în formă. Nivelul de evoluție al entității determină nivelul de conținut, astfel că în metafizică studenții sunt discipoli în sensul că ei continuă opera Învățătorului nu în sensul să o repete și să o suprapună peste experiența pe care Învățătorul le-o explică. Studentului îi rămâne drumul liber să creeze și să meargă mai departe.

În metafizică nu există profesori, ci numai Învățători. Primul profesează o carieră, o disciplină socială determinată de nivelul progresului respectiv, pe când celalalt îl învață pe student să învețe determinându-i informația universală, care nu e dependentă de nivelul geografic și temporal al epocii. Pentru profesor este o datorie, pentru Învățător este o misiune.

Azi lumea este supusă unui învățământ materialist unde informația e deturnată de la realitatea funcțională, esențială, devenind în schimb formală, generală, tradițională, nefuncțională. Așa-zisul învățământ se bazează numai pe memorare, și aceasta trebuie să fie identică cu cea a profesorului, aceasta ducând la o stare absolută de epigonism și la degenerarea informației în timp până când se ajunge să fie împotriva vieții și a evoluției.

Am văzut în lecția anterioară cum medicul se ocupă de corpul fizic. Profesorul se ocupă de corpul astral și mental și, dacă se mai poate, și de cel mental superior. Aceasta prin înlocuirea sensurilor universale cu cele axate pe o ideologie și demagogie a unei epoci.

Astfel, azi, profesorul apare ca un dușman al evoluției, prin menținerea și acceptarea informației false, el însuși fiind una din victimele propriei sale informații. Rezultatele duc prin deriyă lentă și sigură la prăbușirea edificiului vital spiritual al existenței, reducând-o la o viață primitivă, teamă, anxietate, neîncredere, sărăcie, boală.

Profesorul, ca și medicul, sunt răspunzători în fața societății pentru decăderea ei și mai ales pentru susținerea prin orgoliu și egoism a unor elemente nefuncționale. În plus, au reușit și distrugerea capacităților divine ale entităților.

Adevărul nu poate condamna, cât faptele.

Situația societății de azi pare de nerezolvat, fiindcă învățământul continuă să pompeze aceeași falsă informație care duce la adâncirea racilelor. Profesorul, ca și medicul, sunt entități simple, cunosc deja destule fiind intelectualii societății, dar nefiind în imposibilitate să recunoască

primordialitatea informației universale. Schimbarea unghiului de referință n-ar consta în sacrificii prea mari. Tocmai de aceea el este dator azi să revină cât poate mai grabnic ca să se mai salveze ce se poate, noile generații fiind încă sacrificate pe altarul materialismului.

Schimbarea, în primul rând, a termenului de profesor în cel de Învățător, şi de aici a unei suite întregi de titluri, a unei nomenclaturi şi ierarhizări artificiale, este o condiție esențială. În acelaşi timp, reducerea duratei de învățământ la cel mult patru ani prin ceea ce ISUS a spus atât de frumos, a doua naştere. Realitatea arată că profesorul determină prima moarte.

Profesorul trebuie să renunțe la metoda de a transmite automat şi gratuit o informație pe care o cunoaşte, când simpla ei enunțare ar fi de ajuns. În schimb, predarea Legilor, Principiilor, Realității Universale ar determina în mentalul entității o trezire, o revenire la armonia cosmică, când deja el, entitatea se automanifestă, autoeducă, autoeliberează, autocunoaşte...

Elementele de materialism trebuiesc predate în limita cunoaşterii Planului Fizic, dar niciodată într-un sens absolut, fără să se vorbească despre adevăratele planuri ale realității universale. Cunoaşterea metafizicii e mai firească prin cunoaşterea fizicii elementare.

Selectarea profesorilor să nu se mai producă prin simpla pasiune şi dorință a unor entități. Se ştie că cei care au în ascendent semnul Săgetătorului, al Gemenilor, sunt cei mai apți să determine dinamica informațională. Relația dintre profesor şi elev trebuie să fie dominată de echilibru şi prietenie, de evitarea complexelor, de dialogul deschis în locul examenelor, de renunțarea la impunerea inferiorității elevilor, la tratarea persuasivă a acestora. Realizarea unui comportament şi nu teoretizarea cunoştințelor, chiar şi a celor de metafizică, nu trebuie interpretată la nivel teoretic.

Entitatea nu trebuie specializată şi eliberată în cunoaştere universală, specializarea fiind într-un plan secund, ca talent şi aptitudini. Accentuarea aspectului calitativ, şi nu cantitativ, al cunoaşterii, determină dinamica, şi nu acumularea până la stagnare a informației. Profesorul trebuie să fie în primul rând OM şi apoi un atribut în cazul unei specializări. Asistăm azi neputincioşi la diversificarea vieții, fără să înțelegem starea de lucruri, profesorii continuând să vorbească, să prolifereze

în continuare o mişcare care n-are la bază însăşi mişcarea.

Învățământul actual determină cu încăpățânare menținerea ignoranței la un nivel mereu mai dizgrațios, cu toate că toți profesorii constată că rezultatele lor nu sunt, în mod evident, în raport cu viața. El continuă să facă abstracție de adevărurile universale, ceea ce determină, ca şi în cazul medicilor, o premeditare a acestor rezultate. Societatea face parte din sfera unei civilizații, iar azi se schimbă tocmai civilizația, trecându-se la una extrem de dinamică în care informația materialistă nu va putea fi eficace, ea urmând să se autodizolve.

Profesorii trebuie să fie în afinitate cu elevii, la fel ca medicul cu pacienții, şi într-un caz şi în celălalt fiind vorba de un tratament. Relațiile fiind foarte strânse, implică respectarea la fel a legilor universale, situație ce ar debloca atâtea disfuncții ale programelor şi disciplinelor în societățile şcolare. Datoria profesorilor, redusă doar la calitatea de învățător, ar consta în primul rând în predarea celor patru discipline de bază, în prima fază: Astrologie, Informație, Alimentație, Sex. Aceasta ar fi în anul al doilea, pentru primul an făcându-se cunoştință cu lumea fizicului: Fizică, Mecanică, Chimie, Astronomie, Botanică, Matematică. Se impune ca scrisul şi cititul să se predea deja în formele primare: familie, colegii inițiale. Pentru studenții şi elevii de azi, în cadrul acestei lecții nu suntem în măsură să predăm date practice de învățare, fiindcă n-am face decât să îi împingem şi mai mult în studiul materialismului.

Învățarea în sine nu implică preluarea unor date statistice, nume, ani, cantități, ci e un proces selectiv, sintetic, calitativ şi continuu în care informația se manifestă într-o armonie dinamică şi e aplicabilă în toate dimensiunile vieții, respectiv în cele trei: fizic, psihic şi spiritual. Scrierea Jurnalului este, de la sine înțeles, un obiect primordial prin care capacitatea de comunicare şi exprimare se dezvoltă într-o suită complexă şi armonioasă, antrenând şi amplificând cele mai impresionante acte ale autoeducației.

Profesorul şi elevul trebuie să fie o celulă, o sferă care, prin rotire, să nu producă nici un fel de dizarmonie. Numai întrepătrunderea permanentă printr-o cunoaştere comună poate duce la prietenie, sociabilitate, altruism, încredere.

Suntem nevoiți să privim toate aceste evenimente sociale prin prisma permanentă a învățării, a evoluției în ultimă

instanță; fiind un act continuu și universal, aceasta nu se termină niciodată, ca însăși evoluția. Suntem datori în primul rând față de noi și imediat față de societate, pentru că numai așa integrarea și implicarea vor fi de natură complexă, iar reliefarea personalității va determina un mers sigur și demn, o viață care va fi, permanent, bucurie și existență. Într-o lume de oameni liberi, instituțiile sunt inutile.

Ca exemplu, instituția armatei devine desuetă și primitivă, mai ales în condițiile finalului de mileniu în care ne aflăm și în care ea întreține focarul războiului, menținând industria de război, trezind instinctele și violența prin instrucția individului și menținând o permanentă stare de ierarhii care duc la o stare de aservire a individului față de altul.

În învățământul actual se observă cum o parte din entități sunt întârziate și nu pot participa la nici un fel de instrucție, și nu au trezite nici măcar câteva norme de conduită. De altfel, aceștia vor forma obiectul unei alte lecții în care vom discuta evoluția lor.

Prin eliberarea individului de procesele de producție, care vor fi preluate de sistemele automate, computerizate, el va avea un timp mult mai larg pentru a putea îmbrățișa o viață dedicată cunoașterii și evoluției sale la propriu. Dar aceasta nu trebuie realizată prin structuri rigide, instituționale. Jocul, distracția, hedonismul, trebuiesc realizate în așa fel încât individul să remarce permanent motive și sensuri ale evoluției sale. Se impune o permanentă revenire asupra actelor de indiferență, lene, pesimism; acestea pot fi eradicate numai când individul e implicat total într-o activitate în care el să rezoneze perfect. Universul uman nu poate fi cunoscut de către oameni, tocmai de aceea trebuie să se accepte soluții și metode pe care el în aparență nu le va înțelege. Prin cunoașterea spiritului el va dezvolta permanent credința, prin care va putea accepta și înțelege situații aparent necunoscute. Toate aceste rânduri par utopice, dar mai multă utopie descoperim în societatea ignorantă de azi și trebuie să avem curajul revenirii și revendicării normelor universale. Cunoașterea fiind nelimitată, nu trebuie să ne cramponăm de limite tradiționale ci trebuie, entitatea fiind nemuritoare, să ne înțelegem prin prisma aceasta într-un proces și program de învățare care să fie la fel de etern și continuu.

Vom constata cum instituția căsătoriei va dispare și ea,

fiindcă o societate liberă la propriu nu mai poate implica asocierea prin contracte şi adeziuni efemere. Relaţiile sexuale se vor limita la recunoaşterea legii afinităţii şi libertatea totală în sfera prieteniei intime; de altfel aceasta se manifestă, dar disimulată sub atâtea aspecte care în realitate duc la atâtea tragedii prin nerecunoaşterea realităţii vieţii intime.

Profesorul, Învăţătorul, au datoria să determine şi să îndrepte mentalul entităţii spre cele mai dinamice şi practice aspecte, viaţa implicând în majoritatea cazurilor relaţiile intime. Tocmai aici trebuie să ne recunoaştem la dimensiunea umană şi nu la cele de atribut.

Medicul, Profesorul, şi Preotul sunt cei trei imediat după Legile Universale, ei având statutul de părinţi absoluţi, prin responsabilitatea lor şi educaţia societăţii, colaborarea dintre ei determinând suita de armonie socială care să se suprapună peste armonia universală. Cei care trebuie să ajungă la această responsabilitate trebuie să fie discipoli ai unui Învăţător de talie cosmică, şi acest lucru se poate obţine numai prin ieşirea din corp şi contactarea acestuia în dimensiunile astrale. Evoluţia umană devine mereu mai dinamică, cu implicaţii deja cosmice, când relaţiile cu celelalte civilizaţii extraterestre se impun de la sine. Din partea acestora vom avea colaborarea la timpul respectiv, care nu este prea departe.

Tocmai de aceea învăţământul nu trebuie văzut din exterior, dintr-o situaţie pur academică, oficială, el fiind organic, vital, intim, la modul permanent spiritual, chiar dacă suntem medici sau profesori; preotul, vom vedea în lecţia următoare cum, este implicat mai subtil, inefabil în procesul social.

O societate needucată este permanent împotriva propriei sale existenţe. Suntem în Planul Fizic, dar acesta este tot atât de complex ca şi celelalte, şi tocmai de aceea implicaţiile se suprapun peste o experienţă a celorlalte planuri unde, de altfel, trăim mult mai mult decât în Planul Fizic.

Eliberarea de limite ne realizează dinamic şi permanent spre o expansiune atât interioară cât şi exterioară. Când oamenii se vor recunoaşte ca divinităţi, în diferite grade, vor vedea în existenţă o suită de responsabilităţi şi realizări mereu mai perfecte şi în deplină concordanţă cu Iubirea, Credinţa şi Creaţia, aici trebuind de fapt să se ajungă, în acel moment omul nemaifiind nevoit să se reîncarneze, decât dacă are o misiune specială.

Învățământul, învățarea prin învățători are posibilități nelimitate, tocmai pentru a putea cuprinde cele mai imprevizibile situații și mai ales categorii de entități în grade diferite în planul evoluției. Cunoașterea, care determină creația, va desconspira cu răbdare nelimitarea învățării, viața devenind o bucurie și pasiune permanentă a cunoașterii prin învățare, perfecționare, organizare, suita mergând într-o direcție tot așa de nelimitată. În urma determinării unor astfel de mersuri dinamice și civilizate ale oamenilor, ale societății, racilele umane vor dispare de la sine, ele fiind generate tocmai de inexistența unei cunoașteri în planul senzorialității și al instinctului.

Realizarea unui lucru bun automat va înlocui unul rău, nu trebuie să ne frământăm să realizăm o problemă înainte de necesitatea acestui lucru, necunoașterea ducând la sfidarea cunoașterii, cu suita de revenire la o experiență ancestrală, când cele mai violente și primitive experimente ies la suprafață. Este tocmai ceea ce s-a realizat în urma experienței cu informația și învățământul bazat numai pe elemente materialiste: în loc să progresăm am regresat până într-o situație când avem senzația că totul nu are nici un sens, când omul se apără cu teamă, înlocuiește sănătatea cu boala, tinerețea cu bătrânețea, viața cu moartea...

Inversarea valorilor a fost posibilă tocmai prin inversarea planurilor. Rezolvarea apare de la sine, putem continua numai revenind, recunoscând, întorcându-ne la momentul unde și de unde am pierdut șirul rațiunii cosmice, lucru care nu este dificil. Aceasta mai ales în urma unor consecințe care ne pot justifica în orice moment acest act de ultimă oră, de renaștere spre naștere. Faptul că se mai mențin asemenea inversări ale realității valorilor, va determina o scufundare continuă, cu consecințe nebănuite. Tocmai de aceea, existența universității de metafizică deja preia, încetul cu încetul, revenirea la realitatea cosmică, prima generație de studenți devenind automat și prima generație de Oameni: medici - profesori - preoți. Deja doi membri ai universității vor prelua orașele Brașov și Iași, unde vor realiza exact ceea ce se face la București, urmând ca în toamna anului viitor să extindem această acoperire a celorlalte orașe.

În rest avem această posibilitate a cursurilor prin corespondență, care pot acoperi arii totale din țară, anul doi

pentru cei ce merg prin corespondență urmând totuși să fie continuat în centrele deja realizate sau în București; în orice caz asta se va impune cel puțin pentru anul patru, când deja suita de cunoștințe implică predarea cunoștințelor numai la nivel oral, neavând voie să lăsăm informația prin scris pentru a nu avea acces la ea cei care o vor interpreta, și astfel punându-i în situație dificilă prin faptul că nu o vor putea controla.

Învățământul modern implică participarea individuală, a individului, prezența unui Învățător nefiind absolut necesară, acesta acționând numai în fazele preliminarii, când entitatea se inițiază în planul respectiv, în acest caz Planul Fizic. Învățământul metafizic fiind în corespondență permanentă cu realitatea divină, cu natura intimă a entității, rezultă că prezența Învățătorului nu este necesară în toate procesele învățământului.

Trebuie să înțelegem cum situația deja explică un alt neajuns al învățământului materialist, când nu se poate acoperi, din lipsă de cadre, necesarul programului de educație. În metafizică este tocmai invers, fiecare după un an, primul an de studiu, devine liber și preia propria comandă și organizarea propriei sale educații. Pentru a realiza, a înțelege aceste aspecte n-avem nevoie de prea multă imaginație; situațiile fiind prea simple, elementaritatea se impune din capul locului. Odată ce suntem încarnați pentru a învăța, pentru a evolua, a ne autoexplica, individul este responsabil de organizarea și procesele sale de învățare, mai mult sau mai puțin, mai repede sau mai încet...

Un alt fapt în învățământul metafizic: informația fiind particulară, automat prezența unui centru, a unui Învățător se exclude, acesta fiind necesar numai la predarea noțiunilor de învățare a învățării. Omul nu este aici pentru a munci, pentru producție, ci tocmai pentru misiunea de a evolua, problemă absolut particulară în care orice implicație din afară determină un grad de epigonism, situație când el este frânat, derutat, deturnat de la procesul intim și particular de învățare, de evoluție. Orice entitate este un univers, prin eliberarea sa realizând constelații de asemenea universuri, ceea ce va duce la amplificarea formelor sociale, de manifestare, de creație, viața devenind un mozaic infinit de realități. Entitățile vor avea prilejuri nebănuite de evoluție, moment când se va putea

vorbi de unificarea celor două planuri apropiate: Planul Fizic şi cel Astral, când vor dispărea naşterea şi moartea ca moduri de existenţă în cele două planuri, aparent despărţite azi. Încetul cu încetul, dar prin continuitate, omul se va trezi cu ajutorul celor care şi-au impus această a doua naştere, mişcarea va fi exponenţială şi în scurt timp vom uita de aceste epoci de primitivism şi senzorialitate. Tocmai de aceea rugăm pe studenţii noştri să mediteze şi-n urma acestei lecţii la consecinţele şi rezultatele asimilării cât mai responsabile.

Deci, fără grabă şi interpretări, fără să faceţi deja pe discipolii majori şi mai ales fără un apostolat neavenit. S-a mai spus, un ajutor se dă numai în urma unei cereri, nu trebuie să-i impui nimănui nici chiar lumina, adevărul şi libertatea. Prin respectarea răutăţii celor răi îi vom determina mult mai uşor să-şi recunoască răutatea, altfel riscăm să-i facem şi mai răi, situaţie de evitat.

Răbdare şi linişte, fiindcă mai aveţi mult de lucrat cu voi înşivă, până ce veţi trece de barierele obişnuinţei şi ale tradiţiei, când veţi înţelege de ce v-am cerut o asemenea măsură.

Suntem pe drumul cel bun, dar fiecare trebuie să-şi aleagă poteca şi sensul pe care-l consideră mai bun şi eficace.

1. Căutam în viaţă ceea ce viaţa nu ne ascunde.
2. Eşti respectat când ceea ce faci nu afectează obligaţiile.
3. E greu să greşeşti când ştii bine că va trebui să greşeşti.
4. Este posibil numai după ce ai acceptat posibilul.
5. Nu combina combinaţiile, ci elementele.
6. Stabilind referinţele, te ajută raporturile la ele.
7. Mai încet când zbori şi mai repede când stai.
8. Este dureros să cedezi, dar tragic să fii învins.
9. Mai uşor eviţi ceea ce-ţi place, decât ceea ce nu-ţi place.
10. Nu suntem departe decât atunci când nu putem comunica.
11. În afară de iubire suntem în stare de orice.
12. Cei mici se pot lăuda cu dureri mari.
13. Ceea ce descoperim prin iubire este tot iubire.

14. Adevărul are nevoie de ceea ce avem nevoie.
15. Stăruința depășește starea.
16. Nu putem alerga fără să fugim.
17. Boala ne trădează ceea ce am trădat.

PACE ȘI IUBIRE!

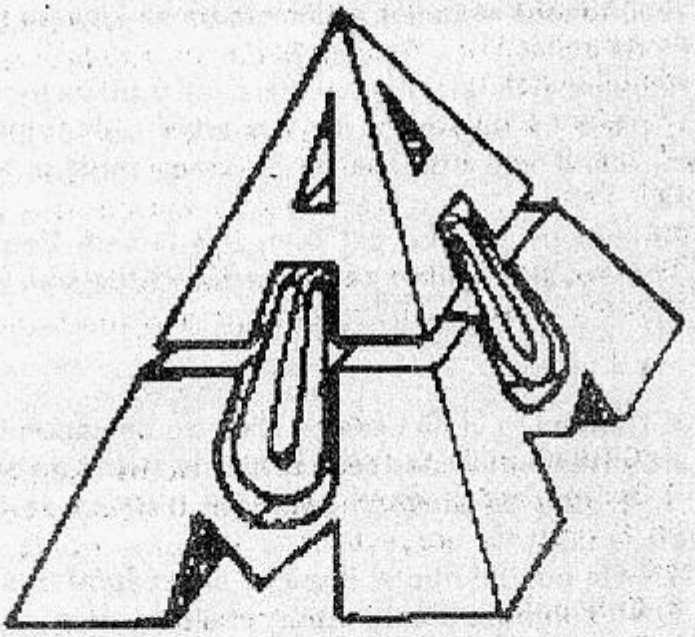

EPILOG

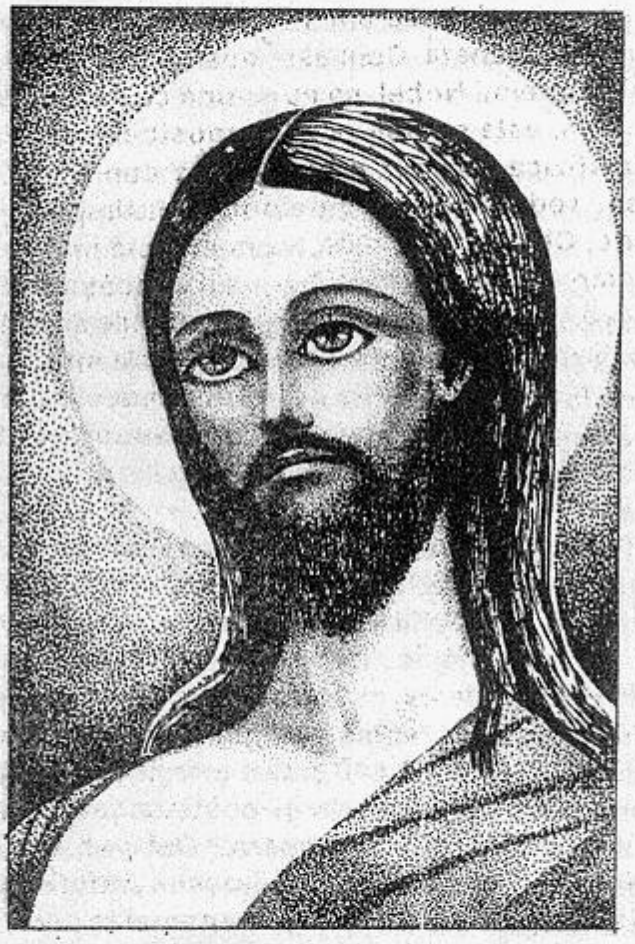

Am lăsat patru ani pentru ca aceste minunate lucruri să-şi urmeze calea, experienţa astfel determinând cele mai impresionante rezultate. Manualul de Metafizică Elta iese în evidenţă deja prin scoaterea metafizicii din starea speculativă, aparent filosofică, şi prin aducerea ei în sfera vieţii normale, fireşti, mai ales responsabile. Cele 22 de cursuri determină deja un sens care, iniţial, pare într-adevăr neobişnuit. Se pare

că viața este impresionată de normal, acesta fiind azi tratat ca anormal, de exemplu este normal să fii bolnav, sărac, nefericit, să acceptăm moartea, somnul, imaginația, ca lucruri parapsihologice; de altfel acest termen este încă o speculație a materialismului care se vede încolțit de propriile rezultate aduse la nivelul de "ignoranță academică".

Ce putem spune după aceşti "patru-ani"? Este o experiență a răbdării, a încrederii în valorile originale, şi mai ales în absoluta necesitate determinată de situația aberantă la care a ajuns societatea umană, nu numai în această țară cât deja pe toată planeta. Cum este posibil ca mii de savanți, mai ales cei cu premii Nobel, să nu spună ce este de făcut? După cum vedem, este posibil - ce? -imposibilul.

Metafizica nu numai că nu este cunoscută, ci chiar e ascunsă, redusă la un neologism întîmplător, cel mult metaforic. Chiar dacă există, se manifestă împotriva oricărei manifestări cauzale, ridicând în slăvi cunoaşterea senzorială, instinctivă şi mai ales reducerea ei la şcolile antice, şi acestea deformate în realitatea lor de o istorie derutantă, incapabilă să suprindă dinamica evoluției omeneşti, reducând-o la un şir de filme cu bătălii şi la scoaterea în evidență a instituțiilor inumane.

Titlul de "manual" nu survine de la mânuirea a ceva prin membrele superioare, termenul îşi are sorgintea în mental, prima Lege din Kybalion; mai putem spune acum că acest manual este pragmatic, iar a ține minte asemenea lucruri deosebit de banale la nivel memorialistic, dar extrem de funcționale la nivel pragmatic, edifică suita unei vieți mereu mai deosebite. Cine şi-ar fi putut imagina, - nu gândi -, că prima problemă care trebuie şi poate scoate omenirea din haosul actual este cea alimentară? Desigur, tresărim ca şi cum cineva ar aminti propria noastră farfurie, pâinea cea de toate zilele, fondul fiind deja nu numai la nivel de tradiție ci mai ales la nivelul instinctului de conservare. În aceşti patru ani am reuşit să "păcălim" mii de oameni care au descoperit că alimentația nu este absolută, astfel că aceşti oameni trăiesc azi mereu mai aproape de viață, sănătatea fiind ceva firesc, banal, obişnuit, aspectul cel mai impresionant fiind faptul că aceste mii de oameni nu mai sunt în stare să revină la o alimentație "normală". Incredibil, dar adevărat. De ce ? Fiindcă s-au trezit, au devenit lucizi, responsabili, anormal de normali,

mai frumoşi, mai tineri, cu perspective nebănuite de a-şi determina cele mai perfecte merite ale vieţii lor, şi tot aşa, în aceeaşi suită, bugetul lor nu este afectat de cheltuieli pentru antialimentaţie, mii de bucătării au devenit camere obişnuite, maşina de gătit - aragazul, cum se mai spune - fiind folosit numai pentru o cafea... Acum patru ani nu cunoşteam termenul acestei alimentaţii obişnuite, acum ştim că este vorba de "alimentaţia anestezică", informaţiile primite prin prietenii noştri din alte dimensiuni fiind impresionante, neaşteptate chiar şi pentru noi, cei din echipa de lectori din Elta-Universitate. Ce era de demonstrat, s-a demonstrat. Astfel, putem spune clar: contactul primar cu asemenea oameni "normali" este bruiat, în general, de starea lor anestezică. De aceea am folosit termenul de "păcăleală", desigur aceasta fiind împotriva păcatului, - un joc de cuvinte nostim şi neaşteptat. Astfel, descoperim cele mai neaşteptate realităţi ale acestei civilizaţii materialiste, de exemplu că materialismul este împotriva materiei, la fel cum psihologia este împotriva sufletului... În altă ordine de idei, descoperim stupefiaţi cum oamenii de ştiinţă nu-şi respectă propriile lor legi, ale ştiinţei respective; apoi, descoperim cum toţi credincioşii diferitelor religii sunt atei, aşa că s-a ajuns la religia ateismului, fapt impresionant... Tot aşa, trebuie să ne obişnuim cu medici bolnavi, cu bogaţi săraci, şi aşa mai departe. Ca o primă concluzie, neaşteptat de dură, se poate spune că la ora actuală se manifestă un genocid mondial, şi pe acest fond o eutanasie disimulată, iar în privinţa celei din urmă avem ca exemplu situaţia din România, unde sunt trei milioane de pensionari, condamnaţi la moarte fiindcă şi-au făcut datoria, factorul interesant fiind că toţi sunt convinşi că aşa este viaţa sau, mai comic, că aşa vrea Dumnezeu. Cauza este lipsa de sinceritate, de curaj, de demnitate, de imaginaţie, determinată printr-o educaţie materialistă, religioasă, tradiţională.

Cine ne dă dreptul să facem asemenea afirmaţii, desigur că este o întrebare deosebit de interesantă pentru noi, şi o pun cei cărora le mai dă mâna să cheltuiască nestingheriţi, astfel că deodată îşi asumă o mare responsabilitate, nebănuind cât este de irresponsabilă întrebarea. În loc să pună întrebări, mai bine ar face cât de cât ceva pentru scoaterea omenirii de sub spectrul haosului. Pentru a le satisface plăcerea responsabilă, le oferim ceea ce - poate în viitorul apropiat - îi va face să-şi dea

seama că lucrurile sunt de partea noastră. Este vorba de "sfânta treime" - desigur, nu suntem adepții tradiționaliști ai vreunei religii, termenul fiind în afară de asemenea perspective, el circulând necontrolat în teologie. Considerăm că oamenii de azi sunt în stare să discearnă, între două lucruri, două evenimente, situații, sentimente... orice, care dintre ele este mai bun. Desigur, este o întrebare obișnuită pentru oricine, dar când constatăm că unul din cele două nu este bun (totuși se impune un exemplu: război și pace, sănătate și boală, fericire-nefericire și așa mai departe), nu putem merge prea departe fiindcă...În fine, răspunsul este clar, oamenii prin evoluția actuală sunt în stare să deosebească asemenea situații. Și totuși, când se constată un lucru rău, nu se iau nici un fel de măsuri, materialiștii spunând că așa este viața, așazișii credincioși spunând că așa vrea Dumnezeu, Allah, Buddha... - cum s-ar spune, se cam pasează "responsabilitatea". Indiferenții vor spune: "Și ce dacă?!".

Totul se trage de la sistemul logicii încă în vigoare, cel bazat pe două valori, căruia în termeni savanți i se spune "dualitate". Știința actuală merge înainte pe două cărări, în coadă de pește, cum se mai spune. Mai există și replica primului rector al universității din Paris care le explica studenților cam cum ar veni această situație de a pune un măgar între două căpițe cu fân, și astfel măgarul a explicat cum se poate muri de foame. De altfel a murit ca și azi, fiindcă oamenii spun că mănâncă pentru a nu muri de foame, dar în realitate nimeni n-a devenit nemuritor în urma proteinelor și caloriilor bazate pe rețete mereu mai științifice.

În Elta-Universitate se studiază prin sfânta-treime, adică prin logica cu trei elemente. Despre ce este vorba? (Trebuie să adăugăm un asemenea capitol, fiindcă el nu apare în cele 22 de cursuri.) Această logică nu se referă în mod special la ceva sfânt, religios, ci pur și simplu este preluarea realității absolute la propriu și nu speculativ, senzorial. Dar să vedem o asemenea primă triadă, prin care trebuie să treacă toți muritorii, dincolo de care vor fi nemuritori, și de altfel ea face parte din cea mai sinceră, simplă și banală metodă de inițiere. Această triadă este deja cunoscută din aceste cursuri, și constă în ieșirea din alimentația anestezică, în controlul mental prin descoperirea pragmatică a scrisului prin metoda jurnalului, și în reconsiderarea relațiilor erotice pentru

menținerea energiei vitale. Urmează o a doua triadă, fiind totuşi vorba de ordinea lor analitică, în realitate toate acestea fiind simultane. Aceasta începe cu determinarea identității, lucru care se poate prin cunoaşterea Astrologiei, cel puțin a horoscopului propriu. Urmează cunoaşterea Legității, astfel obținându-se ieşirea din starea de ilegalitate. Al treilea element este factorul de decizie, posibilitatea de a lua o decizie, căci, după cum vedeam mai sus, toți constatăm realitatea a două "ceva", dar decizia este falsă, iresponsabilă, putându-se spune că oamenii nu sunt în stare să ia o decizie. Totuşi, pentru "deştepți", trebuie să mai insistăm la o astfel de afirmație, şi să nu uităm cel puțin că această carte va fi citită de o majoritate aflată încă într-o situație anestezică, iar lor nu le arde de râs. A lua o decizie nu se reduce numai la aspectul teoretic, cât şi, într-un mod absolut, la a întreprinde ce trebuie pentru ca elementul rău să nu mai existe. Da, cam aşa este, nu?!

Să vedem şi aici o asemenea triadă. Aceasta este: afirmația-argumentul-consecința. Logica duală se foloseşte numai de primele două, iar pe al treilea îl face neobservat. Ce înseamnă această dualitate, fundamentul ştiinței materialiste? Aici trebuie să ne oprim puțin fiindcă termenii "materialism" şi "materie" sunt în opoziție. Astfel, materialismul este o ideologie, pe când materia are vibrații grosiere, joase, fizice, aparent cele obişnuite.... Există şi-n metafizică o aşa-zisă dualitate, deosebit de rău înțeleasă tocmai de logica dualistă: corpuscul şi undă, femeie şi bărbat, cauză şi efect... Toate acestea formează monade, desigur nefiind vorba de un termen speculativ. De altfel, posibilitățile noastre sunt cam restrânse pentru a pătrunde taina monadei, dar cel puțin prin recunoaştere şi prin respectarea paradoxurilor mai avem o şansă de a determina rezultate pozitive.

Într-o pauză a unei conferințe la Bucureşti, într-un un dialog cu un profesor, bătrân, acesta reuşeşte să-mi demonstreze că o alimentație în stilul nostru nu este viabilă. Desigur, fiindcă nu corespundea teoriilor sale - bineînțeles, ale ştiinței. Dialogul putea continua la infinit, aşa că i-am dat dreptate: "Domnule profesor, teoria noastră este aiurită, dar rezultatele sunt benefice. Teoria Dv este perfectă, dar rezultatele sunt imperfecte. Rămâne ca omul obişnuit să aleagă între o teorie bună cu rezultate dezastruoase şi o teorie

aiurită cu rezultate neașteptat de bune..."

Spuneam mai sus că dualismul determină deja cele mai aberante distorsiuni într-o asemenea existență. Oricine poate face orice afirmație, și pentru ca ea să fie fondată se apelează la argumentele cele mai plauzibile, amândouă aspectele fiind teoretice, numai că acceptarea celor două determină o consecință, bună sau rea. De obicei se spune că dacă este bună, este un noroc, iar dacă este rea, asta e...

Știința actuală, fiind senzorială, instrumentele ei nefiind decât prelungirea organelor de simț, nu poate determina elementele subtile, ci numai pe cele utile. Așa-zisul "util", mai ascuns, este determinat la nivel de cauză, deși în realitate tot la nivel de manifestări, tot sens util având, dar înlocuindu-se cauzalitatea absolută printr-o asemenea substituire se ajunge la un alt "util", care se numește inutil. Mai pe larg, nu pot exista efecte subtile, termenul subtil pretându-se la domeniul respectiv, adică la cauzalitate, primordialitate, absolut. Efectul este în urma cauzei, formează monada existenței cunoscută sub numele de Legea Karmei (desigur, așa ceva nu se studiază în Universitățile actuale). În termeni populari sau vulgari ne-am obișnuit să spunem că asta este din cauza ăsteia, acela vine de acolo, sau un ziarist de la un binecunoscut ziar al evenimentelor era foarte serios spunând că dizenteria din orașul X este din cauza căldurii ("asta-i din cauza ăsteia"). Astfel, oamenii de știință confundă aspectele încă fizice cu cele cauzale, și efectul ajunge în final defectul. Ca o concluzie firească, putem afirma această civilizație este defectă.

Dacă preluăm logica triadei, observăm cum la nivelul de argumente sunt și aspecte obiective, pragmatice, care pot determina atât revenirea asupra afirmațiilor, cât și schimbarea rezultatelor, în așa fel încât să se atingă stadiul de consecință bună, pozitivă. Fierberea laptelui nu este, desigur, nici o crimă, numai că ucide. Să schimbăm argumentele, adică oala în care fierbem laptele, să schimbăm orașul, să schimbăm temperatura... Aici se poate constata că, din aproape în aproape, determinați de posibilitatea de a fi corectați de către consecințe, putem observa minunea minunii, când la capitolul temperatură constatăm că eliminarea acestei operații determină consecințe pozitive, numai că ele sunt într-o totală contradicție cu "bunul simț" al științei. Desigur, consecințele determinate de un asemenea bun-simț poate să ne ofere o altă

afirmație, că această știință este fără conștiință.

Suntem aici pentru a evolua, și nu doar pentru o trăire mecanică, repetitivă, fără nici un sens. Planul fizic, fiind iluzoriu, ne poate permite cele mai fascinante și mai fantastice experiențe, dar experiența, în termeni vulgari, se numește greșeală, un termen mai savant fiind "act aleatoriu prin metode ludice". Nu știm să greșim fiindcă repetăm greșelile, și câți dintre oameni, și mai ales dintre cei religioși, știu că repetiția unei greșeli se numește păcat? Greșeala ne ajută să învățăm, pe când păcatul ne face să ne prostim. Un exemplu pentru credincioși: toți prepară produsele naturale, prin prăjirea oului și prin alte asemenea lucruri, nebănuind că Dumnezeu a făcut oul neprăjit, și totuși credincioșii Îl corectează pe Dumnezeu, iar El desigur că se supără, trimițându-i în cel mai apropiat iad, cimitirul.

Va învinge cel care va descoperi cum se poate greși, cel care știe să se joace, cel care face uz de umor, astfel că asemenea latențe se vor determina, deschide, oferind imaginea - nebănuită la ora actuală - că ceea ce constatăm nu sunt decât iluziile, și totuși se impune afirmația: binele și răul în planul fizic sunt iluzii, dar oricine va dori să aleagă o iluzie bună în locul uneia rele.

Astfel, cele 22 de cursuri sunt abecedarul pentru această viață. Afirmațiile care s-au făcut acum cinci ani se dovedesc reale, oamenii vor muri de foame mâncând, apa nu este o băutură, alimentația naturală nu este o rezolvare ci numai o etapă, boala este o manifestare a unei cauzalități care se află în sistemul de gândire, de fapt în știința materialistă, și aici putem adăuga nefericirile noastre, fiindcă toți credem că am scăpat de comunism acum cinci ani, când în realitate comunismul se manifesta de câteva mii de ani, ceea ce am trăit nefiind decât urmarea neașteptată a exacerbării unor valori false. În America, ca și în Japonia, în Suedia și în Australia, se învață comunismul, democrația fiind cea mai neașteptată comedie a comunismului, căci în toate universitățile se studiază la nivel materialist, iar materialismul, ne aducem aminte, era fundamentul comunismului, comunismul nefiind decât blana lupului...

Ca mesaj de ultimă oră, nicidecum ca ultimatum, dacă oamenii de știință nu vor perfecta realitatea cauzei și efectului, vor determina distrugerea acestei civilizații formată din șase

miliarde de oameni absolut nevinovați.

Zona Românească este cea de-a treia încercare de redresare a situației, Elta Universitate determinând alternativa, desigur nu tocmai plăcută tradiției şi obişnuințelor, mofturilor celor sceptici şi leneşi. Viața, Existența, Trăirea nu sunt teorii bune sau rele, nu sunt din capul locului teorii, ci sunt aspecte ale unității în diversitate. Christul este Omul-Dumnezeu, Tatăl în manifestare. Aceste cuvinte nu pot fi înțelese decât dacă sunt interpretate, dar e aceeaşi poveste, cu cine are ochi să vadă şi urechi să audă, dincolo de această situație fiind aspectul alimentației anestezice. De ce tot spunem acest lucru ca şi cum am condamna-o? Desigur, prin metafizică nu trebuie să ajungem numai la situația de rechizitoriu, astfel că putem justifica alimentația anestezică prin faptul că nimic nu este întâmplător şi mai ales că nimic nu durează etern.

Luăm un exemplu paradoxal: medicii indică pacienților să renunțe la fumat, dar nu le explică şi de ce, aşa cum preotul îi spune lui "nea Vasile" să se roage, dar nu-i explică ce este rugăciunea, iar Ministerul Sănătății, la fel ca toată populația, este bolnav, ironie demnă de o civilizație defectă. În exemplul cu interdicția fumatului, culmea este că medicii au dreptate, dar dacă i s-ar explica omului şi de ce nu este bine, suntem asigurați că "omul" nu numai că ar înțelege, dar ar şi aplica. Nu mai intrăm în amănunte, doar spicuim, ca interesantă, trecerea de la civilizația carbonului la civilizația azotului: unul se află în hidrocarburi, celălalt se află în alcaloizi; desigur, chimia este împotriva alchimiei, matematica împotriva Kabalei, astronomia împotriva Astrologiei. Totuşi, medicul nostru ar putea vedea minunea minunilor, cum mulți eltişti care nu fumau, desconspirând adevărul sunt fumători paşnici, şi chiar un lector se ştia inițial că avea astm, şi de atâția ani fumează "Carpați" cu sipcă. Alcaloizii în general, în intervențiile lor au un rol mai mult de catalizatori (chestia aceasta cu catalizatorii, este bine să nu o amintiți chimiştilor; la fel, feriți-vă să-i întrebați pe medici despre sistemul lymphatic, sau pe matematicieni dacă cifra este o cantitate sau o calitate...) Aceşti alcaloizi, care au la bază elementul azot, se găsesc, cel puțin pentru moment, în cafea - cofeina, în țigări - nicotina, şi într-un alt produs extraterestru, venit prin Coca-Cola. În fine, spuneam că aceştia sunt şi catalizatori, astfel că, pe un fond distorsionat produs de alimentația anestezică, va cataliza

distorsiunea în sensul de mărire, de amplificare a situației patologice; în schimb, pe un fond pozitiv determinat de alimentația naturală, va amplifica fondul pozitiv, și cu asta basta... fiindcă, acesta fiind numai un epilog la Manualul de Metafizică, ne reținem pentru moment să aducem datele detaliate, care vor fi expuse în alte lucrări.

Ceea ce putem afirma după aceste 22 de cursuri, în acest epilog, este că metafizica Elta determină deja cea mai sinceră și simplă, accesibilă alternativă pentru ieșirea din haosul gratuit actual. Nu ne-am dorit să analizăm și să criticăm știința, dar suntem determinați de rezultatele realizate, care pur și simplu contestă o asemenea știință. Revenirea la logica triadică determină meritul uimitor al înțelegerii evenimentelor, fenomenelor și nu numai atât, ci și rezolvarea lor la modul simplu și banal. Datoria noastră este să edificăm cunoașterea la modul firesc, normalizator, înțelegerea firească a realității absolute, astfel ca fiecare om, când este întrebat ce este, să poată afirma, să aibă curajul să spună că este "om". Acest aspect îmi aduce aminte de o întâmplare nostimă. Într-un autobuz, pe o banchetă erau două fetițe, una mai grăsună, ușor obosită, și cealaltă mai simplă, suplă. În discuția lor, cea obosită în cele din urmă îi spune celeilalte: "Eu sunt bolnavă", răspunsul fiind tot atât de firesc: "Eu sunt Cal, Taur și Plop".

E uimitor cum copiii sunt mult mai receptivi la adevăr, de altfel așa cum am constatat în multe ocazii. Tot așa, în urma unei conferințe la Tulcea, mama unei eltiste care timp îndelungat luptase pentru supremația cărniței și vitaminelor, a recunoscut: "Copiii ne salvează". Știam acest lucru, dar o asemenea confirmare este sinceră și, desigur, realistă. Cunosc familii de câte patru, cinci membri, o parte șomeri, alții în perspectivă, dar care sunt deja membrii Elta, consumând produse naturale, și sunt bine-mersi, pe când alții, în situații în care imaginația nu-mi mai poate oferi o realitate, au ajuns la limita existenței - de ce?, - fiindcă atâția savanți sunt numai savanți, atâția preoți sunt numai funcționari, interpreți și intermediari între adevăr și minciună, între viață și moarte. Pledăm și ne facem datoria, de altfel rezultatele pozitive ne obligă de această dată, și chiar dacă ne-am opri, mișcarea se impune deja singură, fiindcă mii de oameni au descoperit: "Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera", fiecare ducând mai departe această eliberare. Cei răi, când n-au încotro, uită

de miturile tradiției, de ignoranța materialistă, de binefacerile medicinei alopate... Acum, când Uniunea Scriitorilor este deja o fantomă, deja mii de scriitori sunt în stare de cele mai bune lucruri, fiindcă prin Elta se ştie că Jurnalul este individualizarea Bibliei, astfel că se poate ajunge la spiritualizarea corpului fizic, volumele - cel puțin trei pe an -determinând cele mai neaşteptate salturi în autoeducație, autocunoaştere, de altfel determinându-se şi elementele de semi-meditație. Prin cunoaşterea Astrologiei, mulți eltişti au ajuns să li se elibereze decizii de profesare a ei.

Perspectivele imediate abundă. Realizarea primului laborator metafizic, pentru punerea la punct şi aplicarea visului tehnologiei: "maximum de randament cu minimum de efort". Preluarea unor case ale morții -"Casele de Bătrîni"-, readucerea nefericiților la viața după care tânjesc ca niște copii care au uitat de Tatăl şi Mama cerească. Realizarea primelor saloane de alimentație publică unde se va servi alimentația care nu-L mai corectează pe Dumnezeu; aşteptăm colaborarea administratorilor de cantine, internate, cazărmi, spitale, mânăstiri. Dotarea, cel puțin a lectorilor Elta, cu calculatoare şi biblii, desigur ultima fiind deja la îndemâna lor şi rămânând ca aceste fascinante jucării, calculatoarele, să ne învețe să ne jucăm.

Dorim ca aceia care se simt responsabili să ne contacteze pentru a duce aceste programe la îndeplinire, altfel tot ei vor avea satisfacția sadică a amintirii că puteau uşura viața milioanelor de nevinovați, de altfel şi ei fiind în aceeaşi situație. Le dorim să studieze cu atenție atât manualul, cât şi revista noastră ELTA, să participe la cursurile din cele 40 de oraşe principale, sau cel puțin la conferințele care sunt odată pe lună. Tot aşa, posturilor de radio le-am pregătit peste 700 de ore, pe casete audio, de cursuri şi lecții din toată tematica unei asemenea alternative. Şi, după ce ziariştii se vor sătura să ne boicoteze, le rămâne drumul deschis să-şi împlinească menirea pentru o informare cauzală şi nu de efect, ce premeditează atâtea defecte, de altfel responsabilitatea lor fiind mereu mai evidentă, - am scăpat de comuniști şi am dat peste ziariști.

Apropo de "păcăleală", nu trebuie să ne aşteptați, o puteți face şi singuri,- ne referim la primul episod, alimentația. Veți rămîne consternați cum, nemâncând carne câteva luni,

veți constata că, în loc să muriți, mai mult înviați, - este, desigur, a doua naştere, fără de moarte, şi o mai bună publicitate nici că se putea.

Le mulțumim celor care, prin responsabilitatea şi luciditatea lor, vor duce această carte la cât mai mulți, cu explicațiile şi faptele deja realizate; fiindcă, - de ce să nu recunoaştem? -, oamenii s-au săturat de vorbe bune sau rele, a mai rămas singura alternativă, FAPTELE, şi oricât ar fi omul de rău, în fața faptelor, ca şi Toma, va plânge, dar de această dată de bucurie, căci se poate. Desigur că se poate. Depindeți în mod absolut de voi înşivă, nimeni nu vă poate ajuta, de acest aspect vă asigur. De ce nu vă poate ajuta? Fiindcă puteți şi voi, şi chiar mai bine

MEDITAȚI LA:

SUNT CEEA CE GÂNDESC
ÎMI RIDIC VIBRAȚIILE
NU-MI ESTE TEAMĂ

P A C E Ş I I U B I R E

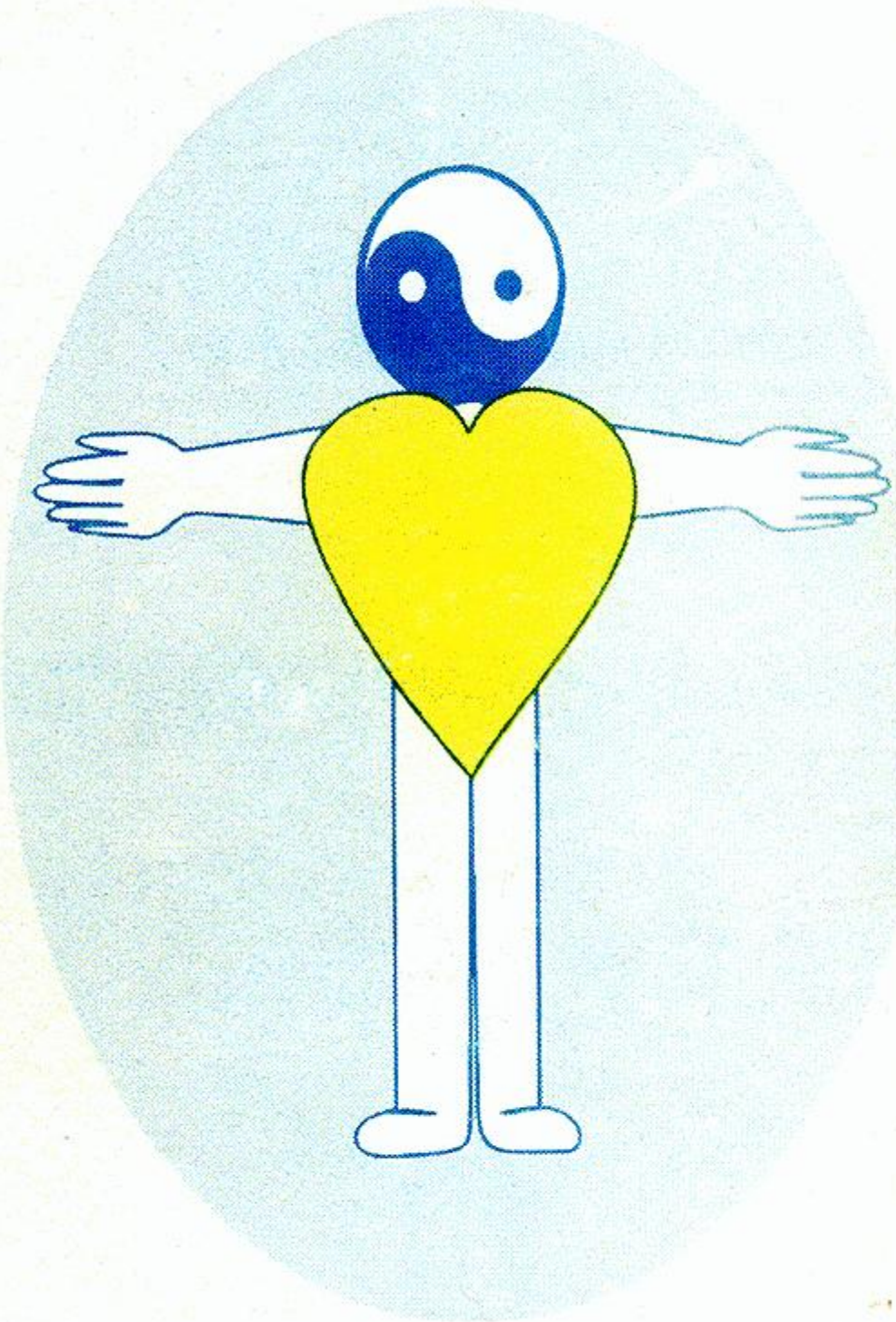

ISBN 973 - 97002 - 7 - 6

LEI 3000